

Euroopan unionin virallinen lehti

L 331

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

53. vuosikerta

15. joulukuuta 2010

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta 12
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta 48
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta 84

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta ⁽¹⁾ 120

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Hinta: 8 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

II Muut kuin lainsäätämijärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EU) N:o 1096/2010, annettu 17 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan järjestelmäriskikomitean toimintaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 162

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1092/2010,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Finanssivakauden turvaaminen on ennakkoehto sille, että reaalityaloudessa voidaan tuottaa työpaikkoja, luotonantaa ja kasvua. Finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, minkä vuoksi ei ole pystytty ennakoimaan makrotason vakauden kielteistä kehitystä ja estämään liiallista riskien kasautumista finanssijärjestelmään.

(2) Euroopan parlamentti on toistuvasti vaatinut parantamaan aidosti tasapuolisia toimintaedellytyksiä kaikille unionin

tason toimijoille ja osoittanut samalla merkittäviä puutteita yhä yhdyntyneempien finanssimarkkinoiden unionin tason valvonnassa (13 päivänä huhtikuuta 2000 annettu päätöslauselma komission tiedonannosta rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma ⁽⁴⁾), 25 päivänä marraskuuta 2002 annettu päätöslauselma toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä Euroopan unionissa ⁽⁵⁾, 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettu päätöslauselma rahoituspalvelupolitiikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta ⁽⁶⁾, 23 päivänä syyskuuta 2008 annettu päätöslauselma suosituksista komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista ⁽⁷⁾, 9 päivänä lokakuuta 2008 annettu päätöslauselma ja siihen liitetyt suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista: tuleva valvontarakente ⁽⁸⁾, 22 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) ⁽⁹⁾ sekä 23 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista ⁽¹⁰⁾).

(3) Komissio antoi marraskuussa 2008 Jacques de Larosièren johtamalle korkean tason ryhmälle tehtäväksi esittää suosituksia siitä, kuinka eurooppalaisia valvontajärjestelyjä voitaisiin tiukentaa kansalaisten suojan parantamiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi finanssijärjestelmään.

(4) Korkean tason ryhmän 25 päivänä helmikuuta 2009 esittämässä lopullisessa raportissa, jäljempänä ”de Larosièren raportti”, suositettiin muun muassa sellaisen unionin tason elimen perustamista, jonka tehtävänä on valvoa koko finanssijärjestelmän riskejä.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 11.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Lausunto annettu 22. tammikuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. syyskuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. marraskuuta 2010.

⁽⁴⁾ EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

- (5) Maaliskuun 4 päivänä 2009 antamassaan tiedonannossa "Elvytys Euroopassa" komissio otti de Larosièren raportissa esitetyt suositukset myönteisesti vastaan ja antoi niille laajan kannatuksensa. Eurooppa-neuvosto oli 19 ja 20 päivänä maaliskuuta 2009 pitämässään kokouksessa yhtä mieltä siitä, että finanssilaitosten sääntelyä ja valvontaa on tehostettava unionissa ja että toimien lähtökohtana käytetään de Larosièren raporttia.
- (6) Komissio esitti 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa "Euroopan finanssivalvonta" joukon uudistuksia nykyisiin järjestelyihin, joilla turvataan rahoituksen vakautta unionin tasolla ja joihin sisältyi erityisesti makrotason vakauden valvonnasta vastaavan Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä "EJRK", perustaminen. Neuvosto antoi istunnessaan 9 päivänä kesäkuuta 2009 ja Eurooppa-neuvosto kokouksessaan 18 ja 19 päivänä kesäkuuta 2009 tukensa komission esityksille ja otti myönteisesti vastaan komission aikomuksen antaa lainsäädäntöehdotuksia, jotta uusi kehys voitaisiin ottaa käyttöön vuoden 2010 aikana. Komission näkemysten mukaisesti neuvosto totesi muun muassa, että Euroopan keskuspankin, jäljempänä "EKP", "tulisi antaa analyttistä, tilastollista, hallinnollista ja logistista tukea EJRK:lle käyttäen myös hyväksi kansallisten keskuspankkien ja valvontaviranomaisten teknisiä lausuntoja". EKP:n EJRK:lle antama tuki ja EJRK:lle osoitettavat tehtävät eivät saisi vaarantaa periaatetta, jonka mukaan EKP on riippumaton sen hoitaessa sille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen nojalla annettuja tehtäviä.
- (7) Kansainvälisten finanssimarkkinoiden yhdentymisen ja finanssikriisien leviämisen riski edellyttävät unionin voimakasta sitoutumista yleismaailmallisella tasolla. EJRK:n olisi käytettävä hyväkseen korkean tason tieteellisen komitean asiantuntemusta ja otettava kokonaisvastuu sen varmistamisesta, että unionin näkemykset otetaan huomioon rahoituksen vakautta koskeissa kysymyksissä yleismaailmallisella tasolla, erityisesti toimimalla läheisessä yhteistyössä Kansainvälisen valuuttarahaston (International Monetary Fund), jäljempänä "IMF", ja finanssimarkkinoiden vakautta seuraavan elimen (Financial Stability Board), jäljempänä "FSB", joiden odotetaan antavan varhaisia varoituksia makrotason vakauteen maailmanlaajuisella tasolla kohdistuvista riskeistä, sekä G20-ryhmän jäsenen kanssa.
- (8) EJRK:n olisi edistettävä muun muassa sitä, että IMF:n, FSB:n ja kansainvälisen järjestelypankin (Bank for International Settlements), jäljempänä "BIS", G20-ryhmälle antamat suositukset pannaan täytäntöön.
- (9) Myös G20-maiden valtiovarainministereille ja keskuspankkien pääjohtajille 28 päivänä lokakuuta 2009 esitellyssä IMF:n, BIS:n ja FSB:n laatimassa finanssilaitosten, -markkinoiden ja -välineiden järjestelmäriskin arviointiohjeita koskevassa raportissa ("Guidance to Assess the Systemic Importance of Financial Institutions, Markets and Instruments: Initial Considerations") todetaan, että järjestelmäriskien arviointi todennäköisesti vaihtelee taloudellisen toimintaympäristön mukaan. Siihen vaikuttavat myös finanssi-infrastruktuuri ja kriisinhallintajärjestelmät sekä kyky reagoida häiriöihin niiden sattuessa. Finanssilaitokset voivat järjestelmän kannalta olla merkittäviä paikallisten, kansallisten tai kansainvälisten finanssijärjestelmien ja talouksien kannalta. Tärkeimmät finanssimarkkinoiden ja finanssilaitosten järjestelmään liittyvän merkityksen määrittämistä helpottavat arviointiperusteet ovat koko (finanssijärjestelmän yksittäisen osan tarjoamien finanssipalvelujen määrä), korvattavuus (missä määrin järjestelmän muut osat voivat tarjota samoja palveluja häiriön sattuessa) ja keskinäinen riippuvuus (yhteydet järjestelmän muihin osiin). Näihin kolmeen arviointiperusteeseen nojautuvassa arvioinnissa olisi lisäksi otettava huomioon finanssialan haavoittuvuus sekä institutionaalisen kehityksen kyky reagoida finanssihäiriöihin, ja siinä olisi tarkasteltava laajasti lisätekijöitä, joita ovat muun muassa yksittäisten rakenteiden ja liiketoimintamallien monitahoisuus, rahoitusta koskevan itsemääräämisoikeuden aste, valvonnan tehokkuus ja laajuus, rahoitusjärjestelyjen avoimuus ja yhteydet, jotka voivat vaikuttaa laitosten kokonaisriskiin.
- (10) EJRK:n tehtävänä olisi oltava järjestelmäriskien arviointi ja valvonta normaaliaikoina, jotta järjestelmän alttiutta sen osien häiriöiden riskeille voitaisiin vähentää ja jotta finanssijärjestelmän häiriönsietokykyä voitaisiin parantaa. Tältä osin EJRK:n olisi osaltaan huolehdittava finanssivakauden varmistamisesta sekä vähennettävä sisämarkkinoihin ja reaalityöelämään kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia. Tavoitteidensa saavuttamiseksi EJRK:n olisi analysoitava kaikkea asiaankuuluvaa tietoa.
- (11) Unionin nykyisissä järjestelyissä kiinnitetään liian vähän huomiota makrotason vakauden valvontaan sekä laajemmän makrotalousympäristön kehityksen ja finanssijärjestelmän välisiin yhteyksiin. Vastuu makrotason vakauden arvioinnista on yhä hajaantunut ja sitä harjoittavat eri viranomaiset eri tasoilla, eikä ole olemassa mekanismeja, jolla varmistettaisiin, että makrotason vakauteen kohdistuvat riskit havaitaan asianmukaisesti ja että varoituksia ja suosituksia annetaan selkeällä tavalla ja niiden perusteella toteutetaan jatkotoimia. Unionin ja maailmanlaajuisen finanssijärjestelmien asianmukainen toimivuus ja niihin kohdistuvien uhkien lieventäminen edellyttävät makrotason ja mikrotason vakauden valvonnan parempaa yhdenmukaisuutta.
- (12) Äskettäin muotoiltu makrotason vakauden valvonnan järjestelmä edellyttää uskottavaa ja näkyvää johtajuutta. EJRK:n aseman keskeisen merkityksen sekä sen kansainvälisen ja eurooppalaisen uskottavuuden vuoksi samoin kuin de Larosièren raportin suositusten hengen mukaisesti EKP:n pääjohtajan olisi oltava EJRK:n puheenjohtajana ensimmäisten viiden vuoden ajan tämän asetuksen voimaantulosta. Myös vastuuta koskevia vaatimuksia olisi lisättävä ja EJRK:n elinten olisi voitava hyödyntää laajalti erilaista kokemuspohjaa, taustoja ja mielipiteitä.

- (13) De Larosièren raportissa todetaan myös, että makrotason vakauden valvonnalla ei ole merkitystä, jos sillä ei pystytä jollakin tavalla vaikuttamaan mikrotason valvontaan, ja toisaalta mikrotason vakauden valvonnalla ei voida tehokkaasti turvata rahoituksen vakautta, jos kehitystä makrotasolla ei oteta riittävästi huomioon.
- (14) Olisi perustettava Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, jäljempänä "EFVJ", joka kokoaa sekä kansalliset että unionin tason finanssivalvonnan toimijat toimimaan verkostona. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti EFVJ:n osapuolten olisi harjoitettava yhteistyötä luottamuksen ja täydellisen keskinäisen kunnioituksen ilmapiirissä ja varmistettava erityisesti keskinäisen tiedonkulun asianmukaisuus ja luotettavuus. Unionin tasolla verkoston olisi koostuttava EJRK:sta ja kolmesta mikrotason valvontaviranomaisesta: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁽²⁾ perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽³⁾ perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä yhteisesti "Euroopan valvontaviranomaiset".
- (15) Unioni tarvitsee erityisen elimen, joka vastaa makrotason vakauden valvonnasta koko unionin finanssijärjestelmässä ja jonka tehtävänä on havaita rahoituksen vakautteen kohdistuvia riskejä ja antaa tarpeen mukaan riskejä koskevia varoituksia ja suosituksia tällaisiin riskeihin puuttumiseksi. Tästä syystä EJRK olisi perustettava uutena riippumattomana elimenä, jonka toiminta kattaa kaikki finanssialat sekä vakuus- ja suojajärjestelmät. EJRK:n olisi vastattava makrotason vakauden valvonnasta unionin tasolla, eikä se saisi olla oikeushenkilö.
- (16) EJRK:n olisi koostuttava hallintoneuvostosta, ohjauskomiteasta, sihteeristöstä, neuvoa-antavasta teknisestä komiteasta ja neuvoa-antavasta tieteellisestä komiteasta. Neuvoa-antavan tieteellisen komitean kokoonpanossa olisi otettava huomioon hallintoneuvoston hyväksymät asianmukaiset eturistiriitasäännöt. Neuvoa-antavan teknisen komitean perustamisessa olisi otettava huomioon olemassa olevat rakenteet päällekkäisyyden välttämiseksi.
- (17) EJRK:n olisi annettava varoituksia ja tarvittaessa joko yleis- tai erityisluonteisia suosituksia, jotka olisi osoitettava erityisesti koko unionille, yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, yhdelle tai useammalle Euroopan valvontaviranomaiselle taikka yhdelle tai useammalle kansalliselle valvontaviranomaiselle, ja niissä olisi määriteltävä asiaa koskeville poliittisille linjauksille tietty aikataulu.
- (18) EJRK:n olisi suunniteltava värikoodijärjestelmä, jonka avulla asianomaiset osapuolet voivat paremmin arvioida riskin luonnetta.
- (19) Tällaisten varoitusten ja suositusten vaikutuksen ja hyväksyttävyyden lisäämiseksi ne olisi toimitettava tiukkojen salassapitosääntöjen mukaisesti myös neuvostolle ja komissiolle ja, jos ne on osoitettu yhdelle tai useammalle kansalliselle valvontaviranomaiselle, myös Euroopan valvontaviranomaisille. Talous- ja rahoituskomitean, jäljempänä "TRK", olisi valmisteltava neuvoston suorittama asian käsittely sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määritellyn tehtävän mukaisesti. Neuvoston keskustelujen valmistelemiseksi ja jotta neuvosto saisi oikea-aikaisia politiikkaa koskevia neuvoja EJRK:n olisi annettava TRK:lle säännöllisesti tietoja ja sen olisi lähetettävä varoitusten ja suositusten tekstit heti, kun ne on hyväksytty.
- (20) EJRK:n olisi myös seurattava antamiensa varoitusten ja suositusten noudattamista suositusten saajien laatimien raporttien perusteella varmistaakseen, että sen varoituksia ja suosituksia noudatetaan tehokkaasti. Suositusten saajien olisi toimittava niiden mukaisesti ja esitettävä riittävät perustelut, mikäli toimet on jätetty toteuttamatta ("toimi tai selitä" -mekanismi). Jos EJRK katsoo, että toimet ovat riittämättömiä, sen olisi tiukkoja salassapitosääntöjä noudattaen ilmoitettava asiasta suositusten saajille, neuvostolle ja tarvittaessa asiaankuuluvalla Euroopan valvontaviranomaiselle.
- (21) EJRK:n olisi päätettävä tapauskohtaisesti ja antamalla neuvostolle tietoja riittävän ajoissa, jotta tämä ehtii reagoida, onko suositus säilyttää luottamuksellisuutta vai julkistaa, ottaen huomioon, että julkistaminen voi tietyissä olosuhteissa edistää suositusten noudattamista.
- (22) Jos EJRK havaitsee riskin, joka voi vaarantaa vakavasti finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai unionin finanssijärjestelmän vakauden osittain tai kokonaisuudessaan, sen olisi viipymättä ilmoitettava neuvostolle tilanteesta. Jos EJRK katsoo, että kriisitilanne voi syntyä, sen olisi otettava yhteyttä neuvostoon ja annettava tilannearviointi. Neuvoston olisi sitten arvioitava, onko tarpeen hyväksyä Euroopan valvontaviranomaisille osoitettu päätös, jossa todetaan kriisitilanteen olemassaolo. Tuossa menettelyssä on ratkaisevan tärkeää huolehtia asiaankuuluvien tavoin luottamuksellisuuden turvaamisesta.
- (23) EJRK:n olisi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle vähintään kerran vuodessa ja useamminkin, jos finanssialan häiriöt leviävät laajalle. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava tarvittaessa kehottaa EJRK:ta tarkastelemaan finanssivakauden turvaamiseen liittyviä erityiskysymyksiä.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 12

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 48.

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 84.

- (24) EKP:lla ja kansallisilla keskuspankeilla olisi oltava johtava asema makrotason vakauden valvonnassa asiantuntemuksensa ja rahoituksen saannin turvaamiseen liittyvien nykyisten vastuualueidensa perusteella. Kansallisten valvontaviranomaisten olisi oltava mukana antamassa erityisasiantuntemustaan. On olennaisen tärkeää, että mikrotason vakauden valvontaviranomaiset osallistuvat EJRK:n työhön sen varmistamiseksi, että makrotason vakauteen kohdistuvien riskien arviointi perustuu finanssijärjestelmän kehitystä koskeviin täydellisiin ja tarkkoihin tietoihin. Tästä syystä Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajien olisi oltava äänivaltaisia jäseniä. Kunkin jäsenvaltion kyseessä olevien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten yhden edustajan olisi osallistuttava hallintoneuvoston kokouksiin äänioikeudettomina jäseninä. Avoinmuuden hengessä olisi 15 riippumattoman henkilön tarjottava EJRK:lle ulkoista asiantuntemusta neuvooantavan tieteellisen komitean kautta.
- (25) Komission jäsenen osallistuminen EJRK:aan auttaa luomaan yhteyden makrotalouden valvonnan ja finanssivalvonnan välille unionissa, ja TRK:n puheenjohtajan läsnäolo kuvastaa jäsenvaltioiden valtionvarain hoidosta vastaavien ministeriöiden ja neuvoston asemaa finanssivakauden turvaamisessa sekä talous- ja finanssivalvonnan suorittamisessa.
- (26) On olennaisen tärkeää, että EJRK:n jäsenet suorittavat tehtävänsä puolueettomasti ja tarkastelevat ainoastaan koko unionin alueella vallitsevaa rahoituksen vakautta. Jos yhteisymmärrykseen ei päästä, varoituksia ja suosituksia koskeva äänestys EJRK:ssa ei saisi olla painotettu ja päätökset olisi tehtävä pääsääntöisesti yksinkertaisella enemmistöllä.
- (27) Finanssilaitosten ja -markkinoiden keskinäinen riippuvuus osoittaa, että mahdollisten järjestelmäriskien seurannan ja arvioinnin olisi perustuttava laajaan valikoimaan makrotaloutta ja mikrotason rahoitusta koskevia asiaankuuluvia tietoja ja indikaattoreita. Näihin järjestelmäriskeihin sisältyy finanssipalvelujen keskeytymisriski, joka johtuu unionin koko finanssijärjestelmän tai sen osien merkittävästä heikentymisestä, mikä saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti sisämarkkinoihin ja reaalityönteeseen. Kaikenlaiset finanssialan laitokset, välittäjät, markkinat, infrastruktuurit tai välineet voivat olla järjestelmän kannalta merkittäviä. EJRK:n olisi sen vuoksi saatava käyttöönsä kaikki tehtäviensä suorittamisessa tarvittavat tiedot ja huolehdittava siitä, että nämä tiedot käsitellään tarvittaessa luottamuksellisina.
- (28) Tässä asetuksessa säädetyt tietojen keräämistä koskevat toimenpiteet ovat tarpeen EJRK:n tehtävien hoitamiseksi oikeudellisiin puitteisiin tilastojen alalla. Tämä asetus ei näin ollen saisi rajoittaa Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009⁽¹⁾ eikä Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98⁽²⁾ soveltamista.
- (29) Markkinatoimijoilta voidaan saada arvokasta tietoa, joka auttaa ymmärtämään finanssijärjestelmään vaikuttavia muutoksia. EJRK:n olisi sen vuoksi tarvittaessa kuultava yksityissektorin sidosryhmiä, mukaan lukien finanssialan edustajat, kuluttajajärjestöt ja komission perustamat tai unionin lainsäädännöllä perustetut finanssipalvelualan käyttäjäryhmät, ja annettava niille kohtuullinen mahdollisuus esittää huomautuksia.
- (30) EJRK:n perustamisella olisi osaltaan edistettävä suoraan sisämarkkinoiden tavoitteiden saavuttamista. Unionin finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonta on olennainen osa unionin valvontajärjestelyjä, sillä makrotason vakauden valvonta on kiinteästi sidoksissa mikrotason vakauden valvontaan liittyviin Euroopan valvontaviranomaisten tehtäviin. Kaikilla sidosryhmillä voi olla tarpeeksi luottamusta ryhtyä valtioiden rajat ylittäviin finanssitoimiin ainoastaan, jos käytössä on järjestelyt, joissa asianmukaisella tavalla tunnustetaan mikro- ja makrotason vakautteen kohdistuvien riskien keskinäinen riippuvuus. EJRK:n olisi seurattava ja arvioitava finanssivakautteen kohdistuvia riskejä, jotka johtuvat alakohtaisella tasolla tai koko finanssijärjestelmän tasolla tapahtuneesta kehityksestä. Tällaisiin riskeihin puuttumalla EJRK:n olisi osaltaan välittömästi edistettävä yhdenmätyn unionin valvontarakenteen toimintaa; valvontarakennetta tarvitaan edistämään jäsenvaltioiden oikea-aikaisia ja yhtenäisiä poliittisia linjauksia, ja siten ehkäisemään eriäviä lähestymistapoja ja parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa.
- (31) Yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa C-217/04, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, 2 päivänä toukokuuta 2006 antamassaan tuomiossa, että ”mikään EY 95 artiklan [nykyinen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla] sanamuodossa ei oikeuta päättelemään, että yhteisön lainsäätäjän tämän määräyksen perusteella toteuttamien toimenpiteiden adressaatteina voi olla vain jäsenvaltioita. Yhteisön lainsäätäjän suorittaman arvioinnin perusteella voi osoittautua välttämättömäksi perustaa yhteisön elin, jonka tehtävänä on myötävaikuttaa yhdenmukaistamisprosessiin tilanteissa, joissa tähän määräyksen perustuvien toimien yhtenäisen täytäntöönpanon ja soveltamisen helpottamiseksi on asianmukaista toteuttaa oheis- ja kehystoimenpiteitä.”⁽³⁾ EJRK:n olisi edistettävä finanssivakautta, jotta finanssialan yhdentymisen sisämarkkinoilla voisi edetä, seuraamalla järjestelmäriskkejä ja antamalla tarvittaessa varoituksia ja suosituksia. Nämä tehtävät liittyvät tiiviisti unionin lainsäädännön tavoitteisiin, jotka koskevat finanssipalvelujen sisämarkkinoita. EJRK olisi tämän vuoksi perustettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan perusteella.

(1) EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

(2) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

(3) Kok. 2006, s. I-03771, 44 kohta.

- (32) Kuten de Larosièren raportissa ehdotetaan, on tarpeen edetä vaiheittain ja Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi tarkasteltava kokonaisuudessaan uudelleen EFVJ:ää, EJRK:aa ja Euroopan valvontaviranomaisia viimeistään 17 päivänä joulukuuta 2013.
- (33) Jäsenvaltiot eivät voi Euroopan finanssimarkkinoiden yhdentymisen vuoksi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on unionin finanssijärjestelmän makrotason vakauden tehokas valvonta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Perustaminen

- Perustetaan Euroopan järjestelmäriskikomitea, jäljempänä "EJRK". Sen kotipaikka on Frankfurt am Mainissa.
- EJRK on osa Euroopan finanssivalvojen järjestelmää, jäljempänä "EFVJ", jonka tehtävänä on unionin finanssijärjestelmän valvonnan varmistaminen.
- EFVJ koostuu seuraavista:
 - EJRK;
 - asetuksella (EU) N:o 1093/2010 perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen);
 - asetuksella (EU) N:o 1094/2010 perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen);
 - asetuksella (EU) N:o 1095/2010 perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen);
 - asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 54 artiklassa säädetty Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea, jäljempänä "yhteiskomitea";
 - jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tai sääntelyviranomaiset, jotka on määritelty asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä.

- Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti Euroopan finanssivalvojen järjestelmän osapuolten on harjoitettava yhteistyötä luottamuksen ja täydellisen keskinäisen kunnioituksen ilmiössä ja varmistettava erityisesti keskinäisen tiedonkulun asianmukaisuus ja luotettavuus.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- "finanssilaitoksella" asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lainsäädännön piiriin kuuluvaa yritystä sekä mitä tahansa muuta unionissa olevaa yritystä tai yhteisöä, jonka päätoimiala on samankaltainen;
- "finanssijärjestelmällä" kaikkia finanssialan laitoksia, markkinoita, tuotteita ja markkinainfrastruktuureja;
- "järjestelmäriskillä" sellaisen häiriön vaaraa finanssijärjestelmässä, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti sisämarkkinoihin ja reaalityypiseen. Kaikentyyppiset finanssialan välittäjät, markkinat ja rakenteet voivat järjestelmän kannalta olla jossain määrin merkittäviä.

3 artikla

Toiminta-ajatus, tavoitteet ja tehtävät

- EJRK vastaa finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta unionissa edistääkseen finanssijärjestelmän kehityksestä johtuvien unionin finanssivakauteen kohdistuvien järjestelmäriskien estämistä tai lieventämistä ja makrotalouden kehityksen huomioon ottamista, jotta voidaan välttää finanssialan häiriöiden laajalle leviämistä. Se edistää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja varmistaa tällä tavoin, että finanssiala edistää talouskasvua kestäväällä tavalla.
- Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi EJRK huolehtii seuraavista tehtävistä:
 - kaiken sellaisen tiedon määrittely ja/tai kerääminen ja analysointi, joka on merkityksellistä ja tarpeellista 1 kohdassa kuvattujen tavoitteiden saavuttamisen kannalta;
 - järjestelmäriskien havaitseminen ja priorisointi,
 - varoitusten antaminen, jos tällaiset järjestelmäriskit vaikuttavat huomattavilta, ja tarvittaessa varoitusten julkistaminen;
 - korjaavia toimia koskevien suositusten antaminen havaittujen riskien käsittelemiseksi ja tarvittaessa suositusten julkistaminen;

- e) luottamuksellisen varoituksen ja tilannearvioinnin antaminen neuvostolle, kun EJRK katsoo, että saattaa syntyä asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 18 artiklassa tarkoitettu kriisitilanne, jotta neuvosto voi päättää, onko tarpeen hyväksyä Euroopan valvontaviranomaisille osoitettu päätös, jossa todetaan kriisitilanteen olemassaolo;
- f) varoitusten ja suositusten mukaisesti toteutettujen jatkotoimien seuranta;
- g) toimiminen tiiviissä yhteistyössä EFVJ:n kaikkien muiden osapuolten kanssa; tarvittaessa sellaisten järjestelmäriskien liittyvien tietojen toimittaminen Euroopan valvontaviranomaisille, joita nämä tarvitsevat tehtäviensä suorittamisessa; ja erityisesti yhteisen määrällisten ja laadullisten indikaattorien joukon ("riskikojelauta") laatiminen yhteistyössä Euroopan valvontaviranomaisten kanssa järjestelmäriskin määrittämistä ja mittaamista varten;
- h) osallistuminen tarvittaessa yhteiskomitean toimintaan;
- i) makrotason vakauden valvontaan liittyvien toimien yhteensovittaminen kansainvälisten rahoituslaitosten, erityisesti IMF:n ja FSB:n, sekä kolmansien maiden vastaavien elinten toimien kanssa;
- j) unionin lainsäädännössä määriteltyjen muiden asiaan liittyvien tehtävien suorittaminen.

II LUKU

ORGANISAATIO

4 artikla

Rakenne

1. EJRK:ssa on hallintoneuvosto, ohjauskomitea, sihteeristö, neuvoa-antava tieteellinen komitea ja neuvoa-antava tekninen komitea.
2. Hallintoneuvosto tekee päätökset, jotka ovat tarpeen, jotta EJRK voi suorittaa sille 3 artiklan 2 kohdan nojalla uskotut tehtävät.
3. Ohjauskomitea avustaa EJRK:aa päätöksenteossa valmistelemalla hallintoneuvoston kokoukset, tarkistamalla kulloinkin käsiteltävänä olevat asiakirjat ja seuraamalla EJRK:n käynnissä olevan työskentelyn edistymistä.
4. Sihteeristö vastaa EJRK:n päivittäisestä toiminnasta. Se tarjoaa EJRK:lle korkealaatuista analyttistä, tilastollista, hallinnollista ja logistista tukea EJRK:n puheenjohtajan ja ohjauskomitean johdolla neuvoston asetuksen (EU) N:o 1096/2010 ⁽¹⁾ mukaisesti. Sihteeristö käyttää hyväksi myös Euroopan valvontaviranomaisten, kansallisten keskuspankkien ja kansallisten valvontaviranomaisten teknisiä lausuntoja.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 162.

5. Jäljempänä 12 ja 13 artiklassa tarkoitetut neuvoa-antava tieteellinen komitea ja neuvoa-antava tekninen komitea antavat neuvoja ja apua EJRK:n työn kannalta tärkeissä kysymyksissä.

5 artikla

EJRK:n puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat

1. EJRK:n puheenjohtajana toimii EKP:n pääjohtaja viiden vuoden toimikauden ajan tämän asetuksen voimaantulosta. Seuraavaksi toimikausiksi EJRK:n puheenjohtaja nimetään 20 artiklassa säädetyn tarkastelun perusteella määritettävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
2. EKP:n yleisneuvoston jäsenet valitsevat ensimmäisen varapuheenjohtajan keskuudestaan viiden vuoden toimikaudeksi ja ottavat tässä huomioon sekä kaikkien jäsenvaltioiden että toisaalta niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, ja toisaalta niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, tasapuolisen edustuksen. Ensimmäinen varapuheenjohtaja voidaan valita kerran uudeksi toimikaudeksi.
3. Toinen varapuheenjohtaja on asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 55 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimetty yhteiskomitean puheenjohtaja.
4. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat ilmoittavat Euroopan parlamentille julkisessa kuulemisessa, miten he aikovat suorittaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä.

5. Puheenjohtaja johtaa hallintoneuvoston ja ohjauskomitean kokouksia.

6. Puheenjohtajan ollessa estynyt varapuheenjohtajat johtavat hallintoneuvoston ja/tai ohjauskomitean kokouksia arvojärjestyksensä mukaisesti.

7. Jos ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi valitun EKP:n yleisneuvoston jäsenen toimikausi päättyy ennen kuin viiden vuoden toimikausi tai jos ensimmäinen varapuheenjohtaja ei pysty jostain syystä hoitamaan tehtäviään, valitaan uusi ensimmäinen varapuheenjohtaja 2 kohdan mukaisesti.

8. Puheenjohtaja edustaa EJRK:aa ulkopuolisiin tahoihin nähden.

6 artikla

Hallintoneuvosto

1. Äänivaltaisia hallintoneuvoston jäseniä ovat:
 - a) EKP:n pääjohtaja ja varapääjohtaja;
 - b) kansallisten keskuspankkien pääjohtajat;

- c) komission jäsen;
- d) Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) puheenjohtaja;
- e) Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) puheenjohtaja;
- f) Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) puheenjohtaja;
- g) neuvoa-antavan tieteellisen komitean puheenjohtaja ja kaksi varapuheenjohtajaa;
- h) neuvoa-antavan teknisen komitean puheenjohtaja.
2. Äänioikeudettomia hallintoneuvoston jäseniä ovat:
- a) yksi kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen kansallisen valvontaviranomaisen korkean tason edustaja 3 kohdan mukaisesti;
- b) talous- ja rahoituskomitean, jäljempänä ”TRK”, puheenjohtaja.

3. Edellä olevan 2 kohdan a alakohdan mukaisen kansallisten valvontaviranomaisten edustuksen osalta korkean tason edustaja vaihtuu käsiteltävän asian mukaan, jolleivät tietyn jäsenvaltion kansalliset valvontaviranomaiset ole sopineet yhteisestä edustajasta.

4. Hallintoneuvosto vahvistaa EJRK:n työjärjestyksen.

7 artikla

Puolueettomuus

1. Hallintoneuvoston ja ohjauskomitean toimintaan osallistumistaan tai EJRK:aan liittyviä muita tehtäviä suorittaessaan EJRK:n jäsenen on suoritettava tehtävänsä puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin edun mukaisesti. He eivät saa pyytää eivätkä ottaa vastaan ohjeita jäsenvaltioilta, unionin toimielimiltä taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

2. Kukaan hallintoneuvoston (äänivaltainen tai äänioikeudeton) jäsen ei saa toimia finanssialan tehtävissä.

3. Jäsenvaltiot, unionin toimielimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan EJRK:n jäseniin näiden suorittaessa 3 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tehtäviä.

8 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston jäsenten ja kaikkien muiden henkilöiden, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet EJRK:n palveluksessa tai sen yhteydessä (mukaan luettuina keskuspankkien asianomainen henkilöstö, neuvoa-antava tieteellinen komitea, neuvoa-antava tekninen komitea, Euroopan valvontaviranomaiset ja jäsenvaltioiden toimivaltaiset kansalliset valvontaviranomaiset), on noudatettava salassapitovelvollisuutta vielä tehtäviensä päätymisen jälkeenkin.

2. EJRK:n jäsenten näissä tehtävissä saamia tietoja saa käyttää ainoastaan 3 artiklan 2 kohdassa säädettyjen jäsenten velvollisuuksien ja tehtävien hoitamisessa.

3. Luottamuksellisia tietoja, jotka 1 kohdassa tarkoitetut henkilöt saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään henkilölle eikä millekään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, josta yksittäisiä finanssilaitoksia ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 16 artiklan ja rikosoikeuden säännösten soveltamista.

4. EJRK sopii yhdessä Euroopan valvontaviranomaisten kanssa erityisistä salassapitomenettelyistä yksittäisiä finanssilaitoksia koskevien tietojen tai tietojen, joista yksittäiset finanssilaitokset voidaan tunnistaa, suojaamiseksi ja vahvistaa ne.

9 artikla

Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu sääntömääräiseen täysistuntoon EJRK:n puheenjohtajan aloitteesta vähintään neljä kertaa vuodessa. EJRK:n puheenjohtaja voi kutsua koolle ylimääräisen kokouksen omasta aloitteestaan tai kun vähintään kolmasosa hallintoneuvoston äänivaltaisista jäsenistä sitä pyytää.

2. Kunkin hallintoneuvoston jäsenen on oltava kokouksissa läsnä henkilökohtaisesti eivätkä he voi käyttää edustajaa.

3. Jos jäsen on vähintään kolmen kuukauden ajan estynyt osallistumasta kokouksiin, hän voi poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, nimetä itselleen varajäsenen. Tämä jäsen voidaan myös korvata henkilöllä, joka on nimitetty virallisesti noudattaen edustajien väliaikaista korvaamista koskevia kyseisen elimen sääntöjä.

4. Edellä 3 artiklan 2 kohdassa säädettyihin EJRK:n tehtäviin suoraan liittyviä toimia suorittavien kansainvälisten rahoituslaitosten korkean tason edustajia voidaan tarvittaessa kutsua osallistumaan hallintoneuvoston kokouksiin.

5. Kolmansien maiden, varsinkin ETA-maiden asiaankuuluvien viranomaisten korkean tason edustajat voivat osallistua EJRK:n työhön, kuitenkin ehdottomasti vain niille merkityksellisten kysymysten osalta. EJRK voi hyväksyä järjestelyjä, joissa määritellään kyseisten kolmansien maiden osalta erityisesti EJRK:n toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus sekä osallistumista koskevat menettelykysymykset. Näissä järjestelyissä voidaan määrätä edustajan läsnäolosta tapauskohtaisesti tarkkailijana hallintoneuvostossa, ja tämän olisi koskettava vain näiden maiden kannalta merkityksellisiä kysymyksiä, mihin eivät kuulu tilanteet, joissa keskustellaan yksittäisistä finanssilaitoksista tai jäsenvaltioista.

6. Kokoukset ovat luottamuksellisia.

10 artikla

Hallintoneuvoston äänestysäännöt

1. Kullakin äänivaltaisella hallintoneuvoston jäsenellä on yksi ääni.

2. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä läsnä olevien äänivaltaisten jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 18 artiklan 1 kohdan mukaisen äänestysmenettelyn noudattamista. Äänen mennessä tasan EJRK:n puheenjohtajan ääni ratkaisee.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, suosituksen antaminen taikka varoituksen tai suosituksen julkistaminen edellyttää kahden kolmasosan enemmistöä annetuista äänistä.

4. Hallintoneuvosto on päätösvaltainen, kun kaksi kolmasosaa sen äänivaltaisista jäsenistä on läsnä. Jos hallintoneuvosto ei ole päätösvaltainen, EJRK:n puheenjohtaja voi kutsua koolle ylimääräisen kokouksen, joka on päätösvaltainen, jos yksi kolmasosa äänivaltaisista jäsenistä on läsnä. Edellä 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa työjärjestyksessä määrätään ylimääräisen kokouksen koollekutsumisen edellyttämästä riittävästä määräajasta.

11 artikla

Ohjauskomitea

1. Ohjauskomitean kokoonpano on:

- a) EJRK:n puheenjohtaja ja ensimmäinen varapuheenjohtaja;
- b) EKP:n varapääjohtaja;
- c) neljä muuta hallintoneuvoston jäsentä, jotka ovat myös EKP:n yleisneuvoston jäseniä, ottaen huomioon sekä kaikkien jäsenvaltioiden että toisaalta niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö on euro, ja toisaalta niiden jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkö ei ole euro, tasapuolinen edustus. Hallintoneuvoston jäsenet, jotka ovat myös EKP:n yleisneuvoston jäseniä, valitsevat ohjauskomitean nämä jäsenet keskuudessaan kolmeksi vuodeksi;
- d) komission jäsen;
- e) Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) puheenjohtaja;
- f) Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) puheenjohtaja;
- g) Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) puheenjohtaja;

h) TRK:n puheenjohtaja;

i) neuvoa-antavan tieteellisen komitean puheenjohtaja; ja

j) neuvoa-antavan teknisen komitean puheenjohtaja.

Ohjauskomitean valitun jäsenen vapautunut paikka täytetään siten, että hallintoneuvosto valitsee tilalle uuden jäsenen.

2. Ohjauskomitea kokoontuu EJRK:n puheenjohtajan aloitteesta vähintään neljä kertaa vuodessa ennen hallintoneuvoston kutakin kokousta. EJRK:n puheenjohtaja voi kutsua koolle myös ylimääräisiä kokouksia.

12 artikla

Neuvoa-antava tieteellinen komitea

1. Neuvoa-antava tieteellinen komitea muodostuu neuvoa-antavan teknisen komitean puheenjohtajasta ja 15:sta ohjauskomitean ehdottamasta asiantuntijasta, joiden on edustettava monipuolista ammattitaitoa ja laajaa kokemusta ja jotka hallintoneuvosto hyväksyy neljän vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusua. Ehdokkaat eivät saa olla Euroopan valvontaviranomaisten jäseniä ja heidät on valittava heidän yleisen pätevyytensä sekä akateemisilla tai muilla aloilla, erityisesti pienissä ja keskisuurissa yrityksissä tai ammattijärjestöissä taikka finanssipalvelujen tarjoajina tai kuluttajina, hankkimansa laajan kokemuksen perusteella.

2. Hallintoneuvosto nimittää EJRK:n puheenjohtajan ehdotuksesta neuvoa-antavan tieteellisen komitean puheenjohtajan ja kaksi varapuheenjohtajaa, joilla kullakin on oltava laaja asiaan liittyvä kokemus ja perusteelliset tiedot esimerkiksi akateemisen taustansa ansiosta pankki-, arvopaperimarkkina- tai vakuutus- ja lisäeläkkeiden aloilla. Neuvoa-antavan tieteellisen komitean puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien tehtävien olisi kierrettävä näiden kolmen henkilön kesken.

3. Neuvoa-antava tieteellinen komitea antaa EJRK:n puheenjohtajan pyynnöstä EJRK:lle neuvoja ja apua 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

4. EJRK:n sihteeristö tukee neuvoa-antavan tieteellisen komitean työtä, ja sihteeristön päällikkö osallistuu sen kokouksiin.

5. Tarvittaessa neuvoa-antava tieteellinen komitea kuulee varhaisessa vaiheessa ja avoimella tavalla sidosryhmiä, kuten markkinatoimijoita, kuluttajajärjestöjä ja akateemisia asiantuntijoita, samalla kun luottamuksellisuuden vaatimus otetaan huomioon.

6. Neuvoa-antavalle tieteelliselle komitealle annetaan kaikkien sen tehtävien menestyksekkään hoitamisen kannalta tarpeelliset välineet.

13 artikla

Neuvoa-antava tekninen komitea

1. Neuvoa-antavan teknisen komitean kokoonpano on:
 - a) yksi kunkin kansallisen keskuspankin edustaja ja EKP:n edustaja;
 - b) yksi kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen kansallisen valvontaviranomaisen edustaja toisen alakohdan mukaisesti;
 - c) Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) edustaja;
 - d) Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) edustaja;
 - e) Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) edustaja;
 - f) kaksi komission edustajaa;
 - g) TRK:n edustaja; ja
 - h) neuvoa-antavan tieteellisen komitean edustaja.

Kunkin jäsenvaltion valvontaviranomaiset valitsevat neuvoa-antavaan tekniseen komiteaan yhden edustajan. Ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisen kansallisten valvontaviranomaisten edustuksen osalta edustaja vaihtuu käsiteltävän asian mukaan, jolleivät tietyt jäsenvaltion kansalliset valvontaviranomaiset ole sopineet yhteisestä edustajasta.

2. Hallituneuvosto nimittää EJRK:n puheenjohtajan ehdotuksesta neuvoa-antavan teknisen komitean puheenjohtajan.
3. Neuvoa-antava tekninen komitea suorittaa 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut tehtävät hallituneuvoston puheenjohtajan pyynnöstä.
4. EJRK:n sihteeristö tukee neuvoa-antavan teknisen komitean työtä, ja sihteeristön päällikkö osallistuu sen kokouksiin.
5. Neuvoa-antavalle tekniselle komitealle annetaan kaikki sen tehtävien menestyksekkään hoitamisen kannalta tarpeelliset välineet.

14 artikla

Muut tietolähteet

Edellä 3 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tehtäviään suorittaessaan EJRK:n on pyydettävä tarvittaessa asianomaisten yksityissektorin sidosryhmien näkemyksiä.

III LUKU

TEHTÄVÄT

15 artikla

Tietojen kerääminen ja vaihtaminen

1. EJRK toimittaa Euroopan valvontaviranomaisille riskeihin liittyvät tiedot, joita nämä tarvitsevat tehtäviään hoitaessaan.
2. Euroopan valvontaviranomaisten, Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ), komission, kansallisten valvontaviranomaisten ja kansallisten tilastoviranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä EJRK:n kanssa ja toimitettava sille kaikki tiedot, joita se tarvitsee unionin lainsäädännön mukaisia tehtäviään hoitaessaan.
3. Jollei asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 36 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, EJRK voi pyytää Euroopan valvontaviranomaisilta tietoja, yleensä tiivistelmänä tai koosteena siten, että yksittäisiä finanssilaitoksia ei voida tunnistaa.
4. Ennen kuin EJRK pyytää tämän artiklan mukaisesti tietoja, sen on ensin otettava huomioon Euroopan tilastojärjestelmän ja EKPJ:n tuottamat, jakamat ja laatimat jo olemassa olevat tilastot.
5. Jolleivät pyydetty tiedot ole saatavilla tai niitä ei anneta saataville kohtuullisessa ajassa, EJRK voi pyytää tietoja EKPJ:ltä, kansallisilta valvontaviranomaisilta tai kansallisilta tilastoviranomaisilta. Jos tiedot eivät edelleenkään ole saatavilla, EJRK voi pyytää niitä asianomaiselta jäsenvaltiolta, sanotun kuitenkin rajoittamatta neuvostolle, komissiolle (Eurostat), EKPJ:lle, eurojärjestelmälle ja EJRK:lle annettuja oikeuksia tilastojen ja tietojenkeruun alalla.
6. Jos EJRK pyytää tietoja, jotka eivät ole tiivistelmänä tai koosteena, perustellussa pyynnössä on selvitettävä, miksi kyseessä olevaa yksittäistä finanssilaitosta koskevien tietojen katsotaan olevan järjestelmän kannalta merkittäviä vallitseva markkinatilanne huomioon ottaen.
7. Ennen kutakin sellaisia tietoja koskevaa pyyntöä, jotka eivät ole tiivistelmänä tai koosteena, EJRK:n on kuultava asianmukaisesti kyseessä olevaa Euroopan valvontaviranomaista varmistaakseen, että pyyntö on perusteltu ja oikeasuhteinen. Jos kyseessä oleva Euroopan valvontaviranomainen ei pidä pyyntöä perusteltuna ja oikeasuhteisena, sen on lähetettävä viipymättä pyyntö takaisin EJRK:lle ja pyydetty lisäperusteluja. Sen jälkeen kun EJRK on toimittanut kyseessä olevalle Euroopan valvontaviranomaiselle nämä lisäperustelut, pyynnön vastaanottajat toimittavat pyydetty tiedot EJRK:lle, jos pyynnön vastaanottajilla on laillinen pääsy asianomaisiin tietoihin.

16 artikla

Varoitukset ja suositukset

1. Jos havaitaan, että 3 artiklan 1 kohdan mukaisen tavoitteen saavuttamiseen liittyy huomattavia riskejä, EJRK antaa varoituksia ja tarpeen mukaan suosituksia korjaaviksi toimiksi, mukaan lukien tarvittaessa lainsäädäntöaloitteet.

2. EJRK:n 3 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdan mukaisesti antamat varoitukset tai suositukset voivat olla yleis- tai erityisluonteisia, ja ne on osoitettava erityisesti koko unionille, yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, yhdelle tai useammalle Euroopan valvontaviranomaiselle taikka yhdelle tai useammalle kansalliselle valvontaviranomaiselle. Jos varoitus tai suositus osoitetaan yhdelle tai useammalle valvontaviranomaiselle, siitä on ilmoitettava myös asianomaiselle yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle. Suosituksiin on sisällyttävä poliittista linjausta koskeva aikataulu. Asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä koskevia suosituksia voidaan antaa myös komissiolle.

3. Varoitukset ja suositukset on toimitettava tiukkoja salassapitosääntöjä noudattaen myös neuvostolle ja komissiolle samaan aikaan, kun ne toimitetaan niiden vastaanottajille 2 kohdan mukaisesti ja, jos ne on osoitettu yhdelle tai useammalle kansalliselle valvontaviranomaiselle, ne on toimitettava myös Euroopan valvontaviranomaisille.

4. EJRK laatii läheisessä yhteistyössä EFVJ:n muiden osapuolten kanssa eri riskitasoja vastaavan värikoodijärjestelmän riskitietoisuuden lisäämiseksi unionin taloudessa ja riskien asettamiseksi tärkeysjärjestykseen.

Sen jälkeen, kun mainitun luokittelun kriteerit on määritelty, EJRK:n varoitusten ja suositusten on ilmaistava tapauskohtaisesti ja tarvittaessa se, mihin luokkaan riski kuuluu.

17 artikla

EJRK:n suositusten seuranta

1. Jos 3 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu suositus annetaan komissiolle, yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, yhdelle tai useammalle Euroopan valvontaviranomaiselle taikka yhdelle tai useammalle kansalliselle valvontaviranomaiselle, suositusten saajien on ilmoitettava suositusten perusteella toteutetut toimet EJRK:lle ja neuvostolle ja esitettävä riittävät perustelut, mikäli toimia ei ole toteutettu. EJRK:n on tarvittaessa ilmoitettava vastaukset tiukkoja salassapitosääntöjä noudattaen viipymättä Euroopan valvontaviranomaisille.

2. Jos EJRK tekee päätöksen, jossa se katsoo, että sen suositusta ei ole noudatettu tai että suosituksen saajat eivät ole pystyneet selittämään asianmukaisesti, miksi ne eivät ole toteuttaneet toimia, EJRK:n on ilmoitettava tiukkoja salassapitosääntöjä noudattaen asiasta suositusten saajille, neuvostolle ja tarvittaessa asianomaiselle Euroopan valvontaviranomaiselle.

3. Jos EJRK on tehnyt 2 kohdan nojalla päätöksen suosituksesta, joka on julkistettu 18 artiklan 1 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, Euroopan parlamentti voi kehottaa EJRK:n puheenjohtajaa esittelemään tämän päätöksen, ja suosituksen saajat voivat pyytää saada osallistua näkemysten vaihtoon.

18 artikla

Julkiset varoitukset ja suositukset

1. Hallintoneuvosto päättää tapauskohtaisesti ja ilmoitettuaan hyvissä ajoin etukäteen neuvostolle, jotta tämä voi toimia, onko varoitus tai suositus julkistettava. Sen estämättä, mitä 10 artiklan 3 kohdassa säädetään, hallintoneuvostolla on päätösvalta tehdä päätöksiä tämän kohdan nojalla vain, jos kaksi kolmasosaa sen äänivaltaisista jäsenistä on läsnä.

2. Jos hallintoneuvosto tekee päätöksen varoituksen tai suosituksen julkaisemisesta, sen on ilmoitettava asiasta ennakolta niiden saajille.

3. EJRK:n julkaisemien varoitusten ja suositusten saajille on myös annettava oikeus julkistaa kantansa ja perustelunsa vastineena.

4. Kun hallintoneuvosto päättää olla julkaisematta varoitusta tai suositusta, varoituksen tai suosituksen saajien ja tarvittaessa neuvoston ja Euroopan valvontaviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden luottamuksellisuuden suojelemiseksi.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Vastuu ja raportointivelvoitteet

1. EJRK:n puheenjohtaja on kutsuttava vähintään kerran vuodessa, ja tätä useammin, jos finanssialan häiriöt leviävät laajalle, EJRK:n Euroopan parlamentille ja neuvostolle laatiman vuosikertomuksen julkaisemisen yhteydessä Euroopan parlamentissa järjestettävään vuosittaiseen kuulemistilaisuuteen. Nämä tilaisuudet järjestetään erillään Euroopan keskuspankin pääjohtajan ja Euroopan parlamentin välillä käytävästä rahapoliittisesta vuoropuhelusta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vuosikertomuksen on sisällettävä tiedot, jotka hallintoneuvosto on päättänyt julkistaa 18 artiklan mukaisesti. Vuosikertomus julkistetaan.

3. EJRK:n on Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä tarkasteltava myös erityiskysymyksiä.

4. Euroopan parlamentti voi pyytää EJRK:n puheenjohtajaa osallistumaan Euroopan parlamentin toimivaltaisten valiokuntien kuulemistilaisuuteen.

5. EJRK:n puheenjohtaja käy EJRK:n meneillään olevista toimista luottamuksellisia suullisia keskusteluja vähintään kahdesti vuodessa ja tarvittaessa useamminkin Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kanssa suljetuin ovin. Euroopan parlamentin ja EJRK:n välillä tehdään sopimus näiden kokousten järjestämisen yksityiskohdista täyden salassapidon varmistamiseksi 8 artiklan mukaisesti. EJRK toimittaa neuvostolle jäljennöksen sopimuksesta.

20 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä asetusta komission kertomuksen perusteella viimeistään 17 päivänä

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

joulukuuta 2013 ja määrittelevät EKP:n ja Euroopan valvontaviranomaisten lausunnon saatuaan, onko EJRK:n tehtäviä ja organisaatiota tarkistettava.

Ne tarkastelevat erityisesti EJRK:n puheenjohtajan nimeämistä tai valitsemista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
O. CHASTEL

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1093/2010,**annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,****Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisympäristystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosien 2007 ja 2008 finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, joita on paljastunut sekä yksittäistapauksissa että koko finanssijärjestelmässä. Kansalliselle pohjalle luodut valvontamallit ovat jääneet jälkeen finanssipalvelujen kansainvälistymisestä sekä todellisuudesta nykypäivän yhteytyneillä ja yhteenliittyneillä eurooppalaisilla finanssimarkkinoilla, joilla monet finanssilaitokset harjoittavat toimintaansa yli rajojen. Kriisi on paljastanut puutteita kansallisten valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä, yhteensovittamisessa ja siinä, miten yhdenmukaisesti nämä viranomaiset soveltavat unionin oikeutta, samoin kuin niiden välisessä luottamuksessa.
- (2) Euroopan parlamentti on ennen finanssikriisiä ja sen aikana esittänyt siirtymistä yhtenäisempään eurooppalaiseen valvontaan aidosti tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi kaikille toimijoille unionin tasolla, mikä vastaisi paremmin unionin finanssimarkkinoiden lisääntyvän yhdentymisen vaatimuksia (13 päivänä huhtikuuta 2000 annettu päätöslauselma komission tiedonannosta rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma ⁽⁴⁾, 21 päivänä marraskuuta 2002 annettu päätöslauselma toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä unionissa ⁽⁵⁾, 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettu päätöslauselma rahoituspalvelupoliittikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta ⁽⁶⁾, 23 päivänä syyskuuta 2008 annettu päätöslauselma suosituksista

komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista ⁽⁷⁾ ja 9 päivänä lokakuuta 2008 annettu päätöslauselma ja siihen liitetyt suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista: tuleva valvontarakenne ⁽⁸⁾ sekä 22 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (SOLVENSSI II) ⁽⁹⁾ ja 23 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista ⁽¹⁰⁾).

- (3) Marraskuussa 2008 komissio valtuutti Jacques de Larosièren johtaman korkean tason asiantuntijaryhmän antamaan suosituksia Euroopan valvontajärjestelyjen vahvistamisesta kansalaisten suojan parantamiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi rahoitusjärjestelmään. Loppuraportissaan, jonka korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009, jäljempänä ”de Larosièren raportti”, se suosittelee, että valvontakehystä olisi vahvistettava, jotta finanssikriisien riski vähenisi ja jotta tällaiset kriisit eivät olisi tulevaisuudessa yhtä vakavia. Se suosittelee uudistuksia unionin finanssialan valvontarakenneeseen. Ryhmä katsoi myös olevan tarpeen perustaa Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi pankkialaa, yksi arvopaperialaa ja yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa varten, ja suosittelee Euroopan järjestelmäriskineuvoston perustamista. Raportissa esitettiin uudistuksia, joita asiantuntijat pitävät tarpeellisina ja joiden toteutus olisi aloitettava välittömästi.
- (4) Komissio ilmoitti 4 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Elvytys Euroopassa” ehdottavansa lainsäädäntöä, jolla luotaisiin Euroopan finanssivalvonnan järjestelmä ja Euroopan järjestelmäriskikomitea. Se käsittelee tarkemmin tällaisen uuden valvontakehyksen mahdollista rakennetta 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan finanssivalvonta”, joka on samansuuntainen de Larosièren raportin kanssa.
- (5) Eurooppa-neuvosto vahvisti 19 päivänä kesäkuuta 2009 antamassaan päätelmässä, että olisi perustettava Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, joka käsittäisi kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista. Järjestelmällä olisi pyrittävä parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja yhdenmukaisuutta, tehostamaan rajojen yli toimivien ryhmittymien valvontaa ja laatimaan eurooppalainen ohjekirja, jota sovellettaisiin sisämarkkinoilla kaikkiin finanssilaitoksiin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan

⁽¹⁾ EUVL C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Lausunto, annettu 22. tammikuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. syyskuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. marraskuuta 2010.

⁽⁴⁾ EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, ja kehotti komissiota laatimaan konkreettisia ehdotuksia siitä, miten Euroopan finanssivalvojen järjestelmä voisi toimia vahvana tekijänä kriisitilanteissa. Samalla se painotti, että Euroopan valvontaviranomaisten päätökset eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

- (6) Eurooppa-neuvosto oli 17 päivänä kesäkuuta 2010 pidetyssä kokouksessaan yhtä mieltä siitä, että ”jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön rahoituslaitoksilta perittävien maksujen ja verojen järjestelmiä vastuun oikeudenmukaisen jakamisen varmistamiseksi ja kannustimien luomiseksi järjestelmäriskin hallintaa varten. Tällaisten maksujen ja verojen olisi oltava osa uskottavaa kriisintarkkailukehystä. Niiden pääpiirteiden kehittämistä on kiireellisesti jatkettava, ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin ja eri sääntelytoimien kumulatiivisiin vaikutuksiin liittyviä kysymyksiä olisi arvioitava huolella.”
- (7) Finanssi- ja talouskriisi ovat luoneet todellisia ja vakavia riskejä, jotka kohdistuvat finanssijärjestelmän vakautteen ja sisämarkkinoiden toimintaan. Finanssijärjestelmän vakauden ja luotettavuuden palauttaminen ja ylläpitäminen ovat ehdoton edellytys sille, että luottamus ja yhtenäisyys säilyvät sisämarkkinoilla, jolloin mahdollisuudet täysin yhdenytneiden ja toimivien sisämarkkinoiden luomiseen finanssipalvelujen alalla säilyvät ja paranevat. Syvemmat ja yhdentyneemmät finanssimarkkinat tarjoavat lisäksi paremmat mahdollisuudet rahoituksen saamiseen ja riskien hajauttamiseen ja parantavat siten osaltaan talouksien kykyä kestää häiriöitä.
- (8) Unioni ei voi enää hyödyntää pidemmälle Euroopan valvontaviranomaisten komiteoita nykyisessä muodossaan. Unioni ei voi jäädä tilanteeseen, jossa ei ole käytettävissä mekanismeja, jolla voitaisiin varmistaa, että kansalliset valvontaviranomaiset tekevät parhaat mahdolliset valvontapäätökset rajojen yli toimivien finanssilaitosten osalta; jossa kansallisten valvontaviranomaisten välillä ei ole riittävästi yhteistyötä tai tietojenvaihtoa; jossa kansallisten viranomaisten yhteiset toimet edellyttävät mutkikkaita järjestelyjä, joissa on otettava huomioon monenkirjaiset sääntely- ja valvontavaatimukset, ja jossa kansalliset ratkaisut ovat useimmiten ainoa käypä vaihtoehto, jolla voidaan reagoida ongelmiin unionin tasolla, ja jossa samasta säädöstekestistä on olemassa erilaisia tulkintoja. Euroopan finanssivalvontajärjestelmä, jäljempänä ”EFVJ”, olisi suunniteltava sellaiseksi, että nämä puutteet voidaan poistaa ja saada aikaan järjestelmä, joka vastaa tavoitetta luoda unioniin vakaat ja yhtenäiset finanssipalvelujen markkinat ja jolla kansalliset valvontaviranomaiset yhdistetään vahvaksi unionin verkostoksi.
- (9) EFVJ:n olisi oltava kansallisten ja unionin valvontaviranomaisten muodostama yhdenytynyt verkosto, jossa päivittäinen valvonta jää kansalliselle tasolle. Muina tavoitteina olisi oltava pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen sekä

finanssilaitoksia ja -markkinoita koskevien sääntöjen yhtenäisen soveltaminen koko unionissa. Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen), jäljempänä ”pankkiviranomainen”, lisäksi olisi perustettava Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) sekä Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea, jäljempänä ”yhteiskomitea”. Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä ”EJRK”, olisi oltava osa EFVJ:ää tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 ⁽¹⁾ säädetyistä tehtäviä varten.

- (10) Euroopan valvontaviranomaisten olisi korvattava komission päätöksellä 2009/78/EY ⁽²⁾ perustettu Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, komission päätöksellä 2009/79/EY ⁽³⁾ perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea ja komission päätöksellä 2009/77/EY ⁽⁴⁾ perustettu Euroopan arvopaperimarkkinavalojen komitea, ja niiden olisi otettava hoitaakseen näiden komiteoiden kaikki tehtävät ja saatava niille kuuluva toimivalta, tarvittaessa mukaan lukien meneillään olevan työskentelyn ja hankkeiden jatkaminen. Kunkin Euroopan valvontaviranomaisen toimiala olisi määritettävä selvästi. Euroopan valvontaviranomaisten olisi oltava vastuussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Vastuun liittyessä monialaisiin kysymyksiin, jotka on hoidettu yhteensovitetusti yhteiskomiteassa, Euroopan valvontaviranomaisten olisi vastattava yhteiskomitean välityksellä tällaisesta yhteensovittamisesta.
- (11) Pankkiviranomaisen olisi pyrittävä toiminnallaan parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti turvaamalla korkeatasoisen, tehokkaan ja yhdenmukaisen sääntelyn ja valvonnan ottamalla huomioon kaikkien jäsenvaltioiden erilaiset edut sekä finanssilaitosten erilaisen luonteen. Pankkiviranomaisen olisi suojeltava yleisiä arvoja, joita ovat muun muassa finanssijärjestelmän vakaus, markkinoiden ja finanssituotteiden avoimuus sekä tallettajien ja sijoittajien suojaaminen. Pankkiviranomaisen olisi myös torjuttava toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttöä ja taattava tasapuoliset toimintaedellytykset sekä lujitettava valvonnan kansainvälistä yhteensovittamista kokonaistalouden, muun muassa finanssilaitosten ja muiden sidosryhmien sekä kuluttajien ja työntekijöiden eduksi. Lisäksi sen tehtäviin olisi kuuluttava valvontakäytäntöjen lähentymisen edistäminen ja unionin toimielimien neuvonta pankkitoimintaan, maksuihin, sähköisen rahan sääntelyyn ja valvontaan liittyvissä asioissa sekä vastaavat yritysten hyvään hallintotapaan sekä tilintarkastukseen ja tilinpäätökseen liittyvään raportointiin liittyvät kysymykset. Pankkiviranomaiselle olisi myös annettava tietty vastuu nykyisistä ja uusista finanssialan toimista.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽²⁾ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽³⁾ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 28.

⁽⁴⁾ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (12) Pankkiviranomaisen olisi myös voitava asettaa väliaikainen kielto tai rajoitus tietyille finanssialan toimille, jotka vaarantavat finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko finanssijärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa tässä asetuksessa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä vahvistetuin edellytyksin. Jos pankkiviranomaista pyydetään asettamaan tällainen väliaikainen kielto kriisitilanteessa, sen olisi toimittava niin tämän asetuksen mukaisesti ja tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin. Jos tiettyjen finanssitoimien väliaikaisella kieltämisellä tai rajoittamisella on eri toimialoille ulottuva vaikutus, alakohtaisessa lainsäädännössä olisi säädettävä, että pankkiviranomaisen on tarvittaessa neuvoteltava ja sovittava toimensa yhteen Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa.
- (13) Pankkiviranomaisen olisi otettava asiaankuuluvasti huomioon toimintansa vaikutukset kilpailuun ja innovointiin sisämarkkinoilla, unionin maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn, taloudelliseen osallisuuteen sekä unionin uuteen työllisyyttä ja kasvua edistävään strategiaan.
- (14) Jotta pankkiviranomainen voisi täyttää tavoitteensa, sen olisi oltava oikeushenkilö ja sillä olisi oltava hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus.
- (15) Järjestelmäriski olisi kansainvälisten elinten suorittaman työskentelyn perusteella määriteltävä finanssijärjestelmän vakavaksi häiriöksi, jolla saattaa olla huomattavia kielteisiä vaikutuksia sisämarkkinoihin ja reaalityönteeseen. Kaikenlaiset finanssialan välittäjät, markkinat ja infrastruktuurit voivat olla jossain määrin tärkeitä järjestelmän kannalta.
- (16) Rajat ylittäviin riskeihin sisältyvät kaikki talouden epätasapainosta tai rahoitushäiriöistä koko unionissa tai sen osissa aiheutuvat riskit, jotka voivat vaikuttaa huomattavan kielteisesti kahden tai useamman jäsenvaltion taloudellisten toimijoiden välisiin liiketoimiin, sisämarkkinoiden toimintaan tai unionin tai jonkin sen jäsenvaltion julkiseen talouteen.
- (17) Unionin tuomioistuin on todennut asiassa C-217/04, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, 2 päivänä toukokuuta 2006 antamassaan tuomiossa ⁽¹⁾, että ”mikään EY 95 artiklan [nykyinen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla] sanamuodossa ei oikeuta päättelemään, että yhteisön lainsäätäjän tämän määräyksen perusteella toteuttamien toimenpiteiden adressaatteina voi olla vain jäsenvaltio. Yhteisön lainsäätäjän suorittaman arvioinnin perusteella voi osoittautua välttämättömäksi perustaa yhteisön elin, jonka tehtävänä on myötävaikuttaa yhdenmukaistamisprosessiin tilanteissa, joissa tähän määräykseen perustuvien toimien yhtenäisen täytäntöönpanon ja soveltamisen helpottamiseksi on asianmukaista toteuttaa oheis- ja kehystoimenpiteitä.” Pankkiviranomaisen tarkoitus ja tehtävät – toimivaltaisten kansallisten valvontaviranomaisten avustaminen unionin sääntöjen yhdenmukaisessa tulkinnessa ja soveltamisessa sekä finanssimarkkinoiden yhdentymiseen tarvittavan finanssivakauden edistäminen – liittyvät läheisesti finanssipalvelujen sisämarkkinoita koskeviin unionin sääntösten tavoitteisiin. Sen vuoksi pankkiviranomainen olisi perustettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan nojalla.
- (18) Seuraavissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä on säädetty jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävät, joihin kuuluu viranomaisten yhteistyö toistensa ja komission kanssa: luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY ⁽²⁾, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/49/EY ⁽³⁾ ja talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY ⁽⁴⁾.
- (19) Voimassa olevaan unionin lainsäädäntöön, jolla säännellään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kysymyksiä, kuuluvat myös finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY ⁽⁵⁾, vakuutusryhmään kuuluvien vakuutusyritysten lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY ⁽⁶⁾, maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana 15 päivänä marraskuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006 ⁽⁷⁾, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY ⁽⁸⁾ sekä asiaan kuuluvien osin, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY ⁽⁹⁾, kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY ⁽¹⁰⁾ sekä maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY ⁽¹¹⁾.

⁽²⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽⁴⁾ EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁵⁾ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

⁽⁹⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

⁽¹¹⁾ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁽¹⁾ Kok. 2006, s. I-03711, 44 kohta.

- (20) On suotavaa, että pankkiviranomainen edistää yhdenmukaisen lähestymistavan soveltamista talletussuojiaan, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja tallettajien tasavertainen kohtelu koko unionissa. Koska talletusten vakuusjärjestelmiä valvotaan hallinnollisesti asianomaisissa jäsenvaltioissa eivätkä ne ole finanssialan sääntelyyn perustuvan valvonnan alaisia, pankkiviranomaisen olisi voitava käyttää tämän asetuksen mukaista toimivaltaansa itse vakuusjärjestelmään ja sen hoitajaan.
- (21) Lissabonin sopimuksen tehneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitetyn, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklasta annetun julistuksen nro 39 mukaisesti teknisten sääntelystandardien laatiminen vaatii erityisesti finanssipalvelualaa koskevaa teknistä asiantuntija-apua. On tarpeen sallia pankkiviranomaisen antaa tällaista asiantuntemusta, mukaan lukien sellaisten standardien tai standardien osien kohdalta, jotka eivät perustu sellaiseen luonnokseen tekniseksi standardiksi, jonka pankkiviranomainen on itse laatinut.
- (22) On tarpeen ottaa käyttöön tehokas väline yhdenmukaisten teknisten sääntelystandardien laatimiseksi finanssipalvelujen alalla, jotta varmistetaan muun muassa yhden ainoan ohjekirjan avulla tasapuoliset toimintaedellytykset ja riittävä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien suoja koko unionissa. Koska pankkiviranomainen on elin, jolla on pitkälle menevä erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia unionin oikeudessa määritellyillä aloilla luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity menettelytapavalintoja.
- (23) Komission olisi hyväksyttävä nämä luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi säädösvallan siirron nojalla annettavilla delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jotta standardeilla olisi sitovia oikeusvaikutuksia. Niitä olisi muutettava vain hyvin rajoitetuissa ja poikkeuksellisissa tilanteissa, koska pankkiviranomainen on toimija, joka on tiiviissä yhteydessä finanssimarkkinoihin ja tuntee parhaiten niiden päivittäisen toiminnan. Luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi muutettaisiin, jos ne eivät ole unionin oikeuden mukaisia, niissä ei noudateta suhteellisuusperiaatetta tai ne ovat ristiriidassa finanssipalvelujen sisämarkkinoiden peruseriaatteiden kanssa sellaisina kuin nämä periaatteet ilmenevät finanssipalveluja koskevasta unionin säännöstöstä. Komissio ei saisi muuttaa pankkiviranomaisen valmisteleminen teknisiä sääntelystandardeja koskevien luonnosten sisältöä ilman, että se sovittaa toimensa ennalta yhteen pankkiviranomaisen kanssa. Sen varmistamiseksi, että standardit hyväksytään sujuvasti ja nopeasti, olisi asetettava määräaika, jonka kuluessa komission on tehtävä teknisten sääntelystandardien hyväksymistä koskeva päätöksensä.
- (24) Kun otetaan huomioon pankkiviranomaisen tekninen asiantuntemus aloilla, joilla teknisiä sääntelystandardeja olisi laadittava, olisi huomattava, että komissio on ilmoittanut aikovansa käyttää yleensä pankkiviranomaisen sille toimittamia teknisten sääntelystandardien luonnoksia pohjana hyväksyessään niitä vastaavia säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. Jos pankkiviranomainen ei kuitenkaan toimita luonnosta tekniseksi sääntelystandardiksi asiaan kuuluvassa lainsäätämisyksityksessä hyväksytyssä säädöksessä asetetuissa määräajoissa, olisi varmistettava, että delegoinnilla tavoiteltuun tulokseen päästään ja että päätöksentekomenettelyn tehokkuus säilytetään. Sen vuoksi komissiolla olisi tällaisissa tapauksissa oltava valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, vaikka pankkiviranomainen ei ole toimittanut luonnosta.
- (25) Komissiolla olisi myös siirrettävä valta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanostandardeja täytäntöönpanosäädöksin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti.
- (26) Aloilla, jotka eivät kuulu teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien soveltamisalaan, pankkiviranomaisella olisi oltava toimivalta antaa unionin oikeuden soveltamista koskevia ohjeita ja suosituksia. Avoimuuden varmistamiseksi ja kansallisten valvontaviranomaisten kannustamiseksi noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia pankkiviranomaisen olisi voitava julkistaa perusteet, joiden nojalla katsotaan, että valvontaviranomaiset ovat jättäneet noudattamatta näitä ohjeita ja suosituksia.
- (27) Sen varmistaminen, että unionin oikeutta sovelletaan kaikilta osin asianmukaisesti, on keskeinen edellytys finanssimarkkinoiden eheydelle, avoimuudelle, tehokkuudelle ja moitteettomalle toiminnalle, finanssijärjestelmän vakaudelle sekä finanssilaitosten tasapuolisille kilpailuolosuhteille unionissa. Sen vuoksi olisi luotava mekanismi, jota pankkiviranomainen voi käyttää tapauksissa, joissa unionin oikeuden soveltaminen on laiminlyöty tai sitä on sovellettu virheellisesti siten, että tämä voidaan katsoa unionin oikeuden rikkomiseksi. Mekanismia olisi sovellettava aloilla, joilla unionin oikeudessa asetetaan selviä ja ehdottomia velvoitteita.
- (28) Jotta tapauksiin, joissa unionin oikeutta ei ole sovellettu asianmukaisesti tai kaikilta osin, voitaisiin reagoida oikeasuhteisesti, niihin olisi sovellettava kolmivaiheista mekanismia. Ensiksi pankkiviranomaisella olisi oltava toimivalta tutkia tapausta, jossa kansallisten viranomaisten väitetään soveltaneen valvontakäytännössään unionin oikeudessa asetettuja velvoitteita epäasianmukaisella tai riittämättömällä tavalla, ja antaa sen jälkeen suositus. Toiseksi, jos toimivaltainen kansallinen viranomainen ei noudata suositusta, komissiolla olisi oltava valta antaa virallinen lausunto, jossa se ottaa huomioon pankkiviranomaisen suosituksen ja jossa vaaditaan toimivaltaista viranomaista toteuttamaan tarvittavat toimet, joilla varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.
- (29) Kolmanneksi, jotta voitaisiin ratkaista poikkeukselliset tilanteet, joissa asianomainen toimivaltainen viranomainen jättää itsepintaisesti toimet toteuttamatta, pankkiviranomaiselle olisi annettava valtuudet tehdä viimeisenä keinona päätöksiä, jotka osoitetaan yksittäisille finanssilaitoksille. Tämä toimivalta olisi rajoitettava poikkeuksellisiin tilanteisiin, joissa toimivaltainen viranomainen ei noudata sille osoitettua virallista lausuntoa ja joissa unionin oikeus on suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin voimassa olevien tai tulevien unionin asetusten nojalla.

- (30) Vakavat uhat, jotka kohdistuvat finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen tai finanssijärjestelmän vakauteen unionissa, vaativat unionin tasolla nopeaa ja yhtenäistä toimintaa. Sen vuoksi pankkiviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Valtuus määritellä kriisitilanne olisi annettava neuvostolle tilanteessa, jossa mikä tahansa Euroopan valvontaviranomainen, komissio tai EJRK on sitä pyytänyt.
- (31) Pankkiviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Pankkiviranomaisen tältä osin toteuttamat toimet eivät saisi vaikuttaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaisiin komission valtuuksiin aloittaa tuon valvontaviranomaisen jäsenvaltiota vastaan rikkomusmenettelyjä sen johdosta, että tämä ei ole toteuttanut tällaista tointa, eikä komission oikeuteen pyytää tällaisissa olosuhteissa tilapäisiä toimenpiteitä Euroopan unionin tuomioistuimen työjärjestyksen mukaisesti. Se ei myöskään saisi vaikuttaa mihinkään vastuuseen, joka kyseiselle jäsenvaltiolle voi aiheutua Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, jos sen valvontaviranomaiset eivät toteuta pankkiviranomaisen edellyttämää tointa.
- (32) Sen varmistamiseksi, että valvonta on tehokasta ja toimivaa ja että eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kannat otetaan tasapuolisesti huomioon, pankkiviranomaisella olisi oltava mahdollisuus ratkaista sitovasti kyseisten toimivaltaisten viranomaisten väliset erimielisyydet rajat ylittävissä tilanteissa, valvontakollegioissa ilmenevät erimielisyydet mukaan luettuina. Olisi säädettävä sovitteluvaiheesta, jonka aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat päästää keskinäiseen sopimukseen. Pankkiviranomaisen toimivaltaan olisi kuuluttava sellaisien erimielisyyksien ratkaiseminen, jotka koskevat jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvää menettelyä, toimen sisältöä tai toimien laiminlyöntiä tässä asetuksessa tarkoitetuissa oikeudellisesti sitovissa unionin säädöksissä tarkemmin esitetyissä tapauksissa. Tällaisessa tilanteessa yhden asianomaisista valvontaviranomaisista olisi voitava antaa asia pankkiviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämän olisi toimittava tämän asetuksen mukaisesti. Pankkiviranomaiselle olisi annettava valtuudet edellyttää asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta erityistoimia tai toimista pidättymistä asian ratkaisemiseksi ja unionin oikeuden noudattamisen varmistamiseksi kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia sitovasti. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata sille osoitettua sovintopäätöstä, pankkiviranomaisella olisi oltava toimivalta tehdä suoraan finanssilaitoksille osoitettuja päätöksiä sellaisilla unionin oikeuden aloilla, jotka ovat niihin suoraan sovellettavissa. Valtuutta tehdä tällaisia päätöksiä olisi käytettävä vain viimeisenä keinona ja silloin vain unionin oikeuden asianmukaisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tapauksissa, joissa asiaa koskevalla unionin lainsäädännöllä annetaan jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille harkintavaltaa, pankkiviranomaisen tekemät päätökset eivät voi korvata kyseisen harkintavallan käyttöä unionin oikeuden mukaisesti.
- (33) Kriisi on osoittanut, että nykyinen yhteistyö kansallisten viranomaisten välillä, joiden toimivalta rajoittuu yksittäiseen jäsenvaltioon, on riittämätöntä, kun on kysymys rajojen yli toimivista finanssilaitoksista.
- (34) Asiantuntijaryhmät, joita jäsenvaltiot ovat perustaneet tutkimaan kriisin syitä ja tekemään ehdotuksia finanssialan sääntelyn ja valvonnan parantamiseksi, ovat vahvistaneet, että nykyiset järjestelyt eivät muodosta tervettä pohjaa rajojen yli toimivien finanssilaitosten tulevalle sääntelylle ja valvonnalle unionissa.
- (35) Kuten de Larosièren raportissa todetaan, ”meillä on itse asiassa kaksi vaihtoehtoa: joko 'beggar-thy-neighbour'-ratkaisut tai tehostetun, käytännönläheisen ja järkevän sekä kaikkia hyödyttävän pragmaattisen eurooppalaisen yhteistyön lisääminen avoimen maailmantalouden säilyttämiseksi. Tämä tuottaa varmasti taloudellista tulosta.”
- (36) Valvontakollegioilla on tärkeä asema rajat ylittävää toimintaa harjoittavien finanssilaitosten tehokkaassa, toimivassa ja yhdenmukaisessa valvonnassa. Pankkiviranomaisen olisi osaltaan edistettävä ja seurattava valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa, ja sillä olisi oltava johtava asema varmistettaessa rajojen yli toimivia finanssilaitoksia valvovien valvontakollegioiden yhdenmukainen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa. Sen vuoksi pankkiviranomaisella olisi oltava täydet oikeudet osallistua valvontakollegioihin, jotta voidaan sujuvoittaa valvontakollegioiden toimintaa ja tietojenvaihtoprosessia sekä edistää kollegioiden lähentymistä ja yhdenmukaistumista unionin oikeuden soveltamisessa. Kuten de Larosièren raportissa todetaan, ”on ehkäistävä valvontakäytäntöjen eroista aiheutuva kilpailun vääristyminen ja toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttö, sillä nämä saattavat horjuttaa rahoitusvakautta – muun muassa kannustamalla finanssialan toiminnan siirtämistä maihin, joissa valvonta on vähemmän tiukkaa. Valvontajärjestelmän on näyttydyttävä oikeudenmukaisena ja tasapuolisena.”
- (37) Lähentyminen kriisien ehkäisyyn, hallinnan ja ratkaisun alalla, rahoitusjärjestelyt mukaan lukien, on tarpeen sen varmistamiseksi, että finanssijärjestelmä kantaa kustannukset ja että viranomaiset voivat ratkaista vaikeuksissa olevien finanssilaitosten kriisejä niin, että samalla minimoidaan näistä aiheutuvien häiriöiden vaikutus finanssijärjestelmään, veronmaksajien varoihin turvautuminen pankkien pelastamiseksi ja julkisen sektorin varojen käyttö, että rajoitetaan taloudelle koituvaa vahinkoa ja että kansallista kriisinratkaisutoimenpiteiden soveltamista sovitetaan yhteen. Tässä suhteessa on välttämätöntä laatia yhteiset säännöt kattaville välineille, joilla voidaan ehkäistä pankkien vaikeuksia ennalta ja ratkaista vaikeuksiin joutuneiden pankkien ongelmia, erityisesti suurten, rajojen yli toimivien tai toisistaan riippuvien laitosten kriisien ratkaisemiseksi; lisäksi olisi arvioitava, onko pankkiviranomaiselle tarpeen myöntää kulloinkin tarvittavia lisävaltuuksia sekä sitä, kuinka pankit ja säästölaitokset voisivat asettaa säästäjien suojelun etusijalle.

- (38) Direktiivin 94/19/EY ja sijoittajien korvausjärjestelmistä 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY⁽¹⁾ parhaillaan käynnissä olevan tarkistuksen osalta pannaan merkille, että komissio aikoo kiinnittää erityistä huomiota tarpeeseen varmistaa pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen koko unionissa. Vakuutusalan osalta pannaan merkille myös, että komissio aikoo tarkastella mahdollisuutta laatia unionin säännöt, joilla vakuutuksenottajia suojataan vakuutusyhtiön joutuessa vaikeuksiin. Euroopan valvontaviranomaisilla olisi oltava tärkeä asema näillä aloilla, ja niille olisi annettava asianmukainen toimivalta Euroopan vakuusjärjestelmien osalta.
- (39) Tehtävien ja vastuun siirto voi olla valvontaviranomaisten verkoston toiminnassa hyödyllinen keino vähentää valvontatehtävien päällekkäisyyttä, edistää yhteistyötä ja sujuvoittaa siten valvontaprosessia sekä keventää finanssilaitoksille koituvia rasitteita. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tarjottava selkeä oikeusperusta tällaiselle siirrolle. Vaikka pääsääntönä on, että siirto olisi sallittava, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa erityisiä edellytyksiä vastuun siirtoon, esimerkiksi siirtoa koskevista järjestelyistä tiedottamisen ja niiden tiedoksiannon osalta. Tehtävien siirto merkitsee sitä, että tehtävät suorittaa pankkiviranomainen tai kansallinen valvontaviranomainen, joka on muu kuin niistä vastaava viranomainen, mutta vastuu valvontapäätöksistä säilyy siirron suorittavalla viranomaisella. Vastuun siirron avulla pankkiviranomaisella tai kansallisella valvontaviranomaisella, jolle vastuuta siirretään, olisi oltava mahdollisuus päättää tietystä valvonta-asiasta omassa nimissään sen siirtävän viranomaisen puolesta. Siirroissa olisi noudatettava periaatetta, jonka mukaan valvontavaltaa uskotaan sille valvontaviranomaiselle, jolla on parhaat edellytykset toimia asiassa. Vastuuta olisi asianmukaisesti jakaa uudelleen esimerkiksi sen vuoksi, että sillä voidaan saavuttaa mitta-kaavaan tai moninaisuuteen liittyviä etuja, valvoa ryhmittymiä yhdenmukaisesti tai hyödyntää kansallisten valvontaviranomaisten teknistä asiantuntemusta optimaalisesti. Siirron suorittavan viranomaisen ja muiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tunnustettava, että sen, jolle vastuuta siirretään, tekemät päätökset ovat ratkaisevia, jos nämä päätökset kuuluvat siirretyn toimivallan alaan. Asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä voitaisiin määrittellä tarkemmin periaatteet, joiden mukaan vastuuta voidaan sopimuksella jakaa uudelleen. Pankkiviranomaisen olisi kaikin asianmukaisin keinoin helpotettava ja valvottava kansallisten valvontaviranomaisten välisiä siirtoa koskevia sopimuksia.
- Sille olisi ilmoitettava suunnitelluista siirtoa koskevista sopimuksista etukäteen, jotta se voisi tarpeen mukaan ottaa niihin kantaa. Pankkiviranomaisen olisi huolehdittava siitä, että tällaiset sopimukset julkistetaan keskitetysti, jotta kaikilla asianomaisilla osapuolilla olisi mahdollisuus saada niistä helposti selkeää ja ajankohtaista tietoa. Sen olisi määriteltävä siirtoon ja siirtoa koskeviin sopimuksiin liittyviä parhaita käytäntöjä ja jaettava niitä koskevia tietoja.
- (40) Yhteisen valvontakulttuurin luomiseksi pankkiviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä valvontakäytäntöjen lähentymistä koko unionissa.
- (41) Vertaisarviointit ovat tehokas ja toimiva keino edistää yhdenmukaisuutta finanssivalvojen verkostossa. Sen vuoksi pankkiviranomaisen olisi luotava metodologinen perusta tällaisten arviointien suorittamiselle ja tehtävä niitä säännöllisesti. Arvioinneissa ei saisi keskittyä pelkästään valvontakäytäntöjen lähentymiseen vaan myös valvontaviranomaisten kykyyn saavuttaa laadukkaita valvontatuloksia sekä toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuuteen. Vertaisarviointien tulokset olisi julkistettava vertaisarvioinnin kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella. Parhaat käytännöt olisi myös määriteltävä ja julkistettava.
- (42) Pankkiviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä unionin yhteensovitettuja valvontatoimia erityisesti unionin finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai finanssijärjestelmän vakauden varmistamiseksi. Sen lisäksi, että pankkiviranomaiselle annetaan valtuudet toimia kriisitilanteissa, sille olisi annettava yleinen yhteensovittamista koskeva tehtävä EFVJ:ssä. Pankkiviranomaisen toimissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkien asiaan vaikuttavien tietojen sujuvaan kulkuun toimivaltaisten viranomaisten välillä.
- (43) Finanssivakauden turvaamiseksi on tarpeen tunnistaa jo varhaisessa vaiheessa eri valtioiden ja eri alojen rajat ylittävät suuntaukset, mahdolliset riskit ja haavoittuvuudet, jotka ovat peräisin mikrotasolta. Pankkiviranomaisen olisi seurattava ja arvioitava tällaisia muutoksia omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedotettava niistä säännöllisesti tai tapauskohtaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä muille Euroopan valvontaviranomaisille ja EJRK:lle. Lisäksi pankkiviranomaisen olisi yhteistyössä EJRK:n kanssa aloitettava ja sovitettava yhteen unionin laajuisia stressitestejä, jotta voidaan arvioida finanssilaitosten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, sekä varmistettava, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla mahdollisimman yhdenmukaisia menetelmiä. Pankkiviranomaisen on tehtäviensä asianmukaiseksi hoitamiseksi tehtävä taloudellisia analyyseja markkinoista ja markkinoilla mahdollisesti tapahtuvien muutosten vaikutuksista.
- (44) Pankkiviranomaisen olisi finanssipalvelujen kansainvälisyydessä ja kansainvälisten standardien merkityksen lisääntyessä edistettävä vuoropuhelua ja yhteistyötä unionin ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa. Sille olisi annettavat valtuudet kehittää yhteyksiä kolmansien maiden valvontaviranomaisiin ja hallintoviranomaisiin sekä kansainvälisiin järjestöihin ja sopia niiden kanssa hallinnollisista järjestelyistä kunnioittaen täydellisesti jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten tehtäviä ja kullekin kuuluvaa toimivaltaa. Maiden, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia, joilla ne ovat hyväksyneet unionin oikeuden ja soveltavat sitä, olisi voitava osallistua pankkiviranomaisen toimintaan, ja pankkiviranomaisen olisi voitava tehdä

(1) EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

yhteistyötä sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka soveltavat lainsäädäntöä, joka on tunnustettu unionin lainsäädäntöä vastaavaksi.

- (45) Pankkiviranomaisen olisi toimittava omalla vastuualueellaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission riippumattomana neuvoa-antavana elimenä. Pankkiviranomaisella olisi oltava mahdollisuus antaa lausuntonsa direktiivin 2006/48/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY⁽¹⁾, mukaisesta toiminnan vakauden arvioinnista sulautumien ja omistusosuuksien hankinnan yhteydessä niissä tapauksissa, joissa tuossa direktiivissä edellytetään kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa.
- (46) Jotta pankkiviranomainen voisi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava oikeus vaatia kaikkia tarvitsemiaan tietoja. Finanssilaitoksille aiheutuvien ilmoitusvelvollisuuksien päällekkäisyyden välttämiseksi nämä tiedot olisi yleensä saatava kansallisilta valvontaviranomaisilta, jotka ovat lähimpänä finanssimarkkinoita ja -laitoksia, ja jo olemassa olevat tilastot olisi otettava huomioon. Pankkiviranomaisen olisi viimeisenä keinona kuitenkin voitava osoittaa asianmukaisesti perusteltu tietopyyntö suoraan finanssilaitokselle, jos kansallinen toimivaltainen viranomainen ei toimita tai voi toimittaa tällaisia tietoja ajoissa. Jäsenvaltioiden viranomaiset olisi velvoitettava avustamaan pankkiviranomaista sen varmistamisessa, että tällaisiin suoriin pyyntöihin vastataan. Tässä yhteydessä yhteiset raportointimallit ovat erityisen tärkeitä. Tietojenkeruuseen liittyvät toimenpiteet eivät saisi rajoittaa Euroopan tilastojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän oikeudellista kehystä tilastojen alalla. Tämä asetus ei näin ollen saisi rajoittaa Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009⁽²⁾ eikä Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98⁽³⁾ soveltamista.
- (47) On erityisen tärkeää, että pankkiviranomainen ja EJRK tekevät tiivistä yhteistyötä, jotta EJRK:n toiminta sekä sen varoitusten ja suositusten jälkeiset jatkotoimet olisivat täysitehoisia. Pankkiviranomaisen ja EJRK:n olisi jaettava kaikki asiaan vaikuttavat tiedot keskenään. Yksittäisiä yrityksiä koskevat tiedot olisi toimitettava ainoastaan perustellusta pyynnöstä. Saadessaan varoituksia tai suosituksia,

jotka EJRK on osoittanut pankkiviranomaiselle tai kansalliselle valvontaviranomaiselle, pankkiviranomaisen olisi huolehdittava asianmukaisista jatkotoimista.

- (48) Pankkiviranomaisen olisi kuultava asianomaisia osapuolia teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien, ohjeiden ja suositusten osalta ja annettava niille kohtuullinen mahdollisuus esittää huomautuksia ehdotetuista toimenpiteistä. Ennen teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien luonnosten sekä ohjeiden ja suositusten hyväksymistä pankkiviranomaisen olisi tehtävä vaikutusten arviointi. Tehokkuussyistä olisi käytettävä pankkialan osallisryhmää ja sen olisi edustettava tasasuhteisesti unionin luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, jotka edustavat erilaisia ja erikokoisia finanssilaitoksia ja liikeyrityksiä, tarvittaessa myös yhteisöjohdattajia ja muita finanssilaitoksia, jotka käyttävät itse finanssipalveluja, pieniä ja keskiuuria yrityksiä, ammattiyhdistyksiä, tiedeyhteisön edustajia, kuluttajia ja muita pankkipalvelujen pienkäyttäjiä. Pankkialan osallisryhmän olisi toimittava vuorovaikutuksessa finanssipalvelualan muiden käyttäjäryhmien kanssa, jotka komissio on perustanut tai jotka on perustettu unionin lainsäädännöllä.
- (49) Pankkialan osallisryhmän jäsenten, jotka edustavat voittoa tuottamattomia järjestöjä tai tiedeyhteisöjä, olisi saatava riittävä korvaus, jotta henkilöt, joilla ei ole käytettävissään tarvittavaa rahoitusta tai jotka eivät ole toimialan edustajia, voisivat osallistua täysipainoisesti finanssialan sääntelyä koskevaan keskusteluun.
- (50) Jäsenvaltioilla on perusvastuu yhteensovitetun kriisinhallinnan varmistamisesta ja finanssivakauden säilyttämisestä kriisitilanteissa sekä erityisesti yksittäisten vaikeuksissa olevien finanssilaitosten vakauttamisesta ja niiden ongelmien ratkaisemisesta. Pankkiviranomaisen kriisitilanteissa tai erimielisyyksien ratkaisemiseksi tekemät päätökset, jotka vaikuttavat finanssilaitoksen vakauteen, eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Olisi luotava mekanismi, jolla jäsenvaltiot voisivat vedota tähän suojausmekanismeeseen ja viime kädessä saattaa asian neuvoston päätettäväksi. Tuota suojamekanismia ei kuitenkaan saisi käyttää väärin erityisesti pankkiviranomaisen sellaisen päätöksen osalta, jolla ei ole merkittävää tai olennaista finanssipoliittista vaikutusta, kuten tulojen vähentyminen, joka liittyy tiettyjen toimien tai tuotteiden väliaikaiseen kieltämiseen kuluttajansuojatarkoituksessa. Tehdessään päätöksen tämän suojamekanismin nojalla neuvoston olisi äänestettävä noudattaen periaatetta, jonka mukaan kullakin jäsenellä on yksi ääni. On asianmukaista antaa neuvostolle tehtävä tässä asiassa ottaen huomioon jäsenvaltioilla tässä yhteydessä olevat erityisvelvollisuudet. Ottaen huomioon asian arkaluonteisuuden olisi varmistettava tiukat salassapitovelvollisuutta koskevat järjestelyt.
- (51) Päätöksentekomenettelyissään pankkiviranomaisen olisi noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia unionin sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoituslalla tapahtuvaan omistussuoksien hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽³⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

- pankkiviranomaisen päätökset osoitetaan, olisi oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi. Pankkiviranomaisen säädösten olisi oltava erottamaton osa unionin oikeutta.
- (52) Pankkiviranomaisen keskeisenä päätöksentekuelimenä olisi oltava hallintoneuvosto, johon kuuluu kunkin jäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen päällikkö ja jonka puheenjohtajana toimii pankkiviranomaisen puheenjohtaja. Komission, EJRK:n, Euroopan keskuspankin ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) edustajien olisi osallistuttava sen työskentelyyn tarkkailijoina. Hallintoneuvoston jäsenten olisi toimittava riippumattomasti ja ainoastaan unionin edun mukaisesti.
- (53) Hallintoneuvoston olisi tehtävä päätöksensä pääsääntöisesti yksinkertaisella enemmistöllä noudattaen periaatetta, jonka mukaan kullakin jäsenellä on yksi ääni. Yleisten säädösten, mukaan luettuina ne, jotka liittyvät teknisiin sääntely- ja täytäntöönpanostandardeihin, ohjeisiin ja suosituksiin, talousarvioasioihin sekä sellaisten jäsenvaltioiden pyyntöjen hyväksymiseen, että pankkiviranomainen harkitsisi uudelleen päätöstä väliaikaisesti kieltää tietyt finanssitoimet tai rajoittaa niitä, on kuitenkin asianmukaista soveltaa määräänemmistöllä tapahtuvaa äänestämistä koskevia sääntöjä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdan sekä Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) mukaisesti. Asiat, jotka koskevat kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista, olisi annettava käsiteltäviksi suppealle, objektiiviselle ja sellaisista jäsenistä koostuvalle lautakunnalle, jotka eivät ole erimielisyyden osapuolena olevien toimivaltaisten viranomaisten edustajia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Lautakunnan kokoonpanon olisi oltava riittävän tasapainoinen. Hallintoneuvoston jäsenten olisi hyväksyttävä lautakunnan tekemä päätös yksinkertaisella enemmistöllä noudattaen periaatetta, jonka mukaa kullakin jäsenellä on yksi ääni. Konsolidointiryhmän valvojan tekemien päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös voitaisiin kuitenkin hylätä äänten määrävähemmistöllä, siten kuin tämä on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.
- (54) Johtokunnan, jonka jäseninä ovat pankkiviranomaisen puheenjohtaja sekä kansallisten valvontaviranomaisten ja komission edustajat, olisi varmistettava, että pankkiviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät. Johtokunnalle olisi annettava tarvittava toimivalta, jotta se voi muun muassa antaa ehdotukset vuosittaiseksi ja monivuotiseksi työohjelmaksi, käyttää tiettyä talousarvioaluetta, hyväksyä pankkiviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman, antaa erityissäännöksiä asiakirjojen julkisuudesta ja tehdä ehdotus vuosikertomukseksi.
- (55) Pankkiviranomaisen edustajan olisi oltava kokopäivätoiminen puheenjohtaja, jonka hallintoneuvosto nimittää ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella hallintoneuvoston komission avustamana järjestämän ja hallinnoiman avoimen valintamenettelyn jälkeen. Pankkiviranomaisen ensimmäisen puheenjohtajan nimitystä varten komission olisi muun muassa laadittava lopullinen ehdokasluettelo ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella. Tämän asetuksen mukaisesti laadittavassa kertomuksessa olisi tarkasteltava myöhempiä nimityksiä varten, onko tarpeen, että komissio laatii lopullisen ehdokasluettelon. Ennen kuin valittu henkilö ottaa vastaan tehtävänsä ja enintään kuukauden kuluttua siitä, kun hallintoneuvosto on valinnut hänet, Euroopan parlamentilla olisi oltava oikeus valittua henkilöä kuultuaan vastustaa hänen nimitystään.
- (56) Pankkiviranomaisen hallinnon johtaminen olisi uskottava toimitusjohtajalle, jolla olisi oltava oikeus osallistua hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.
- (57) Jotta varmistetaan eri toimialojen keskinäinen yhtenäisyys Euroopan valvontaviranomaisten toiminnassa, näiden olisi sovittava toimintansa tiiviisti yhteen yhteiskomiteassa ja sovittava tarvittaessa yhteisistä kannoista. Yhteiskomitean olisi sovittava Euroopan valvontaviranomaisten toimintoja yhteen suhteessa finanssiryhmittymiin ja muihin monialaisiin kysymyksiin. Kun on kyse säädöksistä, jotka kuuluvat myös Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) tai Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltaan, asianomaisten Euroopan valvontaviranomaisten olisi tarvittaessa annettava kyseiset säädökset samanaikaisesti. Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajien olisi vuoroteltava yhteiskomitean puheenjohtajana 12 kuukauden toimikausin. Yhteiskomitean puheenjohtajan olisi oltava EJRK:n varapuheenjohtaja. Yhteiskomitealla olisi oltava oma henkilöstö, jonka Euroopan valvontaviranomaiset ovat antaneet sen käyttöön, jotta mahdollistetaan epävirallinen tietojen jakaminen ja Euroopan valvontaviranomaisten yhteisen valvontakulttuurin kehittäminen.
- (58) On tarpeen varmistaa, että osapuolilla, joita pankkiviranomaisen tekemät päätökset koskevat, on mahdollisuus käyttää tarvittavia oikeussuojakeinoja. Jos pankkiviranomaisella on valtuudet päätöksentekoon, osapuolille olisi menettelyn tehokkuuden vuoksi myönnettävä oikeus valittaa valituslautakuntaan, jotta osapuolten oikeuksia voitaisiin suojella tehokkaasti. Tehokkuuden ja yhtenäisyyden vuoksi valituslautakunnan olisi oltava Euroopan valvontaviranomaisten yhteinen elin, joka on riippumaton niiden hallinto- ja sääntelyrakenteista. Valituslautakunnan päätöksen olisi oltava mahdollisuus hakea muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa.

- (59) Pankkiviranomaisen täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sille olisi annettava oma talousarvio, jonka tulot ovat suurimmaksi osaksi peräisin kansallisten valvontaviranomaisten pakollisista maksuosuuksista ja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta. Unionin pankkiviranomaiselle myöntämä rahoitus edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 47 kohdan mukaisesti. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava pankkiviranomaisen tilintarkastus. Kokonaistalousarvio kuuluu vastuuvapausmenettelyyn piiriin.
- (60) Pankkiviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ⁽²⁾. Lisäksi pankkiviranomaisen olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen ⁽³⁾.
- (61) Avointen ja läpinäkyvien työehtojen ja henkilöstön yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi pankkiviranomaisen henkilöstöön olisi sovellettava Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja ⁽⁴⁾.
- (62) On erityisen tärkeää suojella liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja. Pankkiviranomaiselle toimitetun ja verkostossa vaihdetun tiedon luottamuksellisuus olisi varmistettava tiukkojen ja tehokkaiden salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen avulla.
- (63) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽⁵⁾ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽⁶⁾ sovelletaan täysimääräisesti tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.
- (64) Pankkiviranomaisen toiminnan avoimuuden varmistamiseksi tähän viranomaiseen olisi sovellettava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ⁽⁷⁾.
- (65) Kolmansien maiden olisi voitava osallistua pankkiviranomaisen työhön unionin kanssa tehtävien asianmukaisten sopimusten mukaisesti.
- (66) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen vakavaraisuuden valvonta ja sitä koskeva sääntely, tallettajien suojaaminen, finanssi-markkinoiden eheyden, tehokkuuden ja moitteettoman toiminnan turvaaminen, finanssijärjestelmän vakauden ylläpito ja valvonnan kansainvälisen yhteensovittamisen lujittaminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi toteuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (67) Pankkiviranomaisen olisi otettava hoitaakseen kaikki Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean nykyiset tehtävät ja saatava sen valtuudet. Komission päätös 2009/78/EY olisi sen vuoksi kumottava pankkiviranomaisen perustamispäivänä ja rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta 16 päivänä syyskuuta 2009 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 716/2009/EY ⁽⁸⁾ olisi muutettava tämän mukaisesti. Ottaen huomioon Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olemassa olevat rakenteet ja toimet on tärkeää varmistaa erittäin läheinen yhteistyö Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean ja komission välillä asianmukaisia siirtymäjärjestelyjä käyttöön otettaessa, jotta varmistetaan se, että ajanjakso, jona komissio on vastuussa pankkiviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta, jäisi mahdollisimman lyhyeksi.
- (68) On aiheellista asettaa määräaika tämän asetuksen soveltamiselle, jotta varmistetaan, että pankkiviranomainen on asianmukaisesti valmistautunut toiminnan aloittamiseen ja että siirtyminen Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteasta tapahtuu sujuvasti. Pankkiviranomaisella olisi oltava asianmukainen rahoitus. Ainakin aluksi sen rahoituksen olisi oltava 40 prosentin osalta peräisin unionin varoista ja 60 prosentin osalta jäsenvaltioiden maksuosuuksista, jotka suoritetaan siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrätyn äänen painotuksen mukaisesti.
- (69) Jotta pankkiviranomainen voidaan perustaa 1 päivänä tammikuuta 2011, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

(1) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

(2) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

(3) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

(4) EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

(5) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(6) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

(7) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

(8) EUVL L 253, 25.9.2009, s. 8.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

PERUSTAMINEN JA OIKEUDELLINEN ASEMA

1 artikla

Perustaminen ja toimiala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä ”pankkiviranomainen”.

2. Pankkiviranomainen toimii tällä asetuksella uskottujen valtuuksien puitteissa sekä direktiivin 2006/48/EY, direktiivin 2006/49/EY, direktiivin 2002/87/EY, asetuksen (EY) N:o 1781/2006 ja direktiivin 94/19/EY soveltamisalalla sekä direktiivin 2005/60/EY, direktiivin 2002/65/EY, direktiivin 2007/64/EY ja direktiivin 2009/110/EY asiaankuuluvien osien soveltamisalalla siltä osin kuin näitä säädöksiä sovelletaan luotto- ja finanssilaitoksiin sekä niitä valvoviin toimivaltaisiin viranomaisiin, mukaan luettuina näihin säädöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset ja mahdolliset muut oikeudellisesti sitovat unionin säädökset, joissa pankkiviranomaiselle annetaan tehtäviä.

3. Pankkiviranomainen toimii myös luottolaitosten, finanssiryhmittymien, sijoituspalveluyritysten, maksulaitosten ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten toimialoilla niiden kysymysten osalta, joita 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten eivätkä suoraan koske, mukaan luettuina yritysten hyvää hallintotapaa, tilintarkastusta ja tilinpäätösraportointia koskevat kysymykset, edellyttäen, että pankkiviranomaisen tällaiset toimet ovat tarpeen mainittujen säädösten tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

4. Tämän asetuksen säännökset eivät rajoita komission toimivaltaa eivätkä erityisesti sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista toimivaltaa varmistaa, että unionin oikeutta noudatetaan.

5. Pankkiviranomaisen tavoitteena on suojella yleistä etua edistämällä finanssijärjestelmän lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vakautta sekä tehokkuutta unionin talouden ja sen kansalaisten ja yritysten kannalta. Pankkiviranomaisen tehtävänä on omalta osaltaan:

- parantaa sisämarkkinoiden toimintaa, mihin sisältyy erityisesti asianmukainen, tehokas ja yhdenmukainen sääntely ja valvonta,
- turvata finanssimarkkinoiden eheys, avoimuus, tehokkuus ja moitteeton toiminta,
- tehostaa valvonnan kansainvälistä yhteensovittamista,
- estää toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttöä ja edistää tasapuolisia kilpailuolosuhteita,
- varmistaa, että luottoriskien ja muiden riskien ottoa säännellään ja valvotaan asianmukaisesti, ja
- parantaa asiakkaiden suojaa.

Tätä varten pankkiviranomainen edistää 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten johdonmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen varmistamista, edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä, antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä laatii taloudellisia analyyseja markkinoista edistääkseen pankkiviranomaisen tavoitteen saavuttamista.

Suorittaessaan sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä pankkiviranomainen kiinnittää erityistä huomiota sellaisten finanssilaitosten mahdollisesti aiheuttamiin järjestelmäriskeihin, joiden toiminnan lopettaminen saattaa haitata finanssijärjestelmän tai reaaliatalouden toimintaa.

Pankkiviranomainen toimii tehtäviään suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan unionin edun mukaisesti.

2 artikla

Euroopan finanssivalvontajärjestelmä

1. Pankkiviranomainen on osa Euroopan finanssivalvontajärjestelmää (EFVJ). EFVJ:n päätavoitteena on varmistaa, että finanssialaan sovellettavat säännöt pannaan asianmukaisesti täytäntöön, jotta säilytetään finanssivakaus, ja varmistaa luottamus finanssijärjestelmään yleensä sekä riittävä suoja finanssipalvelujen asiakkaille.

2. EFVJ koostuu seuraavista:

- Euroopan järjestelmäriskikomitea, siltä osin kuin kyse on asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta;
- pankkiviranomainen;
- Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), joka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ⁽¹⁾;
- Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), joka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽²⁾;
- Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea, jäljempänä ”yhteiskomitea”, siltä osin kuin kyse on tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 54–57 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta;
- jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tai valvontaviranomaiset, jotka on yksilöity tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 48.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 84.

3. Pankkiviranomainen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä EJRK:n sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa varmistuen toimien johdonmukaisuuden eri toimialojen välillä ja muodostaen yhteisiä kantoja finanssiryhmittymien valvonnan ja muiden eri alojen välisten kysymysten osalta.

4. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti EFVJ:n osapuolet tekevät luottamukseen ja täysimääräiseen keskinäiseen kunnioitukseen perustuvaa yhteistyötä erityisesti varmistukseen, että ne toimittavat jatkuvasti toisilleen tarkoituksenmukaisia ja luotettavia tietoja.

5. EFVJ:n osapuolina olevilla valvontaviranomaisilla on velvollisuus valvoa unionissa toimivia finanssilaitoksia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti.

3 artikla

Viranomaisten vastuu

Edellä 2 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut viranomaiset vastaavat toiminnastaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) ”finanssilaitoksilla” direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä ”luottolaitoksia”, direktiivin 2006/49/EY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyjä ”sijoituspalveluyrityksiä” ja direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 14 kohdassa määriteltyjä ”finanssiryhmittymiä”. Direktiivin 2005/60/EY osalta ”finanssilaitoksilla” tarkoitetaan kuitenkin luotto- ja rahoituslaitoksia siten kuin ne on määritelty mainitun direktiivin 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa;
- 2) ”toimivaltaisilla viranomaisilla”:
 - i) direktiiveissä 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY määriteltyjä ja direktiivissä 2009/110/EY tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia;
 - ii) direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että luotto- ja rahoituslaitokset noudattavat niille noissa direktiiveissä asetettuja vaatimuksia; ja
 - iii) talletusten vakuusjärjestelmien osalta elimiä, jotka hallinnoivat talletusten vakuusjärjestelmiä direktiivin 94/19/EY mukaisesti, tai näitä järjestelmiä mainitun direktiivin mukaisesti valvovaa viranomaista siinä tapauksessa, että talletusten vakuusjärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhtiö.

5 artikla

Oikeudellinen asema

1. Pankkiviranomainen on unionin elin, joka on oikeushenkilö.
2. Pankkiviranomaisella on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Pankkiviranomaista edustaa sen puheenjohtaja.

6 artikla

Kokoonpano

Pankkiviranomainen koostuu seuraavista:

- 1) hallintoneuvosto, jonka tehtävät on säädetty 43 artiklassa;
- 2) johtokunta, jonka tehtävät on säädetty 47 artiklassa;
- 3) puheenjohtaja, jonka tehtävät on säädetty 48 artiklassa;
- 4) toimitusjohtaja, jonka tehtävät on säädetty 53 artiklassa;
- 5) valituslautakunta, jonka tehtävät on säädetty 60 artiklassa.

7 artikla

Kotipaikka

Pankkiviranomaisen kotipaikka on Lontoo.

II LUKU

PANKKIVIRANOMAISEN TEHTÄVÄT JA TOIMIVALTA

8 artikla

Pankkiviranomaisen tehtävät ja toimivalta

1. Pankkiviranomaisella on seuraavat tehtävät:
 - a) se auttaa luomaan yhteisiä, laadukkaita sääntely- ja valvontastandardeja ja -käytäntöjä erityisesti antamalla lausuntoja unionin toimielimille ja laatimalla ohjeita, suosituksia sekä teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnoksia, jotka perustuvat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyihin säädöksiin;

- b) se myötävaikuttaa oikeudellisesti sitovien unionin säädösten yhdenmukaiseen soveltamiseen erityisesti edistämällä yhteistä valvontakulttuuria, varmistamalla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten yhdenmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen, estämällä toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäytön, sovittamalla ja ratkaisemalla toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä, varmistamalla finanssilaitosten tehokkaan ja yhdenmukaisen valvonnan sekä huolehtimalla valvontakollegioiden yhdenmukaisesta toiminnasta ja toteuttamalla toimia muun muassa kriisitilanteissa;
- c) se edistää ja helpottaa tehtävien ja vastuun siirtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä;
- d) se tekee tiivistä yhteistyötä EJRK:n kanssa erityisesti toimimalla tälle tietoja, joita tämä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi, ja varmistamalla asianmukaisten jatkotoimien toteuttamisen EJRK:n antamien varoitusten ja suositusten pohjalta;
- e) se järjestää ja suorittaa toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointia muun muassa antamalla ohjeita ja suosituksia sekä määrittämällä parhaita käytäntöjä valvontatulosten johdonmukaisuuden parantamiseksi;
- f) se seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan, myös silloin kun tähän on aihetta erityisesti kotitalouksille ja pienille ja keskiuurille yrityksille suunnattujen luottojen kehityssuuntauksissa;
- g) se laatii taloudellisia markkina-analyyssejä tietojen saamiseksi pankkiviranomaisen tehtävien hoitamista varten;
- h) se parantaa tallettajien ja sijoittajien suojaa;
- i) se edistää valvontakollegioiden johdonmukaista ja yhdenmukaista toimintaa, järjestelmäriskin valvontaa, arviointia ja mittaamista, elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kehittämistä ja yhteensovittamista varmistaen tallettajille ja sijoittajille annettavan korkean suojan koko unionissa ja kehittäen menetelmiä vaikeuksissa olevien finanssilaitosten kriisin ratkaisemiseksi ja soveltuvien rahoitusvälineiden tarpeen arvioimiseksi 21–26 artiklan mukaisesti.
- j) se suorittaa muita tässä asetuksessa tai muissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä säädettyjä tehtäviä;
- k) se julkaisee ja päivittää säännöllisesti verkkosivustollaan toimialaansa liittyviä tietoja, erityisesti rekisteröidyistä finanssilaitoksista omalla vastuualueellaan sen varmistamiseksi, että tiedot ovat helposti yleisön saatavilla;
- l) se ottaa tarvittaessa huolehtiakseen kaikista Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean nykyisistä ja keskeneräisistä tehtävistä.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi pankkiviranomaisella on tämän asetuksen mukainen toimivalta ja erityisesti toimivalta
- a) laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi 10 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- b) laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi 15 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- c) antaa ohjeita ja suosituksia 16 artiklassa säädettyin tavoin;
- d) antaa erityistapauksissa suosituksia 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin tavoin;
- e) tehdä toimivaltaisille viranomaisille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 18 artiklan 3 kohdassa ja 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- f) jos kyseessä on suoraan sovellettava unionin oikeus, tehdä finanssilaitoksille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 17 artiklan 6 kohdassa, 18 artiklan 4 kohdassa ja 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- g) antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle tai komissiolle 34 artiklassa säädettyin tavoin;
- h) kerätä tarvittavat tiedot finanssilaitoksista 35 artiklassa säädettyin tavoin;
- i) kehittää yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tuotteen ominaispiirteiden ja jakeluprosessien vaikutusta laitosten taloudelliseen tilanteeseen ja kuluttajansuojaan;
- j) luoda keskitetysti saatavilla oleva tietokanta rekisteröidyistä finanssilaitoksista toimivaltaansa kuuluvalla alalla, silloin kun tästä on säädetty 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä.

9 artikla

Kuluttajansuojaan ja finanssialan toimintaan liittyvät tehtävät

1. Pankkiviranomaisella on johtava tehtävä avoimuuden, selkeyden ja oikeudenmukaisuuden edistämiseksi kuluttajien finanssitilanteiden tai -palvelujen markkinoilla koko sisämarkkina-alueella myös siten, että se:
- a) kerää ja analysoi tietoja kulutuksen muutoksista ja raportoi niistä,
- b) tarkastelee ja sovittaa yhteen talouden toiminnan ymmärtämiseen tähtäviä ja talousalan valistusta koskevia toimivaltaisten viranomaisten aloitteita,
- c) kehittää alan koulutustavoitteita, ja
- d) edistää yhteisten julkistamissääntöjen kehittämistä.

2. Pankkiviranomainen valvoo uusia ja nykyisiä finanssialan toimia ja voi antaa ohjeita ja suosituksia markkinoiden turvallisuuden ja vakauden sekä sääntelykäytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.

3. Pankkiviranomainen voi myös antaa varoituksia, jos jokin finanssialan toiminta muodostaa vakavan uhan 1 artiklan 5 kohdassa säädetyille tavoitteille.

4. Pankkiviranomainen perustaa siihen kiinteästi kuuluvan finanssi-innovaatiokomitean, jossa saatetaan yhteen kaikki asiaan kuuluvat toimivaltaiset kansalliset valvontaviranomaiset, jotta voidaan toimia yhteensovitusti uuden tai innovatiivisen finanssialan toiminnan sääntelyssä ja valvonnassa sekä antaa pankkiviranomaiselle neuvoja, joita se voi esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

5. Pankkiviranomainen voi asettaa väliaikaisen kiellon tai rajoituksen tietyille finanssialan toimille, jotka vaarantavat finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko finanssijärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä säädetyin edellytyksin tai tarvittaessa kriisitilanteessa 18 artiklan mukaisesti ja siinä säädetyin edellytyksin.

Pankkiviranomainen tarkistaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstään sopivin väliajoin ja vähintään joka kolmas kuukausi. Jollei päätöksen voimassaoloa jatketa kolmen kuukauden kuluttua, sen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä.

Jäsenvaltio voi pyytää pankkiviranomaista harkitsemaan päätöstään uudelleen. Siinä tapauksessa pankkiviranomainen päättää 44 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyin menettelyin mukaisesti, pitääkö se päätöksensä voimassa.

Pankkiviranomainen voi myös arvioida tarpeen asettaa kielto tai rajoitus tietyntyyppisille finanssialan toimille ja tällaisen tarpeen käydessä ilmi ilmoittaa siitä komissiolle, jotta voidaan helpottaa tällaisen kiellon tai rajoituksen asettamista.

10 artikla

Tekniset sääntelystandardit

1. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto siirtävät komissiolle vallan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoituilla säädöksillä, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen harmonisointi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä erityisesti määritellyillä aloilla, pankkiviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi. Pankkiviranomainen antaa standardiluonnoksensa komission hyväksyttäväksi.

Teknisten sääntelystandardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai toimintavalintoja, ja niiden sisältö on rajoitettu lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyin säädöksiin, joihin ne perustuvat.

Ennen kuin pankkiviranomainen toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle, se järjestää niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Pankkiviranomainen pyytää lisäksi lausunnon 37 artiklassa tarkoitettua pankkialan osallisryhmältä.

Kun pankkiviranomainen toimittaa teknisten sääntelystandardin luonnoksen, komissio lähettää sen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisen sääntelystandardin luonnoksen vastaanottamisesta, hyväksyykö se sen. Se voi hyväksyä teknisten sääntelystandardien luonnokset vain osittain tai muutettuina, jos unionin etu sitä vaatii.

Jos komissio ei aio hyväksyä teknisen sääntelystandardin luonnosta tai aikoo hyväksyä sen osittain tai muutettuna, se lähettää teknisen sääntelystandardin luonnoksen takaisin pankkiviranomaiselle ja selittää, miksi se ei hyväksy sitä tai, jos on kyse muutoksista, selvittää muutostensa syyt. Pankkiviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta komission ehdottamien muutosten pohjalta ja toimittaa sen uudelleen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Pankkiviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei pankkiviranomainen ole tämän kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen sääntelystandardin luonnosta tai jos se on toimittanut teknisen sääntelystandardin luonnoksen, jonka muutokset eivät ole komission ehdottamien muutosten mukaisia, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen tai hylätä sen.

Komissio ei saa muuttaa pankkiviranomaisen valmisteleman teknisen sääntelystandardin luonnoksen sisältöä sovitamatta toimintaansa ennalta yhteen pankkiviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

2. Jos pankkiviranomainen ei ole toimittanut teknisen sääntelystandardin luonnosta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä asetetussa määräajassa, komissio voi pyytää tällaista luonnosta uuden määräajan puitteissa.

3. Vain jos pankkiviranomainen ei toimita teknisen sääntelystandardin luonnosta komissiolle 2 kohdan mukaisissa määräajoissa, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin delegoidulla säädöksellä ilman pankkiviranomaisen luonnosta.

Komissio järjestää teknisten sääntelystandardien luonnoksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Komissio pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitettua pankkialan osallisryhmältä lausunnon tai neuvoa.

Komissio toimittaa teknisen sääntelystandardin luonnoksen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio lähettää teknisen sääntelystandardinsa luonnoksen pankkiviranomaiselle. Pankkiviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta ja toimittaa sen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Pankkiviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei pankkiviranomainen ole neljännessä alakohdassa tarkoitettua kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen sääntelystandardin luonnosta, komissio voi hyväksyä kyseisen teknisen sääntelystandardin.

Jos pankkiviranomainen on toimittanut muutettua teknisen sääntelystandardin luonnoksen kuuden viikon kuluessa, komissio voi muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta pankkiviranomaisen ehdottamien muutosten pohjalta tai hyväksyä kyseisen teknisen sääntelystandardin tarpeellisiksi katsomine muutoksineen. Komissio ei saa muuttaa pankkiviranomaisen valmistelujen teknisten sääntelystandardien luonnosten sisältöä soveltamatta toimintaansa ennalta yhteen pankkiviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädettyllä tavalla.

4. Tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja ne tulevat voimaan niissä mainittuina ajankohtina.

11 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi 16 päivästä joulukuuta 2010 lukien valta hyväksyä 10 artiklassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 14 artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt teknisen sääntelystandardin, se antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja sovelletaan 12–14 artiklassa säädettyjä ehtoja.

12 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 10 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, ilmoittaa asiasta toiselle lainsäätäjälle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen teknisten sääntelystandardien voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Teknisten sääntelystandardien vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa teknistä sääntelystandardia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komission hyväksymä tekninen sääntelystandardi on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika pidennetään kolmella kuukaudella.

Kun komissio hyväksyy teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin pankkiviranomaisen toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa säädöstä, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika pidennetään kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitettua määräajan päättyessä vastustanut teknistä sääntelystandardia, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Tekninen sääntelystandardi voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen tämän määräajan päättymistä, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa standardia.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa teknistä sääntelystandardia 1 kohdassa tarkoitettua määräajassa, se ei tule voimaan. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti teknistä sääntelystandardia vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa kyseistä teknistä sääntelystandardia.

14 artikla

Teknisen sääntelystandardin luonnoksen hyväksymättä jättäminen tai muuttaminen

1. Mikäli komissio ei hyväksy teknisen sääntelystandardin luonnosta tai muuttaa sitä 10 artiklassa säädetyin tavoin, se ilmoittaa asiasta pankkiviranomaiselle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja esittää niille syyt ratkaisulleen.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi tarvittaessa kutsua asiasta vastaavan komission jäsenen ja pankkiviranomaisen puheenjohtajan kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettusta ilmoituksesta Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kokoukseen tai neuvoston erityiseen istuntoon eriävien näkemystensä esittämiseksi ja selvittämiseksi.

15 artikla

Tekniset täytäntöönpanostandardit

1. Pankkiviranomainen voi laatia teknisiä täytäntöönpanostandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä erityisesti määritellyillä aloilla. Teknisten täytäntöönpanostandardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai toimintavalintoja, ja niiden sisällössä on määritettävä näiden sääösten soveltamisen edellytykset. Pankkiviranomainen antaa teknisten täytäntöönpanostandardiensa luonnokset komission hyväksyttäväksi.

Ennen kuin pankkiviranomainen toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle, se järjestää niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Pankkiviranomainen pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitettua pankkialan osallisryhmältä lausunnon.

Kun pankkiviranomainen toimittaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen, komissio lähettää sen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen vastaanottamisesta, hyväksyykö se sen. Komissio voi pidentää tätä määräaikaan yhdellä kuukaudella. Se voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen vain osittain tai muutettuna, jos unionin etu sitä vaatii.

Jos komissio ei aio hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta tai se aikoo hyväksyä sen vain osittain tai muutettuna, se lähettää sen takaisin pankkiviranomaiselle ja ilmoittaa, miksi se ei aio hyväksyä sitä tai, jos on kyse muutoksista, selvittää muutostensa syyt. Pankkiviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta komission ehdottamien muutosten pohjalta ja toimittaa sen komissiolle uudelleen virallisen lausunnon muodossa. Pankkiviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei pankkiviranomainen ole viidennessä alakohdassa tarkoitettuna kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta tai jos se on toimittanut teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen, jonka muutokset eivät ole komission ehdottamien muutosten mukaisia, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen tai hylätä sen.

Komissio ei saa muuttaa pankkiviranomaisen valmisteleman teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen sisältöä soveltamatta toimintaansa ennalta yhteen pankkiviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

2. Jos pankkiviranomainen ei ole toimittanut teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä asetetussa määräajassa, komissio voi pyytää tällaista luonnosta uuden määräajan puitteissa.

3. Vain jos pankkiviranomainen ei toimita teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta komissiolle 2 kohdan mukaisissa määräajoissa, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin täytäntöönpanosäädöksellä ilman pankkiviranomaisen luonnosta.

Komissio järjestää teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Komissio pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitettua pankkialan osallisryhmältä lausunnon tai neuvoa.

Komissio toimittaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio lähettää teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen pankkiviranomaiselle. Pankkiviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta ja toimittaa sen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Pankkiviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei pankkiviranomainen ole neljännessä alakohdassa tarkoitettuna kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta, komissio voi hyväksyä kyseisen teknisen täytäntöönpanostandardin.

Jos pankkiviranomainen on toimittanut muutettuna kuuden viikon jakson kuluessa, komissio voi muuttaa teknistä täytäntöönpanostandardin luonnosta pankkiviranomaisen ehdottamien muutosten pohjalta tai hyväksyä kyseisen teknisen täytäntöönpanostandardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen.

Komissio ei saa muuttaa pankkiviranomaisen valmisteleman teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten sisältöä soveltamatta toimintaansa ennalta yhteen pankkiviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

4. Tekniset täytäntöönpanostandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Ne julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ja ne tulevat voimaan niissä mainittuina ajankohtina.

16 artikla

Ohjeet ja suositukset

1. Pankkiviranomainen antaa toimivaltaisille viranomaisille tai finanssilaitoksille osoitettuja ohjeita ja suosituksia yhdenmukaisen, tehokkaiden ja toimivien valvontakäytäntöjen aikaansaamiseksi EFVJ:ssä sekä unionin oikeuden yhteisen, yhtenäisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

2. Pankkiviranomainen järjestää tarvittaessa ohjeita ja suosituksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä. Näiden kuulemisten ja analyysien on oltava oikeassa suhteessa ohjeen tai suosituksen laajuuteen, luonteeseen ja vaikutukseen. Pankkiviranomainen pyytää tarvittaessa lisäksi 37 artiklassa tarkoitettua pankkialan osallisryhmältä lausuntoja tai neuvoja.

3. Toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia.

Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on kahden kuukauden kuluessa ohjeen tai suosituksen antamisesta vahvistettava, noudattaako tai aikooko se noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata tai aio noudattaa sitä, sen on ilmoitettava asiasta pankkiviranomaiselle ja esitettävä perustelunsa.

Pankkiviranomainen ilmoittaa julkisesti siitä, että toimivaltainen viranomainen ei noudata tai aio noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Pankkiviranomainen voi myös tapauskohtaisesti päättää julkaista toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamat perustelut sille, että se ei noudata kyseistä ohjetta tai suositusta. Toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan etukäteen tällaisesta julkaisemisesta.

Jos ohjeessa tai suosituksessa niin edellytetään, finanssilaitosten on ilmoitettava selkeästi ja yksityiskohtaisesti, noudattavatko ne kyseistä ohjetta tai suositusta.

4. Pankkiviranomainen ilmoittaa 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle ne ohjeet ja suositukset, jotka se on antanut, ja mainitsee, mitkä toimivaltaiset viranomaiset eivät ole noudattaneet niitä ja miten pankkiviranomainen aikoo varmistaa, että asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset vastedes noudattavat sen ohjeita ja suosituksia.

17 artikla

Unionin oikeuden rikkominen

1. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole soveltanut 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, 10–15 artiklan mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai on soveltanut niitä tavalla, joka on ilmeisesti unionin oikeuden vastainen ja on erityisesti jättänyt varmistamatta, että finanssilaitos täyttää näissä säädöksissä asetetut vaatimukset, pankkiviranomainen toimii tämän artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädettyjen valtuuksien mukaisesti.

2. Pankkiviranomainen voi tutkia unionin oikeuden väitettyä rikkomista tai soveltamatta jättämistä yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, pankkialan osallisryhmän pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tämän toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava pankkiviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevänsä tutkimukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 35 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.

3. Pankkiviranomainen voi viimeistään kahden kuukauden kuluttua tutkimuksensa aloittamisesta antaa kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksen siitä, mihin toimiin on ryhdyttävä unionin oikeuden noudattamiseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa suosituksen vastaanottamisesta ilmoitettava pankkiviranomaiselle toimenpiteet, jotka se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa varmistukseen unionin oikeuden noudattamisen.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole noudattanut unionin oikeutta yhden kuukauden kuluessa pankkiviranomaisen suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi pankkiviranomaisen ilmoitettua asiasta tai omasta aloitteestaan antaa virallisen lausunnon, jossa toimivaltaista viranomaista vaaditaan toteuttamaan toimet, joita unionin oikeuden noudattaminen edellyttää. Komission virallisessa lausunnossa on otettava huomioon pankkiviranomaisen suositus.

Komissio antaa tällaisen virallisen lausunnon viimeistään kolmen kuukauden kuluttua suosituksen antamisesta. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa yhdellä kuukaudella.

Pankkiviranomainen ja toimivaltaiset viranomaiset toimittavat komissiolle kaikki tarvittavat tiedot.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun virallisen lausunnon vastaanottamisesta ilmoitettava komissiolle ja pankkiviranomaiselle toimenpiteet, jotka se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa tämän virallisen lausunnon noudattamiseksi.

6. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata 4 kohdassa tarkoitettua virallista lausuntoa tuossa kohdassa mainitun määräajan kuluessa ja jos on tarpeen tasapuolisten kilpailuolosuhteiden säilyttämiseksi markkinoilla tai palauttamiseksi markkinoille taikka finanssijärjestelmän moitteettoman toiminnan ja eheyden varmistamiseksi saada viipymättä muutos siihen, että virallista lausuntoa ei noudateta, pankkiviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säästöjen asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin, tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa sitä vaaditaan toteuttamaan toimet unionin oikeuden mukaisten velvolluuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

Pankkiviranomaisen päätöksen on oltava komission 4 kohdan nojalla antaman virallisen lausunnon mukainen.

7. Päätökset, jotka tehdään 6 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toteuttaessaan toimia sellaisten kysymysten osalta, joista on annettu 4 kohdan mukainen virallinen lausunto tai tehty 6 kohdan mukainen päätös, toimivaltaisten viranomaisten on, tapauksen mukaan, noudatettava joko kyseistä virallista lausuntoa tai päätöstä.

8. Pankkiviranomainen ilmoittaa 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa, mitkä toimivaltaiset viranomaiset ja finanssilaitokset eivät ole noudattaneet tämän artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja virallisia lausuntoja tai päätöksiä.

18 artikla

Toimet kriisitilanteissa

1. Kun on kyse epäsuotuisista muutoksista, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, pankkiviranomainen helpottaa aktiivisesti ja, jos se katsotaan tarpeelliseksi, sovittaa yhteen asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten toteuttamia toimia.

Jotta pankkiviranomainen voi suorittaa tämän helpottamis- ja yhteensovittamistehtävänsä, sille on ilmoitettava kaikista asiaankuuluvista muutoksista ja se on kutsuttava tarkkailijaksi kaikkiin asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten asiaan liittyviin kokoontumisiin.

2. Neuvosto voi komissiota ja EJRK:aa sekä tarvittaessa Euroopan valvontaviranomaisia kuullen hyväksyä pankkiviranomaisen, komission tai EJRK:n pyynnöstä pankkiviranomaiselle osoitetun päätöksen, jossa todetaan tämän asetuksen soveltamista varten kriisitilanteen olemassaolo. Neuvosto tarkastelee tätä päätöstä uudelleen asianmukaisin väliajoin ja vähintään kerran kuukaudessa. Jollei päätöksen voimassaoloa jatketa kuukauden päätyttyä, sen voimassaolo lakkaa ilman eri toimenpiteitä. Neuvosto voi julistaa kriisitilanteen päättyneeksi milloin tahansa.

Jos EJRK tai pankkiviranomainen katsoo, että kriisitilanne saattaa syntyä, ne antavat neuvostolle osoitetun luottamuksellisen suosituksen ja liittävät siihen tilannearvion. Sen jälkeen neuvosto arvioi, onko tarpeen järjestää istunto. Tässä menettelyssä on taatava asianmukainen luottamuksellisuus.

Jos neuvosto toteaa kriisitilanteen olemassaolon, se ilmoittaa siitä asianmukaisesti ja viipymättä Euroopan parlamentille ja komissiolle.

3. Neuvoston hyväksyttyä 2 kohdan mukaisen päätöksen ja poikkeustapauksissa, joissa kansallisten viranomaisten yhteensovitettu toiminta on tarpeen sellaisten epäsuotuisien muutosten käsittelemiseksi, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, pankkiviranomainen voi tehdä yksittäisiä päätöksiä, joissa toimivaltaisia viranomaisia vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäädännön mukaisesti tällaisten muutosten käsittelemiseksi varmistamalla, että finanssilaitokset ja toimivaltaiset viranomaiset täyttävät tuossa lainsäädännössä asetetut vaatimukset.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata 3 kohdassa tarkoitettua pankkiviranomaisen päätöstä siinä asetetun määräajan kuluessa, pankkiviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyjen säädösten, mainittujen säädösten mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin, tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa laitosta vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet kyseisen lainsäädännön mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna jostain käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa. Tätä sovelletaan vain tilanteissa, joissa toimivaltainen viranomainen ei sovelle 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyjä säädöksiä, mainittujen säädösten mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai soveltaa niitä tavalla, joka on ilmeisesti kyseisten säädösten selvä rikkominen, ja joissa on tarpeen kiireesti korjata tilanne finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden palauttamiseksi unionissa.

5. Päätökset, jotka tehdään 4 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toimien, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 3 tai 4 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien kysymysten osalta, on oltava kyseisten päätösten mukaisia.

19 artikla

Kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen rajat ylittävissä tilanteissa

1. Jos toimivaltainen viranomainen on eri mieltä toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä tai toimien puuttumisesta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä tarkoitetuissa tapauksissa, pankkiviranomainen voi yhden tai useamman asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen tämän artiklan 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 17 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.

Tapauksissa, jotka on määritelty 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna lainsäädännössä, ja joissa objektiivisten arviointiperusteiden mukaan eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten voidaan todeta olevan erimielisiä, pankkiviranomainen voi omasta aloitteestaan auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Pankkiviranomainen asettaa määräajan toimivaltaisten viranomaisten väliselle sovitteille ottaen huomioon 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä mahdollisesti asetetut määräajat sekä asian monitahoisuuden ja kiireellisyyden. Tässä vaiheessa pankkiviranomainen toimii sovittelijana.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole päässeet sopimukseen 2 kohdassa tarkoitettussa sovitteluvaiheessa, pankkiviranomainen voi 44 artiklan 1 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdä vaikutuksiltaan kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia sitovan päätöksen, jossa näitä vaaditaan asian ratkaisemiseksi toteuttamaan tietty toimi tai pidättymään toimista, jotta varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata pankkiviranomaisen päätöstä ja jättää siten varmistamatta, että finanssilaitos noudattaa vaatimuksia, jotka ovat siihen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten nojalla suoraan sovellettavissa, pankkiviranomainen voi tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa tätä vaaditaan toteuttamaan toimet unionin oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna jostain käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

5. Päätökset, jotka tehdään 4 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden. Toimien, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 3 tai 4 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaa kuuluvien tosiseikkojen osalta, on oltava näiden päätösten mukaisia.

6. Pankkiviranomaisen puheenjohtaja selvittää 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien luonteen ja tyyppin, aikaansaadut sopimukset ja näiden erimielisyyksien ratkaisemiseksi tehdyt päätökset.

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen toimialojen välillä

Yhteiskomitea ratkaisee 19 artiklassa ja 56 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän asetuksen, asetuksen (EU) 1094/2010 ja asetuksen (EU) 1095/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten välille mahdollisesti syntyvät toimialojen väliset erimielisyydet.

21 artikla

Valvontakollegiot

1. Pankkiviranomainen edistää ja seuraa osaltaan direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettujen valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa ja edistää unionin oikeuden yhdenmukaista soveltamista valvontakollegioissa. Pankkiviranomaisen henkilöstön on voitava parhaiden valvontakäytäntöjen lähentämiseksi osallistua valvontakollegioiden toimintaan, myös kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen yhteisesti suorittamiin paikan päällä tehtäviin tarkastuksiin.

2. Pankkiviranomaisella on päävastuu valvontakollegioiden johdonmukaisen ja yhdenmukaisen toiminnan varmistamisesta rajojen yli toimivien laitosten osalta unionissa ottamalla huomioon 23 artiklassa tarkoitettujen finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin.

Tätä kohtaa ja tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa pankkiviranomaista pidetään asiaa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna ”toimivaltaisena viranomaisena”.

Pankkiviranomainen voi

- a) kerätä ja jakaa yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa kaikki olennaiset tiedot helpottaakseen kollegion työtä sekä perustaa keskusjärjestelmän ja hallinnoida sitä, jotta tällaiset tiedot olisivat kollegiossa toimivaltaisten viranomaisten saatavilla;
- b) käynnistää ja sovittaa yhteen unionin laajuisia stressitestejä 32 artiklan mukaisesti, jotta voidaan arvioida finanssilaitosten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, erityisesti 23 artiklassa tarkoitettua laitosten aiheuttamaa järjestelmäriskiä, sekä arvioida järjestelmäriskin mahdollista lisääntymistä stressitilanteissa varmistaen, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla yhdenmukaisia menetelmiä, ja tarvittaessa antaa toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksen stressitestissä havaittujen puutteiden korjaamiseksi;
- c) edistää tehokkaita ja toimivia valvontatoimia ja myös arvioida riskit, joille finanssilaitokset altistuvat tai saattavat altistua sen mukaan kuin valvontaprosessissa tai stressitilanteissa on todettu;
- d) valvoo tässä asetuksessa määritettyjen tehtävien ja valtuuksien mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten suorittamia tehtäviä; ja
- e) pyytää kollegiota käsittelemään asian uudelleen, jos se katsoo, että päätös johtaisi unionin oikeuden virheelliseen soveltamiseen tai ei edistäisi valvontakäytäntöjen lähentymisen tavoitetta. Se voi myös vaatia konsolidointiryhmän valvojaa kutsumaan kollegion kokouksen koolle tai lisätä kohdan kokouksen esityslistalle.

3. Pankkiviranomainen voi laatia teknisten sääntely- ja täytäntöpanostandardien luonnoksia varmistaakseen valvontakollegioiden käytännön toimintaa koskevien säännösten yhtenäisten soveltamisen edellytykset sekä antaa 16 artiklan nojalla hyväksytyjä ohjeita ja suosituksia valvonnan ja valvontakollegioiden omaksumien parhaiden käytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.

4. Pankkiviranomaisella on oikeudellisesti sitova sovittelijan tehtävä, jonka tarkoituksena on antaa sille mahdollisuus ratkaista toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Pankkiviranomainen voi 19 artiklan mukaisesti tehdä valvontapäätöksiä, joita sovelletaan suoraan kyseiseen laitokseen.

22 artikla

Yleiset säännökset

1. Pankkiviranomainen ottaa asianmukaisesti huomioon asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 määritellyn järjestelmäriskin. Se arvioi sellaisten häiriöiden vaaraa finanssipalvelujen alalla, jotka

- a) johtuvat koko finanssijärjestelmän tai sen osien heikentymisestä; ja
- b) saattavat vaikuttaa huomattavan kielteisesti sisämarkkinoihin ja reaalityönteeseen.

Pankkiviranomainen ottaa tarvittaessa huomioon EJRK:n ja pankkiviranomaisen kehittämän järjestelmäriskin seurannan ja arvioinnin sekä reagoi EJRK:n varoituksiin ja suosituksiin asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan mukaisesti.

2. Pankkiviranomainen laatii yhteistyössä EJRK:n kanssa yhteiset määrälliset ja laadulliset indikaattorit ("mittarit") järjestelmäriskin määrittämistä ja mittaamista varten.

Pankkiviranomainen kehittää myös asianmukaisen stressitestijärjestelmän, jonka avulla voidaan tunnistaa ne finanssilaitokset, jotka saattavat aiheuttaa järjestelmäriskin. Näihin laitoksiin sovelletaan tiukennettua valvontaa sekä tarvittaessa 25 artiklassa tarkoitettuja elvytys- ja kriisinratkaisumenettelyjä.

3. Pankkiviranomainen laatii tarpeen mukaan finanssilaitoksille lisäohjeita ja -suosituksia niiden aiheuttaman järjestelmäriskin huomioon ottamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten soveltamista.

Pankkiviranomainen varmistaa, että finanssilaitosten aiheuttama järjestelmäriski otetaan huomioon laadittaessa luonnoksia teknisiksi sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäätämisyksityksessä hyväksytyjen säädösten mukaisilla aloilla.

4. Pankkiviranomainen voi yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan suorittaa tiettyntyyppisen finanssilaitoksen tai tuotteen tai menettelytavan tutkinnan, jotta voidaan arvioida mahdollisia finanssijärjestelmän vakautteen kohdistuvia uhkia ja antaa asianmukaisia toimintaa koskevia suosituksia kyseisille toimivaltaisille viranomaisille.

Pankkiviranomainen voi tätä varten käyttää sille tässä asetuksessa, myös 35 artiklassa, annettuja valtuuksia.

5. Yhteiskomitea huolehtii tämän artiklan mukaisesti suoritettujen toimien yleisestä ja alojen välisestä yhteensovittamisesta.

23 artikla

Järjestelmäriskin tunnistaminen ja mittaaminen

1. Pankkiviranomainen kehittää EJRK:aa kuullen järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevia arviointiperusteita sekä asianmukaisen stressitestijärjestelmän, johon kuuluu finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin stressitilanteissa tapahtuvan mahdollisen lisääntymisen arviointi. Finanssilaitoksiin, jotka saattavat aiheuttaa järjestelmäriskin, sovelletaan tiukennettua valvontaa sekä tarvittaessa 25 artiklassa tarkoitettuja elvytys- ja kriisinratkaisumenettelyjä.

2. Laatiessaan finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevia arviointiperusteita pankkiviranomainen ottaa täysin huomioon asiaankuuluvat kansainväliset, mukaan lukien Finanssimarkkinoitten vakautta seuraavan elimen (Financial Stability Board, FSB), Kansainvälisen valuuttarahaston (International Monetary Fund, IMF) ja Kansainvälisen järjestelypankin (Bank for International Settlements, BIS) vahvistamat lähestymistavat.

24 artikla

Pysyvä valmius torjua järjestelmäriskit

1. Pankkiviranomainen varmistaa, että sillä on erityinen ja jatkuva valmius torjua tehokkaasti 22 ja 23 artiklassa tarkoitettujen järjestelmäriskien toteutumista, erityisesti sellaisten laitosten osalta, jotka aiheuttavat järjestelmäriskin.

2. Pankkiviranomainen toteuttaa sille tässä asetuksessa ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa lainsäädännössä annetut tehtävät sekä edistää johdonmukaisen ja yhteensovitettun kriisinhallinta- ja kriisinratkaisujärjestelmän toteutumista unionissa.

25 artikla

Tervehdyttämis- ja kriisinratkaisumenettelyt

1. Pankkiviranomainen myötävaikuttaa ja osallistuu aktiivisesti tehokkaiden ja toimivien tervehdyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmien, kriisitilanteessa noudatettavien menettelyjen sekä ennaltaehkäisevien toimenpiteiden kehittämiseen ja yhteensovitukseen minimoidakseen mahdollisista häiriöistä järjestelmään aiheutuvat vaikutukset.

2. Pankkiviranomainen voi määritellä parhaita käytäntöjä, joilla pyritään helpottamaan vaikeuksissa olevia laitoksia ja erityisesti rajojen yli toimivia ryhmittymiä koskevaa kriisinratkaisua tavoilla, joilla vältetään vaikutusten leviäminen, samalla varmistuen, että käytössä on asianmukaisia välineitä, riittävät resurssit mukaan lukien, joiden avulla kyseisen laitoksen tai ryhmittymän kriisi voidaan ratkaista moitteettomasti, kustannustehokkaasti ja viipymättä.

3. Pankkiviranomainen voi laatia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin lainsäätämisyksityksessä hyväksytyissä säädöksissä määriteltyjä teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja 10–15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla

Talletusten vakuusjärjestelmien eurooppalainen järjestelmä

1. Pankkiviranomainen myötävaikuttaa kansallisten talletusten vakuusjärjestelmien eurooppalaisen järjestelmän lujittamiseen toimimalla sille tässä asetuksessa annetun toimivallan nojalla sen varmistamiseksi, että direktiivi 94/19/EY pannaan asianmukaisesti täytäntöön siten, että tuossa direktiivissä säädetyllä tavalla voidaan varmistaa, että ne maksut, jotka kansalliset talletusten vakuusjärjestelmät vastaanottavat finanssilaitoksilta, myös niiltä finanssilaitoksilta, jotka ovat sijoittautuneet ja keräävät talletuksia unionin alueella mutta joiden päätoimipaikka on unionin ulkopuolella, turvaavat näiden järjestelmien riittävän rahoituksen, ja korkeatasoisen suojan turvaamiseksi kaikille tallettajille yhdenmukaisten puitteiden mukaisesti koko unionissa ilman, että puututaan keskinäisten vakuusjärjestelmien vakauttavaan asemaan suojan antamisessa, edellyttäen, että nämä järjestelmät ovat unionin lainsäädännön mukaisia.

2. Talletusten vakuusjärjestelmiin sovelletaan pankkiviranomaisen valtuuksia hyväksyä ohjeita ja suosituksia koskevaa 16 artiklaa.

3. Pankkiviranomainen voi laatia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määriteltyjä teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja 10–15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Jäljempänä 81 artiklassa tarkoitettussa tämän asetuksen tarkistuksessa tarkastellaan erityisesti kansallisten talletusten vakuusjärjestelmien eurooppalaisen järjestelmän lähentymistä.

27 artikla

Pankkien kriisinratkaisu- ja rahoitusjärjestelyjen eurooppalainen järjestelmä

1. Pankkiviranomainen edistää menetelmien kehittämistä vaikeuksissa olevien finanssilaitosten, erityisesti niiden, jotka voivat aiheuttaa järjestelmäriskin, kriisin ratkaisemiseksi tavoilla, joilla vältetään vaikutusten leviäminen ja joilla niiden toiminta voidaan lopettaa asianmukaisesti ja viipymättä, mihin sisältyvät tarvittava johdonmukaiset ja vahvat rahoitusjärjestelyt.

2. Pankkiviranomainen myötävaikuttaa arviointiin, joka koskee sellaisen johdonmukaisten, vankkojen ja uskottavien rahoitusjärjestelyjen järjestelmän tarvetta, joka käsittää asianmukaisia rahoitusvälineitä ja on yhdistetty joukkoon yhteensovitettuja kansallisia kriisinhallintajärjestelmiä.

Pankkiviranomainen edistää työskentelyä, joka koskee tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä kysymyksiä ja sellaisten finanssilaitoksia koskevien maksujärjestelmien kumulatiivisia vaikutuksia, joita voidaan ottaa käyttöön vastuun oikeudenmukaisen jakamisen varmistamiseksi ja kannustimien luomiseksi järjestelmäriskin hallitsemiseksi osana johdonmukaista ja uskottavaa kriisinratkaisukehystä.

Jäljempänä 81 artiklassa tarkoitettussa tämän asetuksen arvioinnissa tarkastellaan erityisesti pankkiviranomaisen aseman mahdollista vahvistamista kriisien ehkäisyyn, hallintaan ja ratkaisun osalta ja tarvittaessa Euroopan kriisinratkaisurahaston perustamista.

28 artikla

Tehtävien ja vastuun siirto

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää tehtäviä ja vastuuta pankkiviranomaiselle tai muille toimivaltaisille viranomaisille tämän siirron vastaanottajan suostumuksella ja tässä artiklassa säädetyn edellytyksin. Jäsenvaltiot voivat säätää vastuun siirtoa koskevia erityisjärjestelyjä, joita on noudatettava ennen kuin niiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät tällaisia siirtoa koskevia sopimuksia, ja ne voivat rajoittaa siirron laajuuden siihen, mikä on tarpeen rajojen yli toimivien finanssilaitosten tai -ryhmittymien tehokkaan valvonnan kannalta.

2. Pankkiviranomainen rohkaisee ja helpottaa tehtävien ja vastuun siirtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä yksilöimällä tehtävät ja vastuut, jotka voidaan siirtää tai suorittaa yhdessä, sekä edistämällä parhaita toimintatapoja.

3. Vastuun siirron on johdettava 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä säädetyn toimivallan uudelleenjakoon. Siirrettyyn vastuuseen liittyvä menettely, täytäntöönpano sekä hallinnollinen ja oikeudellinen valvonta määräytyy sen viranomaisen lain mukaan, jolle vastuu on siirretty.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava pankkiviranomaiselle siirtoa koskevista sopimuksista, jotka ne aikovat tehdä. Ne saavat panna sopimukset täytäntöön aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä, kun niistä on ilmoitettu pankkiviranomaiselle.

Pankkiviranomainen voi antaa suunnitellusta sopimuksesta lausunnon kuukauden kuluessa siitä, kun sille on ilmoitettu sopimuksesta.

Pankkiviranomainen julkistaa toimivaltaisten viranomaisten tekemät siirtoa koskevat sopimukset sopivalla tavalla varmistakseen, että niistä ilmoitetaan asianmukaisesti kaikille asianomaisille osapuolille.

29 artikla

Yhteinen valvontakulttuuri

1. Pankkiviranomainen osallistuu aktiivisesti yhteisen unionin valvontakulttuurin ja yhtenäisten valvontakäytäntöjen rakentamiseen sekä yhdenmukaisten menettelyjen ja yhtenäisten lähestymistapojen varmistamiseen koko unionissa. Pankkiviranomainen suorittaa ainakin seuraavat toimet:

- se antaa toimivaltaisille viranomaisille lausuntoja;
- se edistää tehokasta kahdenvälistä ja monenvälistä tietojen vaihtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä noudattaen sovellettavia luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevia säännöksiä, jotka on annettu asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä;
- se osallistuu korkealuokkaisten ja yhdenmukaisten valvontastandardien kehittämiseen, raportointistandardit mukaan luettuina, sekä kansainvälisten tilinpäätösstandardien kehittämiseen 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

- d) se tarkastelee komission hyväksymien asianomaisten teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien sekä pankkiviranomaisen antamien ohjeiden ja suositusten soveltamista ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia; ja
- e) se laatii alakohtaisia ja monialaisia koulutusohjelmia, helpottaa henkilöstövaihtoa ja rohkaisee toimivaltaisia viranomaisia hyödyntämään paremmin väliaikaisia henkilöstösiirtoja ja muita välineitä.

2. Pankkiviranomainen voi tarvittaessa kehittää uusia käytännön välineitä ja lähentämiskeinoja, joilla edistetään yhteisten lähestymistapojen ja käytäntöjen noudattamista valvonnassa.

30 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointi

1. Pankkiviranomainen järjestää ja suorittaa säännöllisesti toimivaltaisten viranomaisten joidenkin tai kaikkien toimien vertaisarviointeja, jotta valvontatuloksista saataisiin entistä johdonmukaisempia. Tätä varten pankkiviranomainen kehittää menetelmiä, joiden avulla arvioinnin kohteena olevia viranomaisia voidaan arvioida ja verrata toisiinsa objektiivisesti. Vertaisarviointeja suoritettaessa on otettava huomioon kyseistä toimivaltaista viranomaista koskevat olemassa olevat tiedot ja arvioinnit.

2. Vertaisarvioinnissa on arvioitava ainakin seuraavia seikkoja:

- a) toimivaltaisen viranomaisen resurssien ja hallinnointijärjestelyjen riittävyys ottaen erityisesti huomioon 10–15 artiklassa tarkoitettujen teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten tehokas soveltaminen ja kyky vastata markkinakehitykseen;
- b) unionin oikeuden soveltamisessa ja valvontakäytännössä saavutettu lähentyminen, joka käsittää myös 10–16 artiklan nojalla hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, ohjeet ja suositukset, sekä se, missä määrin valvontakäytännöllä saavutetaan unionin oikeudessa asetetut tavoitteet;
- c) joidenkin toimivaltaisten viranomaisten kehittämät parhaat käytännöt, joita muiden toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti kannattaisi omaksua;
- d) unionin oikeuden täytäntöön panemiseksi hyväksytyjen säännösten noudattamisen valvonnan tehokkuus ja yhtenäisyys, mukaan lukien hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset niitä henkilöitä kohtaan, jotka ovat vastuussa siitä, että näitä säännöksiä ei ole noudatettu.

3. Pankkiviranomainen voi antaa vertaisarvioinnin perusteella 16 artiklassa tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Pankkiviranomainen ottaa vertaisarvioinnin tulokset huomioon laatiessaan 10–15 artiklassa tarkoitettuja luonnoksia teknisiksi sääntely- tai täytäntöönpanostandardeiksi.

4. Pankkiviranomainen asettaa vertaisarviointien perusteella määritettävät parhaat käytännöt yleisesti saataville. Vertaisarviointien kaikki muut tulokset voidaan julkaista vertaisarvioinnin kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella.

31 artikla

Yhteensovittamista koskeva tehtävä

Pankkiviranomainen huolehtii yleisestä toimivaltaisten viranomaisten välisestä yleisestä yhteensovittamisesta erityisesti silloin, kun epäsuotuisat muutokset voivat vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai finanssijärjestelmän vakauden unionissa.

Pankkiviranomainen edistää yhteensovitettua unionin toimintaa muun muassa

- a) helpottamalla toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa;
- b) määrittämällä sellaisten tietojen laajuuden, joiden olisi oltava kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, ja varmistamalla mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa näiden tietojen luotettavuuden;
- c) toimimalla neuvoo-antavana sovittelijana toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan soveltamista;
- d) ilmoittamalla viipymättä EJRK:lle mahdollisista kriisitilanteista.
- e) toteuttamalla kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen toimivaltaisten viranomaisten toiminnan yhteensovittamista tilanteissa, joissa muutokset saattavat vaarantaa finanssimarkkinoiden toiminnan;
- f) kokoamalla keskitetyt tiedot, jotka liittyvät useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimintaa harjoittavien laitosten sääntelyn edellyttämään raportointiin ja jotka saadaan toimivaltaisilta viranomaisilta 21 ja 35 artiklan mukaisesti. Pankkiviranomainen jakaa nämä tiedot muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

32 artikla

Markkinakehityksen arvioiminen

1. Pankkiviranomainen seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedottaa mikrotason vakavaraisuusvalvonnan keskeisistä kehityssuuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) ja EJRK:lle sekä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Pankkiviranomainen sisällyttää arvioonsa taloudellisen analyysin markkinoista, joilla finanssilaitokset toimivat, ja arvion markkinoiden mahdollisten muutosten vaikutuksista näihin laitoksiin.

2. Pankkiviranomainen aloittaa ja sovittaa yhteen yhteistyössä EJRK:n kanssa unionin laajuisia arviointeja finanssilaitosten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä. Tätä varten se kehittää toimivaltaisten viranomaisten sovellettaviksi

- a) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan talousskenaarioiden vaikutusta jonkin laitoksen taloudelliseen tilanteeseen;
- b) yhteisiä lähestymistapoja, joita noudattamalla ilmoitetaan tuloksista, jotka on saatu näistä finanssilaitosten kestokyvyn arvioinneista;
- c) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tiettyjen tuotteiden tai jakeluprosessien vaikutusta laitoksen taloudelliseen tilanteeseen, tallettajiin ja sijoittajiin sekä kuluttajille annettaviin tietoihin.

3. Pankkiviranomainen antaa vähintään kerran vuodessa ja tarvittaessa useammin Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EJRK:lle arviointeja omalla vastuualueellaan esiintyvistä suuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 säädetyt EJRK:n tehtäviä.

Pankkiviranomainen sisällyttää näihin arviointeihin keskeisten riskien ja haavoittuvuuksien luokittelun ja suosittaa tarvittaessa ennalta ehkäiseviä tai korjaavia toimia.

4. Pankkiviranomainen varmistaa Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa tekemällä tiiviillä yhteistyöllä, että useita toimialoja koskevat muutokset, riskit ja haavoittuvuudet otetaan asiaankuuluvalla tavalla huomioon.

33 artikla

Kansainväliset suhteet

1. Pankkiviranomainen voi kehittää yhteyksiä ja tehdä hallinnollisia järjestelyjä valvontaviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten asianomaista toimivaltaa. Näistä järjestelyistä ei seuraa oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille, eivätkä ne estä jäsenvaltioita ja niiden toimivaltaisia viranomaisia tekemästä kahden- tai monenvälisiä järjestelyjä kolmansien maiden kanssa.

2. Pankkiviranomainen osallistuu kolmansien maiden valvontajärjestelmien vastaavuutta koskevien päätösten valmisteluun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti.

3. Pankkiviranomainen esittää 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa hallinnolliset järjestelyt, joista on sovittu kansainvälisten järjestöjen tai kolmansien maiden hallintojen kanssa ja sen, miten vastaavuutta koskevien päätösten valmisteluun osallistuttu.

34 artikla

Muut tehtävät

1. Pankkiviranomainen voi Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle lausuntoja kaikista vastuualueeseensa kuuluvista kysymyksistä.

2. Kun on kyse sulautumisiin ja omistusosuuksien hankintaan liittyvistä toiminnan vakauden arvioinneista, jotka kuuluvat direktiivin 2006/48/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY, soveltamisalaan, ja jotka tuon direktiivin mukaan edellyttävät kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemistä, pankkiviranomainen voi, jos jokin näistä toimivaltaisista viranomaisista sitä pyytää, antaa ja julkistaa lausunnon toiminnan vakauden arvioinnista, ei kuitenkaan direktiivin 2006/48/EY 19 a artiklan 1 kohdan e alakohdassa mainittujen perusteluiden osalta. Lausunto on annettava viipymättä ja joka tapauksessa ennen direktiivin 2006/48/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY, mukaisen arviointiajan päättymistä. Jäljempänä olevaa 35 artiklaa sovelletaan aloihin, joiden osalta pankkiviranomainen voi antaa lausunnon.

35 artikla

Tietojen kerääminen

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pankkiviranomaisen pyynnöstä toimitettava sille kaikki tiedot, joita se tarvitsee tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen, edellyttäen että niillä on laillinen pääsy asiaankuuluviin tietoihin ja että pyyntö on tarpeellinen kyseisen tehtävän luonteeseen nähden.

2. Pankkiviranomainen voi myös pyytää, että tietoja toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa. Tällaisissa pyynnöissä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä yhteisiä raportointimalleja.

3. Pankkiviranomainen voi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti perustellun pyynnön perusteella antaa kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltainen viranomainen voi hoitaa tehtävänsä alakohtaisessa lainsäädännössä ja 70 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta noudattaen.

4. Ennen kuin pankkiviranomainen pyytää tämän artiklan mukaisesti tietoja ja jotta voidaan välttää ilmoitusvelvoitteiden päällekkäisyys, sen on otettava huomioon Euroopan tilastojärjestelmän ja EKPJ:n tuottamat ja jakamat asiaankuuluvat ja jo olemassa olevat tilastot.

5. Jos tietoja ei ole saatavilla taikka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät anna niitä ajoissa saataville, pankkiviranomainen voi osoittaa asianmukaisesti perustellun pyynnön asianomaisen jäsenvaltion muille valvontaviranomaisille, valtionvarain hoidosta vastaavalle ministeriölle, jos tällä on käytettävissä vakavaraisuutta koskevia tietoja, kansalliselle keskuspankille tai tilastotoimistolle.

6. Jos tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei ole ajoissa saatavilla 1 tai 5 kohdan mukaisesti, pankkiviranomainen voi osoittaa asianmukaisesti perustellun pyynnön suoraan asianomaisille finanssilaitoksille. Perustellussa pyynnössä on selitettävä, miksi näitä yksittäisiä finanssilaitoksia koskevat tiedot ovat tarpeen.

Pankkiviranomaisen on ilmoitettava tämän kohdan ja 5 kohdan mukaisesti tehdyistä pyynnöistä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

Toimivaltaisten viranomaisten on pankkiviranomaisen pyynnöstä avustettava sitä tällaisten tietojen keräämisessä.

7. Pankkiviranomainen voi käyttää tämän artiklan nojalla saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen.

36 artikla

Suhde EJRK:aan

1. Pankkiviranomainen tekee tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä EJRK:n kanssa.

2. Pankkiviranomainen toimittaa EJRK:lle säännöllisesti ja oikea-aikaisesti tietoja, joita EJRK tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen. EJRK:n tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemat tiedot, jotka eivät ole tiivistelmän tai koosteen muodossa, on toimitettava sille perustellusta pyynnöstä viipymättä asetuksen (EU) N:o 1092/2010 15 artiklan mukaisesti. Pankkiviranomainen ottaa yhteistyössä EJRK:n kanssa käyttöön asianmukaisia sisäisiä menettelyjä luottamuksellisten tietojen, erityisesti yksittäisiä finanssilaitoksia koskevien tietojen, siirtoa varten.

3. Pankkiviranomainen varmistaa 4 ja 5 kohdan mukaisesti, että asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklassa tarkoitettujen EJRK:n varoitusten ja suositusten pohjalta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet.

4. Saadessaan EJRK:lta itselleen osoitetun varoituksen tai suosituksen pankkiviranomainen kutsuu hallintoneuvoston viipymättä koolle ja arvioi, miten kyseinen varoitus tai suositus vaikuttaa pankkiviranomaisen tehtävien suorittamiseen.

Pankkiviranomainen päättää asianmukaisella päätöksentekomenettelyllä, mitä sille tällä asetuksella myönnettyjen valtuuksien mukaisia toimia sen on toteutettava varoituksissa tai suosituksissa yksilöityjen kysymysten ratkaisemiseksi.

Jos pankkiviranomainen ei ryhdy suosituksen perusteella toimiin, sen on perusteltava EJRK:lle ja neuvostolle, minkä vuoksi se jättää toimet toteuttamatta.

5. Saatuaan EJRK:lta toimivaltaiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle osoitetun varoituksen tai suosituksen pankkiviranomainen käyttää tarvittaessa sille tällä asetuksella myönnettyjä valtuuksia varmistaakseen, että jatkotoimet toteutetaan ajoissa.

Jos viranomainen, jolle EJRK:n suositus on osoitettu, ei aio noudattaa sitä, sen on ilmoitettava hallintoneuvostolle, miksi se ei ryhdy toimiin, ja keskusteltava tätä koskevista perusteluistaan hallintoneuvoston kanssa.

Toimivaltaisen viranomaisen on otettava hallintoneuvoston näkemykset asianmukaisesti huomioon ilmoittaessaan asiasta neuvostolle ja EJRK:lle asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan mukaisesti.

6. Suorittaessaan tässä asetuksessa säädettyjä tehtäviään pankkiviranomaisen on otettava EJRK:n varoitukset ja suositukset tarpeen huomioon.

37 artikla

Pankkialan osallisyhmä

1. Perustetaan pankkialan osallisyhmä sidosryhmien kuulemisen helpottamiseksi pankkiviranomaisen tehtävien kannalta olennaisilla aloilla. Pankkialan osallisyhmää kuullaan sellaisten toimien johdosta, jotka toteutetaan teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja koskevien 10–15 artiklan mukaisesti sekä, siltä osin kuin ne eivät koske yksittäisiä finanssilaitoksia, ohjeita ja suosituksia koskevan 16 artiklan mukaisesti. Jos toimet on toteutettava kiireesti eikä kuuleminen ole mahdollista, pankkialan osallisyhmälle ilmoitetaan tästä mahdollisimman pian.

Pankkialan osallisyhmä kokoontuu vähintään neljä kertaa vuodessa.

2. Pankkialan osallisyhmässä on 30 jäsentä, jotka edustavat tasasuhteisesti unionissa toimivia luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä, niiden työntekijöiden edustajia sekä kuluttajia, pankkipalvelujen käyttäjiä sekä pienten ja keskisuurten yritysten edustajia. Jäsenistä vähintään viiden on oltava tiedeyhteisön johtavia riippumattomia edustajia. Jäsenistä kymmenen on oltava finanssilaitosten edustajia ja heistä kolmen osuus- ja säästöpankkien edustajia.

3. Hallintoneuvosto nimittää pankkialan osallisyhmän jäsenet asianomaisten sidosryhmien ehdotusten perusteella. Tehdessään päätöstään hallintoneuvosto varmistaa mahdollisimman pitkälle, että sidosryhmien maantieteellinen ja sukupuoleen liittyvä jakauma ja edustus ovat koko unionin kannalta asianmukaiset.

4. Pankkiviranomainen toimittaa kaikki tarvittavat tiedot, jollei 70 artiklassa tarkoitettu salassapitovelvollisuudesta muuta johdu, ja varmistaa riittävien sihteeripalvelujen tarjoamisen pankkialan osallisyhmälle. Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä edustaville pankkialan osallisyhmän jäsenille, toimialan edustajia lukuun ottamatta, maksetaan asianmukainen korvaus. Osallisyhmä voi perustaa teknisiä kysymyksiä käsitteleviä työryhmiä. Pankkialan osallisyhmän jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta, jonka jälkeen järjestetään uusi valintamenettely.

Sama henkilö voi olla pankkialan osallisyhmän jäsenenä kaksi peräkkäistä toimikautta.

5. Pankkialan osallisyhmä voi antaa pankkiviranomaiselle lausuntoja ja neuvoja mistä tahansa asiasta, joka liittyy erityisesti 10–16 artiklassa sekä 29, 30 ja 32 artiklassa säädettyihin pankkiviranomaisen tehtäviin.

6. Pankkialan osallisryhmä hyväksyy työjärjestyksensä jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

7. Pankkiviranomainen julkistaa pankkialan osallisryhmän lausunnot ja neuvot sekä sen kuulemisesta saadut tulokset.

38 artikla

Turvatoimet

1. Pankkiviranomainen varmistaa, että 18 tai 19 artiklan nojalla tehdyt päätökset eivät millään tavalla vaikuta jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

2. Jos jäsenvaltio katsoo, että 19 artiklan 3 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa pankkiviranomaiselle ja komissiolle kahden viikon kuluessa siitä, kun pankkiviranomaisen päätöksestä on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei kyseinen toimivaltainen viranomainen pane päätöstä täytäntöön.

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on selkeästi ja nimenomaisesti selitettävä, minkä vuoksi ja millä tavoin päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen.

Siinä tapauksessa, että ilmoitus tehdään, pankkiviranomaisen päätöksen täytäntöönpano keskeytetään.

Pankkiviranomaisen on kuukauden kuluessa jäsenvaltion ilmoituksesta ilmoitettava jäsenvaltiolle, aikooko pankkiviranomainen pitää päätöksensä voimassa, muuttaa sitä tai kumota sen. Jos päätös pidetään voimassa tai sitä muutetaan, pankkiviranomaisen on todettava, että päätös ei vaikuta finanssipoliittiseen vastuuseen.

Jos pankkiviranomainen pitää päätöksensä voimassa, neuvosto hyväksyy jossain istunnossaan, joka pidetään kahden kuukauden kuluessa pankkiviranomaisen neljännen alakohdan mukaisesta jäsenvaltiolle antamasta ilmoituksesta, annettujen äänten enemmistöllä päätöksen siitä, pidetäänkö pankkiviranomaisen päätös voimassa.

Jos neuvosto asiaa käsiteltyään ei tee viidennen alakohdan mukaista päätöstä pankkiviranomaisen päätöksen voimassa pitämisestä, pankkiviranomaisen päätös raukeaa.

3. Jos jäsenvaltio katsoo, että 18 artiklan 3 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa pankkiviranomaiselle, komissiolle ja neuvostolle kolmen työpäivän kuluessa siitä, kun pankkiviranomaisen päätöksestä on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei kyseinen toimivaltainen viranomainen pane päätöstä täytäntöön.

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on selkeästi ja nimenomaisesti selitettävä, minkä vuoksi ja millä tavoin päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen.

Siinä tapauksessa, että ilmoitus tehdään, pankkiviranomaisen päätöksen täytäntöönpano keskeytetään.

Neuvosto kutsuu kymmenen työpäivän kuluessa istunnon koolle ja hyväksyy jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä päätöksen siitä, kumotaanko pankkiviranomaisen päätös.

Jos neuvosto asiaa käsiteltyään ei hyväksy neljännen alakohdan mukaisesti päätöstä pankkiviranomaisen päätöksen kumoamisesta, pankkiviranomaisen päätöksen täytäntöönpanon keskeyttäminen päättyy.

4. Jos neuvosto on 3 kohdan mukaisesti hyväksynyt päätöksen olla kumoamatta pankkiviranomaisen 18 artiklan 3 kohdan nojalla tekemää päätöstä ja asianomainen jäsenvaltio edelleen katsoo, että pankkiviranomaisen päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, kyseinen jäsenvaltio voi ilmoittaa asiasta komissiolle ja pankkiviranomaiselle ja pyytää neuvostoa käsittelemään asian uudelleen. Asianomaisen jäsenvaltion on selkeästi perusteltava, miksi se ei hyväksy neuvoston päätöstä.

Neljän viikon kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta neuvosto vahvistaa alkuperäisen päätöksensä tai hyväksyy uuden päätöksen 3 kohdan mukaisesti.

Neuvosto voi pidentää mainittua neljän viikon määräaikaa edelleen neljällä viikolla, jos tapauksen erityisolosuhteet sitä vaativat.

5. Kaikenlainen tämän artiklan väärinkäyttö, erityisesti pankkiviranomaisen sellaisen päätöksen osalta, jolla ei ole merkittävää tai olennaista finanssipoliittista vaikutusta, kielletään sisämarkkinoille soveltumattomana.

39 artikla

Päätöksentekomenettelyt

1. Ennen kuin pankkiviranomainen tekee tämän asetuksen mukaisia päätöksiä, se ilmoittaa sille, jolle kulloinkin päätös on osoitettu, aikomuksestaan tehdä päätös ja asettaa määräajan, jonka kuluessa päätöksen kohde voi esittää näkemyksensä asiasta, ottaen tarkasti huomioon asian kiireellisuuden, monitahoisuuden ja mahdolliset seuraukset. Tämä koskee soveltuvin osin 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja suosituksia.

2. Pankkiviranomaisen päätökset on perusteltava.

3. Niille, joille pankkiviranomaisen päätökset on osoitettu, on ilmoitettava oikeussuojakeinoista, jotka ovat tämän asetuksen mukaan käytettävissä.

4. Jos pankkiviranomainen on tehnyt 18 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisen päätöksen, se tarkastelee kyseistä päätöstä uudelleen sopivin väliajoin.

5. Pankkiviranomaisen 17, 18 tai 19 artiklan nojalla tekemät päätökset julkistetaan, ja niissä ilmoitetaan kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tai finanssilaitoksen nimi ja päätöksen pääasiallinen sisältö, paitsi jos julkistaminen olisi ristiriidassa finanssilaitosten perusteltujen, liikesalaisuuksien suojelemista koskevien etujen huomioon ottamisen kanssa tai jos se voisi vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka unionin koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden.

III LUKU

ORGANISAATIO

I JAKSO

Hallintoneuvosto

40 artikla

Kokoonpano

1. Hallintoneuvoston kokoonpano on seuraava:
 - a) puheenjohtaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
 - b) kustakin jäsenvaltiosta sen kansallisen viranomaisen päällikkö, jonka toimivaltaan kuuluu finanssilaitosten valvonta kyseisessä jäsenvaltiossa ja jonka on osallistuttava hallintoneuvoston kokouksiin henkilökohtaisesti vähintään kaksi kertaa vuodessa;
 - c) komission edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
 - d) Euroopan keskuspankin edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
 - e) EJRK:n edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
 - f) kummankin muun Euroopan valvontaviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.
 2. Hallintoneuvosto kutsuu pankkialan osallisryhmän kokouksiin säännöllisesti ja vähintään kaksi kertaa vuodessa.
 3. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä on nimetä henkilöstöstään korkean tason varajäsen, joka voi toimia 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna hallintoneuvoston jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.
 4. Jos 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu viranomainen ei ole keskuspankki, tuossa kohdassa tarkoitettu hallintoneuvoston jäsen voi päättää ottaa mukaansa jäsenvaltion keskuspankin edustajan, joka ei osallistu äänestyksiin.
 5. Niissä jäsenvaltioissa, joissa on useampi kuin yksi viranomainen, joka on vastuussa tämän asetuksen mukaisesta valvonnasta, nämä viranomaiset sopivat yhteisestä edustajasta. Jos hallintoneuvoston käsiteltävänä oleva asia ei kuulu sen kansallisen viranomaisen toimivaltaan, jota 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu jäsen edustaa, tämä jäsen voi kuitenkin ottaa mukaansa asianomaisen kansallisen viranomaisen edustajan, joka ei osallistu äänestyksiin.
 6. Kun toimitaan direktiivin 94/19/EY soveltamisalalla, 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuna hallintoneuvoston jäsenen mukana voi tarvittaessa olla kyseisessä jäsenvaltiossa talletusten vakuusjärjestelmiä hoitavien elinten edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.
 7. Hallintoneuvosto voi sallia tarkkailijoiden läsnäolon.
- Toimitusjohtaja voi osallistua hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.

41 artikla

Sisäiset komiteat ja lautakunnat

1. Hallintoneuvosto voi perustaa sisäisiä komiteoita tai lautakuntia hallintoneuvostolle annettuja erityistehtäviä varten ja se voi siirtää tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä ja päätöksiä sisäisille komiteoille tai lautakunnille, johtokunnalle tai puheenjohtajalle.
2. Hallintoneuvosto kutsuu 19 artiklan soveltamiseksi koolle riippumattoman lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kahdesta jäsenestä, jotka eivät edusta erimielisyyden osapuolina olevia toimivaltaisia viranomaisia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin, helpottamaan erimielisyyden puolueettonta ratkaisemista.
3. Jollei 19 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, lautakunta esittää päätöksen hallintoneuvoston lopullisesti hyväksyttäväksi 44 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
4. Hallintoneuvosto hyväksyy 2 kohdassa tarkoitettua lautakunnan työjärjestyksen.

42 artikla

Riippumattomuus

Hallintoneuvoston puheenjohtaja ja äänivaltaiset jäsenet toimivat heille tässä asetuksessa annettuja tehtäviä suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan hallintoneuvoston jäseniin heidän suorittaessaan tehtäviään.

43 artikla

Tehtävät

1. Hallintoneuvosto ohjaa pankkiviranomaisen työtä ja vastaa II luvussa tarkoitettujen päätösten tekemisestä.
2. Hallintoneuvosto antaa II luvussa tarkoitettuja lausunnot, suositukset ja neuvot sekä tekee kyseisessä luvussa tarkoitettuja päätökset.
3. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan.
4. Hallintoneuvosto hyväksyy ennen kunkin vuoden syyskuun 30 päivää johtokunnan ehdotuksen perusteella pankkiviranomaisen seuraavan vuoden työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.

5. Hallintoneuvosto hyväksyy johtokunnan ehdotuksen perusteella sekä 53 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun kertomusluonnoksen pohjalta pankkiviranomaisen toimintaa, puheenjohtajan tehtävät mukaan lukien, koskevan vuosikertomuksen ja toimittaan sen kunakin vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kertomus julkistetaan.

6. Hallintoneuvosto hyväksyy pankkiviranomaisen monivuotisen työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Monivuotisen työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.

7. Hallintoneuvosto hyväksyy talousarvion 63 artiklan mukaisesti.

8. Hallintoneuvostolla on puheenjohtajaan ja toimitusjohtajaan nähden kurinpidollinen toimivalta, ja se voi erottaa puheenjohtajan 48 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja toimitusjohtajan 51 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

44 artikla

Päätöksenteko

1. Hallintoneuvoston päätökset tehdään sen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 10–16 artiklassa yksilöityjen säädösten sekä 9 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan ja VI luvun mukaisten toimenpiteiden ja päätösten osalta jäsentensä määräenemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.

Kun 19 artiklan 3 kohdan mukaisten päätösten osalta on kyse konsolidointiryhmän valvojan päätöksestä, lautakunnan ehdottama päätöstä pidetään hyväksyttynä, jos se hyväksytään yksinkertaisella enemmistöllä, paitsi jos äänen määrävähemmistöä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa, edustavat jäsenet hylkäävät päätöksen.

Kaikkien muiden 19 artiklan 3 kohdan mukaisten päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös hyväksytään hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

2. Puheenjohtaja kutsuu hallintoneuvoston koolle omasta aloitteestaan tai kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa hallintoneuvoston kokouksia.

3. Hallintoneuvosto hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

4. Työjärjestyksessä annetaan yksityiskohtaiset äänestysäännöt ja tarvittaessa myös päätösvaltaisuutta koskevat säännöt. Äänioikeudettomat jäsenet ja tarkkailijat eivät, puheenjohtajaa ja toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, saa osallistua hallintoneuvostossa käytäviin yksittäisiin finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, jollei 75 artiklan 3 kohdassa tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä toisin säädetä.

2 JAKSO

Johtokunta

45 artikla

Kokoonpano

1. Johtokuntaan kuuluvat puheenjohtaja ja kuusi muuta hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten keskuudestaan valitsemaa hallintoneuvoston jäsentä.

Kullakin johtokunnan jäsenellä puheenjohtajaa lukuun ottamatta on varajäsen, joka voi toimia jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

Hallintoneuvoston valitsemien jäsenten toimikausi on kaksi puoli vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran. Johtokunnan kokoonpanon on oltava tasapuolinen ja oikeasuhteinen ja edustettava koko unionia. Toimikausien on oltava limittäisiä, ja niihin sovelletaan asianmukaista vuorottelujärjestelmää.

2. Johtokunta tekee päätöksensä läsnä olevien jäsentensä enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Toimitusjohtaja ja komission edustaja osallistuvat johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

Komission edustajalla on äänioikeus 63 artiklassa tarkoitetuissa asioissa.

Johtokunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

3. Puheenjohtaja kutsuu johtokunnan koolle omasta aloitteestaan tai vähintään kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa johtokunnan kokouksia.

Johtokunta kokoontuu ennen kutakin hallintoneuvoston kokousta ja niin usein kuin johtokunta katsoo tarpeelliseksi. Johtokunta kokoontuu vähintään viisi kertaa vuodessa.

4. Johtokunnan jäsenten apuna voi olla neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksestä muuta johdu. Äänioikeudettomat jäsenet eivät, toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, saa osallistua johtokunnassa käytäviin yksittäisiin finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin.

46 artikla

Riippumattomuus

Johtokunnan jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin edun mukaisesti eivätkä pyydä tai ota ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet taikka elimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan johtokunnan jäseniin heidän hoitaessaan tehtäviään.

47 artikla

Tehtävät

1. Johtokunta huolehtii siitä, että pankkiviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät tämän asetuksen mukaisesti.
2. Johtokunta antaa vuosittaista ja monivuotista työohjelmaa koskevat ehdotukset hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.
3. Johtokunta käyttää talousarviovaltaansa 63 ja 64 artiklan mukaisesti.
4. Johtokunta hyväksyy pankkiviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman sekä tarvittavat Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä ”henkilöstösäännöt”, soveltamissäännöt 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
5. Johtokunta hyväksyy 72 artiklan mukaisesti erityissäännökset, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua pankkiviranomaisen asiakirjoihin.
6. Johtokunta tekee 53 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vuosikertomusluonnoksen pohjalta ehdotuksen pankkiviranomaisen toimintaa, puheenjohtajan tehtävät mukaan lukien, koskevaksi vuosikertomukseksi hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.
7. Johtokunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.
8. Johtokunta nimittää ja erottaa valituslautakunnan jäsenet 58 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti.

3 JAKSO

Puheenjohtaja

48 artikla

Nimittäminen ja tehtävät

1. Pankkiviranomaista edustaa puheenjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

Puheenjohtaja vastaa hallintoneuvoston tehtävien valmistelusta ja johtaa hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksia.

2. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja finanssimarkkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella.

Ennen kuin hallintoneuvoston valitsema ehdokas ottaa vastaan tehtävänsä ja enintään kuukauden kuluttua siitä, kun hallintoneuvosto on tehnyt valintansa, Euroopan parlamentti voi hallintoneuvoston valitsemaa ehdokasta kuultuaan vastustaa valitun henkilön nimitystä.

Hallintoneuvosto valitsee jäsenistään myös varahenkilön, joka hoitaa puheenjohtajan tehtäviä tämän poissa ollessa. Tätä varahenkilöä ei saa valita johtokunnan jäsenistä.

3. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.
4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen puheenjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä
 - a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;
 - b) pankkiviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi arvioinnin huomioon ottaen jatkaa puheenjohtajan toimikautta kerran, jos siihen saadaan Euroopan parlamentin vahvistus.

5. Ainoastaan Euroopan parlamentti voi erottaa puheenjohtajan hallintoneuvoston päätöksen perusteella.

Puheenjohtaja ei voi estää hallintoneuvostoa keskustelemasta puheenjohtajaan liittyvistä kysymyksistä eikä erityisesti tarpeesta erottaa puheenjohtaja, eikä hän saa osallistua tällaista asiaa koskeviin neuvotteluihin.

49 artikla

Riippumattomuus

Puheenjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä, sanotun kuitenkin rajoittamatta hallintoneuvoston asemaa puheenjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan puheenjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti puheenjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

50 artikla

Kertomus

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat kutsua puheenjohtajan tai hänen varahenkilönsä antamaan lausunnon kunnioittaen kuitenkin täysin hänen riippumattomuuttaan. Puheenjohtajan on aina pyydettyä annettava lausunto Euroopan parlamentille ja vastattava sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

2. Puheenjohtajan on annettava kirjallinen kertomus pankkiviranomaisen keskeisestä toiminnasta Euroopan parlamentille pyydettyä ja vähintään 15 päivää ennen 1 kohdassa tarkoitettua lausunnon antamista.

3. Kertomukseen on 11–18 artiklassa sekä 20 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi sisällytettävä myös kaikki Euroopan parlamentin tapauskohtaisesti pyytämät asiaankuuluvat tiedot.

4 JAKSO

Toimitusjohtaja

51 artikla

Nimittäminen

1. Pankkiviranomaista johtaa toimitusjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

2. Hallintoneuvosto nimittää toimitusjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyuden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella ja Euroopan parlamentin vahvistuksen jälkeen.

3. Toimitusjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.

4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen toimitusjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä erityisesti seuraavia seikkoja:

- ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;
- pankkiviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arvioinnin huomioon ottaen jatkaa toimitusjohtajan toimikautta kerran.

5. Toimitusjohtaja voidaan erottaa ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä.

52 artikla

Riippumattomuus

Toimitusjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita unionin toimieliimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta johtokunnan ja hallintoneuvoston asemaa toimitusjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan toimitusjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti toimitusjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

53 artikla

Tehtävät

1. Toimitusjohtaja vastaa pankkiviranomaisen johtamisesta ja valmistelee johtokunnassa käsiteltävät asiat.

2. Toimitusjohtaja huolehtii pankkiviranomaisen vuosittaisen työohjelman toteuttamisesta hallintoneuvoston ohjaamana ja johtokunnan valvonnassa.

3. Toimitusjohtaja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen pankkiviranomaisen toiminnan tämän asetuksen mukaisesti.

4. Toimitusjohtaja valmistelee 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua monivuotista työohjelman.

5. Toimitusjohtaja valmistelee joka vuosi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua työohjelman seuraavaksi vuodeksi.

6. Toimitusjohtaja laatii pankkiviranomaisen alustavan talousarvioesityksen 63 artiklan mukaisesti ja huolehtii pankkiviranomaisen talousarvion toteuttamisesta 64 artiklan mukaisesti.

7. Toimitusjohtaja laatii joka vuosi kertomusluonnoksen, jossa on pankkiviranomaisen sääntely- ja valvontatoimintaa koskeva osa sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskeva osa.

8. Toimitusjohtaja käyttää pankkiviranomaisen henkilöstön suhteen 68 artiklassa säädettyä toimivaltaa ja hoitaa henkilöstöasioita.

IV LUKU

EUROOPAN VALVONTAVIRANOMAISTEN YHTEISET ELIMET

1 JAKSO

Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea

54 artikla

Perustaminen

1. Perustetaan Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea.
2. Yhteiskomitea toimii foorumina, jolla pankkiviranomainen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä ja varmistaa eri alojen välisen työn johdonmukaisuuden Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa erityisesti seuraavilla aloilla:
 - finanssiryhmittymät,
 - kirjanpito ja tilintarkastus,
 - mikrotason vakauden valvontaa koskevat analyysit, jotka koskevat eri toimialojen välisiä kehityssuuntia sekä finanssivakauden riskejä ja haavoittuvuuksia,
 - vähittäismarkkinoille tarkoitetut sijoitustuotteet,
 - rahanpesun vastaiset toimenpiteet, ja
 - tietojen vaihto EJRK:n kanssa sekä EJRK:n ja Euroopan valvontaviranomaisten välisen suhteen kehittäminen.
3. Yhteiskomitealla on Euroopan valvontaviranomaisten henkilöstöstä peräisin oleva, sihteeristönä toimiva oma henkilöstö. Pankkiviranomainen osoittaa omalta osaltaan riittävät resurssit hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenoihin.
4. Jos finanssilaitoksen toiminta käsittää useampia aloja, yhteiskomitea ratkaisee erimielisyydet 56 artiklan mukaisesti.

55 artikla

Kokoonpano

1. Yhteiskomitea koostuu Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajista ja tilanteen mukaan jonkin 57 artiklan nojalla perustetun alakomitean puheenjohtajasta.
2. Toimitusjohtaja, komission edustaja ja EJRK kutsutaan yhteiskomitean sekä 57 artiklassa mainittujen alakomiteoiden kokouksiin tarkkailijoina.
3. Yhteiskomitean puheenjohtaja nimitetään vuodeksi kerrallaan vuorotteluperiaatteella Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajista. Yhteiskomitean puheenjohtaja on samalla EJRK:n varapuheenjohtaja.

4. Yhteiskomitea hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä voidaan määrätä tarkemmin muut tahot, jotka osallistuvat yhteiskomitean kokouksiin.

Yhteiskomitea kokoontuu vähintään kerran kahdessa kuukaudessa.

56 artikla

Yhteiset kannat ja yhteiset säädökset

Pankkiviranomainen laatii tarpeen mukaan yhteisiä kantoja II luvussa määriteltyjen tehtäviensä mukaisesti ja erityisesti silloin, kun kyseessä on direktiivin 2002/87/EY täytäntöönpano, yhdessä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa.

Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 10–15, 17, 18 tai 19 artiklan mukaiset säädökset, jotka liittyvät direktiivin 2002/87/EY ja minkä tahansa muun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, myös Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltaan kuuluvan unionin säädöksen soveltamiseen, pankkiviranomainen, Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) hyväksyvät nämä säädökset tarvittaessa samanaikaisesti.

57 artikla

Alakomiteat

1. Edellä olevan 56 artiklan soveltamiseksi yhteiskomiteaan perustetaan finanssiryhmittymiä käsittelevä alakomitea.
2. Alakomitea muodostuu 55 artiklan 1 kohdassa mainituista henkilöistä ja yhdestä kunkin jäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen kulloiseenkin henkilöstöön kuuluvasta korkean tason edustajasta.
3. Alakomitea valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan, joka on myös yhteiskomitean jäsen.
4. Yhteiskomitea voi perustaa myös muita alakomiteita.

2 JAKSO

Valituslautakunta

58 artikla

Kokoonpano ja toiminta

1. Valituslautakunta on Euroopan valvontaviranomaisten yhteinen elin.

2. Valituslautakunnassa on kuusi jäsentä ja kuusi varajäsentä, joiden on oltava arvostettuja henkilöitä, jotka ovat osoittaneet omaavansa asianmukaiset tiedot ja ammatillisen kokemuksen, mukaan lukien valvontatehtäviin liittyvän kokemuksen pankki-, vakuutus-, lisäeläke-, arvopaperimarkkina- ja muista finanssipalveluista riittävän korkealta tasolta, mutta he eivät saa olla pankkiviranomaisen toiminnassa mukana olevien toimivaltaisten viranomaisten tai sen toimintaan osallistuvien muiden kansallisten laitosten tai unionin toimielinten kulloiseenkin henkilöstöön kuuluvia. Valituslautakunnalla on oltava riittävästi lainopillista asiantuntemusta, jotta se voi antaa lainopillisia asiantuntijaneuvoja pankkiviranomaisen toimivallan käytön lainmukaisuudesta.

Valituslautakunta nimeää puheenjohtajansa.

3. Pankkiviranomaisen johtokunta nimittää hallintoneuvostoa kuultuaan kaksi valituslautakunnan jäsentä ja kaksi varajäsentä hakijoiden luettelosta, jota komissio on ehdottanut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella.

Muut jäsenet nimitetään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

4. Valituslautakunnan jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran.

5. Valituslautakunnan jäsen, jonka pankkiviranomaisen johtokunta on nimittänyt, voidaan vapauttaa tehtävistään toimikautensa aikana ainoastaan, jos hänen on todettu syyllistyneen vakavaan väärinkäyttöön, ja johtokunta tekee päätöksen vapauttamisesta hallintoneuvostoa kuultuaan.

6. Valituslautakunta tekee päätöksensä enemmistöllä, jonka muodostavat vähintään neljä sen kuudesta jäsenestä. Kun valituksen kohteena oleva päätös kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan, vähintään yhden pankkiviranomaisen valituslautakuntaan nimittämistä kahdesta jäsenestä on kuuluttava tähän päätöksen edellyttämään enemmistöön.

7. Valituslautakunnan puheenjohtaja kutsuu valituslautakunnan koolle tarpeen mukaan.

8. Euroopan valvontaviranomaiset huolehtivat riittävän käytännön tuen ja sihteeripalvelujen antamisesta valituslautakunnalle yhteiskomitean välityksellä.

59 artikla

Riippumattomuus ja puolueettomuus

1. Valituslautakunnan jäsenet ovat riippumattomia päätöksenteossaan. Heitä eivät sido mitkään ohjeet. He eivät saa hoitaa muita tehtäviä, jotka liittyvät pankkiviranomaiseen taikka sen johtokuntaan tai hallintoneuvostoon.

2. Valituslautakunnan jäsen ei saa osallistua valitusmenettelyyn, jos asia koskee hänen omaa etuaan, jos hän on aikaisemmin edustanut jotakin menettelyn osapuolta tai jos hän on osallistunut sen päätöksen tekemiseen, jota valitus koskee.

3. Jos valituslautakunnan jäsen jostain 1 ja 2 kohdassa tarkoitusta tai muusta syystä katsoo, ettei jokin toinen valituslautakunnan jäsen saisi osallistua valitusmenettelyyn, hänen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle.

4. Valitusmenettelyn osapuoli voi vastustaa valituslautakunnan jäsenen osallistumista asian käsittelyyn jollakin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulla perusteella tai jos jäsenellä epäillään olevan ennakkokäsitys asiasta.

Vastustamisen perusteena ei voi olla jäsenen kansalaisuus, eikä vastustamista tutkita, jos valitusmenettelyn osapuoli on vastustamisperusteiden olemassaolon tietäen jo toteuttanut muun valitusmenettelyä koskevan toimenpiteen kuin valituslautakunnan kokoonpanon vastustamisen.

5. Valituslautakunta päättää ilman asianomaista jäsentä, miten 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on meneteltävä.

Valituslautakuntaan otetaan kyseisen jäsenen tilalle tämän ratkaisun tekoa varten hänen varajäsenensä. Jos myös varajäsen on esteellinen, puheenjohtaja nimeää sijaisen muista varajäsenistä.

6. Valituslautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.

Tätä varten heidän on tehtävä sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoitus, jossa he joko mainitsevat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan.

Nämä ilmoitukset annetaan vuosittain kirjallisesti, ja ne julkistetaan.

V LUKU

OIKEUSSUOJAKEINOT

60 artikla

Muutoksenhaku

1. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka toimivaltainen viranomainen voi hakea muutosta 17, 18 ja 19 artiklassa tarkoitettuun pankkiviranomaisen päätökseen tai mihin tahansa muuhun pankkiviranomaisen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin säädösten mukaisesti tekemään päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle.

2. Valitus ja sen perusteet on toimitettava pankkiviranomaiselle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi asianomaiselle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole suoritettu, siitä päivästä, jona pankkiviranomainen on julkaissut päätöksen.

Valituslautakunta ratkaisee asian kahden kuukauden kuluessa valituksen tekemisestä.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehdyllä valituksella ei ole lykkävää vaikutusta.

Valituslautakunta voi kuitenkin keskeyttää riitautetun päätöksen täytäntöönpanon, jos se katsoo olosuhteiden edellyttävän sitä.

4. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko se perusteltu. Se kehottaa valitusmenettelyn osapuolia esittämään tiettyssä määräjassa huomautuksensa omien tiedoksi-antojensa tai muiden valitusmenettelyn osapuolten ilmoitusten johdosta. Valitusmenettelyn osapuolilla on oikeus esittää näkemysensä suullisesti.

5. Valituslautakunta voi vahvistaa pankkiviranomaisen toimivaltaisen elimen tekemän päätöksen tai siirtää asian pankkiviranomaisen toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi. Valituslautakunnan tekemä päätös sitoo tuota elintä, jonka on muutettava kyseistä asiaa koskevaa päätöstään.

6. Valituslautakunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

7. Valituslautakunnan päätökset on perusteltava, ja pankkiviranomainen julkistaa ne.

61 artikla

Asian saattaminen Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakunnan tai, jos oikeutta hakea muutosta valituslautakunnalta ei ole, pankkiviranomaisen tekemästä päätöksestä voi nostaa kanteen Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltio, unionin toimielin taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea pankkiviranomaisen päätöksiin muutosta Euroopan unionin tuomioistuimelta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

3. Jos pankkiviranomaisella on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 265 artiklan mukaisesti.

4. Pankkiviranomaisen on toteutettava toimenpiteet, joita Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano edellyttää.

VI LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

62 artikla

Pankkiviranomaisen talousarvio

1. Pankkiviranomaisen, joka on Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002, jäljempänä ”varainhoitoasetus” (¹), 185 artiklassa tarkoitettu unionin elin, tulot muodostuvat erityisesti seuraavista tai niiden yhdistelmistä:

- a) finanssilaitosten valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten pakolliset maksusuorudet, jotka suoritetaan siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrättyyn äänen painotukseen perustuvan mallin mukaisesti. Tätä artiklaa sovellettaessa siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdan soveltamista jatketaan siinä 31 päiväksi lokakuuta 2014 vahvistetun määräpäivän jälkeen;
- b) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (pääluokka ”Komissio”) otettu unionin avustus;
- c) pankkiviranomaiselle asianomaisissa unionin säädöksissä tarkemmin säädetyissä tapauksissa suoritettavat maksut.

2. Pankkiviranomaisen menoihin kuuluvat vähintään henkilöstö-, palkka-, hallinto-, infrastruktuuri-, ammattikoulutus- ja toimintamenot.

3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

4. Pankkiviranomaisen kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan pankkiviranomaisen talousarvioon.

63 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Toimitusjohtaja laatii vuosittain 15 päivään helmikuuta mennessä ennakoarvioluonnoksen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista sekä toimittaa sen ja siihen liitetyn henkilöstötäulukon johtokunnalle ja hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain toimitusjohtajan laatiman ja johtokunnan hyväksymän alustavan luonnoksen perusteella ennakoarvion pankkiviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötäulukon, komissiolle 31 päivään maaliskuuta mennessä. Ennen ennakoarvion hyväksymistä johtokunnan on hyväksyttävä toimitusjohtajan laatima luonnos.

(¹) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Komissio toimittaa ennakoarvion Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhdessä "budjettivallan käyttäjä", Euroopan unionin talousarviota koskevan esityksen kanssa.

3. Ennakoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättöminä, Euroopan unionin talousarviota koskevaan esitykseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.

4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa pankkiviranomaisen henkilöstötaulukon. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy pankkiviranomaisen avustusta koskevat määrärahat.

5. Hallintoneuvosto vahvistaa pankkiviranomaisen talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa tätä vastaavasti.

6. Johtokunta ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, ja erityisesti aikomuksestaan toteuttaa kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Se ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjistä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa pankkiviranomaiselle tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon hankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, pankkiviranomainen voi käynnistää suunnitellun hankkeen.

7. Pankkiviranomaisen ensimmäisenä toimintavuonna, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 2011, unionin pankkiviranomaiselle myöntämä rahoitus edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen 47 kohdan mukaisesti.

64 artikla

Talousarvion toteutus ja valvonta

1. Toimitusjohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa pankkiviranomaisen talousarvion.

2. Pankkiviranomaisen tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä. Pankkiviranomaisen tilinpitäjä toimittaa selvityksen talousarvio- ja varainhallinnosta myös hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä.

Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset varainhoitoasetuksen 128 artiklan mukaisesti.

3. Saatuaan pankkiviranomaisen alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti, toimitusjohtaja vahvistaa pankkiviranomaisen lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa varten.

4. Johtokunta antaa lausunnon pankkiviranomaisen lopullisesta tilinpäätöksestä.

5. Toimitusjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja johtokunnan lausunnon hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle 1 päivään heinäkuuta mennessä varainhoitovuoden päättymisen jälkeen.

6. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

7. Toimitusjohtaja toimittaa 30 päivään syyskuuta mennessä tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. Hän toimittaa jäljennöksen vastineesta myös johtokunnalle ja komissiolle.

8. Toimitusjohtaja toimittaa varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki tiedot, jotka tarvitaan kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapaustenmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi.

9. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta pankkiviranomaiselle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta, siihen sisältyvine Euroopan unionin yleisestä talousarviosta ja toimivaltaisilta viranomaisilta peräisin olevine tuloineen.

65 artikla

Varainhoitoa koskevat säännöt

Johtokunta hyväksyy pankkiviranomaiseen sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 19 päivänä marraskuuta 2002 annetusta komission asetuksista (EY, Euratom) N:o 2343/2002⁽¹⁾ ainoastaan, jos se on välttämätöntä pankkiviranomaisen toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

66 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi pankkiviranomaiseen sovelletaan rajoituksetta asetusta (EY) N:o 1073/1999⁽²⁾.

2. Pankkiviranomainen liittyy toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia pankkiviranomaisen henkilöstöön kuuluvia.

⁽¹⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikan päällä pankkiviranomaisen suorittamien varojen edunsaajien ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

VII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

67 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyä Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa (N:o 7) sovelletaan pankkiviranomaiseen ja sen henkilöstöön.

68 artikla

Henkilöstö

1. Pankkiviranomaisen henkilöstöön, myös sen toimitusjohtajaan ja puheenjohtajaan, sovelletaan henkilöstösääntöjä, muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ja unionin toimielinten näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.

2. Johtokunta hyväksyy yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat soveltamissäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti.

3. Pankkiviranomainen käyttää henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka henkilöstösääntöjen mukaan kuuluvat nimittävälle viranomaiselle ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaan työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Johtokunta antaa säännökset, joilla mahdollistetaan kansallisten asiantuntijoiden määräaikainen siirto jäsenvaltioista pankkiviranomaisen palvelukseen.

69 artikla

Pankkiviranomaisen vastuu

1. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, pankkiviranomaisen on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti korvattava itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.

2. Pankkiviranomaisen henkilöstöön kuuluvien henkilökoh- taista taloudellista ja kurinpidollista vastuuta pankkiviranomaista kohtaan säännellään pankkiviranomaisen henkilöstöön sovellet- tavissa asiaa koskevissa määräyksissä.

70 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston ja johtokunnan jäsenten, toimitusjohta- jan ja pankkiviranomaisen henkilöstöön kuuluvien, mukaan

lukien jäsenvaltioiden pankkiviranomaisen määräaikaiseen palve- lukseen siirtämät virkamiehet, sekä kaikkien muiden pankkiviran- omaisen tehtäviä suorittavien sopimussuhteisten henkilöiden on noudatettava salassapitovelvollisuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklan ja asiaankuuluvassa unio- nin lainsäädännössä olevien asiaa koskevien säännösten mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

Heihin sovelletaan henkilöstösääntöjen 16 artiklaa.

Henkilöstösääntöjen mukaisesti henkilöstön on palvelussuhteensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiet- tyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan pankkiviranomai- sen henkilöstöön kuuluviin.

2. Luottamuksellisia tietoja, jotka 1 kohdassa tarkoitettut hen- kilöt saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään henkilölle eikä millekään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteenä, josta yksittäisiä finanssilaitoksia ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkin vaikuttamatta rikosoikeuden soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

Edellä olevan 1 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen velvoite ei myöskään estä pankkiviranomaista ja kan- sallisia valvontaviranomaisia käyttämästä näitä tietoja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten täytäntöönpanon valvon- nassa eikä varsinkaan päätösten tekemistä koskevissa oikeudelli- sissa menettelyissä.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät estä pankkiviranomaista vaihtamasta tietoja kansallisten valvontaviranomaisten kanssa tämän asetuksen ja finanssilaitoksiin sovellettavan muun unionin lainsäädännön mukaisesti.

Näitä tietoja koskee 1 ja 2 kohdan mukainen salassapitovelvolli- suus. Pankkiviranomainen hyväksyy työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

4. Pankkiviranomainen soveltaa komission sisäisten menette- lysääntöjen muuttamisesta 29 päivänä marraskuuta 2001 tehtyä komission päätöstä 2001/844/EY, EHTY, Euratom (¹).

71 artikla

Tietosuoja

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioilla direktii- vin 95/46/EY mukaisesti olevia henkilötietojen käsittelyä koske- via velvoitteita eikä asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisia henkilötietojen käsittelyä liittyviä velvoitteita, joita pankkiviran- omaisella on tehtäviään suorittaessaan.

72 artikla

Asiakirjoihin tutustuminen

1. Pankkiviranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelle- taan asetusta (EY) N:o 1049/2001.

(¹) EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

2. Johtokunta hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat käytännön järjestelyt viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2011.

3. Pankkiviranomaisen asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla tekemistä päätöksistä voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrätyn edellytyksin tai niistä voidaan sen jälkeen, kun valituslautakunnalta on ensin haettu muutosta, tarvittaessa nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa määrätyn edellytyksin.

73 artikla

Kielijärjestelyt

1. Pankkiviranomaiseen sovelletaan Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettua neuvoston asetusta N:o 1 (1).

2. Johtokunta päättää pankkiviranomaisen sisäisistä kielijärjestelyistä.

3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii pankkiviranomaisen toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

74 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus

Sijaintijäsenvaltion pankkiviranomaiselle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat järjestelyt sekä pankkiviranomaisen toimitusjohtajaan, johtokunnan jäseniin, henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä sijaintijäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan pankkiviranomaisen ja sijaintijäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun johtokunta on sen hyväksynyt.

Sijaintijäsenvaltion on varmistettava pankkiviranomaisen asianmukaiselle toiminnalle parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppalaisesti suuntautuneet koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

75 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

1. Kolmannet maat voivat osallistua pankkiviranomaisen toimintaan, jos ne ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia, joiden perusteella ne ovat hyväksyneet unionin lainsäädännön 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla pankkiviranomaisen vastuualueilla ja soveltavat sitä.

2. Pankkiviranomainen voi tehdä yhteistyötä 1 kohdassa tarkoitettujen maiden kanssa, jotka soveltavat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla pankkiviranomaisen vastuualueilla vastaavaksi tunnustettua lainsäädäntöä siten kuin unionin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 216 artiklan mukaisesti tekemissä kansainvälisissä sopimuksissa on määrätty.

(1) EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten määräysten mukaisesti luodaan järjestelyjä, joissa määritellään 1 kohdassa tarkoitettujen maiden osalta erityisesti pankkiviranomaisen toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus sekä osallistumista koskevat menettelysäännöt, mukaan lukien rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat määräykset. Niiden edustaja voi toimia tarkkailijana hallintoneuvostossa, mutta niiden on varmistettava, etteivät nämä maat osallistu yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, paitsi jos asia koskee suoraan niiden etua.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

76 artikla

Valmistelutoimet

1. Tämän asetuksen tultua voimaan ja ennen pankkiviranomaisen perustamista Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea toimii läheisessä yhteistyössä komission kanssa valmisteltaessa Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean korvaamista pankkiviranomaisella.

2. Kun pankkiviranomainen on perustettu, komissio vastaa pankkiviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta, kunnes pankkiviranomainen on nimittänyt toimitusjohtajan.

Tätä varten ja siihen asti, kun hallintoneuvoston 51 artiklan mukaisesti nimittämä toimitusjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään, komissio voi väliaikaisesti nimittää virkamiehen hoitamaan toimitusjohtajan tehtäviä. Tämä jakso saa kestää vain sen ajan, joka on tarpeen pankkiviranomaisen toimitusjohtajan nimittämiseksi.

Väliaikaisesti tehtäviään hoitava toimitusjohtaja voi antaa luvan johtokunnan hyväksymiin pankkiviranomaisen talousarviomäärärahoista suoritettaviin maksuihin ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia sen jälkeen, kun pankkiviranomaisen henkilöstötaulukko on hyväksytty.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät rajoita hallintoneuvoston ja johtokunnan toimivaltaa.

4. Pankkiviranomaista pidetään Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean oikeudellisenä seuraajana. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean kaikki varat ja vastuut sekä kaikki vireillä olevat toimet siirtyvät viimeistään pankkiviranomaisen perustamispäivänä ilman eri toimenpiteitä pankkiviranomaiselle. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava lopullinen tilinpäätös varallisuudestaan ja vastuistaan tuona siirtopäivänä. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea ja komissio tarkastavat ja hyväksyvät tämän tilinpäätöksen.

77 artikla

Henkilöstöä koskevat siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 68 artiklassa säädetään, kaikki Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean tai sen sihteeristön tekemät ja 1 päivänä tammikuuta 2011 voimassa olevat työsopimukset ja lähetettyjä työntekijöitä koskevat sopimukset pysyvät voimassa niiden viimeiseen voimassaolopäivään asti. Niitä ei voi jatkaa.

2. Kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille sopimussuhteessa oleville henkilöstöön kuuluville tarjotaan mahdollisuus tehdä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukainen väliaikaisen toimihenkilön työsopimus pankkiviranomaisen henkilöstötalouksessa vahvistettujen eri palkkaluokkien mukaisesti.

Työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen järjestää tämän asetuksen voimaantulon jälkeen sisäisen valintamenettelyn, joka rajoitetaan koskemaan henkilöstöä, jolla on työsopimus Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean tai sen sihteeristön kanssa ja jonka tarkoituksena on tarkistaa palvelukseen otettavien pätevyys, tehokkuus ja luotettavuus. Sisäisessä valintamenettelyssä on otettava huomioon kaikki taidot ja kokemus, joita henkilö on osoittanut tehtäviensä hoidossa ennen työsuhteeseen ottamistaan.

3. Valituille ehdokkaille tarjotaan suoritettavien tehtävien tyyppistä ja tasosta riippuen väliaikaisen toimihenkilön työsopimusta, jonka kesto vastaa vähintään aiemmin tehdyn työsopimuksen jäljellä olevaa kestoa.

4. Asianomaista kansallista lainsäädäntöä, joka koskee työsopimuksia ja muita asiaan liittyviä välineitä, sovelletaan edelleen henkilöstön jäseniin, joilla on aiemmin tehty työsopimus mutta jotka päättävät olla hakematta väliaikaisen toimihenkilön paikkaa tai joille ei tarjota tällaista paikkaa koskevaa sopimusta 2 kohdan mukaisesti.

78 artikla

Kansalliset säännökset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimet tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi.

79 artikla

Muutokset

Muutetaan päätös N:o 716/2009/EY siten, että Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea poistetaan tuon päätöksen liitteessä olevassa B jaksossa olevasta tuensaajien luettelosta.

80 artikla

Kumoaminen

Kumotaan Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean perustamisesta tehty komission päätös 2009/78/EY 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien.

81 artikla

Arviointi

1. Komissio julkaisee viimeistään 2 päivänä tammikuuta 2014 ja tämän jälkeen kolmen vuoden välein yleiskertomuksen pankkiviranomaisen toiminnan ja tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen tuloksena saaduista kokemuksista. Kertomuksessa arvioidaan muun muassa seuraavaa:

- a) toimivaltaisten viranomaisten valvontakäytännöissä saavutettu lähentyminen,
 - i) toimivaltaisten viranomaisten toiminnallisessa riippumattomuudessa ja yritysten hyvää hallintotapaa vastaavissa standardeissa saavutettu lähentyminen;

- ii) pankkiviranomaisen puolueettomuus, objektiivisuus ja riippumattomuus;

- b) valvontakollegioiden toiminta;
- c) kriisien ehkäisyyn, hallintaan ja ratkaisuun liittyvillä aloilla, myös unionin rahoitusjärjestelyissä saavutettu lähentyminen;
- d) pankkiviranomaisen tehtävä järjestelmäriskin osalta;
- e) 38 artiklassa säädetyn suojalausekkeen soveltaminen;
- f) 19 artiklassa tarkoitettua sitovan sovittelun soveltaminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kertomuksessa arvioidaan myös seuraavaa:

- a) onko tarkoituksenmukaista jatkaa pankkialan, vakuutus- ja lisäeläkealan sekä arvopaperi- ja finanssimarkkinoiden erillistä valvontaa;
- b) onko tarkoituksenmukaista toteuttaa vakavaraisuuden valvontaa ja valvoa liiketoiminnan harjoittamista erikseen vai saman valvontaviranomaisen kautta;
- c) onko syytä yksinkertaistaa ja lujittaa EFVJ:n rakennetta, jotta voidaan lisätä johdonmukaisuutta makro- ja mikrotason välillä sekä Euroopan valvontaviranomaisten kesken;
- d) onko EFVJ:n kehitys sopusoinnussa maailmanlaajuisen kehityksen kanssa;
- e) onko EFVJ:ssä riittävästi monimuotoisuutta ja huippuosaamista;
- f) onko julkistamisveloitteesta huolehdittu riittävästi vastuullisuutta ja avoimuutta noudattaen;
- g) onko pankkiviranomaisella riittävät resurssit tehtäviensä suorittamiseksi;
- h) onko pankkiviranomaisen kotipaikka tarkoituksenmukainen vai onko tarkoituksenmukaista siirtää Euroopan valvontaviranomaiset samaan kotipaikkaan niiden välisen yhteensovittamisen tehostamiseksi.

3. Komissio laatii yleiseurooppalaisten laitosten tai infrastruktuurien suoran valvonnan osalta ja ottaen huomioon markkina-kehityksen vuosittain kertomuksen siitä, onko pankkiviranomaiselle syytä antaa muita valvontatehtäviä tällä alalla.

4. Kertomus ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

82 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

O. CHASTEL

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011 lukuun ottamatta 76 artiklaa ja 77 artiklan 1 ja 2 kohtaa, joita sovelletaan sen voimaantulopäivästä alkaen.

Pankkiviranomainen perustetaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1094/2010,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosien 2007 ja 2008 finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, joita on paljastunut sekä yksittäistapauksissa että koko finanssijärjestelmässä. Kansalliselle pohjalle luodut valvontamallit ovat jääneet jälkeen finanssipalvelujen kansainvälistymisestä sekä todellisuudesta nykypäivän yhdyntyneillä ja yhteenliittyneillä eurooppalaisilla finanssimarkkinoilla, joilla monet finanssilaitokset harjoittavat toimintaansa yli rajojen. Kriisi on paljastanut puutteita kansallisten valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä, yhteensovittamisessa ja siinä, miten yhdenmukaisesti nämä viranomaiset soveltavat unionin oikeutta samoin kuin niiden välisessä luottamuksessa.
- (2) Euroopan parlamentti on ennen finanssikriisiä ja sen aikana esittänyt siirtymistä yhtenäisempään eurooppalaiseen valvontaan aidosti tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi kaikille toimijoille unionin tasolla, mikä vastaisi paremmin unionin finanssimarkkinoiden lisääntyvän yhdyntymisen vaatimuksia (13 päivänä huhtikuuta 2000 annettu päätöslauselma komission tiedonannosta rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma ⁽⁴⁾, 21 päivänä marraskuuta 2002 annettu

päätöslauselma toiminnan vakauden valvontaa koskevista äänneistä unionissa ⁽⁵⁾, 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettu päätöslauselma rahoituspalvelupolitiikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta ⁽⁶⁾, 23 päivänä syyskuuta 2008 annettu päätöslauselma suosituksista komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista ⁽⁷⁾ ja 9 päivänä lokakuuta 2008 annettu päätöslauselma ja siihen liitetyt suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista: tuleva valvontarakenne ⁽⁸⁾ sekä 22 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (SOLVENSSI II) ⁽⁹⁾ ja 23 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista ⁽¹⁰⁾).

- (3) Marraskuussa 2008 komissio valtuutti Jacques de Larosièren johtaman korkean tason asiantuntijaryhmän antamaan suosituksia Euroopan valvontajärjestelyjen vahvistamisesta kansalaisten suojan parantamiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi rahoitusjärjestelmään. Loppuraportissaan, jonka korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009, jäljempänä ”de Larosièren raportti”, se suosittelee, että valvontakehystä olisi vahvistettava, jotta finanssikriisien riski vähenisi ja jotta tällaiset kriisit eivät olisi tulevaisuudessa yhtä vakavia. Se suosittelee uudistuksia unionin finanssialan valvontarakenteeseen. Ryhmä katsoi myös olevan tarpeen perustaa Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi pankkialaa, yksi arvopaperialaa ja yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa varten, ja suosittelee Euroopan järjestelmäriskineuvoston perustamista. Raportissa esitettiin uudistuksia, joita asiantuntijat pitävät tarpeellisina ja joiden toteutus olisi aloitettava välittömästi.
- (4) Komissio ilmoitti 4 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Elvytys Euroopassa” ehdottavansa lainsäädäntöä, jolla luotaisiin Euroopan finanssivalvonnan järjestelmä ja Euroopan järjestelmäriskikomitea. Se käsittelee tarkemmin tällaisen uuden valvontakehityksen mahdollista rakennetta 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan finanssivalvonta”, joka on samansuuntainen de Larosièren raportin kanssa.

⁽¹⁾ EUVL C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Lausunto annettu 22. tammikuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. syyskuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. marraskuuta 2010.

⁽⁴⁾ EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

- (5) Eurooppa-neuvosto vahvisti 19 päivänä kesäkuuta 2009 antamissaan päätelmissä, että olisi perustettava Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, joka käsittäisi kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista. Järjestelmällä olisi pyrittävä parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja yhdenmukaisuutta, tehostamaan rajojen yli toimivien ryhmittymien valvontaa ja laatimaan eurooppalainen ohjekirja, jota sovellettaisiin sisämarkkinoilla kaikkiin finanssilaitoksiin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, ja kehotti komissiota laatimaan konkreettisia ehdotuksia siitä, miten Euroopan finanssivalvojen järjestelmä voisi toimia vahvana tekijänä kriisitilanteissa. Samalla se painotti, että Euroopan valvontaviranomaisten päätökset eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.
- (6) Finanssi- ja talouskriisi ovat luoneet todellisia ja vakavia riskejä, jotka kohdistuvat finanssijärjestelmän vakauteen ja sisämarkkinoiden toimintaan. Finanssijärjestelmän vakauden ja luotettavuuden palauttaminen ja ylläpitäminen ovat ehdoton edellytys sille, että luottamus ja yhtenäisyys säilyvät sisämarkkinoilla, jolloin mahdollisuudet täysin yhdenytneiden ja toimivien sisämarkkinoiden luomiseen finanssipalvelujen alalla säilyvät ja paranevat. Syvemmät ja yhdenyntyneemmät finanssimarkkinat tarjoavat lisäksi paremmat mahdollisuudet rahoituksen saamiseen ja riskien hajauttamiseen ja parantavat siten osaltaan talouksien kykyä kestää häiriöitä.
- (7) Unioni ei voi enää hyödyntää pidemmälle Euroopan valvontaviranomaisten komiteoita nykyisessä muodossaan. Unioni ei voi jäädä tilanteeseen, jossa ei ole käytettävissä mekanismeja, jolla voitaisiin varmistaa, että kansalliset valvontaviranomaiset tekevät parhaat mahdolliset valvontapäätökset rajojen yli toimivien finanssilaitosten osalta; jossa kansallisten valvontaviranomaisten välillä ei ole riittävästi yhteistyötä tai tietojenvaihtoa; jossa kansallisten viranomaisten yhteiset toimet edellyttävät mutkikkaita järjestelyjä, joissa on otettava huomioon monenkirjavat sääntely- ja valvontavaatimukset, ja jossa kansalliset ratkaisut ovat useimmiten ainoa käypä vaihtoehto, jolla voidaan reagoida ongelmiin unionin tasolla, ja jossa samasta säädöstekstistä on olemassa erilaisia tulkintoja. Euroopan finanssivalvontajärjestelmä, jäljempänä "EFVJ", olisi suunniteltava sellaiseksi, että nämä puutteet voidaan poistaa ja saada aikaan järjestelmä, joka vastaa tavoitetta luoda unioniin vakaat ja yhtenäiset finanssipalvelujen markkinat ja jolla kansalliset valvontaviranomaiset yhdistetään vahvaksi unionin verkostoksi.
- (8) EFVJ:n olisi oltava kansallisten ja unionin valvontaviranomaisten muodostama yhdentynyt verkosto, jossa päivittäinen valvonta jää kansalliselle tasolle. Muina tavoitteina olisi oltava pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen sekä finanssilaitoksia ja -markkinoita koskevien sääntöjen yhtenäinen soveltaminen koko unionissa. Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen), jäljempänä "vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen", lisäksi olisi perustettava Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) sekä Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea, jäljempänä "yhteiskomitea". Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä "EJRK", olisi oltava osa EFVJ:ää tässä asetuksessa ja päivänä ...kuuta ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1092/2010⁽¹⁾ säädettyjä tehtäviä varten.
- (9) Euroopan valvontaviranomaisten olisi korvattava komission päätöksellä 2009/78/EY⁽²⁾ perustettu Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, komission päätöksellä 2009/79/EY⁽³⁾ perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea ja komission päätöksellä 2009/77/EY⁽⁴⁾ perustettu Euroopan arvopaperimarkkinavalojojen komitea, ja niiden olisi otettava hoitaakseen näiden komiteoiden kaikki tehtävät ja saatava niille kuuluva toimivalta, tarvittaessa mukaan lukien meneillään olevan työskentelyn ja hankkeiden jatkaminen. Kunkin Euroopan valvontaviranomaisen toimiala olisi määritettävä selvästi. Euroopan valvontaviranomaisten olisi oltava vastuussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Vastuun liittyessä monialaisiin kysymyksiin, jotka on hoidettu yhteensovitettusti yhteiskomiteassa, Euroopan valvontaviranomaisen olisi vastattava yhteiskomitean välityksellä tällaisesta yhteensovittamisesta.
- (10) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi pyrittävä toiminnallaan parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti turvaamalla korkeatasoisen, tehokkaan ja yhdenmukaisen sääntelyn ja valvonnan ottamalla huomioon kaikkien jäsenvaltioiden erilaiset edut sekä finanssilaitosten erilaisen luonteen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi suojeltava yleisiä arvoja, joita ovat muun muassa finanssijärjestelmän vakaus, markkinoiden ja finanssituotteiden avoimuus sekä vakuutuksenottajien, eläkejärjestelmien jäsenten ja edunsaajien suojaaminen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi myös torjuttava toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttöä ja taattava tasapuoliset toimintaedellytykset sekä lujitettava valvonnan kansainvälistä yhteensovittamista kokonaistalouden, muun muassa finanssilaitosten ja muiden sidosryhmien sekä kuluttajien ja työntekijöiden eduksi. Lisäksi sen tehtäviin olisi kuuluttava valvontakäytäntöjen lähentymisen edistäminen ja unionin toimielimien neuvonta vakuutusten, jälleenvakuutusten ja lisäeläkkeiden tarjoamisen sääntelyyn ja valvontaan liittyvissä asioissa sekä vastaavat yritysten hyvään hallintotapaan sekä tilintarkastukseen ja tilinpäätökseen liittyvään raportointiin liittyvät kysymykset. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle olisi myös annettava tietty vastuu nykyisistä ja uusista finanssialan toimista.

(1) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

(2) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 23.

(3) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 28.

(4) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (11) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi myös voitava asettaa väliaikainen kieltäminen tai rajoitus tietyille finanssialan toimille, jotka vaarantavat finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko finanssijärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa, tässä asetuksessa tarkoitetuissa lainsäätämisyksiköissä hyväksytyissä sääöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä vahvistetuilla edellytyksillä. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista pyydetään asettamaan tällainen väliaikainen kieltäminen kriisitilanteissa, sen olisi toimittava niin tämän asetuksen mukaisesti ja tässä asetuksessa säädettyjen edellytyksien mukaisesti finanssitoimien väliaikaisella kieltämisellä tai rajoittamisella on eri toimialoille ulottuva vaikutus, alakohtaisessa lainsäädännössä olisi säädettävä, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on tarvittaessa neuvoteltava ja sovitettava toimensa yhteen Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa.
- (12) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi otettava asiaankuuluvasti huomioon toimintansa vaikutukset kilpailuun ja innovointiin sisämarkkinoilla, unionin maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn, taloudelliseen osallisuuteen sekä unionin uuteen työllisyyttä ja kasvua edistävään strategiaan.
- (13) Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voisi täyttää tavoitteensa, sen olisi oltava oikeushenkilö ja sillä olisi oltava hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus.
- (14) Järjestelmäriski olisi kansainvälisten elinten suorittaman työskentelyn perusteella määriteltävä finanssijärjestelmän vakavaksi häiriöksi, jolla saattaa olla huomattavia kielteisiä vaikutuksia sisämarkkinoihin ja reaaliin talouteen. Kaikenlaiset finanssialan välittäjät, markkinat ja infrastruktuurit voivat olla jossain määrin tärkeitä järjestelmän kannalta.
- (15) Rajat ylittäviin riskeihin sisältyvät kaikki talouden epätasapainosta tai rahoitushäiriöistä koko unionissa tai sen osissa aiheutuvat riskit, jotka voivat vaikuttaa huomattavan kielteisesti kahden tai useamman jäsenvaltion taloudellisten toimijoiden välisiin liiketoimiin, sisämarkkinoiden toimintaan tai unionin tai jonkin sen jäsenvaltion julkiseen talouteen.
- (16) Unionin tuomioistuimien on todennut asiassa C-217/04, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, 2 päivänä toukokuuta 2006 antamassaan tuomiossa ⁽¹⁾, että ”mikään EY 95 artiklan [nykyinen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla] sanamuodossa ei oikeuta päättelemään, että yhteisön lainsäätäjän tämän määräyksen perusteella toteuttamien toimenpiteiden adressaatteina voi olla vain jäsenvaltio. Yhteisön lainsäätäjän suorittaman arvioinnin perusteella voi osoittautua välttämättömäksi perustaa yhteisön elin, jonka tehtävänä on myötävaikuttaa yhdenmukaistamisprosessiin tilanteissa, joissa tähän määräykseen perustuvien toimien yhteisen täytäntöönpanon ja soveltamisen helpottamiseksi on asianmukaista toteuttaa oheis- ja kehystoimenpiteitä.” Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tarkoitus ja tehtävät – toimivaltaisten kansallisten valvontaviranomaisten avustaminen unionin sääntöjen yhdenmukaisessa tulkinnessa ja soveltamisessa sekä finanssimarkkinoiden yhdistymiseen tarvittavan finanssivakauden edistäminen – liittyvät läheisesti finanssipalvelujen sisämarkkinoita koskeviin unionin säännösten tavoitteisiin. Sen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen olisi perustettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan nojalla.
- (17) Seuraavissa lainsäätämisyksiköissä hyväksytyissä sääöksissä on säädetty jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävät, joihin kuuluu viranomaisten yhteistyö toistensa ja komission kanssa: vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) 25 päivänä marraskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY ⁽²⁾ lukuun ottamatta sen IV osastoa, vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY ⁽³⁾, ammatillisia lisäeläkejä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY ⁽⁴⁾, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyhtiöiden ja sijoituspalveluyhtiöiden lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY ⁽⁵⁾, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen osalta 25 päivänä helmikuuta 1964 annettu neuvoston direktiivi 64/225/ETY ⁽⁶⁾, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi 73/239/ETY ⁽⁷⁾, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi 73/240/ETY ⁽⁸⁾, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/580/ETY ⁽⁹⁾, yhteisön rinnakkaisvakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 30 päivänä toukokuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 78/473/ETY ⁽¹⁰⁾, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta erityisesti matkailijoille annetun avun osalta

⁽¹⁾ Kok. 2006, s. I-03711, 44 kohta.

⁽²⁾ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽⁵⁾ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL 56, 4.4.1964, s. 878.

⁽⁷⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽⁸⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 20.

⁽⁹⁾ EYVL L 189, 13.7.1976, s. 13.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 151, 7.6.1978, s. 25.

10 päivänä joulukuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/641/ETY⁽¹⁾, oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1987 annettu neuvoston direktiivi 87/344/ETY⁽²⁾, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämisestä 22 päivänä kesäkuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 88/357/ETY⁽³⁾, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 92/49/ETY⁽⁴⁾, vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien vakuutusyrittäjien lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY⁽⁵⁾, vakuutusyrittäjien tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/17/EY⁽⁶⁾, henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY⁽⁷⁾ ja jälleenvakuutuksesta 16 päivänä marraskuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY⁽⁸⁾. Lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten osalta ei vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminta kuitenkaan saisi vaikuttaa kansallisen sosiaali- ja työolainsäädännön soveltamiseen.

- (18) Voimassa olevaan unionin lainsäädäntöön, jolla säännellään tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvia kysymyksiä, kuuluvat myös rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁽⁹⁾ ja kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY⁽¹⁰⁾ asiaan kuuluvat osat.
- (19) On suotavaa, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen myötävaikuttaa kansallisten vakuutustakuujärjestelmien sellaisen eurooppalaisen verkoston tarpeellisuuden arvioimiseen, jolla on asianmukainen rahoitus ja joka on riittäväsi yhdenmukaistettu.
- (20) Lissabonin sopimuksen tehneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitetyn, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklasta annetun julistuksen N:o 39 mukaisesti Teknisten sääntelystandardien laatiminen vaatii erityisesti finanssipalvelualaa koskevaa teknistä asiantuntija-apua. On tarpeen sallia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antaa tällaista asiantuntemusta,

mukaan lukien sellaisten standardien tai standardien osien kohdalta, jotka eivät perustu sellaiseen luonnokseen tekniseksi standardiksi, jonka vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on itse laatinut.

- (21) On tarpeen ottaa käyttöön tehokas väline yhdenmukaisten teknisten sääntelystandardien laatimiseksi finanssipalvelujen alalla, jotta varmistetaan muun muassa yhden ainoan ohjekirjan avulla tasapuoliset toimintaedellytykset ja riittävät vakuutuksenottajien, eläkejärjestelmien jäsenten ja muiden edunsaajien suoja koko unionissa. Koska vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on elin, jolla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia unionin oikeudessa määritellyillä aloilla luonnoksia tekniseksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity menettelytapavalintoja.
- (22) Komission olisi hyväksyttävä nämä luonnokset tekniseksi sääntelystandardeiksi säädösvallan siirron nojalla annettavilla delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jotta standardeilla olisi sitovia oikeusvaikutuksia. Niitä olisi muutettava vain hyvin rajoitetuissa ja poikkeuksellisissa tilanteissa, koska vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on toimija, joka on tiiviissä yhteydessä finanssimarkkinoihin ja tuntee parhaiten niiden päivittäisen toiminnan. Luonnoksia tekniseksi sääntelystandardeiksi muutettaisiin, jos ne eivät ole unionin oikeuden mukaisia, niissä ei noudateta suhteellisuusperiaatetta tai ne ovat ristiriidassa finanssipalvelujen sisämarkkinoiden peruseriaatteiden kanssa sellaisina kuin nämä periaatteet ilmenevät finanssipalveluja koskevasta unionin säännöstöstä. Komissio ei saisi muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmisteleminen teknisiä sääntelystandardeja koskevien luonnosten sisältöä ilman, että se sovitaa toimensa ennalta yhteen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa. Sen varmistamiseksi, että standardit hyväksytään sujuvasti ja nopeasti, olisi asetettava määräaika, jonka kuluessa komission on tehtävä teknisten sääntelystandardien hyväksymistä koskeva päätöksensä.
- (23) Kun otetaan huomioon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekninen asiantuntemus aloilla, joilla teknisiä sääntelystandardeja olisi laadittava, olisi huomattava, että komissio on ilmoittanut aikovansa käyttää yleensä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sille toimittamia teknisten sääntelystandardien luonnoksia pohjana hyväksyessään niitä vastaavia säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ei kuitenkaan toiminta luonnosta tekniseksi sääntelystandardiksi asiaan kuuluvassa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyssä säädöksessä asetetuissa määräaajoissa, olisi varmistettava, että delegoinnilla tavoiteltuun tulokseen päästään ja että päätöksentekomenettelyn tehokkuus säilytetään. Sen vuoksi komissiolla olisi tällaisissa tapauksissa oltava valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, vaikka vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ei ole toimittanut luonnosta.
- (24) Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanostandardeja täytäntöönpanosäädöksinä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti.

(1) EYVL L 339, 27.12.1984, s. 21.

(2) EYVL L 185, 4.7.1987, s. 77.

(3) EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1.

(4) EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

(5) EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.

(6) EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

(7) EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

(8) EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1.

(9) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

(10) EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

- (25) Aloilla, jotka eivät kuulu teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien soveltamisalaan, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava toimivalta antaa unionin oikeuden soveltamista koskevia ohjeita ja suosituksia. Avoimuuden varmistamiseksi ja kansallisten valvontaviranomaisten kannustamiseksi noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi voitava julkistaa perusteet, joiden nojalla katsotaan, että valvontaviranomaiset ovat jättäneet soveltamatta näitä ohjeita ja suosituksia.
- (26) Sen varmistaminen, että unionin oikeutta sovelletaan kaikilta osin asianmukaisesti, on keskeinen edellytys finanssimarkkinoiden eheydelle, avoimuudelle, tehokkuudelle ja moitteettomalle toiminnalle, finanssijärjestelmän vakaudelle sekä finanssilaitosten tasapuolisille kilpailuolosuhteille unionissa. Sen vuoksi olisi luotava mekanismi, jota vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi käyttää tapauksissa, joissa unionin oikeuden soveltaminen on laiminlyöty tai sitä on sovellettu virheellisesti siten, että tämä voidaan katsoa unionin oikeuden rikkomiseksi. Mekanismia olisi sovellettava aloilla, joilla unionin oikeudessa asetetaan selviä ja ehdottomia velvoitteita.
- (27) Jotta tapauksiin, joissa unionin oikeutta ei ole sovellettu asianmukaisesti tai kaikilta osin, voitaisiin reagoida oikeasuhteisesti, niihin olisi sovellettava kolmivaiheista mekanismia. Ensiksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava toimivalta tutkia tapausta, jossa kansallisten viranomaisten väitetään soveltaneen valvontakäytännössään unionin oikeudessa asetettuja velvoitteita epäasianmukaisella tai riittämättömällä tavalla, ja antaa sen jälkeen suositus. Toiseksi, jos toimivaltainen kansallinen viranomaisen ei noudata suositusta, komissiolla olisi oltava toimivalta antaa virallinen lausunto, jossa se ottaa huomioon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suosituksen ja jossa vaaditaan toimivaltaista viranomaista toteuttamaan tarvittavat toimet, joilla varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.
- (28) Kolmanneksi, jotta voitaisiin ratkaista poikkeukselliset tilanteet, joissa asianomainen toimivaltainen viranomaisen jättää itsepintaisesti toimet toteuttamatta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle olisi annettava valtuudet tehdä viimeisenä keinona päätöksiä, jotka osoitetaan yksittäisille finanssilaitoksille. Tämä toimivalta olisi rajoitettava poikkeuksellisiin tilanteisiin, joissa toimivaltainen viranomaisen ei noudata sille osoitettua virallista lausuntoa ja jossa unionin oikeus on suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin voimassa olevien tai tulevien unionin asetusten nojalla.
- (29) Vakavat uhat, jotka kohdistuvat finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen tai finanssijärjestelmän vakauteen unionissa, vaativat unionin tasolla nopeaa ja yhtenäistä toimintaa. Sen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Valtuus määrittellä kriisitilanne määrittämiseksi olisi annettava neuvostolle tilanteessa, jossa minkä tahansa Euroopan valvontaviranomainen, komissio tai EJRK on sitä pyytänyt.
- (30) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tältä osin toteuttamat toimet eivät saisi vaikuttaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaisesti komission valtuuksiin aloittaa tuon valvontaviranomaisen jäsenvaltiota vastaan rikkomusmenettelyjä sen johdosta, että tämä ei ole toteuttanut tällaista tointa, eikä komission oikeuteen pyytää tällaisissa olosuhteissa tilapäisiä toimenpiteitä Euroopan unionin tuomioistuimen työjärjestyksen mukaisesti. Se ei myöskään saisi vaikuttaa mihinkään vastuuseen, joka kyseiselle jäsenvaltiolle voi aiheutua Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, jos sen valvontaviranomaiset eivät toteuta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen edellyttämää tointa.
- (31) Sen varmistamiseksi, että valvonta on tehokasta ja toimivaa ja että eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kannat otetaan tasapuolisesti huomioon, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus ratkaista sitovasti kyseisten toimivaltaisten viranomaisten väliset erimielisyydet rajat ylittävissä tilanteissa, valvontakollegioissa ilmenevät erimielisyydet mukaan luettuina. Olisi säädettävä sovitteluvaiheesta, jonka aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat päästää keskinäiseen sopimukseen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimivaltaan olisi kuuluttava sellaisten erimielisyyksien ratkaiseminen, jotka koskevat jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvää menettelyä, toimen sisältöä tai toimien laiminlyöntiä tässä asetuksessa tarkoitetuissa oikeudellisesti sitovissa unionin säädöksissä tarkemmin esitetyissä tapauksissa. Tällaisessa tilanteessa yhden asianomaisista valvontaviranomaisista olisi voitava antaa asia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämän olisi toimitettava tämän asetuksen mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle olisi annettava valtuudet edellyttää asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta erityistoimia tai toimista pidättymistä asian ratkaisemiseksi ja unionin oikeuden noudattamisen varmistamiseksi kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia sitovasti. Jos toimivaltainen viranomaisen ei noudata sille osoitettua sovintopäätöstä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava toimivalta tehdä suoraan finanssilaitoksille osoitettuja päätöksiä sellaisilla unionin oikeuden aloilla, jotka ovat niihin suoraan sovellettavissa. Valtuutta tehdä tällaisia päätöksiä olisi käytettävä vain viimeisenä keinona ja silloin vain unionin oikeuden asianmukaisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tapauksissa, joissa asiaa koskevalla unionin lainsäädännöllä annetaan jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille harkintavaltaa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekemät päätökset eivät voi korvata kyseisen harkintavallan käyttöä unionin oikeuden mukaisesti.
- (32) Kriisi on osoittanut, että nykyinen yhteistyö kansallisten viranomaisten välillä, joiden toimivalta rajoittuu yksittäiseen jäsenvaltioon, on riittämätöntä, kun on kysymys rajojen yli toimivista finanssilaitoksista.
- (33) Asiantuntijaryhmät, joita jäsenvaltiot ovat perustaneet tutkimaan kriisin syitä ja tekemään ehdotuksia finanssialan sääntelyn ja valvonnan parantamiseksi, ovat vahvistaneet, että nykyiset järjestelyt eivät muodosta tervettä pohjaa rajojen yli toimivien finanssilaitosten tulevalle sääntelylle ja valvonnalle unionissa.
- (34) Kuten de Larosièren raportissa todetaan, ”meillä on itse asiassa kaksi vaihtoehtoa: joko 'beggar-thy-neighbour'-ratkaisut tai tehostetun, käytännönläheisen ja järkevän

sekä kaikkia hyödyttävän pragmaattisen eurooppalaisen yhteistyön lisääminen avoimen maailmantalouden säilyttämiseksi. Tämä tuottaa varmasti taloudellista tulosta.”.

(35) Valvontakollegioilla on tärkeä asema rajat ylittävää toimintaa harjoittavien finanssilaitosten tehokkaassa, toimivassa ja yhdenmukaisessa valvonnassa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi osaltaan edistettävä ja seurattava valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa, ja sillä olisi siltä osin oltava johtava asema varmistettaessa rajojen yli toimivia laitoksia valvovien valvontakollegioiden yhdenmukainen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa. Sen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava täydet oikeudet osallistua valvontakollegioihin, jotta voidaan sujuvoittaa valvontakollegioiden toimintaa ja tietojenvaihtoprosessia sekä edistää kollegioiden lähentymistä ja yhdenmukaistumista unionin oikeuden soveltamisessa. Kuten de Larosièren raportissa todetaan, ”on ehkäistävä valvontakäytäntöjen eroista aiheutuva kilpailun vääristyminen ja toimijalle suosituksimman sääntelyn hyväksikäyttö, sillä nämä saattavat horjuttaa finanssivakautta – muun muassa kannustamalla finanssialan toiminnan siirtämistä maihin, joissa valvonta on vähemmän tiukkaa. Valvontajärjestelmän on näytettävä oikeudenmukaisena ja tasapuolisena.”.

(36) Lähentyminen kriisien ehkäisyyn, hallinnan ja ratkaisun alalla, rahoitusjärjestelyt mukaan lukien, on tarpeen sen varmistamiseksi, että viranomaiset voivat ratkaista vaikeuksissa olevien finanssilaitosten kriisejä niin, että samalla minimoidaan näistä aiheutuvien häiriöiden vaikutus finanssijärjestelmään, veronmaksajien varoihin turvautuminen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten pelastamiseksi ja julkisen sektorin varojen käyttö, että rajoitetaan taloudelle koituvaa vahinkoa ja että kansallista kriisinratkaisutoimenpiteiden soveltamista sovitetaan yhteen. Tässä suhteessa komission olisi voitava pyytää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan direktiivin 2009/138/EY 242 artiklassa tarkoitettuun arvioon erityisesti valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten yhteistyöstä ja kollegioiden toimivuudesta, lisäpääomavaihtimusten asettamista koskevista valvontakäytännöistä sekä arvioon ryhmävalvonnan ja pääoman hallinnan tehostamisella vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ryhmässä saatavista hyödyistä, mukaan lukien mahdolliset toimenpiteet, joilla tehostetaan vakuutusyritysryhmien moitteetonta rajat ylittävää hallintaa erityisesti riskien ja varojen osalta, ja myös laatimaan selvityksen uudesta kehityksestä ja edistymisestä yhteensovitetun kansallisten kriisinhallintajärjestelmien osalta, mukaan lukien tarpeesta saada aikaan sellainen johdonmukaisten ja uskottavien rahoitusjärjestelyjen järjestelmä johon liittyy asianmukaisia rahoitusvälineitä.

(37) Talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY⁽¹⁾ ja sijoittajien korvausjärjestelmistä

3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY⁽²⁾ parhailaan käynnissä olevan tarkistuksen osalta pannaan merkille, että komissio aikoo kiinnittää erityistä huomiota tarpeeseen varmistaa pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen koko unionissa. Vakuutusalan osalta pannaan merkille myös, että komissio aikoo tarkastella mahdollisuutta laatia unionin säännöt, joilla vakuutuksenottajia suojataan vakuutusyhtiön joutuessa vaikeuksiin. Euroopan valvontaviranomaisilla olisi oltava tärkeä asema näillä aloilla, ja niille olisi annettava asianmukainen toimivalta kansallisten vakuutustakuujärjestelmien eurooppalaisen verkoston osalta.

(38) Tehtävien ja vastuun siirto voi olla valvontaviranomaisten verkoston toiminnassa hyödyllinen keino vähentää valvontatehtävien päällekkäisyyttä, edistää yhteistyötä ja sujuvoittaa siten valvontaprosessia sekä keventää finanssilaitoksille koituvia rasitteita. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tarjottava selkeä oikeusperusta tällaiselle siirrolle. Vaikka pääsääntönä on se, että siirto olisi sallittava, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa erityisiä edellytyksiä vastuun siirtoon, esimerkiksi siirtojärjestelyistä tiedottamisen ja niiden tiedoksiannon osalta. Tehtävien siirto merkitsee sitä, että tehtävät suorittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tai kansallinen valvontaviranomainen, joka on muu kuin niistä vastaava viranomaisen, mutta vastuu valvontapäätöksistä säilyy siirron suorittavalla viranomaisella. Vastuun siirron avulla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella tai kansallisella valvontaviranomaisella, jolle vastuuta siirretään, olisi oltava mahdollisuus päättää tietystä valvonta-asiasta omista nimissään sen siirtävän viranomaisen tai toisen kansallisen valvontaviranomaisen puolesta. Siirroissa olisi noudatettava periaatetta, jonka mukaan valvontavaltaa uskotaan sille valvontaviranomaiselle, jolla on parhaat edellytykset toimia asiassa. Vastuuta olisi asianmukaista jakaa uudelleen esimerkiksi sen vuoksi, että sillä voidaan saavuttaa mittakaavaan tai moninaisuuteen liittyviä etuja, valvoa ryhmittymiä yhdenmukaisesti tai hyödyntää kansallisten valvontaviranomaisten teknistä asiantuntemusta optimaalisesti. Siirron suorittavan viranomaisen ja muiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tunnustettava, että sen, jolle vastuuta siirretään, tekemät päätökset ovat ratkaisevia, jos nämä päätökset kuuluvat siirretyn toimivallan alaan. Asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä voidaan voitaisiin määritellä tarkemmin periaatteet, joiden mukaan vastuuta voidaan sopimuksella jakaa uudelleen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi kaikin asianmukaisin keinoin helpotettava ja valvottava kansallisten valvontaviranomaisten välisiä siirtoa koskevia sopimuksia. Sille olisi ilmoitettava suunnitelluista siirtoa koskevista sopimuksista etukäteen, jotta se voisi tarpeen mukaan ottaa niihin kantaa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi huolehdyttävä siitä, että tällaiset sopimukset julkistetaan keskitetysti, jotta kaikilla asianomaisilla osapuolilla olisi mahdollisuus saada niistä helposti selkeää ja ajankoh- taista tietoa. Sen olisi määriteltävä siirtoon ja siirtoa koskeviin sopimuksiin liittyviä parhaita käytäntöjä ja jaettava niitä koskevia tietoja.

(1) EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

(2) EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

- (39) Yhteisen valvontakulttuurin luomiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä valvontakäytäntöjen lähentymistä koko unionissa.
- (40) Vertaisarvioinnit ovat tehokas ja toimiva keino edistää yhdenmukaisuutta finanssivalvojen verkostossa. Sen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi luotava metodologinen perusta tällaisten arviointien suorittamiselle ja tehtävä niitä säännöllisesti. Arvioinneissa ei saisi keskittyä pelkästään valvontakäytäntöjen lähentymiseen vaan myös valvontaviranomaisten kykyyn saavuttaa laadukkaita valvontatuloksia sekä toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuuteen. Vertaisarviointien tulokset olisi julkistettava vertaisarviointien kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella. Parhaat käytännöt olisi myös määriteltävä ja julkistettava.
- (41) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä unionin yhteensovitettuja valvontatoimia erityisesti unionin finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai finanssijärjestelmän vakauden varmistamiseksi. Sen lisäksi, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle annetaan valtuudet toimia kriisitilanteissa, sille olisi annettava yleinen yhteensovittamista koskeva tehtävä EFVJ:ssä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkien asiaan vaikuttavien tietojen sujuvaan kulkuun toimivaltaisten viranomaisten välillä.
- (42) Finanssivakauden turvaamiseksi on tarpeen tunnistaa jo varhaisessa vaiheessa eri valtioiden ja eri alojen rajat ylittävät suuntaukset, mahdolliset riskit ja haavoittuvuudet, jotka ovat peräisin mikrotasolta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi seurattava ja arvioitava tällaisia muutoksia omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedotettava niistä säännöllisesti tai tapauskohtaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä muille Euroopan valvontaviranomaisille ja EJRK:lle. Lisäksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi yhteistyössä EJRK:n kanssa aloitettava ja sovittava yhteen unionin laajuisia stressitestejä, jotta voidaan arvioida finanssilaitosten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, sekä varmistettava, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla mahdollisimman yhdenmukaisia menetelmiä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on tehtäviensä asianmukaiseksi hoitamiseksi tehtävä taloudellisia analyyseja markkinoista ja markkinoilla mahdollisesti tapahtuvien muutosten vaikutuksista.
- (43) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi finanssipalvelujen kansainvälistyessä ja kansainvälisten standardien merkityksen lisääntyessä edistettävä vuoropuhelua ja yhteistyötä unionin ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa. Sille olisi annettavat valtuudet kehittää yhteyksiä kolmansien maiden valvontaviranomaisiin ja hallintoviranomaisiin sekä kansainvälisiin järjestöihin ja sopia niiden kanssa hallinnollisista järjestelyistä kunnioittaen täydellisesti jäsenvaltioiden ja unionin toimielimien tehtäviä ja kullekin kuuluvaa toimivaltaa. Maiden, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia, joilla ne ovat hyväksyneet unionin oikeuden ja soveltavat sitä, olisi voitava osallistua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan, ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi voitava tehdä yhteistyötä sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka soveltavat lainsäädäntöä, joka on tunnustettu unionin lainsäädäntöä vastaavaksi.
- (44) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi toimittava omalla vastuualueellaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission riippumattomana neuvoa-antavana elimenä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus antaa lausuntonsa direktiivin 2006/48/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY⁽¹⁾, mukaisesti toiminnan vakauden arvioinnista sulautumien ja omistussuhteiden hankinnan yhteydessä niissä tapauksissa, joissa tuossa direktiivissä edellytetään kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa.
- (45) Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voisi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava oikeus vaatia kaikkia tarvitsemiaan tietoja. Finanssilaitoksille aiheutuvien ilmoitusvelvollisuuksien päällekkäisyyden välttämiseksi nämä tiedot olisi yleensä saatava kansallisilta valvontaviranomaisilta, jotka ovat lähimpänä finanssimarkkinoita ja -laitoksia, ja jo olemassa olevat tilastot olisi otettava huomioon. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi viimeisenä keinona kuitenkin voitava osoittaa asianmukaisesti perusteltu tietopyyntö suoraan finanssilaitokselle, jos kansallinen toimivaltainen viranomaisen ei toimita tai voi toimittaa tällaisia tietoja ajoissa. Jäsenvaltioiden viranomaiset olisi veloitettava avustamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisia sen varmistamisessa, että tällaisiin suoriin pyyntöihin vastataan. Tässä yhteydessä yhteiset raportointimallit ovat erityisen tärkeitä. Tietojenkeruuseen liittyvät toimenpiteet eivät saisi rajoittaa Euroopan tilastojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän oikeudellista kehystä tilastojen alalla. Tämä asetus ei näin ollen saisi rajoittaa Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009⁽²⁾ eikä Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98⁽³⁾ soveltamista.
- (46) On erityisen tärkeää, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja EJRK tekevät tiivistä yhteistyötä, jotta EJRK:n toiminta ja sen varoitusten ja suositusten jälkeiset jatkotoimet olisivat täysitehoisia. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja EJRK:n olisi jaettava kaikki asiaan vaikuttavat tiedot keskenään. Yksittäisiä yrityksiä koskevat tiedot olisi toimitettava ainoastaan perustellusta pyynnöstä. Saadessaan varoituksia tai suosituksia, jotka EJRK on osoittanut vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tai kansalliselle valvontaviranomaiselle, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi huolehdittava asianmukaisista jatkotoimista.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoituslaitosten tapahtuvaan omistussuhteiden hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).

(2) EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

(3) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

- (47) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi kuultava asianomaisia osapuolia teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien, ohjeiden ja suositusten osalta ja annettava niille kohtuullinen mahdollisuus esittää huomautuksia ehdotetuista toimenpiteistä. Ennen teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien luonnosten sekä ohjeiden ja suositusten hyväksymistä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi tehtävä vaikutusten arviointi. Tehokkuussyistä olisi käytettävä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmää ja lisäeläkealan osallisryhmää, ja niiden olisi edustettava tasasuhteisesti ja kummankin osaltaan unionissa toimivia asiaankuuluvia finanssilaitoksia, jotka edustavat erilaisia ja erikokoisia finanssilaitoksia ja liikeyrityksiä, pieniä ja keskisuuria yrityksiä, ammattiyhdistyksiä, tiedeyhteisön edustajia, kuluttajia, muita kyseisten finanssilaitosten pienasiakkaita sekä asiaankuuluvien ammattialajärjestöjen edustajia. Näiden osallisryhmien olisi toimittava vuorovaihtuksessa finanssipalvelualan muiden käyttäjärhmien kanssa, jotka komissio on perustanut tai jotka on perustettu unionin lainsäädännöllä.
- (48) Osallisryhmien jäsenten, jotka edustavat voittoa tuottamattomia järjestöjä tai tiedeyhteisöjä, olisi saatava riittävä korvaus, jotta henkilöt, joilla ei ole käytettävissään tarvittavaa rahoitusta tai jotka eivät ole toimialan edustajia, voisivat osallistua täysipainoisesti finanssialan sääntelyä koskevaan keskusteluun.
- (49) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi kuultava osallisryhmiä ja niiden olisi voitava antaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle lausuntoja ja neuvoja asioissa, jotka liittyvät vapaaehtoiseen soveltamiseen direktiivin 2002/83/EY tai direktiivin 2003/41/EY piiriin kuuluviin laitoksiin.
- (50) Jäsenvaltioilla on perusvastuu yhteensovitettun kriisin hallinnan varmistamisesta ja finanssivakauden säilyttämisestä kriisitilanteissa sekä erityisesti yksittäisten vaikeuksissa olevien finanssilaitosten vakauttamisesta ja niiden ongelmien ratkaisemisesta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kriisitilanteissa tai erimielisyyksien ratkaisemiseksi tekemät päätökset, jotka vaikuttavat finanssilaitoksen vakauteen, eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Olisi luotava mekanismi, jolla jäsenvaltiot voisivat vedota tähän suojalausekkeeseen ja viime kädessä saattaa asian neuvoston päätettäväksi. Tuota suojamekanismia ei kuitenkaan saisi käyttää väärin erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sellaisen päätöksen osalta, jolla ei ole merkittävää tai olennaista finanssipoliittista vaikutusta, kuten tulojen vähentyminen, joka liittyy tiettyjen toimien tai tuotteiden väliaikaiseen kieltämiseen kuluttajansuojatarkoituksessa. Tehdessään päätöksen tämän suojamekanismin nojalla neuvoston olisi äänestettävä noudattaen periaatetta, jonka mukaan kullakin jäsenellä on yksi ääni. On asianmukaista antaa neuvostolle tehtävä tässä asiassa ottaen huomioon jäsenvaltioilla tässä yhteydessä olevat erityisvelvollisuudet. Ottaen huomioon asian arkaluonteisuuden olisi varmistettava tiukat salassapitovelvollisuutta koskevat järjestelyt.
- (51) Päätöksentekomenettelyissään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia unionin sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökset osoitetaan, olisi oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen säädösten olisi oltava erottamaton osa unionin oikeutta.
- (52) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen keskeisenä päätöksentekuelimenä olisi oltava hallintoneuvosto, johon kuuluu kunkin jäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen päällikkö ja jonka puheenjohtajana toimii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtaja. Komission, EJRK:n, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) edustajien olisi osallistuttava sen työskentelyyn tarkkailijoina. Hallintoneuvoston jäsenten olisi toimittava riippumattomasti ja ainoastaan unionin edun mukaisesti.
- (53) Hallintoneuvoston olisi tehtävä päätöksensä pääsääntöisesti yksinkertaisella enemmistöllä noudattaen periaatetta, jonka mukaan kullakin jäsenellä on yksi ääni. Yleisten säädösten, mukaan luettuina ne, jotka liittyvät teknisiin sääntely- ja täytäntöönpanostandardeihin, ohjeisiin ja suosituksiin, talousarvioasioihin sekä sellaisten jäsenvaltioiden pyyntöjen hyväksymiseen, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen harkitsisi uudelleen päätöstä väliaikaisesti kieltää tietyt finanssitoimet tai rajoittaa niitä, on kuitenkin asianmukaista soveltaa määräänemmistöllä tapahtuvaa äänestämistä koskevia sääntöjä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdan sekä Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) mukaisesti. Asiat, jotka koskevat kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista, olisi annettava käsiteltäväksi suppealle, objektiiviselle ja sellaisista jäsenistä koostuvalle lautakunnalle, jotka eivät ole erimielisyyden osapuolena olevien toimivaltaisen viranomaisten edustajia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Lautakunnan kokoonpanon olisi oltava riittävän tasapainoinen. Hallintoneuvoston jäsenten olisi hyväksyttävä lautakunnan tekemä päätös yksinkertaisella enemmistöllä noudattaen periaatetta, jonka mukaan kullakin jäsenellä on yksi ääni. Konsolidointiryhmän valvojan tekemien päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös voitaisiin kuitenkin hylätä äänen määrävähemmistöllä, siten kuin tämä on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.
- (54) Johtokunnan, jonka jäseninä ovat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtaja sekä kansallisten valvontaviranomaisten ja komission edustajat, olisi varmistettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät. Johtokunnalle olisi annettava tarvittava toimivalta, jotta se voi muun muassa antaa ehdotukset vuosittaiseksi ja monivuotiseksi työohjelmaksi, käyttää tiettyä talousarviovaltaa, hyväksyä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöpoliittikkaa koskevan suunnitelman, antaa erityissäännöksiä asiakirjojen julkisuudesta ja tehdä ehdotus vuosikertomukseksi.

- (55) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen edustajana olisi oltava kokopäivätoiminen puheenjohtaja, jonka hallintoneuvosto nimittää ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella hallintoneuvoston komission avustamana järjestämän ja hallinnoiman avoimen valintamenettelyn jälkeen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ensimmäisen puheenjohtajan nimitystä varten komission olisi muun muassa laadittava lopullinen ehdokasluettelo ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella. Tämän asetuksen mukaisesti laadittavassa kertomuksessa olisi tarkasteltava myöhempiä nimityksiä varten, onko tarpeen, että komissio laatii lopullisen ehdokasluettelon. Ennen kuin valittu henkilö ottaa vastaan tehtävänsä ja enintään kuukauden kuluttua siitä, kun hallintoneuvosto on valinnut hänet, Euroopan parlamentilla olisi oltava oikeus valittua henkilöä kuultuaan vastustaa hänen nimitystään.
- (56) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallinnon johtaminen olisi uskottava toimitusjohtajalle, jolla olisi oltava oikeus osallistua hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.
- (57) Jotta varmistetaan eri toimialojen keskinäinen yhtenäisyys Euroopan valvontaviranomaisten toiminnassa, näiden olisi sovittava toimintansa tiiviisti yhteen yhteiskomiteassa ja sovittava tarvittaessa yhteisistä kannoista. Yhteiskomitean olisi sovittava Euroopan valvontaviranomaisten toimintoja yhteen suhteessa finanssiryhmittymiin ja muihin monialaisiin kysymyksiin. Kun on kyse säädöksistä, jotka kuuluvat myös Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) tai Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltaan, asianomaisten Euroopan valvontaviranomaisten olisi tarvittaessa annettava kyseiset säädökset samanaikaisesti. Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajien olisi vuoroteltava yhteiskomitean puheenjohtajana 12 kuukauden toimikausin. Yhteiskomitean puheenjohtajan olisi oltava EJRK:n varapuheenjohtaja. Yhteiskomitealla olisi oltava oma henkilöstö, jonka Euroopan valvontaviranomaiset ovat antaneet sen käyttöön, jotta mahdollistetaan epävirallinen tietojen jakaminen ja Euroopan valvontaviranomaisten yhteisen valvontakulttuurin kehittäminen.
- (58) On tarpeen varmistaa, että osapuolilla, joita vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekemät päätökset koskevat, on mahdollisuus käyttää tarvittavia oikeussuojakeinoja. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on valtuudet päätöksentekoon, osapuolille olisi menettelyn tehokkuuden vuoksi myönnettävä oikeus valittaa valituslautakuntaan, jotta osapuolten oikeuksia voitaisiin suojella tehokkaasti. Tehokkuuden ja yhtenäisyyden vuoksi valituslautakunnan olisi oltava Euroopan valvontaviranomaisten yhteinen elin, joka on riippumaton niiden hallinto- ja sääntelyrakenteista. Valituslautakunnan päätökseen olisi oltava mahdollisuus hakea muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa.
- (59) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sille olisi annettava oma talousarvio, jonka tulot ovat suurimmaksi osaksi peräisin kansallisten valvontaviranomaisten pakollisista maksuosuuksista ja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta. Unionin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle myöntämä rahoitus edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 47 kohdan mukaisesti. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tilintarkastus. Kokonaistalousarvio kuuluu vastuuvapausmenettelyn piiriin.
- (60) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ⁽²⁾. Lisäksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen ⁽³⁾.
- (61) Avointen ja läpinäkyvien työehtojen ja henkilöstön yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöön olisi sovellettava Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja ⁽⁴⁾.
- (62) On erityisen tärkeää suojella liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitetun ja verkostossa vaihdetun tiedon luottamuksellisuus olisi varmistettava tiukkojen ja tehokkaiden salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen avulla.
- (63) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽⁵⁾ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽⁶⁾ sovelletaan täysimääräisesti tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.
- (64) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnan avoimuuden varmistamiseksi tähän viranomaiseen olisi sovellettava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ⁽⁷⁾.
- (65) Kolmansien maiden olisi voitava osallistua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen työhön unionin kanssa tehtävien asianmukaisten sopimusten mukaisesti.

(1) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

(2) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

(3) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

(4) EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

(5) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(6) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

(7) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

(66) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen vakavaraisuuden valvonta ja sitä koskeva sääntely, vakuutuksenottajien, eläkejärjestelmien jäsenten ja muiden edunsaajien suojaaminen, finanssimarkkinoiden eheyden, tehokkuuden ja moitteettoman toiminnan turvaaminen, finanssijärjestelmän vakauden ylläpito ja valvonnan kansainvälisen yhteensovittamisen lujittaminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi toteuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(67) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi otettava hoitaakseen kaikki Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean nykyiset tehtävät ja saatava sen valtuudet. Komission päätös 2009/79/EY olisi sen vuoksi kumottava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustamispäivänä ja rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta 16 päivänä syyskuuta 2009 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 716/2009/EY⁽¹⁾ olisi muutettava tämän mukaisesti. Ottaen huomioon Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean olemassa olevat rakenteet ja toimet on tärkeää varmistaa erittäin läheinen yhteistyö Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean ja komission välillä asianmukaisia siirtymäjärjestelyjä käyttöön otettaessa, jotta varmistetaan se, että ajanjakso, jona komissio on vastuussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta, jäisi mahdollisimman lyhyeksi.

(68) On aiheellista asettaa määräaika tämän asetuksen soveltamiselle, jotta varmistetaan, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on asianmukaisesti valmistautunut toiminnan aloittamiseen ja että siirtyminen Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komiteasta tapahtuu sujuvasti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava asianmukainen rahoitus. Ainakin aluksi sen rahoituksen olisi oltava 40 prosentin osalta peräisin unionin varoista ja 60 prosentin osalta jäsenvaltioiden maksuosuuksista, jotka suoritetaan siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrätyn äänenpainotuksen mukaisesti.

(69) Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voidaan perustaa 1 päivänä tammikuuta 2011, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

I LUKU

PERUSTAMINEN JA OIKEUDELLINEN ASEMA

1 artikla

Perustaminen ja toimiala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä ”vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen”.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii tällä asetuksella uskottujen valtuuksien puitteissa sekä direktiivin 2009/138/EY lukuun ottamatta sen IV osastoa, ja direktiivien 2002/92/EY, 2003/41/EY, 2002/87/EY, 64/225/ETY, 73/239/ETY, 73/240/ETY, 76/580/ETY, 78/473/ETY, 84/641/ETY, 87/344/ETY, 88/357/ETY, 92/49/ETY, 98/78/EY, 2001/17/EY, 2002/83/EY ja 2005/68/EY soveltamisalalla ja, siltä osin kuin näitä säädöksiä sovelletaan vakuutusyrityksiin ja jälleenvakuutusyrityksiin, lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin ja vakuutusedustajiin, direktiivien 2005/60/EY ja 2002/65/EY soveltamisalalla, mukaan luettuina näihin säädöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset ja mahdolliset muut oikeudellisesti sitovat unionin säännökset, joissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle annetaan tehtäviä.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii myös vakuutusyritysten, jälleenvakuutusyritysten, finanssiryhmittymien, lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten ja vakuutusedustajien toimialoilla niiden kysymysten osalta, joita 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten eivätkä suoraan koske, mukaan luettuina yritysten hyvää hallintotapaa, tilintarkastusta ja tilinpäätösraportointia koskevat kysymykset, edellyttäen että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tällaiset toimet ovat tarpeen mainittujen säädösten tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

4. Lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten osalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminta ei vaikuta kansallisen sosiaali- ja työlain-säädännön soveltamiseen.

5. Tämän asetuksen säännökset eivät rajoita komission toimivaltaa eivätkä erityisesti sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista toimivaltaa varmistaa, että unionin oikeutta noudatetaan.

6. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tavoitteena on suojella yleistä etua edistämällä finanssijärjestelmän lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vakautta sekä tehokkuutta unionin talouden, sen kansalaisten ja yritysten kannalta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävänä on omalta osaltaan:

a) parantaa sisämarkkinoiden toimintaa, mihin sisältyy erityisesti asianmukainen, tehokas ja yhdenmukainen sääntely ja valvonta,

b) turvata finanssimarkkinoiden eheys, avoimuus, tehokkuus ja moitteeton toiminta,

c) tehostaa valvonnan kansainvälistä yhteensovittamista,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

(¹) EUVL L 253, 25.9.2009, s. 8.

- d) estää toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttöä ja edistää tasapuolisia kilpailuolosuhteita,
- e) varmistaa, että vakuutus-, jälleenvakuutus- ja lisäeläkealaan liittyvää riskinottoa säännellään ja valvotaan asianmukaisesti, ja
- f) parantaa asiakkaiden suojaa.

Tätä varten vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen edistää 2 kohdassa tarkoitettujen säästöjen johdonmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen varmistamista, edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä, antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä laatii taloudellisia analyyseja markkinoista edistääkseen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tavoitteen saavuttamista.

Suorittaessaan sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kiinnittää erityistä huomiota sellaisten finanssilaitosten mahdollisesti aiheuttamiin järjestelmäriskkeihin, joiden toiminnan lopettaminen saattaa haitata finanssijärjestelmän tai reaali talouden toimintaa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii tehtäviään suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan unionin edun mukaisesti.

2 artikla

Euroopan finanssivalvontajärjestelmä

- Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on osa Euroopan finanssivalvontajärjestelmää (EFVJ). EFVJ:n päätavoitteena on varmistaa, että finanssialaan sovellettavat säännöt pannaan asianmukaisesti täytäntöön, jotta säilytetään finanssivakaus, ja varmistaa luottamus finanssijärjestelmään yleensä sekä riittävä suoja finanssivalvelujen asiakkaille.
- EFVJ koostuu seuraavista:
 - Euroopan järjestelmäriskikomitea, siltä osin kuin kyse on asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta;
 - vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen;
 - Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), joka on perustettu päivänä kuuta annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾;
 - Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), joka on perustettu päivänä kuuta annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽²⁾;
 - Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea, jäljempänä ”yhteiskomitea”, siltä osin kuin kyse on tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 54–57 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta;

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 12.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 84.

- f) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tai valvontaviranomaiset, jotka on yksilöity tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee säännöllistä tiivistä yhteistyötä EJRK:n sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa välityksellä varmistuen toimien johdonmukaisuuden eri toimialojen välillä ja muodostaen yhteisiä kantoja finanssiryhmittymien valvonnan ja muiden eri alojen välisten kysymysten osalta.

4. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti EFVJ:n osapuolet tekevät luottamukseen ja täysimääräiseen keskinäiseen kunnioitukseen perustuvaa yhteistyötä erityisesti varmistaa, että ne toimittavat jatkuvasti ja luotettavasti toisilleen tarkoituksenmukaisia ja luotettavia tietoja.

5. EFVJ:n osapuolina olevilla valvontaviranomaisilla on velvollisuus valvoa unionissa toimivia finanssilaitoksia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säästöjen mukaisesti.

3 artikla

Viranomaisten vastuu

Edellä 2 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten vastaavat toiminnastaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- ”finanssilaitoksilla” yrityksiä, yhteisöjä ja luonnollisia ja oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan jotakin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttyä säädöstä; direktiivin 2005/60/EY osalta ”finanssilaitoksilla” tarkoitetaan vain vakuutusyrityksiä ja vakuutusdustajia siten kuin ne on määritelty mainitussa direktiivissä;
- ”toimivaltaisilla viranomaisilla”
 - valvontaviranomaisia siten kuin ne on määritelty direktiivissä 2009/138/EY ja toimivaltaisilla viranomaisilla siten kuin ne on määritelty direktiiveissä 2003/41/EY ja 2002/92/EY;
 - direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitettujen finanssilaitokset noudattavat niille näissä direktiiveissä asetettuja vaatimuksia.

5 artikla

Oikeudellinen asema

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on unionin elin, joka on oikeushenkilö.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista edustaa sen puheenjohtaja.

6 artikla

Kokoonpano

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen koostuu seuraavista:

- 1) hallintoneuvosto, jonka tehtävät on säädetty 43 artiklassa;
- 2) johtokunta, jonka tehtävät on säädetty 47 artiklassa;
- 3) puheenjohtaja, jonka tehtävät on säädetty 48 artiklassa;
- 4) toimitusjohtaja, jonka tehtävät on säädetty 53 artiklassa;
- 5) valituslautakunta, jonka tehtävät on säädetty 60 artiklassa.

7 artikla

Kotipaikka

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kotipaikka on Frankfurt am Main.

II LUKU

VAKUUTUS- JA LISÄELÄKEVIRANOMAISEN TEHTÄVÄT JA TOIMIVALTA

8 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävät ja toimivalta

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on seuraavat tehtävät:

- a) se auttaa luomaan yhteisiä, laadukkaita sääntely- ja valvontastandardeja ja -käytäntöjä erityisesti antamalla lausuntoja unionin toimielimille ja laatimalla ohjeita, suosituksia sekä teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnoksia, jotka perustuvat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin lainsäätämisyksityksessä hyväksytyihin säädöksiin;
- b) se myötävaikuttaa oikeudellisesti sitovien unionin säädösten yhdenmukaiseen soveltamiseen erityisesti edistämällä yhteistä valvontakulttuuria, varmistamalla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten yhdenmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen, estämällä toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäytön, sovittamalla ja ratkaisemalla toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä, varmistamalla finanssilaitosten tehokkaan ja yhdenmukaisen valvonnan sekä huolehtimalla valvontakollegioiden yhdenmukaisesta toiminnasta ja toteuttamalla toimia muun muassa kriisitilanteissa;

- c) se edistää ja helpottaa tehtävien ja vastuun siirtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä;
 - d) se tekee tiivistä yhteistyötä EJRK:n kanssa erityisesti toimittamalla tälle tietoja, joita tämä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi, ja varmistamalla asianmukaisten jatkotoimien toteuttaminen EJRK:n antamien varoitusten ja suositusten pohjalta;
 - e) se järjestää ja suorittaa toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointia, muun muassa antamalla ohjeita ja suosituksia sekä määrittämällä parhaita käytäntöjä valvontatulosten johdonmukaisuuden parantamiseksi;
 - f) se seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan;
 - g) se laatii taloudellisia markkina-analyysseja tietojen saamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävien hoitamista varten;
 - h) se edistää vakuutuksenottajien, eläkejärjestelmien jäsenten ja edunsaajien suojaa;
 - i) se edistää valvontakollegioiden johdonmukaista ja yhdenmukaista toimintaa, järjestelmäriskin valvontaa, arviointia ja mittaamista, elvytys- ja kriisintarkkailusuunnitelmien kehittämistä ja yhteensovittamista varmistamalla vakuutuksenottajille ja edunsaajille annettavan korkean suojan koko unionissa 21–26 artiklan mukaisesti;
 - j) se suorittaa muita tässä asetuksessa tai muissa lainsäätämisyksityksessä hyväksytyissä säädöksissä säädettyjä tehtäviä;
 - k) se julkaisee ja päivittää säännöllisesti verkkosivustollaan toimialaansa liittyviä tietoja, erityisesti rekisteröidyistä finanssilaitoksista omalla vastuualueellaan sen varmistamiseksi, että tiedot ovat helposti yleisön saatavilla;
 - l) se ottaa tarvittaessa huolehtiakseen kaikista Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean (CEIOPS) nykyisistä ja keskeneräisistä tehtävistä.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on tämän asetuksen mukainen toimivalta ja erityisesti toimivalta
- a) laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi 10 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - b) laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi 15 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - c) antaa ohjeita ja suosituksia 16 artiklassa säädetyn tavoin;

- d) antaa erityistapauksissa suosituksia 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun tavoin;
- e) tehdä toimivaltaisille viranomaisille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 18 artiklan 3 kohdassa ja 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- f) jos kyseessä on suoraan sovellettava unionin oikeus, tehdä finanssilaitoksille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 17 artiklan 6 kohdassa, 18 artiklan 4 kohdassa ja 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- g) antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle tai komissiolle 34 artiklassa säädetyn tavoin;
- h) kerätä tarvittavat tiedot finanssilaitoksista 35 artiklassa säädetyn tavoin;
- i) kehittää yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tuotteen ominaispiirteiden ja jakeluprosessien vaikutusta laitosten taloudelliseen tilanteeseen ja kuluttajansuojaan;
- j) luoda keskitetysti saatavilla oleva tietokanta rekisteröidyistä finanssilaitoksista toimivaltaansa kuuluvalla alalla, silloin kun tästä on säädetty 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa sääöksissä.

9 artikla

Kuluttajansuojaan ja finanssialan toimintaan liittyvät tehtävät

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on johtava tehtävä avoimuuden, selkeyden ja oikeudenmukaisuuden edistämiseksi kuluttajien finanssituotteiden tai -palvelujen markkinoilla koko sisämarkkina-alueella myös siten, että se:
- a) kerää ja analysoi tietoja kulutuksen muutoksista ja raportoi niistä,
- b) tarkastelee ja sovittaa yhteen talouden toiminnan ymmärtämiseen tähtäviä ja talousalan valitusta koskevia toimivaltaisten viranomaisten aloitteita,
- c) kehittää alan koulutustavoitteita, ja
- d) edistää yhteisten julkistamissääntöjen kehittämistä.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen valvoo uusia ja nykyisiä finanssialan toimia ja voi antaa ohjeita ja suosituksia markkinoiden turvallisuuden ja vakauden sekä sääntelykäytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös antaa varoituksia, jos jokin finanssialan toiminta muodostaa vakavan uhan 1 artiklan 6 kohdassa säädetuille tavoitteille.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen perustaa siihen kiinteästi kuuluvan finanssi-innovaatiokomitean, jossa saatetaan yhteen kaikki asiaankuuluvat toimivaltaiset kansalliset valvontaviranomaiset, jotta voidaan toimia yhteensovitettusti uuden tai innovatiivisen finanssialan toiminnan sääntelyssä ja valvonnassa sekä antaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle neuvoja, joita se voi esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

5. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi asettaa väliaikaisen kiellon tai rajoituksen tietyille finanssialan toimille, jotka vaarantavat finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko finanssijärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä sääöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä säädetyn edellytyksin tai tarvittaessa kriisitilanteessa 18 artiklan mukaisesti ja siinä säädetyn edellytyksin.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tarkistaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstään sopivin väliajoin ja vähintään joka kolmas kuukausi. Jollei päätöksen voimassaoloa jatketa kolmen kuukauden kuluttua, sen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä.

Jäsenvaltio voi pyytää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista harkitsemaan päätöstään uudelleen. Siinä tapauksessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen päättää 44 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, pitääkö se päätöksensä voimassa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös arvioida tarpeen asettaa kieltö tai rajoitus tietyntyyppisille finanssialan toimille ja tällaisen tarpeen käydessä ilmi ilmoittaa siitä komissiolle, jotta voidaan helpottaa tällaisen kiellon tai rajoituksen asettamista.

10 artikla

Tekniset sääntelystandardit

1. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto siirtävät komissiolle vallan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoituilla sääöksillä, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen harmonisointi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä sääöksissä erityisesti määritellyillä aloilla, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa standardiluonnoksensa komission hyväksyttäväksi.

Teknisten sääntelystandardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai toimintavalintoja, ja niiden sisältö on rajoitettu lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyin sääöksin, joihin ne perustuvat.

Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle, se järjestää niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pyytää lisäksi lausunnon asiaankuuluvilta 37 artiklassa tarkoituilta asianomaisilta osallisryhmiltä.

Kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittama teknisen sääntelystandardin luonnoksen, komissio lähettää sen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisen sääntelystandardin luonnoksen vastaanottamisesta, hyväksyykö se sen. Se voi hyväksyä teknisten sääntelystandardien luonnokset vain osittain tai muutettuina, jos unionin etu sitä vaatii.

Jos komissio ei aio hyväksyä teknisen sääntelystandardin luonnosta tai aikoo hyväksyä sen osittain tai muutettuna, se lähettää teknisen sääntelystandardin luonnoksen takaisin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja selittää, miksi se ei hyväksy sitä tai, jos on kyse muutoksista, selvittää muutostensa syyt. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta komission ehdottamien muutosten pohjalta ja toimittaa sen komissiolle uudelleen virallisen lausunnon muodossa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ole tämän kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen sääntelystandardin luonnosta tai jos se on toimittanut teknisen sääntelystandardin luonnoksen, jonka muutokset eivät ole komission ehdottamien muutosten mukaisia, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin tarpeelliseksi katsomine muutokseen tai hylätä sen.

Komissio ei saa muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmisteleman teknisen sääntelystandardin luonnoksen sisältöä sovitamatta toimintaansa ennalta yhteen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädettyllä tavalla.

2. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ei ole toimittanut teknisen sääntelystandardin luonnosta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä asetussa määräajassa, komissio voi pyytää tällaista luonnosta uuden määräajan puitteissa.

3. Vain jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ei toimita teknisen sääntelystandardin luonnosta komissiolle 2 kohdan mukaisissa määräajoissa, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin delegoidulla säädöksellä ilman vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen luonnosta.

Komissio järjestää teknisten sääntelystandardien luonnoksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Komissio pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitetuilta asiaankuuluvilta osallisryhmiltä lausuntoja tai neuvoja.

Komissio toimittaa teknisen sääntelystandardin luonnoksen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio lähettää teknisen sääntelystandardinsa luonnoksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta ja toimittaa sen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ole neljännessä alakohdassa tarkoitetun kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen sääntelystandardin luonnosta, komissio voi hyväksyä kyseisen teknisen sääntelystandardin.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on toimittanut muutetun teknisen sääntelystandardin luonnoksen kuuden viikon kuluessa, komissio voi muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ehdottamien muutosten pohjalta tai hyväksyä kyseisen teknisen sääntelystandardin tarpeelliseksi katsomine muutokseen. Komissio ei saa muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmisteleman teknisten sääntelystandardien luonnosten sisältöä sovitamatta toimintaansa ennalta yhteen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädettyllä tavalla.

4. Tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja ne tulevat voimaan niissä mainittuina ajankohtina.

11 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi 16 päivästä joulukuuta 2010 lukien valta hyväksyä 10 artiklassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 14 artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt teknisen sääntelystandardin, se antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja sovelletaan 12–14 artiklassa säädettyjä ehtoja.

12 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 10 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, ilmoittaa asiasta toiselle lainsäätäjälle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempanä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen teknisten sääntelystandardien voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Teknisten sääntelystandardien vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa teknistä sääntelystandardia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komission hyväksymä tekninen sääntelystandardi on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika pidennetään kolmella kuukaudella.

Kun komissio hyväksyy teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa säädöstä, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika pidennetään kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut teknistä sääntelystandardia, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä. Tekninen sääntelystandardi voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen tämän määräajan päättymistä, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa standardia.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa teknistä sääntelystandardia 1 kohdassa tarkoitetussa määräajassa, se ei tule voimaan. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti teknistä sääntelystandardia vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa kyseistä standardia.

14 artikla

Teknisten sääntelystandardien luonnosten hyväksymättä jättäminen tai muuttaminen

1. Mikäli komissio ei hyväksy teknisen sääntelystandardin luonnosta tai muuttaa sitä 10 artiklassa säädetyin tavoin, se ilmoittaa asiasta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja esittää niille syyt ratkaisulleen.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi tarvittaessa kutsua asiasta vastaavan komission jäsenen sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtajan kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kokoukseen tai neuvoston erityiseen istuntoon erillisten näkemystensä esittelemiseksi ja selvittämiseksi.

15 artikla

Tekniset täytäntöönpanostandardit

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia teknisiä täytäntöönpanostandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä erityisesti määritellyillä aloilla. Teknisten täytäntöönpanostandardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai toimintavalintoja, ja niiden sisällössä on määritettävä näiden säädösten soveltamisen edellytykset. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa teknisten täytäntöönpanostandardiensa luonnokset komission hyväksyttäväksi.

Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle, se järjestää niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitetuilta asiaankuuluvilta osallisryhmiltä lausunnon.

Kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen, komissio lähettää sen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen vastaanottamisesta, hyväksyykö se sen. Komissio voi pidentää tätä määräaika yhdellä kuukaudella. Se voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen vain osittain tai muutettuna, jos unionin etu sitä vaatii.

Jos komissio ei aio hyväksyä täytäntöönpanostandardin luonnosta tai se aikoo hyväksyä sen vain osittain tai muutettuna, se lähettää sen takaisin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja ilmoittaa, miksi se ei aio hyväksyä sitä tai, jos on kyse muutoksista, selvittää muutostensa syyt. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta komission ehdottamien muutosten pohjalta ja toimittaa sen komissiolle uudelleen virallisen lausunnon muodossa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen lähettää virallisesta lausunnoistaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ole viidennessä alakohdassa tarkoitetun kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta tai jos se on toimittanut teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen, jonka muutokset eivät ole komission ehdottamien muutosten mukaisia, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen tai hylätä sen.

Komissio ei saa muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmisteleman teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen sisältöä soveltamatta toimintaansa ennalta yhteen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

2. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ei ole toimittanut teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyksityksessä hyväksytyissä säädöksissä asetetussa määräajassa, komissio voi pyytää tällaista luonnosta uuden määräajan puiteissa.

3. Vain jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ei toimita teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta komissiolle 2 kohdan mukaisissa määräajoissa, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin täytäntöönpanosäädöksellä ilman vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen luonnosta.

Komissio järjestää teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Komissio pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitetuilta asiaankuuluvilta osallisryhmiltä lausuntoja tai neuvoja.

Komissio toimittaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio lähettää teknisten sääntelystandardien luonnoksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta ja toimittaa sen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen viranomaisen ole neljännessä alakohdassa tarkoitettuna kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisten täytäntöönpanostandardin luonnosta, komissio voi hyväksyä kyseisen teknisen täytäntöönpanostandardin.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on toimittanut muutetun teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen kuuden viikon jakson kuluessa, komissio voi muuttaa teknistä täytäntöönpanostandardin luonnosta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ehdottamien muutosten pohjalta tai hyväksyä kyseisen teknisen täytäntöönpanostandardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen.

Komissio ei saa muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmisteleminen teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten sisältöä sovittamatta toimintaansa ennalta yhteen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

4. Tekniset täytäntöönpanostandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja ne tulevat voimaan niissä mainittuina ajankohtina.

16 artikla

Ohjeet ja suositukset

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi antaa toimivaltaisille viranomaisille tai finanssilaitoksille osoitettuja ohjeita ja suosituksia yhdenmukaisten, tehokkaiden ja toimivien valvontakäytäntöjen aikaansaamiseksi EFVJ:ssä sekä unionin oikeuden yhteisen, yhtenäisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen järjestää tarvittaessa ohjeita ja suosituksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä. Näiden kuulemisten ja analyysien on oltava oikeassa suhteessa ohjeiden tai suositusten laajuuteen, luonteeseen ja vaikutukseen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyytää tarvittaessa lisäksi 37 artiklassa tarkoitettulta asiaankuuluvilta osallisryhmiltä lausuntoja tai neuvoja.

3. Toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia.

Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on kahden kuukauden kuluessa ohjeen tai suosituksen antamisesta vahvistettava, noudattaako se tai aikooko se noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Jos toimivaltainen viranomaisen ei noudata eikä aio noudattaa sitä, sen on ilmoitettava asiasta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja esitettävä perustelunsa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ilmoittaa julkisesti siitä, että toimivaltainen viranomaisen ei noudata eikä aio noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi myös tapauskohtaisesti päättää julkaista toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamat perustelut sille, että se ei noudata kyseistä ohjetta tai suositusta. Toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan etukäteen tällaisesta julkaisemisesta.

Jos ohjeessa tai suosituksessa niin edellytetään, finanssilaitosten on ilmoitettava selkeästi ja yksityiskohtaisesti, noudattavatko ne kyseistä ohjetta tai suositusta.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ilmoittaa 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kertomuksessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle ne ohjeet ja suositukset, jotka se on antanut, ja mainitsee, mitkä toimivaltaiset viranomaiset eivät ole noudattaneet niitä ja miten vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen aikoo varmistaa, että asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset vastedes noudattavat sen ohjeita ja suosituksia.

17 artikla

Unionin oikeuden rikkominen

1. Jos toimivaltainen viranomaisen ei ole soveltanut 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, edellä 10–15 artiklan mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai on soveltanut niitä tavalla, joka on ilmeisesti unionin oikeuden vastainen ja on erityisesti jättänyt varmistamatta, että finanssilaitos täyttää näissä säädöksissä asetetut vaatimukset, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimii tämän artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädettyjen valtuuksien mukaisesti.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi tutkia unionin oikeuden väitettyä rikkomista tai soveltamatta jättämistä yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston, komission tai osallisryhmien pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tämän toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevänsä tutkimukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 35 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi viimeistään kahden kuukauden kuluttua tutkimuksensa aloittamisesta antaa kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksen siitä, mihin toimiin on ryhdyttävä unionin oikeuden noudattamiseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa suosituksen vastaanottamisesta ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimenpiteet, jotka se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa varmistaakseen unionin oikeuden noudattamisen.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole noudattanut unionin oikeutta yhden kuukauden kuluessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ilmoitettua asiasta tai omasta aloitteestaan antaa virallisen lausunnon, jossa toimivaltaista viranomaista vaaditaan toteuttamaan toimet, joita unionin oikeuden noudattaminen edellyttää. Komission virallisessa lausunnossa on otettava huomioon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suositus.

Komissio antaa tällaisen virallisen lausunnon viimeistään kolmen kuukauden kuluttua suosituksen antamisesta. Komissio voi pidentää tätä määräaika yhdellä kuukaudella.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja toimivaltaiset viranomaiset toimittavat komissiolle kaikki tarvittavat tiedot.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun virallisen lausunnon vastaanottamisesta ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimenpiteet, jotka se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa tämän virallisen lausunnon noudattamiseksi.

6. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata 4 kohdassa tarkoitettua virallista lausuntoa tuossa kohdassa mainitun määräajan kuluessa ja jos on tarpeen tasapuolisten kilpailuolosuhteiden säilyttämiseksi markkinoilla tai palauttamiseksi markkinoille taikka finanssijärjestelmän moitteettoman toiminnan ja eheyden varmistamiseksi saada viipymättä muutos siihen, että virallista lausuntoa ei noudateta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin, tehdä finanssilaitoksille osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa sitä vaaditaan toteuttamaan toimet unionin oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen on oltava komission 4 kohdan nojalla antaman virallisen lausunnon mukainen.

7. Päätökset, jotka tehdään 6 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toteuttaessaan toimia sellaisten kysymysten osalta, joista on annettu 4 kohdan mukainen virallinen lausunto tai tehty 6 kohdan mukainen päätös, toimivaltaisten viranomaisten on, tapauksen mukaan, noudatettava joko kyseistä virallista lausuntoa tai päätöstä.

8. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ilmoittaa 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kertomuksessa, mitkä toimivaltaiset viranomaiset ja finanssilaitokset eivät ole noudattaneet tämän artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja virallisia lausuntoja tai päätöksiä.

18 artikla

Toimet kriisitilanteissa

1. Kun on kyse epäsuotuisista muutoksista, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen helpottaa aktiivisesti ja, jos se katsotaan tarpeelliseksi, sovittaa yhteen asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten toteuttamia toimia.

Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi suorittaa tämän helpottamis- ja yhteensovittamistehtävänsä, sille on ilmoitettava kaikista asiaankuuluvista muutoksista ja se on kutsuttava tarkkailijaksi kaikkiin asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten asiaan liittyviin kokoontumisiin.

2. Neuvosto voi komissiota ja EJRK:aa sekä tarvittaessa Euroopan valvontaviranomaisia kuullen hyväksyä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, komission tai EJRK:n pyynnöstä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle osoitetun päätöksen, jossa todetaan tämän asetuksen soveltamista varten kriisitilanteen olemassaolo. Neuvosto tarkistaa kyseistä päätöstä sopivin väliajoin ja vähintään kerran kuukaudessa. Jollei päätöksen voimassaoloa jatketa kuukauden päätyttyä, sen voimassaolo lakkaa ilman eri toimenpiteitä. Neuvosto voi julistaa kriisitilanteen päättyneeksi milloin tahansa.

Jos EJRK tai vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen katsoo, että kriisitilanne saattaa syntyä, ne antavat neuvostolle osoitetun luottamuksellisen suosituksen ja liittävät siihen tilannearvion. Sen jälkeen neuvosto arvioi, onko tarpeen järjestää istunto. Tässä menettelyssä on taattava asianmukainen luottamuksellisuus.

Jos neuvosto toteaa kriisitilanteen olemassaolon, se ilmoittaa siitä asianmukaisesti ja viipymättä Euroopan parlamentille ja komissiolle.

3. Neuvoston hyväksyttyä 2 kohdan mukaisen päätöksen ja poikkeustapauksissa, joissa kansallisten viranomaisten yhteensovitettu toiminta on tarpeen sellaisten epäsuotuisien muutosten käsittelemiseksi, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tehdä yksittäisiä päätöksiä, joissa toimivaltaisia viranomaisia vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti tällaisten muutosten käsittelemiseksi varmistamalla, että finanssilaitokset ja toimivaltaiset viranomaiset täyttävät tuossa lainsäädännössä asetetut vaatimukset.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata 3 kohdassa tarkoitettua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöstä siinä asetettuna määräjän kuluessa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyjen säädösten, mainittujen säädösten nojalla hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin, tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa laitosta vaaditaan toteuttamaan toimet kyseisen lainsäädännön mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna jostain käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa. Tätä sovelletaan vain tilanteissa, joissa toimivaltainen viranomainen ei sovelle 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyjä unionin säädöksiä, mainittujen säädösten nojalla hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai soveltaa niitä tavalla, joka on ilmeisesti kyseisten säädösten selvä rikkominen, ja joissa on tarpeen kiireesti korjata tilanne finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden palauttamiseksi unionissa.

5. Päätökset, jotka tehdään 4 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toimien, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 3 tai 4 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien kysymysten osalta, on oltava kyseisten päätösten mukaisia.

19 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen rajojen yli ulottuvissa tilanteissa

1. Jos toimivaltainen viranomainen on eri mieltä toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimien sisällöstä tai toimien puuttumisesta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä tarkoitetuissa tapauksissa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen tämän artiklan 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 17 artiklassa säädettyjen valtuuksien noudattamista.

Tapauksissa, jotka on määritelty 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna lainsäädännössä mainituissa tapauksissa ja joissa objektiivisten arviointiperusteiden mukaan eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten voidaan todeta olevan erimielisiä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi omasta aloitteestaan auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asettaa määräjän toimivaltaisten viranomaisten väliselle sovitteille ottaen huomioon 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä mahdollisesti asetettua määräjän sekä asian monitahoisuuden ja kiireellisuuden. Tässä vaiheessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii sovittelijana.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole päässeet sopimukseen 2 kohdassa tarkoitettua sovittelevaiheessa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi 44 artiklan 1 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdä vaikutuksiltaan kyseisiä viranomaisia sitovan päätöksen, jossa näitä vaaditaan asian ratkaisemiseksi toteuttamaan tietty toimi tai pidättymään toimista, jotta varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöstä ja jättää siten varmistamatta, että finanssilaitos noudattaa vaatimuksia, jotka ovat siihen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten nojalla suoraan sovellettavissa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa tätä vaaditaan toteuttamaan toimet unionin oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna jostain käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

5. Päätökset, jotka tehdään 4 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden. Toimien, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 3 tai 4 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien tosiseikkojen osalta, on oltava näiden päätösten mukaisia.

6. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtaja selvittää 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kertomuksessa toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien luonteen ja tyypin, aikaansaadut sopimukset ja näiden erimielisyyksien ratkaisemiseksi tehdyt päätökset.

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen toimialojen välillä

Yhteiskomitea ratkaisee 19 artiklassa ja 56 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten välille mahdollisesti syntyvät toimialojen väliset erimielisyydet.

21 artikla

Valvontakollegiot

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen edistää ja seuraa osallistaan direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettujen valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa ja edistää unionin oikeuden yhdenmukaista soveltamista valvontakollegioissa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstön on voitava parhaiden valvontakäytäntöjen lähentämiseksi osallistua valvontakollegioiden toimintaan, myös kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen yhteisesti suorittamiin paikan päällä tehtäviin tarkastuksiin.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on päävastuu valvontakollegioiden johdonmukaisen ja yhdenmukaisen toiminnan varmistamisesta rajojen yli toimivien laitosten osalta unionissa ottamalla huomioon 23 artiklassa tarkoitettujen finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin.

Tätä kohtaa ja tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisista pidetään asiaa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna "toimivaltaisena viranomaisena".

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi

- a) kerätä ja jakaa yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa kaikki olennaiset tiedot helpottaakseen kollegion työtä sekä perustaa keskusjärjestelmän ja hallinnoida sitä, jotta tällaiset tiedot olisivat kollegiossa toimivaltaisten viranomaisten saatavilla;
- b) käynnistää ja sovittaa yhteen unionin laajuisia stressitestejä 32 artiklan mukaisesti, jotta voidaan arvioida finanssilaitosten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, erityisesti 23 artiklassa tarkoitettua finanssilaitosten aiheuttamaa järjestelmäriskiä, sekä arvioida järjestelmäriskin mahdollista lisääntymistä stressitilanteissa varmistaen, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla mahdollisimman yhdenmukaisia menetelmiä, ja tarvittaessa antaa toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksen stressitestissä havaittujen puutteiden korjaamiseksi;
- c) edistää tehokkaita ja toimivia valvontatoimia ja myös arvioida riskit, joille finanssilaitokset altistuvat tai saattavat altistua sen mukaan kuin valvojan tarkastusprosessissa tai stressitilanteissa on todettu;
- d) valvoa tässä asetuksessa eriteltyjen tehtävien ja valtuuksien mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten suorittamia tehtäviä; ja
- e) pyytää kollegiota käsittelemään asian uudelleen, jos se katsoo, että päätös johtaisi unionin oikeuden virheelliseen soveltamiseen tai ei edistäisi valvontakäytäntöjen lähentymisen tavoitetta. Se voi myös vaatia konsolidointiryhmän valvojaa kutsumaan kollegion kokouksen koolle tai lisätä kohdan kokouksen esityslistalle.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi laatia teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnoksia varmistaakseen valvontakollegioiden käytännön toimintaa koskevien sääntösten yhtenäisten soveltamisen edellytykset sekä antaa 16 artiklassa tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia valvonnan ja valvontakollegioiden omaksumien parhaiden käytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on oikeudellisesti sitova sovittelijan tehtävä, jonka tarkoituksena on antaa sille mahdollisuus ratkaista toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä 19 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi 19 artiklan mukaisesti tehdä valvontapäätöksiä, joita sovelletaan suoraan kyseiseen laitokseen.

22 artikla

Yleiset säännökset

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ottaa asianmukaisesti huomioon asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 määritellyn järjestelmäriskin. Se arvioi sellaisten häiriöiden vaaraa finanssipalvelujen alalla, jotka

- a) johtuvat koko finanssijärjestelmän tai sen osien heikentymisestä; ja
- b) saattavat vaikuttaa huomattavan kielteisesti sisämarkkinoihin ja reaalityönteeseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ottaa tarvittaessa huomioon EJRK:n ja pankkiviranomaisen kehittämän järjestelmäriskin seurannan ja arvioinnin sekä reagoi varoituksiin ja suosituksiin asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan mukaisesti.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii yhteistyössä EJRK:n kanssa ja 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti järjestelmään liittyvän merkityksen tunnistamista ja mittaamista koskevan yhteisen lähestymistavan, mukaan lukien tarvittaessa määrälliset ja laadulliset indikaattorit.

Nämä indikaattorit ovat ratkaiseva tekijä määritettäessä asianmukaisia valvontatoimia. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraa tehtyjen määritysten lähentymisastetta yhteisen lähestymistavan edistämiseksi.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii tarpeen mukaan finanssilaitoksille lisäohjeita ja -suosituksia niiden aiheuttaman järjestelmäriskin huomioon ottamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säästöjen soveltamista.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen varmistaa, että finanssilaitosten aiheuttama järjestelmäriski otetaan huomioon laadittaessa luonnoksia teknisiksi sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäätämisyksityksessä hyväksytyjen unionin säästöjen mukaisilla aloilla.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan suorittaa tietyn tyyppisen finanssilaitoksen tai tuotteen tai menettelytavan tutkinnan, jotta voidaan arvioida mahdollisia finanssijärjestelmän vakautteen kohdistuvia uhkia ja antaa asianmukaisia toimintaa koskevia suosituksia kyseisille toimivaltaisille viranomaisille.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi tätä varten käyttää sille tässä asetuksessa, myös 35 artiklassa, annettuja valtuuksia.

5. Yhteiskomitea huolehtii tämän artiklan mukaisesti suoritettujen toimien yleisestä ja alojen välisestä yhteensovittamisesta.

23 artikla

Järjestelmäriskin tunnistaminen ja mittaaminen

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kehittää EJRK:aa kuulleen järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevia arviointiperusteita sekä asianmukaisen stressitestijärjestelmän, johon kuuluu finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin stressitilanteissa tapahtuvan mahdollisen lisääntymisen arviointi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kehittää asianmukaisen stressitestijärjestelmän, jonka avulla voidaan tunnistaa ne finanssilaitokset, jotka saattavat aiheuttaa järjestelmäriskin. Näihin laitoksiin sovelletaan tiukennettua valvontaa sekä tarvittaessa 25 artiklassa tarkoitettuja elvytys- ja kriisintarkaisumenettelyjä.

2. Laatiessaan vakuutus-, jälleenvakuutus- ja lisäeläkelaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevia arviointiperusteita vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa täysin huomioon asiaankuuluvat kansainväliset, mukaan lukien Finanssimarkkinoiden vakautta seuraavan elimen (Financial Stability Board), Kansainvälisen valuuttarahaston (International Monetary Fund), Kansainvälisen vakuutusvalvojien järjestön (International Association of Insurance Supervisors) ja Kansainvälisen järjestelypankin (Bank for International Settlements) vahvistamat lähestymistavat.

24 artikla

Pysyvä valmius torjua järjestelmäriskit

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen varmistaa, että sillä on erityinen ja jatkuva valmius torjua tehokkaasti 22 ja 23 artiklassa tarkoitettujen järjestelmäriskien toteutumista, erityisesti sellaisten laitosten osalta, jotka aiheuttavat järjestelmäriskin.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteuttaa sille tässä asetuksessa ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa lainsäädännössä annetut tehtävät sekä edistää johdonmukaisen ja yhteensovitetun kriisinhallinta- ja kriisintarkaisujärjestelmän toteutumista unionissa.

25 artikla

Tervehdyttämis- ja kriisintarkaisumenettelyt

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen myötävaikuttaa ja osallistuu aktiivisesti tehokkaiden ja toimivien tervehdyttämis- ja kriisintarkaisusuunnitelmien, kriisitilanteessa noudatettavien menettelyjen sekä ennaltaehkäisevien toimenpiteiden kehittämiseen ja yhteensovittamiseen minimoidakseen mahdollisista häiriöistä järjestelmään aiheutuvat vaikutukset.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi määritellä parhaita käytäntöjä, joilla pyritään helpottamaan vaikeuksissa olevia laitoksia ja erityisesti rajojen yli toimivia ryhmittymiä koskevaa kriisintarkaisua tavoilla, joilla vältetään vaikutusten leviäminen, samalla varmistetaan, että käytössä on asianmukaisia välineitä, riittävät resurssit mukaan lukien, joiden avulla kyseisen laitoksen tai ryhmittymän kriisi voidaan ratkaista moitteettomasti, kustannus- tehokkaasti ja viipymättä.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kehittää 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyhteistyössä säädöksissä määriteltyjä teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja 10–15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla

Kansallisten vakuutustakuujärjestelmien eurooppalaisen verkoston kehittäminen

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myötävaikuttaa sellaisen kansallisten vakuutustakuujärjestelmien eurooppalaisen verkoston, jolla on asianmukainen rahoitus ja joka on riittävästi yhdenmukaistettu, tarpeellisuuden arvioimiseen.

27 artikla

Kriisien ehkäisy, hallinta ja ratkaisu

Komissio voi pyytää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan direktiivin 2009/138/EY 242 artiklassa tarkoitettuun arviointiin, erityisesti siltä osin kuin on kyse valvontaviranomaisten kollegioihin kuuluvien valvontaviranomaisten yhteistyöstä ja kollegioiden toimivuudesta, lisäpääomavaatimusten asettamista koskevista valvontakäytännöistä sekä arviointiin ryhmävalvonnan ja pääoman hallinnan tehostamisen hyödyistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ryhmässä, mukaan lukien mahdolliset toimenpiteet, joilla tehostetaan vakuutusyrityksien moitteetonta rajat ylittävää hallintaa erityisesti riskien ja varojen hallinnan osalta, ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa selvityksen uudesta kehityksestä ja edistymisestä seuraavien osalta:

- varhaisessa vaiheessa toteutettavia toimenpiteitä koskeva yhdenmukaistettu kehys;
- ryhmän keskitetyn riskienhallinnan käytännöt ja ryhmänsäisten mallien, stressitestit mukaan luettuina, toiminta;
- ryhmänsäiset liiketoimet ja riskikeskittymät;
- hajautus- ja keskittymävaikutusten ajalliset muutokset;
- sellainen yhdenmukaistettu kehys varojen siirrettävyyttä, maksukyvyttömyyttä ja likvidaatiomenettelyjä varten, jossa poistetaan varojen siirrettävyyttä koskevat asiaankuuluvat kansalliset yhtiöoikeudelliset esteet;
- saman ryhmän yritysten vakuutuksenottajien ja edunsaajien sama suojelun taso erityisesti kriisitilanteissa;
- yhdenmukaistettu ja riittävästi rahoitettu unionin laajuinen ratkaisu vakuutustakuujärjestelmiä varten.

Edellä olevan f alakohdan osalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös laatia selvityksen uudesta kehityksestä ja edistymisestä, joka koskee yhteensovitetun kansallisten kriisinhallintajärjestelmien joukkoa sekä sellaisen johdonmukaisen ja uskottavien rahoitusjärjestelyjen järjestelmän tarvetta, joka käsittää asianmukaisia rahoitusvälineitä.

Jäljempänä 81 artiklassa säädettyssä tämän asetuksen arvioinnissa tarkastellaan erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen aseman mahdollista vahvistamista kriisien ehkäisyyn, hallinnan ja ratkaisun osalta.

28 artikla

Tehtävien ja vastuun siirto

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää tehtäviä ja vastuuta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tai muille toimivaltaisille viranomaisille tämän siirron vastaanottajan suostumuksella ja tässä artiklassa säädettyin edellytyksin. Jäsenvaltiot voivat säätää vastuun siirtoa koskevia erityisjärjestelyjä, joita on noudatettava ennen kuin niiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät tällaisia siirtoa koskevia sopimuksia, ja ne voivat rajoittaa siirron laajuuden siihen, mikä on tarpeen rajojen yli toimivien finanssilaitosten tai -ryhmittymien tehokkaan valvonnan kannalta.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen rohkaisee ja helpottaa tehtävien ja vastuun siirtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä yksilöimällä tehtävät ja vastuut, jotka voidaan siirtää tai suorittaa yhdessä, sekä edistämällä parhaita toimintatapoja.

3. Vastuun siirron on johdettava 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuissa säädöksissä säädetyn toimivallan uudelleenjakoon. Siirrettyyn vastuuseen liittyvä menettely, täytäntöönpano sekä hallinnollinen ja oikeudellinen valvonta määräytyy sen viranomaisen lain mukaan, jolle vastuu on siirretty.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle siirtoa koskevista sopimuksista, jotka ne aikovat tehdä. Ne saavat panna sopimukset täytäntöön aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä, kun niistä on ilmoitettu vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi antaa suunnitellusta sopimuksesta lausunnon kuukauden kuluessa siitä, kun sille on ilmoitettu sopimuksesta.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa toimivaltaisten viranomaisten tekemät siirtoa koskevat sopimukset sopivalla tavalla varmistaakseen, että niistä ilmoitetaan asianmukaisesti kaikille asianomaisille osapuolille.

29 artikla

Yhteinen valvontakulttuuri

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen osallistuu aktiivisesti yhteisen unionin valvontakulttuurin ja yhtenäisten valvontakäytäntöjen rakentamiseen sekä yhdenmukaisten menettelyjen ja yhtenäisten lähestymistapojen varmistamiseen koko unionissa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suorittaa ainakin seuraavat toimet:

- a) se antaa toimivaltaisille viranomaisille lausuntoja;
- b) se edistää tehokasta kahdenvälistä ja monenvälistä tietojen vaihtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä noudattaen sovellettavia luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevia säännöksiä, jotka on annettu asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä;

c) se osallistuu korkealuokkaisten ja yhdenmukaisten valvontastandardien kehittämiseen, raportointistandardit mukaan luettuina, sekä kansainvälisten tilinpäätösstandardien kehittämiseen 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

d) se tarkastelee komission hyväksymien asianomaisten teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antamien ohjeiden ja suositusten soveltamista ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia; ja

e) se laatii alakohtaisia ja monialaisia koulutusohjelmia, helpottaa henkilöstövaihtoa ja rohkaisee toimivaltaisia viranomaisia hyödyntämään paremmin väliaikaisia henkilöstösiirtoja ja muita välineitä.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi tarvittaessa kehittää uusia käytännön välineitä ja lähentämiskeinoja, joilla edistetään yhteisten lähestymistapojen ja käytäntöjen noudattamista valvonnassa.

30 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointi

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen järjestää ja suorittaa säännöllisesti toimivaltaisten viranomaisten joidenkin tai kaikkien toimien vertaisarviointeja, jotta valvontatuloksista saataisiin entistä johdonmukaisempia. Tätä varten vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kehittää menetelmiä, joiden avulla arvioinnin kohteena olevia viranomaisia voidaan arvioida ja verrata toisiinsa objektiivisesti. Vertaisarviointeja suoritettaessa on otettava huomioon kyseistä toimivaltaista viranomaista koskevat olemassa olevat tiedot ja arvioinnit.

2. Vertaisarvioinnissa on arvioitava ainakin seuraavia seikkoja:

a) toimivaltaisen viranomaisen resurssien ja hallinnointijärjestelyjen riittävyys ottaen erityisesti huomioon 10–15 artiklassa tarkoitettujen teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten tehokas soveltaminen ja kyky vastata markkinakehitykseen;

b) unionin oikeuden soveltamisessa ja valvontakäytännössä saavutettu lähentyminen, joka käsittää myös 10–16 artiklan nojalla hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, ohjeet ja suositukset, sekä se, missä määrin valvontakäytännöllä saavutetaan unionin oikeudessa asetetut tavoitteet;

c) joidenkin toimivaltaisten viranomaisten kehittämät parhaat käytännöt, joita muiden toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti kannattaisi omaksua;

d) unionin oikeuden täytäntöön panemiseksi hyväksytyjen säännösten noudattamisen valvonnan tehokkuus ja yhtenäisyys, mukaan lukien hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset niitä henkilöitä kohtaan, jotka ovat vastuussa siitä, että näitä säännöksiä ei ole noudatettu.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa vertaisarvioinnin perusteella 16 artiklassa tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa vertaisarvioinnin tulokset huomioon laatiessaan 10–15 artiklassa tarkoitettuja luonnoksia tekniseksi sääntely- tai täytäntöönpanostandardeiksi.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asettaa vertaisarviointien perusteella määritettävät parhaat käytännöt yleisesti saataville. Vertaisarviointien kaikki muut tulokset voidaan julkaista vertaisarvioinnin kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella.

31 artikla

Yhteensovittamista koskeva tehtävä

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen huolehtii toimivaltaisten viranomaisten välisestä yleisestä yhteensovittamisesta erityisesti silloin, kun epäsuotuisat muutokset voivat vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai finanssijärjestelmän vakauden unionissa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen edistää yhteensovitettua unionin toimintaa muun muassa

- helpottamalla toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa;
- määrittämällä sellaisten tietojen laajuuden, joiden olisi oltava kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, ja varmistamalla mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa näiden tietojen luotettavuuden;
- toimimalla neuvoa-antavana sovittelijana toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan soveltamista;
- ilmoittamalla viipymättä EJRK:lle mahdollisista kriisitilanteista;
- toteuttamalla kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen toimivaltaisten viranomaisten toiminnan yhteensovittamista tilanteissa, joissa muutokset saattavat vaarantaa finanssimarkkinoiden toiminnan;
- kokoamalla keskitetysti tiedot, jotka liittyvät useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimintaa harjoittavien laitosten sääntelyn edellyttämään raportointiin ja jotka saadaan toimivaltaisilta viranomaisilta 21 ja 35 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen jakaa nämä tiedot muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

32 artikla

Markkinakehityksen arvioiminen

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedottaa mikrota-son vakavaraisuusvalvonnan keskeisistä kehityssuunnauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan pankkiviranomainen) Euroopan

valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) ja EJRK:lle sekä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen sisällyttää arviointonsa taloudellisen analyysin markkinoista, joilla finanssilaitokset toimivat, ja arvion markkinoiden mahdollisten muutosten vaikutuksista näihin laitoksiin.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen aloittaa ja sovittaa yhteen yhteistyössä EJRK:n kanssa unionin laajuisia arviointeja finanssilaitosten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä. Tätä varten se kehittää toimivaltaisten viranomaisten sovellettaviksi

- yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan talousskenaarioiden vaikutusta jonkin laitoksen taloudelliseen tilanteeseen;
- yhteisiä lähestymistapoja, joita noudattamalla ilmoitetaan tuloksista, jotka on saatu näistä finanssilaitosten kestokyvyn arvioinneista;
- yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tiettyjen tuotteiden tai jakeluprosessin vaikutusta laitoksen taloudelliseen tilanteeseen, vakuutuksenottajiin, eläkejärjestelmien jäseniin ja edunsaajiin sekä kuluttajille annettaviin tietoihin.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa vähintään kerran vuodessa ja tarvittaessa useammin Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EJRK:lle arviointeja omalla vastuualueellaan esiintyvistä suuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 säädetyt EJRK:n tehtäviä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen sisällyttää näihin arviointeihin keskeisten riskien ja haavoittuvuuksien luokittelun ja suositaa tarvittaessa ennalta ehkäiseviä tai korjaavia toimia.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen varmistaa Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa tekemällään tiiviillä yhteistyöllä, että useita toimialoja koskevat muutokset, riskit ja haavoittuvuudet otetaan asiaankuuluvalla tavalla huomioon.

33 artikla

Kansainväliset suhteet

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kehittää yhteyksiä ja tehdä hallinnollisia järjestelyjä valvontaviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten asianomaista toimivaltaa. Näistä järjestelyistä ei seuraa oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille, eivätkä ne estä jäsenvaltioita ja niiden toimivaltaisia viranomaisia tekemästä kahden- tai monenvälisiä järjestelyjä kolmansien maiden kanssa.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen osallistuu kolmansien maiden valvontajärjestelmien vastaavuutta koskevien päätösten valmisteluun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen esittää 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa hallinnolliset järjestelyt, joista on sovittu kansainvälisten järjestöjen tai kolmansien maiden hallintojen kanssa ja sen, miten vastaavuutta koskevien päätösten valmisteluun on osallistuttu.

34 artikla

Muut tehtävät

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle lausuntoja kaikista vastuualueeseensa kuuluvista kysymyksistä.

2. Kun on kyse sulautumiin ja omistusosuuksien hankintaan liittyvistä toiminnan vakauden arvioinneista, jotka kuuluvat direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivin 2002/83/EY ja 2005/68/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY, soveltamisalaan ja jotka mainittujen direktiivien mukaan edellyttävät kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemistä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi, jos jokin näistä toimivaltaisista viranomaisista sitä pyytää, antaa ja julkistaa lausunnon toiminnan vakauden arvioinnista, ei kuitenkaan direktiivin 92/49/ETY 15 b artiklan 1 kohdan e alakohdassa, direktiivin 2002/83/EY 15 b artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja direktiivin 2005/83/EY 19 a artiklan 1 kohdan e alakohdassa mainittujen perustelujen osalta. Lausunto on annettava viipymättä ja joka tapauksessa ennen direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY ja 2005/68/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY, mukaisen arviointiajan päättymistä. Jäljempänä olevaa 35 artiklaa sovelletaan aloihin, joiden osalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi antaa lausunnon.

35 artikla

Tietojen kerääminen

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyynnöstä toimitettava sille kaikki tiedot, joita se tarvitsee tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen, edellyttäen että niillä on laillinen pääsy asiaankuuluviin tietoihin ja että pyyntö on tarpeellinen kyseisen tehtävän luonteeseen nähden.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi myös pyytää, että tietoja toimitetaan säännöllisin väliajoin ja tietyssä muodossa. Tällaisissa pyynnöissä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä yhteisiä raportointimalleja.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti perustellun pyynnön perusteella antaa kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltaisen viranomaisen voi hoitaa tehtävänsä alakohtaisessa lainsäädännössä ja 70 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta noudattaen.

4. Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyytää tämän artiklan mukaisesti tietoja ja jotta voidaan välttää ilmoitusvelvoitteiden päällekkäisyys, sen on otettava huomioon Euroopan tilastojärjestelmän ja EKP:n tuottamat ja jakamat asiaankuuluvat ja jo olemassa olevat tilastot.

5. Jos tietoja ei ole saatavilla tai jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät anna niitä ajoissa saataville, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi osoittaa asianmukaisesti perustellun pyynnön asianomaisen jäsenvaltion muille valvontaviranomaisille, valtionvarain hoidosta vastaavalle ministeriölle, jos tällä on käytettävissään vakavaraisuutta koskevia tietoja, kansalliselle keskuspankille tai tilastotoimistolle.

6. Jos tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei ole ajoissa saatavilla 1 tai 5 kohdan mukaisesti, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi osoittaa asianmukaisesti perustellun pyynnön suoraan asianomaisille finanssilaitoksille. Perustellussa pyynnössä on selitettävä, miksi näitä yksittäisiä finanssilaitoksia koskevat tiedot ovat tarpeen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on ilmoitettava tämän kohdan ja 5 kohdan mukaisesti tehdyistä pyynnöistä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

Toimivaltaisten viranomaisten on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyynnöstä avustettava sitä tällaisten tietojen keräämisessä.

7. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi käyttää tämän artiklan nojalla saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen.

36 artikla

Suhde EJRK:aan

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekee tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä EJRK:n kanssa.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa EJRK:lle säännöllisesti ja oikea-aikaisesti tietoja, joita EJRK tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen. EJRK:n tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemat tiedot, jotka eivät ole tiivistelmän tai koosteen muodossa, on toimitettava sille perustellusta pyynnöstä viipymättä asetuksen (EU) N:o 1092/2010 15 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ottaa yhteistyössä EJRK:n kanssa käyttöön asianmukaisia sisäisiä menettelyjä erityisesti yksittäisiä finanssilaitoksia koskevien luottamuksellisten tietojen siirtoa varten.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen varmistaa 4 ja 5 kohdan mukaisesti, että asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklassa tarkoitettujen EJRK:n varoitusten ja suositusten pohjalta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet.

4. Saadessaan EJRK:lta itselleen osoitetun varoituksen tai suosituksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kutsuu hallintoneuvoston viipymättä koolle ja arvioi, miten kyseinen varoitus tai suositus vaikuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävien suorittamiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päättää asianmukaisella päätöksentekomenettelyllä, mitä sille tällä asetuksella myönnettyjen valtuuksien mukaisia toimia sen on toteutettava varoituksissa tai suosituksissa yksilöityjen kysymysten ratkaisemiseksi.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ei ryhdy suosituksen perusteella toimiin, sen on perusteltava EJRK:lle ja neuvostolle, minkä vuoksi se jättää toimet toteuttamatta.

5. Saatuaan EJRK:lta toimivaltaiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle osoitetun varoituksen tai suosituksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käyttää tarvittaessa sille tällä asetuksella myönnettyjä valtuuksia varmistaakseen, että jatkotoimet toteutetaan ajoissa.

Jos viranomaisen, jolle EJRK:n suositus on osoitettu, ei aio noudattaa sitä, sen on ilmoitettava hallintoneuvostolle, miksi se ei ryhdy toimiin, ja keskusteltava tätä koskevista perusteluistaan hallintoneuvoston kanssa.

Toimivaltaisen viranomaisen on otettava hallintoneuvoston näkemykset asianmukaisesti huomioon ilmoittaessaan asiasta neuvostolle ja EJRK:lle asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan mukaisesti.

6. Suorittaessaan tässä asetuksessa säädettyjä tehtäviään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on otettava EJRK:n varoitukset ja suositukset tarkoin huomioon.

37 artikla

Vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisyhmä ja lisäeläkealan osallisyhmä

1. Perustetaan vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisyhmä ja lisäeläkealan osallisyhmä, jäljempänä yhdessä "osallisyhmät", sidosryhmien kuulemisen helpottamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävien kannalta olennaisilla aloilla. Osallisyhmiä kuullaan sellaisten toimien johdosta, jotka toteutetaan teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja koskevien 10–15 artiklan mukaisesti sekä, siltä osin kuin ne eivät koske yksittäisiä finanssilaitoksia, ohjeita ja suosituksia koskevan 16 artiklan mukaisesti. Jos toimet on toteutettava kiireesti eikä kuuleminen ole mahdollista, osallisyhmille ilmoitetaan tästä mahdollisimman pian.

Osallisyhmät kokoontuvat vähintään neljä kertaa vuodessa. Ne voivat keskustella yhteisen edun mukaisista kysymyksistä yhdessä ja ilmoittaa toisilleen muista kysymyksistä, joista käydään keskustelua.

Osallisyhmän jäsen voi olla myös toisen osallisyhmän jäsen.

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisyhmässä on 30 jäsentä, jotka edustavat tasasuhteisesti unionissa toimivia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelujen käyttäjiä, pienten ja keskisuurten yritysten edustajia ja asiaankuuluvien ammattialajärjestöjen edustajia. Jäsenistä vähintään viiden on oltava tiedeyhteisön johtavia riippumattomia edustajia. Jäsenistä kymmenen on oltava vakuutusyritysten, jälleenvakuutusyritysten tai vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tai vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten edustajia ja näistä

kolmen vakuutus- tai jälleenvakuutusosuuskuntien ja keskinäisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten edustajia.

3. Lisäeläkealan osallisyhmässä on 30 jäsentä, jotka edustavat tasasuhteisesti unionissa toimivia lisäeläkelaitoksia, työntekijöiden edustajia, edunsaajien edustajia, pienten ja keskisuurten yritysten edustajia ja asiaankuuluvien ammattialajärjestöjen edustajia. Jäsenistä vähintään viiden on oltava tiedeyhteisön johtavia riippumattomia edustajia. Jäsenistä kymmenen on oltava lisäeläkelaitosten edustajia.

4. Hallintoneuvosto nimittää osallisyhmien jäsenet asianomaisten sidosryhmien ehdotusten perusteella. Tehdessään päätöstään hallintoneuvosto varmistaa mahdollisimman pitkälle, että sidosryhmien maantieteellinen ja sukupuoleen liittyvä jakauma ja edustus ovat koko unionin kannalta asianmukaiset.

5. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa kaikki tarvittavat tiedot, jollei 70 artiklassa tarkoitetusta salassapitovelvollisuudesta muuta johdu, ja varmistaa riittävien sihteeripalvelujen tarjoamisen osallisyhmille. Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä edustaville osallisyhmien jäsenille, toimialan edustajia lukuun ottamatta, maksetaan asianmukainen korvaus. Osallisyhmät voivat perustaa teknisiä kysymyksiä käsitteleviä työryhmiä. Osallisyhmien jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta, jonka jälkeen järjestetään uusi valintamenettely.

Sama henkilö voi olla osallisyhmien jäsen kaksi peräkkäistä toimikautta.

6. Osallisyhmät voivat antaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle lausuntoja ja neuvoja mistä tahansa asiasta, joka liittyy erityisesti 10–16 artiklassa sekä 29, 30 ja 32 artiklassa säädettyihin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtäviin.

7. Osallisyhmät hyväksyvät työjärjestyksensä jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

8. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa osallisyhmien lausunnot ja neuvot sekä niiden kuulemisesta saadut tulokset.

38 artikla

Turvatoimet

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen varmistaa, että 18 tai 19 artiklan nojalla tehdyt päätökset eivät millään tavalla vaikuta jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

2. Jos jäsenvaltio katsoo, että 19 artiklan 3 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja komissiolle kahden viikon kuluessa siitä, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksestä on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei kyseinen toimivaltainen viranomaisen pane päätöstä täytäntöön.

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on selkeästi ja nimenomaisesti selitettävä, minkä vuoksi ja millä tavoin päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen.

Siinä tapauksessa, että ilmoitus tehdään, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen täytäntöönpano keskeytetään.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on kuukauden kuluessa jäsenvaltion ilmoituksesta ilmoitettava jäsenvaltiolle, aikooko vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pitää päätöksensä voimassa, muuttaa sitä tai kumota sen. Jos päätös pidetään voimassa tai sitä muutetaan, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sen on todettava, että päätös ei vaikuta finanssipoliittiseen vastuuseen.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pitää päätöksensä voimassa, neuvosto hyväksyy jossain istunnossaan, joka pidetään kahden kuukauden kuluessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen neljännen alakohdan mukaisesta jäsenvaltiolle antamasta ilmoituksesta, annettujen äänten enemmistöllä päätöksen siitä, pidetäänkö vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätös voimassa.

Jos neuvosto asiaa käsiteltyään ei tee viidennen alakohdan mukaista päätöstä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen voimassa pitämisestä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätös raukeaa.

3. Jos jäsenvaltio katsoo, että 18 artiklan 3 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, komissiolle ja neuvostolle kolmen työpäivän kuluessa siitä, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksestä on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei kyseinen toimivaltainen viranomaisen pane päätöstä täytäntöön.

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on selkeästi ja yksityiskohtaisesti selitettävä, minkä vuoksi ja millä tavoin päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen.

Siinä tapauksessa, että ilmoitus tehdään, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen täytäntöönpano keskeytetään.

Neuvosto kutsuu kymmenen työpäivän kuluessa istunnon koolle ja hyväksyy jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä päätöksen siitä, kumotaanko vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätös.

Jos neuvosto asiaa käsiteltyään ei hyväksy neljännen alakohdan mukaisesti päätöstä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kumoamisesta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen täytäntöönpanon keskeyttäminen päättyy.

4. Jos neuvosto on 3 kohdan mukaisesti hyväksynyt päätöksen olla kumoamatta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 18 artiklan 3 kohdan nojalla tekemää päätöstä ja asianomainen jäsenvaltio edelleen katsoo, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, kyseinen jäsenvaltio voi ilmoittaa asiasta komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja pyytää neuvostoa käsittelemään asian uudelleen. Asianomaisen jäsenvaltion on selkeästi perusteltava, miksi se ei hyväksy neuvoston päätöstä.

Neljän viikon kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta neuvosto vahvistaa alkuperäisen päätöksensä tai tekee uuden päätöksen 3 kohdan mukaisesti.

Neuvosto voi pidentää mainittua neljän viikon määräaikaan edelleen neljällä viikolla, jos tapauksen erityisolosuhteet sitä vaativat.

5. Kaikenlainen tämän artiklan väärinkäyttö, erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sellaisen päätöksen osalta, jolla ei ole merkittävää tai olennaista finanssipoliittista vaikutusta, kiellään sisämarkkinoille soveltumattomana.

39 artikla

Päätöksentekomenettelyt

1. Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekee tämän asetuksen mukaisia päätöksiä, se ilmoittaa sille, jolle kulloinkin päätös on osoitettu, aikomuksestaan tehdä päätös ja asettaa määräajan, jonka kuluessa päätöksen kohde voi esittää näkemyksensä asiasta, ottaen tarkasti huomioon asian kiireellisuuden, monitahoisuuden ja mahdolliset seuraukset. Tämä koskee soveltuvin osin 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja suosituksia.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökset on perusteltava.

3. Niille, joille vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökset on osoitettu, on ilmoitettava oikeussuojakeinoista, jotka ovat tämän asetuksen mukaan käytettävissä.

4. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on tehnyt 18 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisen päätöksen, se tarkastelee kyseistä päätöstä uudelleen sopivin väliajoin.

5. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 17, 18 tai 19 artiklan nojalla tekemät päätökset julkistetaan, ja niissä ilmoitetaan kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tai finanssilaitoksen nimi ja päätöksen pääasiallinen sisältö, paitsi jos julkistaminen olisi ristiriidassa finanssilaitosten perusteltujen, liikesalaisuuksien suojelemista koskevien etujen huomioon ottamisen kanssa tai jos se voisi vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka unionin koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden.

III LUKU

ORGANISAATIO

1 JAKSO

Hallintoneuvosto

40 artikla

Kokoonpano

1. Hallintoneuvoston kokoonpano on seuraava:

- a) puheenjohtaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
- b) kustakin jäsenvaltiosta sen kansallisen viranomaisen päällikkö, jonka toimivaltaan kuuluu finanssilaitosten valvonta kyseisessä jäsenvaltiossa ja jonka on osallistuttava hallintoneuvoston kokouksiin henkilökohtaisesti vähintään kaksi kertaa vuodessa;
- c) komission edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
- d) EJRK:n edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
- e) kummankin muun Euroopan valvontaviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.

2. Hallintoneuvosto kutsuu osallisyhmittä kokouksiin säännöllisesti ja vähintään kaksi kertaa vuodessa.

3. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä on nimetä henkilöstöstään korkean tason varajäsen, joka voi toimia 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

4. Niissä jäsenvaltioissa, joissa on useampi kuin yksi viranomainen, joka on vastuussa tämän asetuksen mukaisesta valvonnasta, nämä viranomaiset sopivat yhteisestä edustajasta. Jos hallintoneuvoston käsiteltävänä oleva asia ei kuulu sen kansallisen viranomaisen toimivaltaan, jota 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu jäsen edustaa, tämä jäsen voi kuitenkin ottaa mukaansa asianomaisen kansallisen viranomaisen edustajan, joka ei osallistu äänestyksiin.

5. Hallintoneuvosto voi sallia tarkkailijoiden läsnäolon.

Toimitusjohtaja voi osallistua hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.

41 artikla

Sisäiset komiteat ja lautakunnat

1. Hallintoneuvosto voi perustaa sisäisiä komiteoita tai lautakuntia hallintoneuvostolle annettuja erityistehtäviä varten ja se voi siirtää tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä ja päätöksiä sisäisille komiteoille tai lautakunnille, johtokunnalle tai puheenjohtajalle.

2. Hallintoneuvosto kutsuu 19 artiklan soveltamiseksi koolle riippumattoman lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kahdesta jäsenestä, jotka eivät edusta erimielisyyden osapuolina olevia toimivaltaisia viranomaisia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin, helpottamaan erimielisyyden puolueettonta ratkaisemista.

3. Jollei 19 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, lautakunta esittää päätöksen hallintoneuvoston lopullisesti hyväksyttäväksi 44 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4. Hallintoneuvosto hyväksyy 2 kohdassa tarkoitetun lautakunnan työjärjestyksen.

42 artikla

Riippumattomuus

Hallintoneuvoston puheenjohtaja ja äänivaltaiset jäsenet toimivat heille tässä asetuksessa annettuja tehtäviä suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin yleisen edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan hallintoneuvoston jäseniin heidän suorittaessaan tehtäviään.

43 artikla

Tehtävät

1. Hallintoneuvosto ohjaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen työtä ja vastaa II luvussa tarkoitettujen päätösten tekemisestä.

2. Hallintoneuvosto antaa II luvussa tarkoitetut lausunnot, suositukset ja neuvot sekä tekee kyseisessä luvussa tarkoitetut päätökset.

3. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan.

4. Hallintoneuvosto hyväksyy ennen kunkin vuoden syyskuun 30 päivää johtokunnan ehdotuksen perusteella vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavan vuoden työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.

5. Hallintoneuvosto hyväksyy johtokunnan ehdotuksen perusteella sekä 53 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun kertomusluonnoksen pohjalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaa, puheenjohtajan tehtävät mukaan lukien, koskevan vuosikertomuksen ja toimittaa sen kunakin vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kertomus julkistetaan.

6. Hallintoneuvosto hyväksyy vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen monivuotisen työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Monivuotisen työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.

7. Hallintoneuvosto hyväksyy talousarvion 63 artiklan mukaisesti.

8. Hallintoneuvostolla on puheenjohtajaan ja toimitusjohtajaan nähden kurinpidollinen toimivalta, ja se voi erottaa puheenjohtajan 48 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja toimitusjohtajan 51 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

44 artikla

Päätöksenteko

1. Hallintoneuvoston päätökset tehdään sen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 10–16 artiklassa yksilöityjen säädösten sekä 9 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan ja VI luvun mukaisten toimenpiteiden ja päätösten osalta jäsentensä määränemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.

Kun 19 artiklan 3 kohdan mukaisten päätösten osalta on kyse konsolidointiryhmän valvojan päätöksestä, lautakunnan ehdottama päätöstä pidetään hyväksyttynä, jos se hyväksytään yksinkertaisella enemmistöllä, paitsi jos äänten määrävähemmistöä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa, edustavat jäsenet hylkäävät päätöksen.

Kaikkien muiden 19 artiklan 3 kohdan mukaisten päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös hyväksytään hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

2. Puheenjohtaja kutsuu hallintoneuvoston koolle omasta aloitteestaan tai kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa hallintoneuvoston kokouksia.

3. Hallintoneuvosto hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

4. Työjärjestyksessä annetaan yksityiskohtaiset äänestyssäännöt ja tarvittaessa myös päätösvaltaisuutta koskevat säännöt. Äänioikeudettomat jäsenet ja tarkkailijat eivät, puheenjohtajaa ja toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, saa osallistua hallintoneuvostossa käytäviin yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, jollei 75 artiklan 3 kohdassa tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä toisin säädetä.

2 JAKSO

Johtokunta

45 artikla

Kokoonpano

1. Johtokuntaan kuuluvat puheenjohtaja ja kuusi muuta hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten keskuudestaan valitsemaa hallintoneuvoston jäsentä.

Kullakin johtokunnan jäsenellä puheenjohtajaa lukuun ottamatta on varajäsen, joka voi toimia jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

Hallintoneuvoston valitsemien jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran. Johtokunnan kokoonpanon on oltava tasapuolinen ja oikeasuhteinen ja edustettava koko unionia. Toimikausien on oltava limittäisiä, ja niihin sovelletaan asianmukaista vuorottelujärjestelmää.

2. Johtokunta tekee päätöksensä läsnä olevien jäsentensä enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Toimitusjohtaja ja komission edustaja osallistuvat johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

Komission edustajalla on äänioikeus 63 artiklassa tarkoitetuissa asioissa.

Johtokunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

3. Puheenjohtaja kutsuu johtokunnan koolle omasta aloitteestaan tai vähintään kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa johtokunnan kokouksia.

Johtokunta kokoontuu ennen kutakin hallintoneuvoston kokousta ja niin usein kuin johtokunta katsoo tarpeelliseksi. Se kokoontuu vähintään viisi kertaa vuodessa.

4. Johtokunnan jäsenten apuna voi olla neuvonantaja tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksestä muuta johdu. Äänioikeudettomat jäsenet eivät, toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, saa osallistua johtokunnassa käytäviin yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin.

46 artikla

Riippumattomuus

Johtokunnan jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin edun mukaisesti eivätkä pyydä tai ota ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet taikka elimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan johtokunnan jäseniin heidän hoitaessaan tehtäviään.

47 artikla

Tehtävät

1. Johtokunta huolehtii siitä, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät tämän asetuksen mukaisesti.

2. Johtokunta antaa vuosittaista ja monivuotista työohjelmaa koskevat ehdotukset hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.

3. Johtokunta käyttää talousarviovaltaansa 63 ja 64 artiklan mukaisesti.

4. Johtokunta hyväksyy vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman sekä tarvittavat Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä ”henkilöstösäännöt”, soveltamissäännöt 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5. Johtokunta hyväksyy 72 artiklan mukaisesti erityissäännökset, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asiakirjoihin.

6. Johtokunta tekee 53 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vuosikertomusluonnoksen pohjalta ehdotuksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaa, puheenjohtajan tehtävät mukaan lukien, koskevaksi vuosikertomukseksi hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.

7. Johtokunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

8. Johtokunta nimittää ja erottaa valituslautakunnan jäsenet 58 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti.

3 JAKSO

Puheenjohtaja

48 artikla

Nimittäminen ja tehtävät

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista edustaa puheenjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

Puheenjohtaja vastaa hallintoneuvoston tehtävien valmistelusta ja johtaa hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksia.

2. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja finanssimarkkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella.

Ennen kuin hallintoneuvoston valitsema ehdokas ottaa vastaan tehtävänsä ja enintään kuukauden kuluttua siitä, kun hallintoneuvosto on tehnyt valintansa, Euroopan parlamentti voi hallintoneuvoston valitsemaa ehdokasta kuultuaan vastustaa valitun henkilön nimitystä.

Hallintoneuvosto valitsee jäsenistään myös varahenkilön, joka hoitaa puheenjohtajan tehtäviä tämän poissa ollessa. Tätä varahenkilöä ei saa valita johtokunnan jäsenistä.

3. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.

4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen puheenjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä

a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;

b) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi arvioinnin huomioon ottaen jatkaa puheenjohtajan toimikautta kerran, jos siihen saadaan Euroopan parlamentin vahvistus.

5. Ainoastaan Euroopan parlamentti voi erottaa puheenjohtajan hallintoneuvoston päätöksen perusteella.

Puheenjohtaja ei voi estää hallintoneuvostoa keskustelemasta puheenjohtajaan liittyvistä kysymyksistä eikä erityisesti tarpeesta erottaa puheenjohtaja, eikä hän saa osallistua tällaista asiaa koskeviin neuvotteluihin.

49 artikla

Riippumattomuus

Puheenjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä, sanotun kuitenkin rajoittamatta hallintoneuvoston asemaa puheenjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan puheenjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti puheenjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

50 artikla

Kertomus

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat kutsua puheenjohtajan tai hänen varahenkilönsä antamaan lausunnon kunnioittaen kuitenkin täysin hänen riippumattomuuttaan. Puheenjohtajan on aina pyydettyä annettava lausunto Euroopan parlamentille ja vastattava sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

2. Puheenjohtajan on annettava kertomus vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen keskeisestä toiminnasta Euroopan parlamentille pyydettyä ja vähintään 15 päivää ennen 1 kohdassa tarkoitettua lausunnon antamista.

3. Kertomukseen on 11–18 artiklassa sekä 20 sekä 33 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi sisällytettävä myös kaikki Euroopan parlamentin tapauskohtaisesti pyytämät asiaankuuluvat tiedot.

4 JAKSO

Toimitusjohtaja

51 artikla

Nimittäminen

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista johtaa toimitusjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

2. Hallintoneuvosto nimittää toimitusjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella ja Euroopan parlamentin vahvistuksen jälkeen.

3. Toimitusjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.

4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen toimitusjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä erityisesti seuraavia seikkoja:

- ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;
- vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen arvioinnin huomioon ottaen jatkaa toimitusjohtajan toimikautta kerran.

5. Toimitusjohtaja voidaan erottaa ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä.

52 artikla

Riippumattomuus

Toimitusjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta johtokunnan ja hallintoneuvoston asemaa toimitusjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan toimitusjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti toimitusjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

53 artikla

Tehtävät

1. Toimitusjohtaja vastaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtamisesta ja valmistelee johtokunnassa käsiteltävät asiat.

2. Toimitusjohtaja huolehtii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vuosittaisen työohjelman toteuttamisesta hallintoneuvoston ohjaamana ja johtokunnan valvonnassa.

3. Toimitusjohtaja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnan tämän asetuksen mukaisesti.

4. Toimitusjohtaja valmistelee 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua monivuotisen työohjelman.

5. Toimitusjohtaja valmistelee joka vuosi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua työohjelman seuraavaksi vuodeksi.

6. Toimitusjohtaja laatii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen alustavan talousarvioesityksen 63 artiklan mukaisesti ja huolehtii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvion toteuttamisesta 64 artiklan mukaisesti.

7. Toimitusjohtaja laatii joka vuosi kertomusluonnoksen, jossa on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sääntely- ja valvontatoimintaa koskeva osa sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskeva osa.

8. Toimitusjohtaja käyttää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstön suhteen 68 artiklassa säädettyä toimivaltaa ja hoitaa henkilöstöasioita.

IV LUKU

EUROOPAN VALVONTAVIRANOMAISTEN YHTEISET ELIMET

I JAKSO

Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea

54 artikla

Perustaminen

1. Perustetaan Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea.

2. Yhteiskomitea toimii foorumina, jolla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä ja varmistaa eri alojen välisen työn johdonmukaisuuden Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa erityisesti seuraavilla aloilla:

- finanssiryhmittymät,
- kirjanpito ja tilintarkastus,
- mikrotason vakauden valvontaa koskevat analyysit, jotka koskevat eri alojen välisiä kehityssuuntia sekä finanssivakauden riskejä ja haavoittuvuuksia,
- vähittäismarkkinoille tarkoitettujen sijoitustuotteet,
- rahanpesun vastaiset toimenpiteet, ja
- tietojen vaihto EJRK:n kanssa sekä EJRK:n ja Euroopan valvontaviranomaisten välisen suhteen kehittäminen.

3. Yhteiskomitealla on Euroopan valvontaviranomaisten henkilöstöstä peräisin oleva, sihteeristönä toimiva oma henkilöstö. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen osoittaa omalta osaltaan riittävät resurssit hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenoihin.

4. Jos finanssilaitoksen toiminta käsittää useampia aloja, yhteiskomitea ratkaisee erimielisyydet 56 artiklan mukaisesti.

55 artikla

Kokoonpano

1. Yhteiskomitea koostuu Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajista ja tilanteen mukaan jonkin 57 artiklan nojalla perustettuna alakomitean puheenjohtajasta.

2. Toimitusjohtaja, komission edustaja ja EJRK kutsutaan yhteiskomitean sekä 57 artiklassa mainittujen alakomiteoiden kokouksiin tarkkailijoina.

3. Yhteiskomitean puheenjohtaja nimitetään vuodeksi kerrallaan vuorotteluperiaatteella Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajista. Yhteiskomitean puheenjohtaja on samalla EJRK:n varapuheenjohtaja.

4. Yhteiskomitea hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä voidaan määrätä tarkemmin muut tahot, jotka osallistuvat yhteiskomitean kokouksiin.

Yhteiskomitea kokoontuu vähintään kerran kahdessa kuukaudessa.

56 artikla

Yhteiset kannat ja yhteiset säädökset

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii tarpeen mukaan yhteisiä kantoja II luvussa määriteltyjen tehtäviensä mukaisesti ja erityisesti silloin, kun kyseessä on direktiivin 2002/87/EY täytäntöönpano, yhdessä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen) kanssa.

Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 10–15, 17, 18 tai 19 artiklan mukaiset säädökset, jotka liittyvät direktiivin 2002/87/EY ja minkä tahansa muun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, myös Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen) toimivaltaan kuuluvan unionin säädöksen soveltamiseen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen) hyväksyvät nämä säädökset tarvittaessa samanaikaisesti.

57 artikla

Alakomiteat

1. Edellä olevan 56 artiklan soveltamiseksi yhteiskomiteaan perustetaan finanssiryhmittymiä käsittelevä alakomitea.

2. Alakomitea muodostuu 55 artiklan 1 kohdassa mainituista henkilöistä ja yhdestä kunkin jäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen kulloiseenkin henkilöstöön kuuluvasta korkean tason edustajasta.

3. Alakomitea valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan, joka on myös yhteiskomitean jäsen.

4. Yhteiskomitea voi perustaa myös muita alakomiteoita.

2 JAKSO

Valituslautakunta

58 artikla

Kokoonpano ja toiminta

1. Valituslautakunta on Euroopan valvontaviranomaisten yhteinen elin.

2. Valituslautakunnassa on kuusi jäsentä ja kuusi varajäsentä, joiden on oltava arvostettuja henkilöitä, jotka ovat osoittaneet omaavansa asianmukaisen tiedot ja ammatillisen kokemuksen, mukaan lukien valvontatehtäviin liittyvän kokemuksen pankki-, lisäeläke-, vakuutus-, arvopaperimarkkina- ja muista finanssipalveluista riittävän korkealta tasolta, mutta he eivät saa olla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnassa mukana olevien toimivaltaisten viranomaisten tai sen toimintaan osallistuvien muiden kansallisten laitosten tai unionin toimielinten kulloiseenkin henkilöstöön kuuluvia. Valituslautakunnalla on oltava riittävästi lainopillista asiantuntemusta, jotta se voi antaa lainopillisia asiantuntijaneuvoja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimivallan käytön lainmukaisuudesta.

Valituslautakunta nimeää puheenjohtajansa.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtokunta nimittää hallintoneuvostoa kuultuaan kaksi valituslautakunnan jäsentä ja kaksi varajäsentä hakijoiden luettelosta, jota komissio on ehdottanut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella.

Muut jäsenet nimitetään asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

4. Valituslautakunnan jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran.

5. Valituslautakunnan jäsen, jonka vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtokunta on nimittänyt, voidaan vapauttaa tehtävistään toimikautensa aikana ainoastaan, jos hänen on todettu syyllistyneen vakavaan väärinkäytökseen, ja johtokunta tekee päätöksen vapauttamisesta hallintoneuvostoa kuultuaan.

6. Valituslautakunta tekee päätöksensä enemmistöllä, jonka muodostavat vähintään neljä sen kuudesta jäsenestä. Kun valituksen kohteena oleva päätös kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan, vähintään yhden vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valituslautakuntaan nimittämistä kahdesta jäsenestä on kuuluttava tähän päätöksen edellyttämään enemmistöön.

7. Valituslautakunnan puheenjohtaja kutsuu valituslautakunnan koolle tarpeen mukaan.

8. Euroopan valvontaviranomaiset huolehtivat riittävän käytännön tuen ja sihteeripalvelujen antamisesta valituslautakunnalle yhteiskomitean välityksellä.

59 artikla

Riippumattomuus ja puolueettomuus

1. Valituslautakunnan jäsenet ovat riippumattomia päätöksenteossaan. Heitä eivät sido mitkään ohjeet. He eivät saa hoitaa muita tehtäviä, jotka liittyvät vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen taikka sen johtokuntaan tai hallintoneuvostoon.

2. Valituslautakunnan jäsen ei saa osallistua valitusmenettelyyn, jos asia koskee hänen omaa etuaan, jos hän on aikaisemmin edustanut jotakin menettelyn osapuolta tai jos hän on osallistunut sen päätöksen tekemiseen, jota valitus koskee.

3. Jos valituslautakunnan jäsen jostain 1 ja 2 kohdassa tarkoitusta tai muusta syystä katsoo, ettei jokin toinen valituslautakunnan jäsen saisi osallistua valitusmenettelyyn, hänen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle.

4. Valitusmenettelyn osapuoli voi vastustaa valituslautakunnan jäsenen osallistumista asian käsittelyyn jollakin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulla perusteella tai jos jäsenellä epäillään olevan ennakkokäsitys asiasta.

Vastustamisen perusteena ei voi olla jäsenen kansallisuus, eikä vastustamista tutkita, jos valitusmenettelyn osapuoli on vastustamisperusteen olemassaolon tietäen jo toteuttanut muun valitusmenettelyä koskevan toimenpiteen kuin valituslautakunnan kokoonpanon vastustamisen.

5. Valituslautakunta päättää ilman asianomaista jäsentä, miten 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on meneteltävä.

Valituslautakuntaan otetaan kyseisen jäsenen tilalle tämän ratkaisun tekoa varten hänen varajäsenensä. Jos myös varajäsen on esteellinen, puheenjohtaja nimeää sijaisen muista varajäsenistä.

6. Valituslautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.

Tätä varten heidän on tehtävä sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoitus, jossa he joko mainitsevat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan.

Nämä ilmoitukset annetaan vuosittain kirjallisesti, ja ne julkistetaan.

V LUKU

OIKEUSSUOJAKEINOT

60 artikla

Muutoksenhaku

1. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka toimivaltainen viranomaislainen voi hakea muutosta 17, 18 ja 19 artiklassa tarkoitettuun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökseen tai mihin tahansa muuhun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin säädösten mukaisesti tekemään päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle.

2. Valitus ja sen perusteet on toimitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi asianomaiselle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole suoritettu, siitä päivästä, jona vakuutus- ja lisäeläkeviranomaislainen on julkaissut päätöksen.

Valituslautakunta ratkaisee asian kahden kuukauden kuluessa valituksen tekemisestä.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehdyllä valituksella ei ole lykkävää vaikutusta.

Valituslautakunta voi kuitenkin keskeyttää riitautetun päätöksen täytäntöönpanon, jos se katsoo olosuhteiden edellyttävän sitä.

4. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko se perusteltu. Se kehottaa valitusmenettelyn osapuolia esittämään tietyssä määräajassa huomautuksensa omien tiedoksiantojensa tai muiden valitusmenettelyn osapuolten ilmoitusten johdosta. Valitusmenettelyn osapuolilla on oikeus esittää näkemyksensä suullisesti.

5. Valituslautakunta voi vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimivaltaisen elimen tekemän päätöksen tai siirtää asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi. Valituslautakunnan tekemä päätös sitoo tuota elintä, jonka on muutettava kyseistä asiaa koskevaa päätöstään.

6. Valituslautakunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

7. Valituslautakunnan päätökset on perusteltava, ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaislainen julkistaa ne.

61 artikla

Asian saattaminen Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakunnan tai, jos oikeutta hakea muutosta valituslautakunnalta ei ole, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekemästä päätöksestä voi nostaa kanteen Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltio, unionin toimielin taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksiin muutosta Euroopan unionin tuomioistuimelta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

3. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 265 artiklan mukaisesti.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on toteutettava toimenpiteet, joita unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano edellyttää.

VI LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

62 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvio

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, joka on Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1605/2002⁽¹⁾, jäljempänä ”varainhoitoasetus”, 185 artiklassa tarkoitettu unionin elin, tulot muodostuvat erityisesti seuraavista tai niiden yhdistelmistä:

- a) finanssilaitosten valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten pakolliset maksuosuudet, jotka suoritetaan siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrättyyn äänen painotukseen perustuvan mallin mukaisesti. Tätä artiklaa sovellettaessa siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdan soveltamista jatketaan siinä 31 päiväksi lokakuuta 2014 vahvistetun määräpäivän jälkeen;
- b) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (pääluokka ”Komissio”) otettu unionin avustus;
- c) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle asianomaisissa unionin säädöksissä tarkemmin säädetyissä tapauksissa maksettavat maksut.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen menoihin kuuluvat vähintään henkilöstö-, palkka-, hallinto-, infrastruktuuri-, ammattikoulutus- ja toimintamenot.

3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvioon.

63 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Toimitusjohtaja laatii vuosittain 15 päivään helmikuuta mennessä ennakoarvioluonnoksen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista sekä toimittaa sen ja siihen liitetyn henkilöstötaulukon johtokunnalle ja hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto laatii vuosittain toimitusjohtajan laatiman ja johtokunnan hyväksymän alustavan luonnoksen perusteella ennakoarvion vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötaulukon, komissiolle 31 päivään maaliskuuta mennessä. Ennen ennakoarvion hyväksymistä johtokunnan on hyväksyttävä toimitusjohtajan laatima luonnos.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Komissio toimittaa ennakoarvion Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhdessä ”budjettivallan käyttäjä”, Euroopan unionin talousarviota koskevan esityksen kanssa.

3. Ennakoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättöminä, Euroopan unionin talousarviota koskevaan esitykseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.

4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstötaulukon. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustusta koskevat määrärahat.

5. Hallintoneuvosto vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa tätä vastaavasti.

6. Johtokunta ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, ja erityisesti aikomuksestaan toteuttaa kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Se ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjistä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon hankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi käynnistää suunnitellun hankkeen.

7. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ensimmäisenä toimintavuonna, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 2011, unionin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle myöntämä rahoitus edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen 47 kohdan mukaisesti.

64 artikla

Talousarvion toteutus ja valvonta

1. Toimitusjohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvion.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tilinpitäjä toimittaa selvityksen talousarvio- ja varainhallinnosta myös hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä.

Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset varainhoitoasetuksen 128 artiklan mukaisesti.

3. Saatuaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti, toimitusjohtaja vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa varten.

4. Johtokunta antaa lausunnon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lopullisesta tilinpäätöksestä.

5. Toimitusjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja johtokunnan lausunnon hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle 1 päivään heinäkuuta mennessä varainhoitovuoden päättymisen jälkeen.

6. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

7. Toimitusjohtaja toimittaa 30 päivään syyskuuta mennessä tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. Hän toimittaa jäljennöksen vastineesta myös johtokunnalle ja komissiolle.

8. Toimitusjohtaja toimittaa varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki tiedot, joita tarvitaan kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi.

9. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta, siihen sisältyvine Euroopan unionin yleisestä talousarviosta ja toimivaltaisilta viranomaisilta peräisin olevine tuloinen.

65 artikla

Varainhoitoa koskevat säännöt

Johtokunta hyväksyy vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 19 päivänä marraskuuta 2002 annetusta komission asetuksista (EY, Euratom) N:o 2343/2002⁽¹⁾ ainoastaan, jos se on välttämätöntä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

66 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen sovelletaan rajoituksetta asetusta (EY) N:o 1073/1999.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen liittyy toimielinten väliin sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF)

⁽¹⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

sisäisistä tutkimuksista ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöön kuuluvia.

3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikan päällä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suorittamien varojen edunsaajien luona ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

VII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

67 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Euroopan unionista tehtyyn ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyä Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa (N:o 7) sovelletaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen ja sen henkilöstöön.

68 artikla

Henkilöstö

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstöön, myös sen toimitusjohtajaan ja puheenjohtajaan, sovelletaan henkilöstösääntöjä, muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ja unionin toimielinten näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.

2. Johtokunta hyväksyy yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat soveltamissäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka henkilöstösääntöjen mukaan kuuluvat nimittävälle viranomaiselle ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaan työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Johtokunta antaa säännökset, joilla mahdollistetaan kansallisten asiantuntijoiden määräaikainen siirto jäsenvaltioista vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen palvelukseen.

69 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vastuu

1. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yleisten perusperiaatteiden mukaisesti korvattava itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaista taloudellista ja kurinpidollista vastuuta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista kohtaan säännellään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöön sovellettavissa asiaa koskevissa määräyksissä.

70 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston ja johtokunnan jäsenten, toimitusjohtajan ja vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstöön kuuluvien, mukaan lukien jäsenvaltioiden vakuutus- ja työeläkeviranomaisen määräaikaiseen palvelukseen siirtämät virkamiehet, sekä kaikkien muiden vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtäviä suorittavien sopimussuhteisten henkilöiden on noudatettava salassapitovelvollisuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklan ja asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä olevien asiaa koskevien säännösten mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

Heihin sovelletaan henkilöstösääntöjen 16 artiklaa.

Henkilöstösääntöjen mukaisesti henkilöstön on palvelussuhteensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet tai muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöön kuuluviin.

2. Luottamuksellisia tietoja, jotka 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöt saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään henkilölle eikä millekään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteenä, josta yksittäisiä finanssilaitoksia ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkin vaikuttamatta rikosoikeuden soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

Edellä olevan 1 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen velvoite ei myöskään estä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisista ja kansallisia valvontaviranomaisia käyttämästä näitä tietoja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säästöjen täytäntöönpanon valvonnassa eikä varsinkaan päätösten tekemistä koskevista oikeudellisista menettelyissä.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät saa estää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisista vaihtamasta tietoja kansallisten valvontaviranomaisten kanssa tämän asetuksen ja finanssilaitoksiin sovellettavan muun unionin lainsäädännön mukaisesti.

Näitä tietoja koskee 1 ja 2 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hyväksyy työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen soveltaa komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta 29 päivänä marraskuuta 2001 tehtyä komission päätöstä 2001/844/EY, EHTY, Euratom ⁽¹⁾.

71 artikla

Tietosuoja

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioilla direktiivin 95/46/EY mukaisesti olevia henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita eikä asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisia henkilötietojen käsittelyä liittyviä velvoitteita, joita vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on tehtäviään suorittaessaan.

⁽¹⁾ EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

72 artikla

Asiakirjoihin tutustuminen

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.

2. Johtokunta hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat käytännön järjestelyt viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2011.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla tekemistä päätöksistä voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrätyn edellytyksin tai niistä voidaan sen jälkeen, kun valituslautakunnalta on ensin haettu muutosta, tarvittaessa nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa määrätyn edellytyksin.

73 artikla

Kielijärjestelyt

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisiin sovelletaan Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettua neuvoston asetusta N:o 1 ⁽²⁾.

2. Johtokunta päättää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sisäisistä kielijärjestelyistä.

3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

74 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus

Sijaintijäsenvaltion vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat järjestelyt sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimitusjohtajaan, johtokunnan jäseniin, henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä sijaintijäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja sijaintijäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun johtokunta on sen hyväksynyt.

Sijaintijäsenvaltion on varmistettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asianmukaiselle toiminnalle parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppalaisesti suuntautuneet koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

75 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

1. Kolmannet maat voivat osallistua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan, jos ne ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia, joiden perusteella ne ovat hyväksyneet unionin lainsäädännön 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vastuualueilla ja soveltavat sitä.

⁽²⁾ EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tehdä yhteistyötä 1 kohdassa tarkoitettujen maiden kanssa, jotka soveltavat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vastuualueilla vastaavaksi tunnustettua lainsäädäntöä siten kuin unionin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 216 artiklan mukaisesti tekemissä kansainvälisissä sopimuksissa on määrätty.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten määräysten mukaisesti luodaan järjestelyjä, joissa määritellään 1 kohdassa tarkoitettujen maiden osalta erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus sekä osallistumista koskevat menettelysäännöt, mukaan lukien rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat määräykset. Niiden edustaja voi toimia tarkkailijana hallintoneuvostossa, mutta niiden on varmistettava, etteivät nämä maat osallistu yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, paitsi jos asia koskee suoraan niiden etua.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

76 artikla

Valmistelutoimet

1. Tämän asetuksen tultua voimaan ja ennen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustamista Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea toimii läheisessä yhteistyössä komission kanssa valmisteltaessa Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean korvaamista vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella.

2. Kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on perustettu, komissio vastaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta siihen asti, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on nimittänyt toimitusjohtajan.

Tätä varten ja siihen asti, kun hallintoneuvoston 51 artiklan mukaisesti nimittämä toimitusjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään, komissio voi väliaikaisesti nimittää virkamiehen hoitamaan toimitusjohtajan tehtäviä. Tämä jakso saa kestää vain sen ajan, joka on tarpeen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimitusjohtajan nimittämiseksi.

Väliaikaisesti tehtäviään hoitava toimitusjohtaja voi antaa luvan johtokunnan hyväksyntään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarviomäärärahoista maksettaviin maksuihin ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia, sen jälkeen, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstötaulukko on hyväksytty.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät rajoita hallintoneuvoston ja johtokunnan toimivaltaa.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista pidetään Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean oikeudellisenä seuraajana. Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean kaikki varat ja vastuut sekä kaikki vireillä olevat toimet siirretään viimeistään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustamispäivänä ilman eri toimenpiteitä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean on laadittava lopullinen tilinpäätös varalisuudesta ja vastuistaan tuona siirtopäivänä. Euroopan

vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea ja komissio tarkastavat ja hyväksyvät tämän tilinpäätöksen.

77 artikla

Henkilöstöä koskevat siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 68 artiklassa säädetään, kaikki Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean tai sen sihteeristön tekemät ja 1 päivänä tammikuuta 2011 voimassa olevat työsopimukset ja lähetettyjä työntekijöitä koskevat sopimukset pysyvät voimassa niiden viimeiseen voimassaolopäivään asti. Niitä ei voi jatkaa.

2. Kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille sopimussuhteessa oleville henkilöstöön kuuluville tarjotaan mahdollisuus tehdä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukainen väliaikaisen toimihenkilön työsopimus vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstötaulukossa vahvistettujen eri palkkaluokkien mukaisesti.

Työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen järjestää tämän asetuksen voimaantulon jälkeen sisäisen valintamenettelyn, joka rajoitetaan koskemaan henkilöstöä, jolla on työsopimus Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean tai sen sihteeristön kanssa ja jonka tarkoituksena on tarkistaa palvelukseen otettavien pätevyys, tehokkuus ja luotettavuus. Sisäisessä valintamenettelyssä on otettava huomioon kaikki taidot ja kokemus, joita henkilö on osoittanut tehtäviensä hoidossa ennen työsuhteeseen ottamistaan.

3. Valituille ehdokkaille tarjotaan suoritettavien tehtävien tyyppistä ja tasosta riippuen väliaikaisen toimihenkilön työsopimusta, jonka kesto vastaa vähintään aiemmin tehdyn työsopimuksen jäljellä olevaa kesto.

4. Asianomaista kansallista lainsäädäntöä, joka koskee työsopimuksia ja muita asiaan liittyviä välineitä, sovelletaan edelleen henkilöstön jäseniin, joilla on aiemmin tehty työsopimus mutta jotka päättävät olla hakematta väliaikaisen toimihenkilön paikkaa tai joille ei tarjota tällaista paikkaa koskevaa sopimusta 2 kohdan mukaisesti.

78 artikla

Kansalliset säännökset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimet tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi.

79 artikla

Muutokset

Muutetaan päätös N:o 716/2009/EY siten, että Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea poistetaan tuon päätöksen liitteessä olevassa B jaksossa olevasta tuensaajien luettelosta.

80 artikla

Kumoaminen

Kumotaan Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean perustamisesta tehty komission päätös 2009/79/EY 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien.

81 artikla

Arviointi

1. Komissio julkaisee viimeistään 2 päivänä tammikuuta 2014 ja tämän jälkeen kolmen vuoden välein yleiskertomuksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnan ja tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen tuloksena saaduista kokemuksista. Mainitussa kertomuksessa arvioidaan muun muassa seuraavaa:

- a) toimivaltaisten viranomaisten valvontakäytännöissä saavutettu lähentyminen,
 - i) toimivaltaisten viranomaisten toiminnallisessa riippumattomuudessa ja yritysten hyvää hallintotapaa vastavissa standardeissa saavutettu lähentyminen;
 - ii) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puolueettomuus, objektiivisuus ja riippumattomuus;
- b) valvontakollegioiden toiminta;
- c) kriisien ehkäisyyn, hallintaan ja ratkaisuun liittyvillä aloilla, myös unionin rahoitusjärjestelyissä saavutettu lähentyminen;
- d) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asema järjestelmäriskin osalta;
- e) 38 artiklassa säädetyn suojalausekkeen soveltaminen;
- f) 19 artiklassa tarkoitetun sitovan sovittelun soveltaminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa arvioidaan myös seuraavaa:

- a) onko tarkoituksenmukaista jatkaa pankkialan, vakuutus- ja lisäeläkealan sekä arvopaperi- ja finanssimarkkinoiden erillistä valvontaa;
- b) onko tarkoituksenmukaista toteuttaa vakavaraisuuden valvontaa ja valvoa liiketoiminnan harjoittamista erikseen vai saman valvontaviranomaisen kautta;

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

- c) onko syytä yksinkertaistaa ja lujittaa EFVJ:n rakennetta, jotta voidaan lisätä johdonmukaisuutta makro- ja mikrotason välillä sekä Euroopan valvontaviranomaisten kesken;
 - d) onko EFVJ:n kehitys sopusoinnussa maailmanlaajuisen kehityksen kanssa;
 - e) onko EFVJ:ssä riittävästi monimuotoisuutta ja huippuosaamista;
 - f) onko julkistamisveloitteesta huolehdittu riittävästi vastuullisuutta ja avoimuutta noudattaen;
 - g) onko vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella riittävät resurssit tehtäviensä suorittamiseksi;
 - h) onko vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kotipaikka tarkoituksenmukainen vai onko tarkoituksenmukaista siirtää Euroopan valvontaviranomaiset samaan kotipaikkaan niiden välisen yhteensovittamisen tehostamiseksi.
3. Komissio laatii yleiseurooppalaisten laitosten tai infrastruktuurien suoran valvonnan osalta ja ottaen huomioon markkina-kehityksen vuosittain kertomuksen siitä, onko vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle syytä antaa muita valvontatehtäviä tällä alalla.
4. Kertomus ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

82 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011 lukuun ottamatta 76 artiklaa ja 77 artiklan 1 ja 2 kohtaa, joita sovelletaan voimaantulopäivästä alkaen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustetaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Neuvoston puolesta
Puhemies
O. CHASTEL

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1095/2010,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosien 2007 ja 2008 finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, joita on paljastunut sekä yksittäistapauksissa että koko finanssijärjestelmässä. Kansalliselle pohjalle luodut valvontamallit ovat jääneet jälkeen finanssipalvelujen kansainvälistymisestä sekä todellisuudesta nykypäivän yhdentyneillä ja yhteenliittyneillä eurooppalaisilla finanssimarkkinoilla, joilla monet finanssilaitokset harjoittavat toimintaansa yli rajojen. Kriisi on paljastanut puutteita kansallisten valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä, yhteensovittamisessa ja siinä, miten yhdenmukaisesti nämä viranomaiset soveltavat unionin oikeutta, samoin kuin niiden välisessä luottamuksessa.
- (2) Euroopan parlamentti on ennen finanssikriisiä ja sen aikana esittänyt siirtymistä yhtenäisempään eurooppalaiseen valvontaan aidosti tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi kaikille toimijoille unionin tasolla, mikä vastaisi paremmin unionin finanssimarkkinoiden lisääntyvän yhdentymisen vaatimuksia (13 päivänä huhtikuuta 2000 annettu päätöslauselma komission tiedonannosta rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma ⁽⁴⁾, 21 päivänä marraskuuta 2002 annettu päätöslauselma toiminnan vakauden valvontaa koskevistä säännöistä unionissa ⁽⁵⁾, 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettu päätöslauselma 11. heinäkuuta 2007 rahoituspalvelupolitiikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta

kirjasta ⁽⁶⁾, 23 päivänä syyskuuta 2008 annettu päätöslauselma suosituksista komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista ⁽⁷⁾ ja 9 päivänä lokakuuta 2008 annettu päätöslauselma ja siihen liitetyt suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista: tuleva valvontarakente ⁽⁸⁾ sekä 22 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (SOLVENSSI II) ⁽⁹⁾ ja 23 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista ⁽¹⁰⁾).

- (3) Marraskuussa 2008 komissio valtuutti Jacques de Larosièren johtaman korkean tason asiantuntijaryhmän antamaan suosituksia Euroopan valvontajärjestelyjen vahvistamisesta kansalaisten suojan parantamiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi rahoitusjärjestelmään. Loppuraportissaan, jonka korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009, jäljempänä ”de Larosièren raportti”, se suositteli, että valvontakehystä olisi vahvistettava, jotta finanssikriisien riski vähenisi ja jotta tällaiset kriisit eivät olisi tulevaisuudessa yhtä vakavia. Se suositteli uudistuksia unionin finanssialan valvontarakenteeseen. Ryhmä katsoi myös olevan tarpeen perustaa Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi pankkialaa, yksi arvopaperialaa ja yksi vakuutus- ja lisäläkealaa varten, ja suositteli Euroopan järjestelmäriskineuvoston perustamista. Raportissa esitettiin uudistuksia, joita asiantuntijat pitävät tarpeellisina ja joiden toteutus olisi aloitettava välittömästi.
- (4) Komissio ilmoitti 4 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Elvytys Euroopassa” ehdottavansa lainsäädäntöä, jolla luotaisiin Euroopan finanssivalvonnan järjestelmä ja Euroopan järjestelmäriskikomitea. Se käsiteli tarkemmin tällaisen uuden valvontakehyksen mahdollista rakennetta 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan finanssivalvonta”, joka on samansuuntainen de Larosièren raportin kanssa.
- (5) Eurooppa-neuvosto vahvisti 19 päivänä kesäkuuta 2009 antamassaan päätelmässä, että olisi perustettava Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, joka käsittäisi kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista. Järjestelmällä olisi pyrittävä parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja

⁽¹⁾ EUVL C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Lausunto annettu 22. tammikuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. syyskuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. marraskuuta 2010.

⁽⁴⁾ EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

yhdennukaisuutta, tehostamaan rajojen yli toimivienryhmittymien valvontaa ja laatimaan eurooppalainen ohjekirja, jota sovellettaisiin sisämarkkinoilla kaikkiin finanssimarkkinoiden toimijoihin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, ja kehotti komissiota laatimaan konkreettisia ehdotuksia siitä, miten Euroopan finanssivalvojen järjestelmä voisi toimia vahvana tekijänä kriisitilanteissa. Samalla se painotti, että Euroopan valvontaviranomaisten päätökset eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Komissio on antanut ehdotuksen asetukseksi luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009⁽¹⁾ muuttamisesta. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi tarkasteltava tuota ehdotusta sen varmistamiseksi, että Euroopan valvontaviranomaisella (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä ”arvopaperimarkkinaviranomainen”, on riittävät valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, pitäen mielessä, että arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi käytettävä luottoluokituslaitosten osalta yksinomaan sille asetuksen (EY) N:o 1060/2009 nojalla annettuja valvontavaltuuksia. Tätä varten arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava asiaa koskevassa lainsäädännössä määritellyt asianmukaiset tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet sekä mahdollisuus veloittaa maksuja.

- (6) Eurooppa-neuvosto oli 17 päivänä kesäkuuta 2010 pidetyssä kokouksessaan yhtä mieltä siitä, että ”jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön rahoituslaitoksilta perittävien maksujen ja verojen järjestelmiä vastuun oikeudenmukaisen jakamisen varmistamiseksi ja kannustimien luomiseksi järjestelmäriskin hallintaa varten. Tällaisten maksujen ja verojen olisi oltava osa uskottavaa kriisintarkaisukehystä. Niiden pääpiirteiden kehittämistä on kiireellisesti jatkettava, ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin ja eri sääntelytoimien kumulatiivisiin vaikutuksiin liittyviä kysymyksiä olisi arvioitava huolella.”
- (7) Finanssi- ja talouskriisi ovat luoneet todellisia ja vakavia riskejä, jotka kohdistuvat finanssijärjestelmän vakauteen ja sisämarkkinoiden toimintaan. Finanssijärjestelmän vakauden ja luotettavuuden palauttaminen ja ylläpitäminen ovat ehdoton edellytys sille, että luottamus ja yhtenäisyys säilyvät sisämarkkinoilla, jolloin mahdollisuudet täysin yhdenytneiden ja toimivien sisämarkkinoiden luomiseen finanssipalvelujen alalla säilyvät ja paranevat. Syvemmät ja yhdenytneemmät finanssimarkkinat tarjoavat lisäksi paremmat mahdollisuudet rahoituksen saamiseen ja riskien hajauttamiseen ja parantavat siten osaltaan talouksien kykyä kestää häiriöitä.
- (8) Unioni ei voi enää hyödyntää pidemmälle Euroopan valvontaviranomaisten komiteoita nykyisessä muodossaan. Unioni ei voi jäädä tilanteeseen, jossa ei ole käytettävissä mekanismeja, jolla voitaisiin varmistaa, että kansalliset

valvontaviranomaiset tekevät parhaat mahdolliset valvontapäätökset rajojen yli toimivien finanssimarkkinoiden toimijoiden osalta; jossa kansallisten valvontaviranomaisten välillä ei ole riittävästi yhteistyötä tai tietojenvaihtoa; jossa kansallisten viranomaisten yhteiset toimet edellyttävät mutkikkaita järjestelyjä, joissa on otettava huomioon monenkirjavat sääntely- ja valvontavaatimukset, ja jossa kansalliset ratkaisut ovat useimmiten ainoa käypä vaihtoehto, jolla voidaan reagoida ongelmiin unionin tasolla, ja jossa samasta säädöstekstistä on olemassa erilaisia tulkin-toja. Euroopan finanssivalvontajärjestelmä, jäljempänä ”EFVJ”, olisi suunniteltava sellaiseksi, että nämä puutteet voidaan poistaa ja saada aikaan järjestelmä, joka vastaa tavoitetta luoda unioniin vakaat ja yhtenäiset finanssipalvelujen markkinat ja jolla kansalliset valvontaviranomaiset yhdistetään vahvaksi unionin verkostoksi.

- (9) EFVJ:n olisi oltava kansallisten ja unionin valvontaviranomaisten muodostama yhdentynyt verkosto, jossa päivittäinen valvonta jää kansalliselle tasolle. Muina tavoitteina olisi oltava pidemmälle menevä yhdennukaistaminen sekä finanssimarkkinoiden toimijoita koskevien sääntöjen yhtenäinen soveltaminen koko unionissa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen lisäksi olisi perustettava Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) sekä Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea, jäljempänä ”yhteiskomitea”. Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä ”EJRK”, olisi oltava osa EFVJ:ää tässä asetuksessa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1092/2010⁽²⁾ säädettyjä tehtäviä varten.
- (10) Euroopan valvontaviranomaisten olisi korvattava komission päätöksellä 2009/78/EY⁽³⁾ perustettu Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, komission päätöksellä 2009/79/EY⁽⁴⁾ perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea ja komission päätöksellä 2009/77/EY⁽⁵⁾ perustettu Euroopan arvopaperimarkkinavalojen komitea, ja niiden olisi otettava hoitaakseen näiden komiteoiden kaikki tehtävät ja saatava niille kuuluva toimivalta, tarvittaessa mukaan lukien meneillään olevan työskentelyn ja hankkeiden jatkaminen. Kunkin Euroopan viranomaisen toimiala olisi määritettävä selvästi. Euroopan valvontaviranomaisten olisi oltava vastuussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Vastuun liitetyssä monialaisiin kysymyksiin, jotka on hoidettu yhteensovitusti yhteiskomiteassa, Euroopan valvontaviranomaisten olisi vastattava yhteiskomitean välityksellä tällaisesta yhteensovittamisesta.

(2) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

(3) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 23.

(4) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 28.

(5) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 18.

(1) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1.

- (11) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi pyrittävä toiminnallaan parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti turvaamalla korkeatasoisen, tehokkaan ja yhdenmukaisen sääntelyn ja valvonnan ottamalla huomioon kaikkien jäsenvaltioiden erilaiset edut sekä finanssimarkkinoiden toimijoiden erilaisen luonteen. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi suojeltava yleisiä arvoja, joita ovat muun muassa finanssijärjestelmän eheys ja vakaus, markkinoiden ja finanssituotteiden avoimuus sekä sijoittajien suojaaminen. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös torjuttava toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttöä ja taattava tasapuoliset toimintaedellytykset sekä lujitettava valvonnan kansainvälistä yhteensovittamista kokonaistalouden, muun muassa finanssilaitosten ja muiden sidosryhmien sekä kuluttajien ja työntekijöiden eduksi. Lisäksi sen tehtäviin olisi kuuluttava valvontakäytäntöjen lähentymisen edistäminen ja unionin toimielimien neuvonta sen vastuualueeseen liittyvissä asioissa. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle olisi myös annettava tietty vastuu nykyisistä ja uusista finanssialan toimista.
- (12) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös voitava asettaa väliaikainen kielto tai rajoitus tietyille finanssialan toimille, jotka vaarantavat finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko finanssijärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa, tässä asetuksessa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä vahvistetuin edellytyksin tai tarvittaessa kriisitilanteessa 18 artiklan mukaisesti ja siinä vahvistetuin edellytyksin. Jos arvopaperimarkkinaviranomaista pyydetään asettamaan tällainen väliaikainen kielto kriisitilanteessa, sen olisi toimittava niin tämän asetuksen mukaisesti ja tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin. Jos tiettyjen finanssitoimien väliaikaisella kieltämisellä tai rajoittamisella on eri toimialoille ulottuva vaikutus, alakohtaisessa lainsäädännössä olisi säädettävä, että arvopaperimarkkinaviranomaisen on tarvittaessa neuvoteltava ja sovitettava toimensa yhteen Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa.
- (13) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava asiaankuuluvasti huomioon toimintansa vaikutukset kilpailuun ja innovointiin sisämarkkinoilla, unionin maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn, taloudelliseen osallisuuteen sekä unionin uuteen työllisyyttä ja kasvua edistävään strategiaan.
- (14) Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voisi täyttää tavoitteensa, sen olisi oltava oikeushenkilö ja sillä olisi oltava hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus.
- (15) Järjestelmäriski olisi kansainvälisten elinten suorittaman työskentelyn perusteella määriteltävä finanssijärjestelmän vakavaksi häiriöksi, jolla saattaa olla huomattavia kielteisiä vaikutuksia sisämarkkinoihin ja reaalitalouteen. Kaikenlaiset finanssialan välittäjät, markkinat ja infrastruktuurit voivat olla jossain määrin tärkeitä järjestelmän kannalta.
- (16) Rajat ylittäviin riskeihin sisältyvät kaikki talouden epätasapainosta tai rahoitushäiriöistä koko unionissa tai sen osissa aiheutuvat riskit, jotka voivat vaikuttaa huomattavan kielteisesti kahden tai useamman jäsenvaltion taloudellisten toimijoiden välisiin liiketoimiin, sisämarkkinoiden toimintaan tai unionin tai jonkin sen jäsenvaltion julkiseen talouteen.
- (17) Unionin tuomioistuin on todennut asiassa C-217/04, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto, 2 päivänä toukokuuta 2006 antamassaan tuomiossa ⁽¹⁾, että ”mikään EY 95 artiklan [nykyinen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla] sanamuodossa ei oikeuta päättelemään, että yhteisön lainsäätäjän tämän määräyksen perusteella toteuttamien toimenpiteiden adressaatteina voi olla vain jäsenvaltio. Yhteisön lainsäätäjän suorittaman arvioinnin perusteella voi osoittautua välttämättömäksi perustaa yhteisön elin, jonka tehtävänä on myötävaikuttaa yhdenmukaistamisprosessiin tilanteissa, joissa tähän määräykseen perustuvien toimien yhtenäisen täytäntöönpanon ja soveltamisen helpottamiseksi on asianmukaista toteuttaa oheis- ja kehystoimenpiteitä.” Arvopaperimarkkinaviranomaisen tarkoitus ja tehtävät – toimivaltaisten kansallisten valvontaviranomaisten avustaminen unionin sääntöjen yhdenmukaisessa tulkinnessa ja soveltamisessa sekä finanssimarkkinoiden yhdentymiseen tarvittavan finanssivakauden edistäminen – liittyvät läheisesti finanssipalvelujen sisämarkkinoita koskeviin unionin säännösten tavoitteisiin. Sen vuoksi arvopaperimarkkinaviranomainen olisi perustettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan nojalla.
- (18) Seuraavissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä on säädetty jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävät, joihin kuuluu viranomaisten yhteistyö toistensa ja komission kanssa: sijoittajien korvausjärjestelmistä 3 päivänä maaliskuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY ⁽²⁾, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY ⁽³⁾, arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta 28 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/34/EY ⁽⁴⁾, rahoitusvakuusjärjestelyistä 6 päivänä kesäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY ⁽⁵⁾, sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/6/EY ⁽⁶⁾, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistetavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta

⁽¹⁾ Kok. 2006, s. I-03711, 44 kohta.

⁽²⁾ EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

⁽³⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ EYVL L 184, 6.7.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43.

⁽⁶⁾ EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

- 4 päivänä marraskuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, ⁽¹⁾ rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY ⁽²⁾, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY ⁽³⁾, Sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/49/EY ⁽⁴⁾, rajoittamatta kuitenkaan Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) toimivaltaa vakavaraisuusvalvonnan osalta, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY ⁽⁵⁾, ja tulevaisuudessa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien alalla annettava lainsäädäntö sekä asetus (EY) N:o 1060/2009.
- (19) Voimassa olevaan lainsäädäntöön, jolla säännellään tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvia kysymyksiä, kuuluvat myös finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnan 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY ⁽⁶⁾, vakuutusyritysryhmään kuuluvien vakuutusyritysten lisävalvonnan 27 päivänä lokakuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY ⁽⁷⁾, maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana 15 päivänä marraskuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006 ⁽⁸⁾ sekä asiaan kuuluvien osin, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽⁹⁾ ja kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY ⁽¹⁰⁾.
- (20) On suotavaa, että arvopaperimarkkinaviranomainen edistää yhdenmukaisen lähestymistavan soveltamista sijoittajien korvausjärjestelmiin, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset ja sijoittajien tasavertainen kohtelu koko unionissa. Koska sijoittajien korvausjärjestelmiä valvotaan hallinnollisesti asianomaisissa jäsenvaltioissa eivätkä ne ole finanssialan sääntelyyn perustuvan valvonnan alaisia, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava käyttää tämän asetuksen mukaista toimivaltaansa itse sijoittajien korvausjärjestelmään ja sen hoitajaan.
- (21) Lissabonin sopimuksen tehneen hallitustenvälisen konferenssin päätöksiin liitetyn, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklasta annetun julistuksen N:o 39 mukaisesti teknisten sääntelystandardien laatiminen vaatii erityisesti finanssipalvelualaa koskevaa teknistä asiantuntija-apua. On tarpeen sallia arvopaperimarkkinaviranomaisen antaa tällaista asiantuntemusta, mukaan lukien sellaisten standardien tai standardien osien kohdalla, jotka eivät perustu sellaiseen luonnokseen tekniseksi standardiksi, jonka arvopaperimarkkinaviranomainen on itse laatinut.
- (22) On tarpeen ottaa käyttöön tehokas väline yhdenmukaisten teknisten sääntelystandardien laatimiseksi finanssipalvelujen alalla, jotta varmistetaan muun muassa yhden ainoan ohjekirjan avulla tasapuoliset toimintaedellytykset ja riittävä sijoittajien ja kuluttajien suoja koko unionissa. Koska arvopaperimarkkinaviranomainen on elin, jolla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia unionin oikeudessa määritellyillä aloilla luonnoksia tekniseksi sääntelystandardiksi, joihin ei liity menettelytapavalintoja.
- (23) Komission olisi hyväksyttävä nämä luonnokset tekniseksi sääntelystandardeiksi säädösvallan siirron nojalla annettavilla delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jotta standardeilla olisi sitovia oikeusvaikutuksia. Niitä olisi muutettava vain hyvin rajoitetuissa ja poikkeuksellisissa tilanteissa, koska arvopaperimarkkinaviranomainen on toimija, joka on tiiviissä yhteydessä finanssimarkkinoiden toimijoihin ja tuntee parhaiten niiden päivittäisen toiminnan. Luonnoksia tekniseksi sääntelystandardeiksi muutettaisiin, jos ne eivät ole unionin oikeuden mukaisia, niissä ei noudateta suhteellisuusperiaatetta tai ne ovat ristiriidassa finanssipalvelujen sisämarkkinoiden perusperiaatteiden kanssa sellaisina kuin nämä periaatteet ilmenevät finanssipalveluja koskevasta unionin säännöstöstä. Komissio ei saisi muuttaa arvopaperimarkkinaviranomaisen valmistelemien teknisiä sääntelystandardeja koskevien luonnosten sisältöä ilman, että se sovitaa toimensa ennalta yhteen arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa. Sen varmistamiseksi, että standardit hyväksytään sujuvasti ja nopeasti, olisi asetettava määräaika, jonka kuluessa komission olisi tehtävä teknisten sääntelystandardien hyväksymistä koskeva päätöksensä.
- (24) Kun otetaan huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen tekninen asiantuntemus aloilla, joilla teknisiä sääntelystandardeja olisi laadittava, olisi huomattava, että komissio on ilmoittanut aikovansa käyttää yleensä arvopaperimarkkinaviranomaisen sille toimittamia teknisten sääntelystandardien luonnoksia pohjana hyväksyessään niitä vastaavia säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei kuitenkaan toimita luonnosta tekniseksi sääntelystandardiksi asiaan kuuluvassa lainsäätämisyksikössä hyväksytyssä säädöksessä asetetuissa määräaajoissa, olisi varmistettava, että delegoinnilla tavoiteltuun tulokseen päästään ja että päätöksentekomenettelyn tehokkuus säilytetään. Sen vuoksi komissiolla olisi tällaisissa tapauksissa oltava valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, vaikka arvopaperimarkkinaviranomainen ei ole toimittanut luonnosta.

(1) EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.

(2) EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

(3) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

(4) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

(5) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.

(6) EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

(7) EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.

(8) EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.

(9) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

(10) EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

- (25) Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanostandardeja täytäntöönpanosäädöksin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti.
- (26) Aloilla, jotka eivät kuulu teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien soveltamisalaan, arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava toimivalta antaa unionin oikeuden soveltamista koskevia ohjeita ja suosituksia. Avoimuuden varmistamiseksi ja kansallisten valvontaviranomaisten kannustamiseksi noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava julkistaa perusteet, joiden nojalla katsotaan, että valvontaviranomaiset ovat jättäneet noudattamatta näitä ohjeita ja suosituksia.
- (27) Sen varmistaminen, että unionin oikeutta sovelletaan kaikilta osin asianmukaisesti, on keskeinen edellytys finanssimarkkinoiden eheydelle, avoimuudelle, tehokkuudelle ja moitteettomalle toiminnalle, finanssijärjestelmän vakaukselle sekä finanssimarkkinoiden toimijoiden tasapuolisille kilpailuolosuhteille unionissa. Sen vuoksi olisi luotava mekanismi, jota arvopaperimarkkinaviranomainen voi käyttää tapauksissa, joissa unionin oikeuden soveltaminen on laiminlyöty tai sitä on sovellettu virheellisesti siten, että tämä voidaan katsoa unionin oikeuden rikkomiseksi. Mekanismeja olisi sovellettava aloilla, joilla unionin oikeudessa asetetaan selvä ja ehdottomia velvoitteita.
- (28) Jotta tapauksiin, joissa unionin oikeutta ei ole sovellettu asianmukaisesti tai kaikilta osin, voitaisiin reagoida oikeasuhteisesti, niihin olisi sovellettava kolmivaiheista mekanismia. Ensiksi arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava toimivalta tutkia tapausta, jossa kansallisten viranomaisten väitetään soveltaneen valvontakäytännössään unionin oikeudessa asetettuja velvoitteita epäasianmukaisella tai riittämättömällä tavalla, ja antaa sen jälkeen suositus. Toiseksi, jos toimivaltainen kansallinen viranomainen ei noudata suositusta, komissiolla olisi oltava valta antaa virallinen lausunto, jossa se ottaa huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen suosituksen ja jossa vaaditaan toimivaltaista viranomaista toteuttamaan tarvittavat toimet, joilla varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.
- (29) Kolmanneksi, jotta voitaisiin ratkaista poikkeukselliset tilanteet, joissa asianomainen toimivaltainen viranomainen jättää itsepintaisesti toimet toteuttamatta, arvopaperimarkkinaviranomaiselle olisi annettava valtuudet tehdä viimeisenä keinona päätöksiä, jotka osoitetaan yksittäisille finanssimarkkinoiden toimijoille. Tämä toimivalta olisi rajoitettava poikkeuksellisiin tilanteisiin, joissa toimivaltainen viranomainen ei noudata sille osoitettua virallista lausuntoa ja joissa unionin oikeus on suoraan sovellettavissa finanssimarkkinoiden toimijoihin voimassa olevien tai tulevien unionin asetusten nojalla.
- (30) Vakavat uhat, jotka kohdistuvat finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen tai finanssijärjestelmän vakauteen unionissa, vaativat unionin tasolla nopeaa ja yhtenäistä toimintaa. Sen vuoksi arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Valtuudet määritellä kriisitilanne olisi annettava neuvostolle tilanteessa, jossa mikä tahansa Euroopan valvontaviranomainen, komissio tai EJRK on sitä pyytänyt.
- (31) Arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Arvopaperimarkkinaviranomaisen tältä osin toteuttamat toimet eivät saisi vaikuttaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaisesti komission valtuuksiin aloittaa tuon valvontaviranomaisen jäsenvaltiota vastaan rikkomusmenettelyjä sen johdosta, että tämä ei ole toteuttanut tällaista tointa, eikä komission oikeuteen pyytää tällaisissa olosuhteissa tilapäisiä toimenpiteitä Euroopan unionin tuomioistuimen työjärjestyksen mukaisesti. Se ei myöskään saisi vaikuttaa mihinkään vastuuseen, joka kyseiselle jäsenvaltiolle voi aiheutua Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, jos sen valvontaviranomaiset eivät toteuta arvopaperimarkkinaviranomaisen edellyttämää tointa.
- (32) Sen varmistamiseksi, että valvonta on tehokasta ja toimivaa ja että eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kannat otetaan tasapuolisesti huomioon, arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava mahdollisuus ratkaista sitovasti kyseisten toimivaltaisten viranomaisten väliset erimielisyydet rajat ylittävissä tilanteissa, valvontakollegioissa ilmenevät erimielisyydet mukaan luetuina. Olisi säädettävä sovitteluvaiheesta, jonka aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat päästää keskinäiseen sopimukseen. Arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivaltaan olisi kuuluttava sellaisten erimielisyyksien ratkaiseminen, jotka koskevat jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvää menettelyä, toimen sisältöä tai toimien laiminlyöntiä tässä asetuksessa tarkoitetuissa oikeudellisesti sitovissa unionin säädöksissä tarkemmin esitetyissä tapauksissa. Tällaisessa tilanteessa yhden asianomaisista valvontaviranomaisista olisi voitava antaa asia arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämän olisi toimittava tämän asetuksen mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle olisi annettava valtuudet edellyttää asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta erityistoimia tai toimista pidättymistä asian ratkaisemiseksi ja unionin oikeuden noudattamisen varmistamiseksi kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia sitovasti. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata sille osoitettua sovintopäätöstä, arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava toimivalta tehdä suoraan finanssimarkkinoiden toimijoille osoitettuja päätöksiä sellaisilla unionin oikeuden aloilla, jotka ovat niihin suoraan sovellettavissa. Valtuutta tehdä tällaisia päätöksiä olisi käytettävä vain viimeisenä keinona ja silloin vain unionin oikeuden asianmukaisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tapauksissa, joissa asiaa koskevalla unionin lainsäädännöllä annetaan jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille harkintavaltaa, arvopaperimarkkinaviranomaisen tekemät päätökset eivät voi korvata kyseisen harkintavallan käyttöä unionin oikeuden mukaisesti.
- (33) Kriisi on osoittanut, että nykyinen yhteistyö kansallisten viranomaisten välillä, joiden toimivalta rajoittuu yksittäiseen jäsenvaltioon, on riittämätöntä, kun on kysymys rajojen yli toimivista finanssilaitoksista.
- (34) Asiantuntijaryhmät, joita jäsenvaltiot ovat perustaneet tutkimaan kriisin syytä ja tekemään ehdotuksia finanssialan sääntelyn ja valvonnan parantamiseksi, ovat vahvistaneet, että nykyiset järjestelyt eivät muodosta tervettä pohjaa rajojen yli toimivien finanssilaitosten tulevalle sääntelylle ja valvonalle unionissa.

- (35) Kuten de Larosièren raportissa todetaan, ”meillä on itse asiassa kaksi vaihtoehtoa: joko 'beggar-thy-neighbour'-ratkaisut tai tehostetun, käytännönläheisen ja järkevän sekä kaikkia hyödyttävän pragmaattisen eurooppalaisen yhteistyön lisääminen avoimen maailmantalouden säilyttämiseksi. Tämä tuottaa varmasti taloudellista tulosta.”.
- (36) Valvontakollegioilla on tärkeä asema rajat ylittävää toimintaa harjoittavien finanssimarkkinoiden toimijoiden tehokkaassa, toimivassa ja yhdenmukaisessa valvonnassa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi osaltaan edistettävä ja seurattava valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa, ja sillä olisi oltava johtava asema varmistettaessa rajojen yli toimivia finanssilaitoksia valvovien valvontakollegioiden yhdenmukainen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa. Sen vuoksi arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava täydet oikeudet osallistua valvontakollegioihin, jotta voidaan sujuvoittaa valvontakollegioiden toimintaa ja tietojenvaihtoprosessia sekä edistää kollegioiden lähentymistä ja yhdenmukaistumista unionin oikeuden soveltamisessa. Kuten de Larosièren raportissa todetaan, ”on ehkäistävä valvontakäytäntöjen eroista aiheutuva kilpailun vääristyminen ja toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttö, sillä nämä saattavat horjuttaa rahoitusvakautta – muun muassa kannustamalla finanssialan toiminnan siirtämistä maihin, joissa valvonta on vähemmän tiukkaa. Valvontajärjestelmän on näyttyäytävä oikeudenmukaisena ja tasapuolisena”.
- (37) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi omilla vastuualueillaan myötävaikutettava ja osallistuttava aktiivisesti tehokkaiden ja toimivien elvytys- ja kriisinsuunnitelmien, kriisitilanteissa noudatettavien menettelyjen sekä ennaltaehkäisevien toimenpiteiden kehittämisen ja yhteensovittamiseen sen varmistamiseksi, että finanssijärjestelmä kantaa kustannukset, jotta voidaan minimoida mahdollisista häiriöistä järjestelmälle aiheutuvat vaikutukset ja veronmaksajien varoihin turvautuminen finanssimarkkinoiden toimijoiden pelastamiseksi. Sen olisi osallistuttava menetelmien kehittämiseen vaikeuksissa olevien finanssimarkkinoiden merkittävien toimijoiden kriisin ratkaisemiseksi tavoilla, joilla vältetään vaikutusten leviäminen ja joilla niiden toiminta voidaan lopettaa asianmukaisesti ja ripeästi, ja jotka tarvittaessa käsittävät johdonmukaisia ja uskottavia rahoitusjärjestelyjä.
- (38) Talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY⁽¹⁾ ja direktiivin 97/9/EY parhaillaan käynnissä olevan tarkistuksen osalta pannaan merkille, että komissio aikoo kiinnittää erityistä huomiota tarpeeseen varmistaa pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen koko unionissa. Vakuutusalan osalta pannaan merkille myös, että komissio aikoo tarkastella mahdollisuutta laatia unionin säännöt vakuutusentottajien suojaamiseksi vakuutusyhtiön joutuessa vaikeuksiin. Euroopan valvontaviranomaisilla olisi oltava tärkeä asema näillä aloilla, ja niille olisi annettava asianmukainen toimivalta Euroopan vakuusjärjestelmien osalta.
- (39) Tehtävien ja vastuun siirto voi olla valvontaviranomaisten verkoston toiminnassa hyödyllinen keino vähentää valvontatehtävien päällekkäisyyttä, edistää yhteistyötä ja sujuvoittaa siten valvontaprosessia sekä keventää finanssimarkkinoiden toimijoille koituvia rasitteita. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tarjottava selkeä oikeusperusta tällaiselle siirrolle. Vaikka pääsääntönä on, että siirto olisi sallittava, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa erityisiä edellytyksiä vastuun siirtoon, esimerkiksi siirtoa koskevasta järjestelystä tiedottamisen ja niiden tiedoksianto-osalta. Tehtävien siirto merkitsee sitä, että tehtävät suorittaa arvopaperimarkkinaviranomainen tai kansallinen valvontaviranomainen, joka on muu kuin niistä vastaava viranomainen, mutta vastuu valvontapäätöksistä säilyy siirron suorittavalla viranomaisella. Vastuun siirron avulla arvopaperimarkkinaviranomaisella tai kansallisella valvontaviranomaisella, jolle vastuuta siirretään, olisi oltava mahdollisuus päättää tietystä valvonta-asiasta omissa nimissään sen siirtävän viranomaisen puolesta. Siirroissa olisi noudatettava periaatetta, jonka mukaan valvontavaltaa uskotaan sille valvontaviranomaiselle, jolla on parhaat edellytykset toimia asiassa. Vastuuta olisi asianmukaista jakaa uudelleen esimerkiksi sen vuoksi, että sillä voidaan saavuttaa mitta-kaavaan tai moninaisuuteen liittyviä etuja, valvoa ryhmitymiä yhdenmukaisesti tai hyödyntää kansallisten valvontaviranomaisten teknistä asiantuntemusta optimaalisesti. Siirron suorittavan viranomaisen ja muiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tunnustettava, että sen, jolle vastuuta siirretään, tekemät päätökset ovat ratkaisevia, jos nämä päätökset kuuluvat siirretyn toimivallan alaan. Asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä voitaisiin määrittellä tarkemmin periaatteet, joiden mukaan vastuuta voidaan sopimuksella jakaa uudelleen. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi kaikin asianmukaisin keinoin helpotettava ja valvottava kansallisten valvontaviranomaisten välisiä siirtoa koskevia sopimuksia. Sille olisi ilmoitettava suunnitelluista siirtoista koskevista sopimuksista etukäteen, jotta se voisi tarpeen mukaan ottaa niihin kantaa.
- Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi huolehdittava siitä, että tällaiset sopimukset julkistetaan keskitetysti, jotta kaikilla asianomaisilla osapuolilla olisi mahdollisuus saada niistä helposti selkeää ja ajankohtaista tietoa. Sen olisi määriteltävä siirtoon ja siirtoa koskeviin sopimuksiin liittyvät parhaita käytäntöjä ja jaettava niitä koskevia tietoja.
- (40) Yhteisen valvontakulttuurin luomiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä valvontakäytäntöjen lähentymistä koko unionissa.
- (41) Vertaisarviointit ovat tehokas ja toimiva keino edistää yhdenmukaisuutta finanssivalvojen verkostossa. Sen vuoksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi luotava metodologinen perusta tällaisten arviointien suorittamiselle ja tehtävä niitä säännöllisesti. Arvioinneissa ei saisi keskittyä pelkästään valvontakäytäntöjen lähentymiseen vaan myös valvontaviranomaisten kykyyn saavuttaa laadukkaita valvontatuloksia sekä toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuuteen. Vertaisarviointien

(1) EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

tulokset olisi julkistettava vertaisarvioinnin kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella. Parhaat käytännöt olisi myös määriteltävä ja julkistettava.

- (42) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä unionin yhteensovittuja valvontatoimia erityisesti unionin finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai finanssijärjestelmän vakauden varmistamiseksi. Sen lisäksi, että arvopaperimarkkinaviranomaiselle annetaan valtuudet toimia kriisitilanteissa, sille olisi annettava yleinen yhteensovittamista koskeva tehtävä (EFVJ:ssä). Arvopaperimarkkinaviranomaisen toimissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkien asiaan vaikuttavien tietojen sujuvaan kulkuun toimivaltaisten viranomaisten välillä.
- (43) Finanssivakauden turvaamiseksi tarpeen tunnistaa jo varhaisessa vaiheessa eri valtioiden ja eri alojen rajat ylittävät suuntaukset, mahdolliset riskit ja haavoittuvuudet, jotka ovat peräisin mikrotasolta. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi seurattava ja arvioitava tällaisia muutoksia omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedotettava niistä säännöllisesti tai tapauskohtaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä muille Euroopan valvontaviranomaisille ja EJRK:lle. Lisäksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi yhteistyössä EJRK:n kanssa aloitettava ja sovitettava yhteen unionin laajuisia stressitestejä, jotta voidaan arvioida finanssimarkkinoiden toimijoiden kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, sekä varmistettava, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla mahdollisimman yhdenmukaisia menetelmiä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on tehtäviensä asianmukaiseksi hoitamiseksi tehtävä taloudellisia analyyseja markkinoista ja markkinoilla mahdollisesti tapahtuvien muutosten vaikutuksista.
- (44) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi finanssipalvelujen kansainvälistyessä ja kansainvälisten standardien merkityksen lisääntyessä edistettävä vuoropuhelua ja yhteistyötä unionin ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa. Sille olisi annettavat valtuudet kehittää yhteyksiä kolmansien maiden valvontaviranomaisiin ja hallintoviranomaisiin sekä kansainvälisiin järjestöihin ja sopia niiden kanssa hallinnollisista järjestelyistä kunnioittaen täydellisesti jäsenvaltioiden ja unionin toimielimien tehtäviä ja kullekin kuuluvaa toimivaltaa. Maiden, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia, joilla ne ovat hyväksyneet unionin oikeuden ja soveltavat sitä, olisi voitava osallistua arvopaperimarkkinaviranomaisen toimintaan, ja arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava tehdä yhteistyötä sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka soveltavat lainsäädäntöä, joka on tunnustettu unionin lainsäädäntöä vastaavaksi.
- (45) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi toimittava omalla vastuualueellaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission riippumattomana neuvoa-antavana elimenä. Arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava mahdollisuus antaa lausuntonsa rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin

se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY⁽²⁾, mukaisesta toiminnan vakauden arvioinnista sulautumien ja omistusosuusien hankinnan yhteydessä niissä tapauksissa, joissa tuossa direktiivissä edellytetään kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemista, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa.

- (46) Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voisi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä olisi oltava olla oikeus vaatia kaikkia tarvitsemiaan tietoja. Finanssimarkkinoiden toimijoille aiheutuvien ilmoitusvelvollisuuksien päällekkäisyyden välttämiseksi tiedot olisi yleensä saatava kansallisilta valvontaviranomaisilta, jotka ovat lähimpänä finanssimarkkinoita ja finanssimarkkinoiden toimijoita, ja jo olemassa olevat tilastot olisi otettava huomioon. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi viimeisenä keinonaan kuitenkin voitava osoittaa asianmukaisesti perusteltu tietopyyntö suoraan finanssimarkkinoiden toimijalle, jos kansallinen toimivaltainen viranomainen ei toimita tai voi toimittaa tietoja ajoissa. Jäsenvaltioiden viranomaiset olisi velvoitettava avustamaan arvopaperimarkkinaviranomaisista sen varmistamisessa, että tällaisiin suoriin pyyntöihin vastataan. Tässä yhteydessä yhteiset raportointimallit ovat erityisen tärkeitä. Tietojenkeruuseen liittyvät toimenpiteet eivät saisi rajoittaa Euroopan tilastojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän oikeudellista kehystä tilastojen alalla. Tämä asetus ei näin ollen saisi rajoittaa Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009⁽³⁾ eikä Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98⁽⁴⁾ soveltamista.
- (47) On erityisen tärkeää, että arvopaperimarkkinaviranomainen ja EJRK tekevät tiivistä yhteistyötä, jotta EJRK:n toiminta sekä sen varoitusten ja suositusten jälkeiset jatkotoimet olisivat täysitehoisia. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ja EJRK:n olisi jaettava kaikki asiaan vaikuttavat tiedot keskenään. Yksittäisiä yrityksiä koskevat tiedot olisi toimitettava ainoastaan perustellusta pyynnöstä. Saadessaan varoituksia tai suosituksia, jotka EJRK on osoittanut arvopaperimarkkinaviranomaiselle tai kansalliselle valvontaviranomaiselle, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi huolehdittava asianmukaisista jatkotoimista.
- (48) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi kuultava asianomaisia osapuolia teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien, ohjeiden ja suositusten osalta ja annettava niille kohtuullinen mahdollisuus esittää huomautuksia ehdotetuista toimenpiteistä. Ennen teknisten sääntely- tai täytäntöönpanostandardien luonnosten sekä ohjeiden- ja

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoituslalla tapahtuvaan omistusosuusien hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta (EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1).

(3) EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

(4) EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

(1) EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

- suositusten hyväksymistä arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi tehtävä vaikutusten arviointi. Tehokkuussyistä olisi käytettävä arvopaperimarkkina-alan osallisryhmää, ja sen olisi edustettava tasasuhteisesti finanssimarkkinoiden toimijoita, pieniä ja keskiuuria yrityksiä, tiedeyhteisön edustajia sekä kuluttajia ja muita finanssipalvelujen pienkäyttäjiä. Arvopaperimarkkina-alan osallisryhmän olisi toimittava vuorovaikutuksessa finanssipalvelualan muiden käyttäjäryhmien kanssa, jotka komissio on perustanut tai jotka on perustettu unionin lainsäädännöllä.
- (49) Arvopaperimarkkina-alan osallisryhmän jäsenten, jotka edustavat voittoa tuottamattomia järjestöjä tai tiedeyhteisöjä, olisi saatava riittävä korvaus, jotta henkilöt, joilla ei ole käytettävissään tarvittavaa rahoitusta tai jotka eivät ole toimialan edustajia, voisivat osallistua täysipainoisesti finanssialan sääntelyä koskevaan keskusteluun.
- (50) Jäsenvaltioilla on perusvastuu yhteensovitettun kriisinhallinnan varmistamisesta ja finanssivakauden säilyttämisestä kriisitilanteissa sekä erityisesti yksittäisten vaikeuksissa olevien finanssinmarkkinoiden toimijoiden vakauttamisesta ja niiden ongelmien ratkaisemisesta. Arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisitilanteissa tai erimielisyyksien ratkaisemiseksi tekemät päätökset, jotka vaikuttavat finanssinmarkkinoiden toimijan vakautteen, eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Olisi luotava mekanismi, jolla jäsenvaltiot voisivat vedota tähän suojalausekkeeseen ja viime kädessä saattaa asian neuvoston päätettäväksi. Tuota suojaimekanismia ei kuitenkaan saisi käyttää väärin erityisesti arvopaperimarkkinaviranomaisen sellaisen päätöksen osalta, jolla ei ole merkittävää tai olennaista finanssipoliittista vaikutusta, kuten tulojen vähentyminen, joka liittyy tiettyjen toimien tai tuotteiden väliaikaiseen kieltämiseen kuluttajansuojatarkoituksessa. Tehdessään päätöksen tämän suojalausekemekanismiin nojalla neuvoston olisi äänestettävä noudattaen periaatetta, jonka mukaan kullakin jäsenellä on yksi ääni. On asianmukaista antaa neuvostolle tehtävä tässä asiassa ottaen huomioon jäsenvaltioilla tässä yhteydessä olevat erityisvelvollisuudet. Ottaen huomioon asian arkaluonteisuuden olisi varmistettava tiukat salassapitovelvollisuutta koskevat järjestelyt.
- (51) Päätöksentekomenettelyissään arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia unionin sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille arvopaperimarkkinaviranomaisen päätökset osoitetaan, olisi oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi. Arvopaperimarkkinaviranomaisen säädösten olisi oltava erottamaton osa unionin oikeutta.
- (52) Arvopaperimarkkinaviranomaisen keskeisenä päätöksentekooelimenä olisi oltava hallintoneuvosto, johon kuuluu kunkin jäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen päällikkö ja jonka puheenjohtajana toimii arvopaperimarkkinaviranomaisen puheenjohtaja. Komission, EJRK:n, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) edustajien olisi osallistuttava sen työskentelyyn tarkkailijoina. Hallintoneuvoston jäsenten olisi toimittava riippumattomasti ja ainoastaan unionin edun mukaisesti.
- (53) Hallintoneuvoston olisi tehtävä päätöksensä pääsääntöisesti yksinkertaisella enemmistöllä noudattaen periaatetta, jonka mukaan kullakin jäsenellä on yksi ääni. Yleisten säädösten, mukaan luettuina ne, jotka liittyvät teknisiin sääntely- ja täytäntöönpanostandardeihin, ohjeisiin ja suosituksiin, talousarvioasioihin sekä sellaisten jäsenvaltioiden pyyntöjen hyväksymiseen, että arvopaperimarkkinaviranomainen harkitsisi uudelleen päätöstä väliaikaisesti kieltää tietyt finanssitoimet tai rajoittaa niitä, on kuitenkin asianmukaista soveltaa määränemmistöllä tapahtuvaa äänestämistä koskevia sääntöjä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdan sekä Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) mukaisesti. Asiat, jotka koskevat kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista, olisi annettava käsiteltäväksi suppealle, objektiiviselle ja sellaisista jäsenistä koostuvalle lautakunnalle, jotka eivät ole erimielisyyden osapuolena olevien toimivaltaisten viranomaisen edustajia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Lautakunnan kokoonpanon olisi oltava riittävän tasapainoinen. Hallintoneuvoston jäsenten olisi hyväksyttävä lautakunnan tekemä päätös yksinkertaisella enemmistöllä noudattaen periaatetta, jonka mukaan kullakin jäsenellä on yksi ääni. Konsolidointiryhmän valvojan tekemien päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös voitaisiin kuitenkin hylätä äänen määrävähemmistöllä, sellaisena kuin tämä on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.
- (54) Johtokunnan, jonka jäseninä ovat arvopaperimarkkinaviranomaisen puheenjohtaja sekä kansallisten valvontaviranomaisen ja komission edustajat, olisi varmistettava, että arvopaperimarkkinaviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät. Johtokunnalle olisi annettava tarvittava toimivalta, jotta se voi muun muassa antaa ehdotukset vuosittaiseksi ja monivuotiseksi työohjelmaksi, käyttää tiettyä talousarviovaltaa, hyväksyä arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman, antaa erityissäännöksiä asiakirjojen julkisuudesta ja tehdä ehdotus vuosikertomukseksi.
- (55) Arvopaperimarkkinaviranomaisen edustajana olisi oltava kokopäivätoiminen puheenjohtaja, jonka hallintoneuvosto nimittää ansioiden, pätevyiden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella hallintoneuvoston komission avustamana järjestämän ja hallinnoiman avoimen valintamenettelyn jälkeen. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ensimmäisen puheenjohtajan nimitystä varten komission olisi muun muassa laadittava lopullinen ehdokasluettelo ansioiden, pätevyiden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella. Tämän asetuksen mukaisesti laadittavassa kertomuksessa olisi tarkasteltava myöhempiä nimityksiä varten, onko tarpeen, että komissio laatii lopullisen

- ehdokasluettelon. Ennen kuin valittu henkilö ottaa vastaan tehtävänsä ja enintään kuukauden kuluttua siitä, kun hallintoneuvosto on valinnut hänet, Euroopan parlamentilla olisi oltava oikeus valittua henkilöä kuultuaan vastustaa hänen nimitystään.
- (56) Arvopaperimarkkinaviranomaisen hallinnon johtaminen olisi uskottava toimitusjohtajalle, jolla olisi oltava oikeus osallistua hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.
- (57) Jotta varmistetaan eri toimialojen keskinäinen yhtenäisyys Euroopan valvontaviranomaisten toiminnassa, näiden olisi sovittava toimintansa tiiviisti yhteen yhteiskomiteassa ja sovittava tarvittaessa yhteisistä kannoista. Yhteiskomitean olisi sovittava Euroopan valvontaviranomaisten toimintoja yhteen suhteessa finanssiryhmittymiin ja muihin monialaisiin kysymyksiin. Kun on kyse säädöksistä, jotka kuuluvat myös Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen) tai Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen) toimivaltaan, asianomaisten Euroopan valvontaviranomaisten olisi tarvittaessa annettava kyseiset säädökset samanaikaisesti. Euroopan valvontaviranomaisen puheenjohtajien olisi vuoroteltava yhteiskomitean puheenjohtajana 12 kuukauden toimikausin. Yhteiskomitean puheenjohtajan olisi oltava EJKR:n varapuheenjohtaja. Yhteiskomitealla olisi oltava oma henkilöstö, jonka Euroopan valvontaviranomaiset ovat antaneet sen käyttöön, jotta mahdollistetaan epävirallinen tietojen jakaminen ja Euroopan valvontaviranomaisten yhteisen valvontakulttuurin kehittäminen.
- (58) On tarpeen varmistaa, että osapuolilla, joita arvopaperimarkkinaviranomaisen tekemät päätökset koskevat, on mahdollisuus käyttää tarvittavia oikeussuojakeinoja. Jos arvopaperimarkkinaviranomaisella on valtuudet päätöksentekoon, osapuolille olisi menettelyn tehokkuuden vuoksi myönnettävä oikeus valittaa valituslautakuntaan, jotta osapuolten oikeuksia voitaisiin suojella tehokkaasti. Tehokkuuden ja yhtenäisyyden vuoksi valituslautakunnan olisi oltava Euroopan valvontaviranomaisten yhteinen elin, joka on riippumaton niiden hallinto- ja sääntelyrakenteista. Valituslautakunnan päätökseen olisi oltava mahdollisuus hakea muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa.
- (59) Arvopaperimarkkinaviranomaisen täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sille olisi annettava oma talousarvio, jonka tulot ovat suurimaksi osaksi peräisin kansallisten valvontaviranomaisten pakollisista maksuosuuksista ja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta. Unionin arvopaperimarkkinaviranomaiselle myöntämä rahoitus edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽¹⁾ 47 kohdan mukaisesti. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava arvopaperimarkkinaviranomaisen tilintarkastus. Kokonaistalousarvio kuuluu vastuuvapausmenettelyn piiriin.
- (60) Arvopaperimarkkinaviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999⁽²⁾. Lisäksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen⁽³⁾.
- (61) Avointen ja läpinäkyvien työehtojen ja henkilöstön yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstöön olisi sovellettava Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja⁽⁴⁾.
- (62) On erityisen tärkeää suojella liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle toimitetun ja verkostossa vaihdetun tiedon luottamuksellisuus olisi varmistettava tiukkojen ja tehokkaiden salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen avulla.
- (63) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽⁵⁾ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽⁶⁾ sovelletaan täysimääräisesti tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.
- (64) Arvopaperimarkkinaviranomaisen toiminnan avoimuuden varmistamiseksi tähän viranomaiseen olisi sovellettava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001⁽⁷⁾.
- (65) Kolmansien maiden olisi voitava osallistua arvopaperimarkkinaviranomaisen työhön unionin kanssa tehtävien asianmukaisten sopimusten mukaisesti.
- (66) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen vakavaraisuuden valvonta ja sääntely, sijoittajien suojaaminen, finanssimarkkinoiden eheyden, tehokkuuden ja moitteettoman toiminnan turvaaminen, finanssijärjestelmän vakauden ylläpito ja valvonnan kansainvälisen yhteensovittamisen lujittaminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi toteuttaa paremmin

(2) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

(3) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

(4) EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

(5) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(6) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

(7) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

(1) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

- (67) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava hoitaakseen kaikki Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean nykyiset tehtävät ja saatava sen valtuudet. Komission päätös 2009/77/EY olisi sen vuoksi kumottava viranomaisen perustamispäivänä ja rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistöimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta 16 päivänä syyskuuta 2009 tehtyä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös 716/2009/EY⁽¹⁾ olisi muutettava tämän mukaisesti. Ottaen huomioon Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean jo olemassa olevat rakenteet ja toimet on tärkeää varmistaa erittäin läheinen yhteistyö Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean ja komission välillä asianmukaisia siirtymäjärjestelyjä käyttöön otettaessa, jotta varmistetaan se, että ajanjakso, jona komissio on vastuussa arvopaperimarkkinaviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta, jäisi mahdollisimman lyhyeksi.
- (68) On aiheellista asettaa määräaika tämän asetuksen soveltamiselle, jotta varmistetaan, että arvopaperimarkkinaviranomainen on asianmukaisesti valmistautunut toiminnan aloittamiseen ja että siirtyminen Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komiteasta tapahtuu sujuvasti. Arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava asianmukainen rahoitus. Ainakin aluksi sen rahoituksen olisi oltava 40 prosentin osalta peräisin unionin varoista ja 60 prosentin osalta jäsenvaltioiden maksuosuuksista, jotka suoritetaan siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrätyn äänten painotuksen mukaisesti.
- (69) Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voidaan perustaa 1 päivänä tammikuuta 2011, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

PERUSTAMINEN JA OIKEUDELLINEN ASEMA

1 artikla

Perustaminen ja toimiala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä "arvopaperimarkkinaviranomainen".

(1) EUVL L 253, 25.9.2009, s. 8.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimii tässä asetuksessa uskottujen valtuuksien puitteissa sekä direktiivin 97/9/EY, direktiivin 98/26/EY, direktiivin 2001/34/EY, direktiivin 2002/47/EY, direktiivin 2003/6/EY, direktiivin 2003/71/EY, direktiivin 2004/39/EY, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2009/65/EY ja direktiivin 2006/49/EY soveltamisalalla, rajoittamatta kuitenkaan Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) toimivaltaa vakavaraisuusvalvonnassa, sekä tulevaisuudessa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien alalla annettavan lainsäädännön ja asetuksen (EY) N:o 1060/2009 soveltamisalalla ja, siltä osin kuin näitä säädöksiä sovelletaan sijoituspalveluja tarjoaviin yrityksiin tai yhteissijoitusyrityksiin, jotka pitävät osuuksiaan ja osakkeitaan kaupan, sekä niitä valvoviin toimivaltaisiin viranomaisiin, soveltuvin osin direktiivin 2002/87/EY, direktiivin 2005/60/EY ja direktiivin 2002/65/EY soveltamisalalla, mukaan luettuina kaikki näihin säädöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset ja mahdolliset muut oikeudellisesti sitovat unionin säädökset, joissa arvopaperimarkkinaviranomaiselle annetaan tehtäviä.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimii myös 2 kohdassa tarkoitettun lainsäädännön soveltamisalaa kuuluvien markkinoitajien toiminnan alalla, asioissa, joita 2 kohdassa tarkoitettujen säädökset eivät suoraan koske, mukaan luettuina yritysten hyvää hallintotapaa, tilintarkastusta ja tilinpäätösraportointia koskevat kysymykset, edellyttäen, että arvopaperimarkkinaviranomaisen tällaiset toimet ovat tarpeen mainittujen säädösten tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Arvopaperimarkkinaviranomainen toteuttaa myös tarpeelliset toimet julkisten ostotarjousten, selvityksen ja johdannaisia koskevien kysymysten osalta.

4. Tämän asetuksen säännökset eivät rajoita komission toimivaltaa eivätkä erityisesti sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista toimivaltaa varmistaa, että unionin oikeutta noudatetaan.

5. Arvopaperimarkkinaviranomaisen tavoitteena on suojella yleistä etua edistämällä finanssijärjestelmän lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vakautta sekä tehokkuutta unionin talouden ja sen kansalaisten ja yritysten kannalta. Arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtävänä on omalta osaltaan:

- parantaa sisämarkkinoiden toimintaa, mihin sisältyy erityisesti asianmukainen, tehokas ja yhdenmukainen sääntely ja valvonta,
- turvata finanssimarkkinoiden eheys, avoimuus, tehokkuus ja moitteeton toiminta,
- tehostaa valvonnan kansainvälistä yhteensovittamista,
- estää toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttö ja edistää tasapuolisia kilpailuolosuhteita,
- varmistaa, että investointiriskien ja muiden riskien ottoa säännellään ja valvotaan asianmukaisesti, ja
- parantaa asiakkaiden suoja.

Tätä varten arvopaperimarkkinaviranomainen edistää 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten johdonmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen varmistamista, edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä, antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä laatii taloudellisia analyyseja markkinoista edistääkseen arvopaperimarkkinaviranomaisen tavoitteiden saavuttamista.

Suorittaessaan sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä arvopaperimarkkinaviranomainen kiinnittää erityistä huomiota sellaisten finanssimarkkinoiden toimijoiden aiheuttamiin järjestelmäriskihin, joiden toiminnan lopettaminen saattaa haitata finanssijärjestelmän tai reaali talouden toimintaa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimii tehtäviään suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan unionin edun mukaisesti.

2 artikla

Euroopan finanssivalvontajärjestelmä

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen on osa Euroopan finanssivalvontajärjestelmää (EFVJ). EFVJ:n päätavoitteena on varmistaa, että finanssialaan sovellettavat säännöt pannaan asianmukaisesti täytäntöön, jotta säilytetään finanssivakaus, ja varmistaa luottamus finanssijärjestelmään yleensä sekä riittävä suoja finanssipalvelujen asiakkaille.

2. EFVJ koostuu seuraavista:

- a) Euroopan järjestelmäriskikomitea, siltä osin kuin kyse on asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 ⁽¹⁾ ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta;
- b) arvopaperimarkkinaviranomainen;
- c) Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), joka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽²⁾;
- d) Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), joka on perustettu ... päivänsä...kuuta...annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ⁽³⁾;
- e) Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea, jäljempänä ”yhteiskomitea”, siltä osin kuin on kyse tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1094/2010 54–57 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisesta;
- f) jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tai valvontaviranomaiset, jotka on yksilöity tämän asetuksen, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1094/2010 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä EJRK:n sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) Euroopan valvontaviranomaisen

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 12.

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 48.

(Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa varmistetaan toimien johdonmukaisuuden eri toimialojen välillä ja muodostaen yhteisiä kantoja finanssiryhmittymien valvonnan ja muiden eri alojen välisten kysymysten osalta.

4. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti EFVJ:n osapuolet tekevät luottamukseen ja täysimääräiseen keskinäiseen kunnioitukseen perustuvaa yhteistyötä erityisesti varmistukseen, että ne toimittavat jatkuvasti toisilleen tarkoituksenmukaisia ja luotettavia tietoja.

5. EFVJ:n osapuolina olevilla valvontaviranomaisilla on velvollisuus valvoa unionissa toimivia finanssialamarkkinoiden toimijoita 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti.

3 artikla

Viranomaisten vastuu

Edellä 2 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten vastaavat toiminnastaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) ”finanssimarkkinoiden toimijalla” henkilöä, johon sovelletaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä tai niiden säädösten täytäntöönpanemiseksi annetussa kansallisessa lainsäädännössä asetettua vaatimusta;
- 2) ”finanssimarkkinoiden merkittävällä toimijalla” finanssimarkkinoiden toimijaa, jonka säännöllisellä toiminnalla tai taloudellisella elinkelpoisuudella on tai todennäköisesti on merkittävä vaikutus unionin finanssimarkkinoiden vakaukseen, eheyteen tai tehokkuuteen;
- 3) ”toimivaltaisilla viranomaisilla”
 - i) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäädännössä määritellyjä toimivaltaisia viranomaisia ja/tai valvontaviranomaisia;
 - ii) direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että sijoituspalveluja tarjoavat yritykset tai yhteissijoitusyritykset, jotka pitävät osuuksiaan ja osakkeitaan kaupan, noudattavat niille noissa direktiiveissä asetettuja vaatimuksia;
 - iii) sijoittajien korvausjärjestelmien osalta elimiä, jotka hallinnoivat kansallisia korvausjärjestelmiä direktiivin 97/9/EY mukaisesti, tai näitä järjestelmiä mainitun direktiivin mukaisesti valvovaa viranomaista siinä tapauksessa, että sijoittajien korvausjärjestelmän toimintaa hallinnoi yksityinen yhtiö.

5 artikla

Oikeudellinen asema

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen on unionin elin, joka on oikeushenkilö.
2. Arvopaperimarkkinaviranomaisella on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukainen oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Arvopaperimarkkinaviranomaista edustaa sen puheenjohtaja.

6 artikla

Kokoonpano

Arvopaperimarkkinaviranomainen koostuu seuraavista:

- 1) hallintoneuvosto, jonka tehtävät on säädetty 43 artiklassa;
- 2) johtokunta, jonka tehtävät on säädetty 47 artiklassa;
- 3) puheenjohtaja, jonka tehtävät on säädetty 48 artiklassa;
- 4) toimitusjohtaja, jonka tehtävät on säädetty 53 artiklassa;
- 5) valituslautakunta, jonka tehtävät on säädetty 60 artiklassa.

7 artikla

Kotipaikka

Arvopaperimarkkinaviranomaisen kotipaikka on Pariisi.

II LUKU

ARVOPAPERIMARKKINAVIRANOMAISEN TEHTÄVÄT JA TOIMIVALTA

8 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtävät ja toimivalta

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisella on seuraavat tehtävät:
 - a) se auttaa luomaan yhteisiä, laadukkaita sääntely- ja valvontastandardeja ja -käytäntöjä erityisesti antamalla lausuntoja unionin toimielimille ja laatimalla ohjeita, suosituksia sekä teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnoksia, jotka perustuvat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyihin säädöksiin;
 - b) se myötävaikuttaa oikeudellisesti sitovien unionin säädösten yhdenmukaiseen soveltamiseen erityisesti edistämällä yhteistä valvontakulttuuria, varmistamalla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten yhdenmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen, estämällä toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäytön, sovittamalla ja ratkaisemalla toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä, varmistamalla finanssimarkkinoiden toimijoiden tehokkaan ja yhdenmukaisen valvonnan sekä huolehtimalla valvontakollegioiden yhdenmukaisesta toiminnasta ja toteuttamalla toimia muun muassa kriisitilanteissa;

- c) se edistää ja helpottaa tehtävien ja vastuun siirtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä;
 - d) se tekee tiivistä yhteistyötä EJRK:n kanssa erityisesti toimittamalla tälle tietoja, joita tämä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi, ja varmistamalla asianmukaisten jatkotoimien toteuttamisen EJRK:n antamien varoitusten ja suositusten pohjalta;
 - e) se järjestää ja suorittaa toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointia muun muassa antamalla ohjeita ja suosituksia sekä määrittämällä parhaita käytäntöjä valvontatulosten johdonmukaisuuden parantamiseksi;
 - f) se seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan;
 - g) se laatii taloudellisia markkina-analyyssejä tietojen saamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtävien hoitamista varten;
 - h) se parantaa sijoittajien suojausta;
 - i) se edistää valvontakollegioiden johdonmukaista ja yhdenmukaista toimintaa, järjestelmäriskien valvontaa, arviointia ja mittaamista, elvytys- ja kriisintarkkailusuunnitelmien kehittämistä ja yhteensovittamista varmistamalla sijoittajille annettavan korkean suojan koko unionissa ja kehittämällä menetelmiä vaikeuksissa olevien finanssimarkkinoiden toimijoiden kriisin ratkaisemiseksi ja soveltuvien finanssivälineiden tarpeen arvioimiseksi 21–26 artiklan mukaisesti;
 - j) se suorittaa muita tässä asetuksessa tai muissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä säädettyjä tehtäviä;
 - k) se julkaisee ja päivittää säännöllisesti verkkosivustollaan toimialaansa liittyviä tietoja, erityisesti rekisteröidyistä finanssimarkkinoiden toimijoista omalla vastuualueellaan sen varmistamiseksi, että tiedot ovat helposti yleisön saatavilla;
 - l) se ottaa tarvittaessa vastatakseen kaikista Euroopan arvopaperimarkkinavaltuutettujen komitean olemassa olevista ja keskenkäytävistä tehtävistä.
2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisella on tämän asetuksen mukainen toimivalta ja erityisesti toimivalta
 - a) laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi 10 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - b) laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi 15 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - c) antaa ohjeita ja suosituksia 16 artiklassa säädetyn tavoin;

- d) antaa erityistapauksissa suosituksia 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun tavoin;
- e) tehdä toimivaltaisille viranomaisille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 18 artiklan 3 kohdassa ja 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- f) jos kyseessä on suoraan sovellettava unionin oikeus, tehdä finanssimarkkinoiden toimijoille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 17 artiklan 6 kohdassa, 18 artiklan 3 kohdassa ja 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- g) antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle tai komissiolle 34 artiklassa säädetyn tavoin;
- h) kerätä tarvittavat tiedot finanssimarkkinoiden toimijoista 35 artiklassa säädetyn tavoin;
- i) kehittää yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tuotteen ominaispiirteiden ja jakeluprosessien vaikutusta finanssimarkkinoiden toimijoiden taloudelliseen tilanteeseen ja kuluttajansuojaan;
- j) luoda keskitetysti saatavilla oleva tietokanta rekisteröidyistä finanssimarkkinoiden toimijoista toimivaltaansa kuuluvalla alalla, silloin kun tästä on säädetty 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädöksissä.

9 artikla

Kuluttajansuojaan ja finanssialan toimintaan liittyvät tehtävät

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisella on johtava tehtävä avoimuuden, selkeyden ja oikeudenmukaisuuden edistämässä kuluttajien finanssitilanteiden tai -palvelujen markkinoilla koko sisämarkkina-alueella myös siten, että se:
- a) kerää ja analysoi tietoja kulutuksen muutoksista ja raportoi niistä,
- b) tarkastelee ja sovittaa yhteen talouden toiminnan ymmärtämiseen tähtäviä ja talousalan valistusta koskevia toimivaltainen viranomaisten aloitteita,
- c) kehittää alan koulutustavoitteita, ja
- d) edistää yhteisten julkistamissääntöjen kehittämistä.
2. Arvopaperimarkkinaviranomainen valvoo uusia ja nykyisiä finanssialan toimia ja voi antaa ohjeita ja suosituksia markkinoiden turvallisuuden ja vakauden sekä sääntelykäytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.
3. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös antaa varoituksia, jos jokin finanssialan toiminta muodostaa vakavan uhan 1 artiklan 5 kohdassa säädetuille tavoitteille.
4. Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa siihen kiinteästi kuuluvan finanssi-innovaatiokomitean, jossa saatetaan yhteen kaikki asiaankuuluvat toimivaltaiset kansalliset valvontaviranomaiset, jotta voidaan toimia yhteensovitettusti uuden tai innovatiivisen finanssialan toiminnan sääntelyssä ja valvonnassa sekä antaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle neuvoja, joita se voi esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi asettaa väliaikaisen kiellon tai rajoituksen tietyille finanssialan toimille, jotka vaarantavat finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko finanssijärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyksityksessä hyväksytyissä säädöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä säädetyn edellytyksin tai tarvittaessa kriisitilanteessa 18 artiklan mukaisesti ja siinä säädetyn edellytyksin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkistaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstään sopivin väliajoin ja vähintään joka kolmas kuukausi. Jollei päätöksen voimassaoloa jatketa kolmen kuukauden kuluttua, sen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä.

Jäsenvaltio voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista harkitsemaan päätöstään uudelleen. Siinä tapauksessa arvopaperimarkkinaviranomainen päättää 44 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, pitääkö se päätöksensä voimassa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös arvioida tarpeen asettaa kieltö tai rajoitus tietyn tyyppiselle finanssialan toimille ja tällaisen tarpeen käydessä ilmi ilmoittaa siitä komissiolle, jotta voidaan helpottaa tällaisen kiellon tai rajoituksen asettamista.

10 artikla

Tekniset sääntelystandardit

1. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto siirtävät komissiolle vallan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen harmonisointi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyksityksessä hyväksytyissä säädöksissä erityisesti määritellyillä aloilla, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa standardiluonnoksensa komission hyväksyttäväksi.

Teknisten sääntelystandardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai toimintavaltioita, ja niiden sisältö on rajoitettu lainsäätämisyksityksessä hyväksytyihin säädöksiin, joihin ne perustuvat.

Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle, se järjestää niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten standardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Arvopaperimarkkinaviranomainen pyytää lisäksi lausunnon 37 artiklassa tarkoitettua arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä.

Kun arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa teknisen sääntelystandardin luonnoksen, komissio lähettää sen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisen sääntelystandardin luonnoksen vastaanottamisesta, hyväksyykö se sen. Se voi hyväksyä teknisten sääntelystandardien luonnokset vain osittain tai muutettuina, jos unionin etu sitä vaatii.

Jos komissio ei aio hyväksyä teknisen sääntelystandardin luonnosta tai aikoo hyväksyä sen osittain tai muutettuna, se lähettää teknisen sääntelystandardin luonnoksen takaisin arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja selittää, miksi se ei hyväksy sitä tai, jos on kyse muutoksista, selvittää muutostensa syyt. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta komission ehdottamien muutosten pohjalta ja toimittaa sen uudelleen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Arvopaperimarkkinaviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei arvopaperimarkkinaviranomainen ole tämän kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen sääntelystandardin luonnosta tai jos se on toimittanut teknisen sääntelystandardin luonnoksen, jonka muutokset eivät ole komission ehdottamien muutosten mukaisia, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen tai hylätä sen.

Komissio ei saa muuttaa arvopaperimarkkinaviranomaisen valmisteleman teknisen sääntelystandardin luonnoksen sisältöä sovitamatta toimintaansa ennalta yhteen arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

2. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei ole toimittanut teknisen sääntelystandardin luonnosta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyksityksissä hyväksytyissä säädöksissä asetussa määräajassa, komissio voi pyytää tällaista luonnosta uuden määräajan kuluessa.

3. Vain jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei toimita teknisen sääntelystandardin luonnosta komissiolle 2 kohdan mukaisissa määräajoissa, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin delegoidulla säädöksellä ilman arvopaperimarkkinaviranomaisen luonnosta.

Komissio järjestää teknisten sääntelystandardien luonnoksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten sääntelystandardien laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Komissio pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitettua arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä lausunnon tai neuvoa.

Komissio toimittaa teknisen sääntelystandardin luonnoksen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio lähettää teknisen sääntelystandardinsa luonnoksen arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta ja toimittaa sen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Arvopaperimarkkinaviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei arvopaperimarkkinaviranomainen ole neljännessä alakohdassa tarkoitetun kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen sääntelypanostandardin luonnosta, komissio voi hyväksyä kyseisen teknisen sääntelystandardin.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen on toimittanut muutetun teknisen sääntelystandardin luonnoksen kuuden viikon kuluessa, komissio voi muuttaa teknisen sääntelystandardin luonnosta arvopaperimarkkinaviranomaisen ehdottamien muutosten pohjalta tai hyväksyä kyseisen teknisen sääntelystandardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen. Komissio ei saa muuttaa arvopaperimarkkinaviranomaisen valmisteleman teknisten sääntelystandardien luonnosten sisältöä sovitamatta toimintaansa ennalta yhteen arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

4. Tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja ne tulevat voimaan niissä mainittuna ajankohtana.

11 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi 16 päivästä joulukuuta 2010 lukien valta hyväksyä 10 artiklassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 14 artiklan mukaisesti.

3. Heti kun komissio on hyväksynyt teknisen sääntelystandardin, se antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Komissiolle siirrettyyn valtaan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja sovelletaan 12–14 artiklassa säädetyt ehtoja.

12 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 10 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimieliin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, ilmoittaa asiasta toiselle lainsäätäjälle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen teknisten sääntelystandardien voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Teknisten sääntelystandardien vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa teknistä sääntelystandardia säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komission hyväksymä tekninen sääntelystandardi on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika pidennetään kolmella kuukaudella.

Kun komissio hyväksyy teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin arvopaperimarkkinaviranomaisen toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa säädöstä, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika pidennetään kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitettun määräajan päättyessä vastustanut teknistä sääntelystandardia, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Tekninen sääntelystandardi voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen mainitun määräajan päättymistä, jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa standardia.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa teknistä sääntelystandardia 1 kohdassa tarkoitettussa määräajassa, se ei tule voimaan. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti teknistä säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa kyseistä teknistä sääntelystandardia.

14 artikla

Teknisten sääntelystandardien luonnoksen hyväksymättä jättäminen tai muuttaminen

1. Mikäli komissio ei hyväksy teknisen sääntelystandardin luonnosta tai muuttaa sitä 10 artiklassa säädetyin tavoin, se ilmoittaa asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja esittää niille syyt ratkaisulleen.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi tarvittaessa kutsua asiasta vastaavan komission jäsenen ja arvopaperimarkkinaviranomaisen puheenjohtajan kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua ilmoituksesta Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kokoukseen tai neuvoston erityiseen istuntoon erillisten näkemystensä esittämiseksi ja selvittämiseksi.

15 artikla

Tekniset täytäntöönpanostandardit

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisiä täytäntöönpanostandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä erityisesti määritellyillä aloilla. Teknisten täytäntöönpanostandardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai toimintavalintoja, ja niiden sisällössä on määritettävä näiden säädösten soveltamisen edellytykset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa teknisten täytäntöönpanostandardiensa luonnokset komission hyväksyttäväksi.

Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle, se järjestää tarvittaessa niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Arvopaperimarkkinaviranomainen pyytää lisäksi 37 artiklassa tarkoitettua arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä lausunnon.

Kun arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen, komissio lähettää sen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen vastaanottamisesta, hyväksyykö se sen. Komissio voi pidentää tätä määräaika yhdellä kuukaudella. Se voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen vain osittain tai muutettuina, jos unionin etu sitä vaatii.

Jos komissio ei aio hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta tai se aikoo hyväksyä sen vain osittain tai muutettuna, se lähettää sen takaisin arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja ilmoittaa, miksi se ei aio hyväksyä sitä tai, jos on kyse muutoksesta, selvittää muutostensa syyt. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi kuuden kuukauden kuluessa muuttaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta komission ehdottamien muutosten pohjalta ja toimittaa sen komissiolle uudelleen virallisen lausunnon muodossa. Arvopaperimarkkinaviranomainen lähettää virallisesta launnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei arvopaperimarkkinaviranomainen ole viidennessä alakohdassa tarkoitettun kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta tai jos se on toimittanut teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen, jonka muutokset eivät ole komission ehdottamien muutosten mukaisia, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen tai hylätä sen.

Komissio ei saa muuttaa arvopaperimarkkinaviranomaisen valmisteleman teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen sisältöä sovitamatta toimintaansa ennalta yhteen arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädettyllä tavalla.

2. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei ole toimittanut teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä asetetussa määräajassa, komissio voi pyytää tällaista luonnosta uuden määräajan kuluessa.

3. Vain jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei toimita teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta komissiolle 2 kohdan mukaisissa määräajoissa, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin täytäntöönpanosäädöksellä ilman arvopaperimarkkinaviranomaisen luonnosta.

Komissio järjestää teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, jolleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Komissio pyytää 37 lisäksi artiklassa tarkoitettua pankkialan osallisryhmältä lausunnon tai neuvoa.

Komissio toimittaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio lähettää teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta ja toimittaa sen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Arvopaperimarkkinaviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei arvopaperimarkkinaviranomainen ole neljännessä alakohdassa tarkoitettuna kuuden viikon jakson päättyessä toimittanut muutettua teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen on toimittanut muutetun teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen kuuden viikon jakson kuluessa, komissio voi muuttaa teknisten sääntelystandardin luonnosta arvopaperimarkkinaviranomaisen ehdottamien muutosten pohjalta tai hyväksyä kyseisen teknisen täytäntöönpanostandardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen.

Komissio ei saa muuttaa arvopaperimarkkinaviranomaisen valmistelemien teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten sisältöä sovittamatta toimintaansa ennalta yhteen arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädettyllä tavalla.

4. Tekniset täytäntöönpanostandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja ne tulevat voimaan niissä mainittuina ajankohtina.

16 artikla

Ohjeet ja suositukset

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa toimivaltaisille viranomaisille tai finanssimarkkinoiden toimijoille osoitettuja ohjeita ja suosituksia yhdenmukaisten, tehokkaiden ja toimivien valvontakäytäntöjen aikaansaamiseksi EFVJ:ssä sekä unionin oikeuden yhteisen, yhtenäisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen järjestää tarvittaessa ohjeita ja suosituksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä. Näiden kuulemisten ja analyysien on oltava oikeassa suhteessa ohjeen tai suosituksen laajuuteen, luonteeseen ja vaikutukseen. Arvopaperimarkkinaviranomainen pyytää tarvittaessa lisäksi 37 artiklassa tarkoitettua arvopaperimarkkina-alan osallisryhmältä lausunnon tai neuvoja.

3. Toimivaltaisten viranomaisten ja finanssimarkkinoiden toimijoiden on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia.

Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on kahden kuukauden kuluessa ohjeen tai suosituksen antamisesta vahvistettava, noudattaako tai aikooko se noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Siinä tapauksessa, että toimivaltainen viranomainen ei noudata tai aio noudattaa sitä, sen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja esitettävä perustelunsa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa julkisesti siitä, että toimivaltainen viranomainen ei noudata tai aio noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös tapauskohtaisesti päättää julkaista toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamat perustelut sille, että se ei noudata kyseistä ohjetta tai suositusta. Toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan etukäteen tällaisesta julkaisemisesta.

Jos ohjeessa tai suosituksessa edellytetään, finanssimarkkinoiden toimijoiden on ilmoitettava selkeästi ja yksityiskohtaisesti, noudattavatko ne kyseistä ohjetta tai suositusta.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle ne ohjeet ja suositukset, jotka se on antanut, ja mainitsee, mitkä toimivaltaiset viranomaiset eivät ole noudattaneet niitä ja miten arvopaperimarkkinaviranomainen aikoo varmistaa, että asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset vastedes noudattavat sen ohjeita ja suosituksia.

17 artikla

Unionin oikeuden rikkominen

1. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole soveltanut 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, edellä 10–15 artiklan mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai on soveltanut niitä tavalla, joka on ilmeisesti unionin oikeuden vastainen ja on erityisesti jättänyt varmistamatta, että finanssimarkkinoiden toimija täyttää näissä säädöksissä asetetut vaatimukset, arvopaperimarkkinaviranomainen toimii tämän artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädettyjen valtuuksien mukaisesti.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tutkia unionin oikeuden väitettyä rikkomista tai soveltamatta jättämistä yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston, komission tai arvopaperimarkkina-alan osallisryhmän pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tämän toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevänsä tutkimukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 35 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi viimeistään kahden kuukauden kuluttua tutkimuksensa aloittamisesta antaa kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksen siitä, mihin toimiin on ryhdyttävä unionin oikeuden noudattamiseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa suosituksen vastaanottamisesta ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle toimenpiteet, jotka se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa varmistaakseen unionin oikeuden noudattamisen.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole noudattanut unionin oikeutta yhden kuukauden kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaisen suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi arvopaperimarkkinaviranomaisen ilmoitettua asiasta tai omasta aloitteestaan antaa virallisen lausunnon, jossa toimivaltaista viranomaista vaaditaan toteuttamaan toimet, joita unionin oikeuden noudattaminen edellyttää. Komission virallisessa lausunnossa on otettava huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen suositus.

Komissio antaa tällaisen virallisen lausunnon viimeistään kolmen kuukauden kuluttua suosituksen antamisesta. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa yhdellä kuukaudella.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ja toimivaltaiset viranomaiset toimittavat komissiolle kaikki tarvittavat tiedot.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun virallisen lausunnon vastaanottamisesta ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle toimenpiteet, jotka se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa tämän virallisen lausunnon noudattamiseksi.

6. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata 4 kohdassa tarkoitettua virallista lausuntoa tuossa kohdassa mainitun määräajan kuluessa ja jos on tarpeen tasapuolisten kilpailuolosuhteiden säilyttämiseksi markkinoilla tai palauttamiseksi markkinoille taikka finanssijärjestelmän moitteettoman toiminnan ja eheyden varmistamiseksi saada viipymättä muutos siihen, että virallista lausuntoa ei noudateta, arvopaperimarkkinaviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssimarkkinoiden toimijoihin, tehdä finanssimarkkinoiden toimijalle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa sitä vaaditaan toteuttamaan toimet unionin oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen on oltava komission 4 kohdan nojalla antaman virallisen lausunnon mukainen.

7. Päätökset, jotka tehdään 6 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toteuttaessaan toimia sellaisten kysymysten osalta, joista on annettu 4 kohdan mukainen virallinen lausunto tai tehty 6 kohdan mukainen päätös, toimivaltaisten viranomaisten on, tapauksen mukaan, noudatettava joko kyseistä virallista lausuntoa tai päätöstä.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa, mitkä toimivaltaiset viranomaiset ja finanssimarkkinoiden toimijat eivät ole noudattaneet tämän artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja virallisia lausuntoja tai päätöksiä.

18 artikla

Toimet kriisitilanteissa

1. Kun on kyse epäsuotuisista muutoksista, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden unionissa, arvopaperimarkkinaviranomainen helpottaa aktiivisesti ja, jos se katsotaan tarpeelliseksi, sovittaa yhteen asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten toteuttamia toimia.

Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voi suorittaa tämän helpottamis- ja yhteensovittamistehtävänsä, sille on ilmoitettava kaikista asiaankuuluvista muutoksista ja se on kutsuttava tarkkailijaksi kaikkiin asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten asiaan liittyviin kokoontumisiin.

2. Neuvosto voi komissiota ja EJRK:aa sekä tarvittaessa Euroopan valvontaviranomaisia kuullen hyväksyä arvopaperimarkkinaviranomaisen, komission tai EJRK:n pyynnöstä arvopaperimarkkinaviranomaiselle osoitetun päätöksen, jossa todetaan tämän asetuksen soveltamista varten kriisitilanteen olemassaolo. Neuvosto tarkastelee tätä päätöstä uudelleen asianmukaisin väliajoin ja vähintään kerran kuukaudessa. Jollei päätöksen voimassaoloa jatketa kuukauden päätyttyä, sen voimassaolo lakkaa ilman eri toimenpiteitä. Neuvosto voi julistaa kriisitilanteen päättyneeksi milloin tahansa.

Jos EJRK tai arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että kriisitilanne saattaa syntyä, ne antavat neuvostolle osoitetun luottamuksellisen suosituksen ja liittävät siihen tilannearvion. Sen jälkeen neuvosto arvioi, onko tarpeen järjestää istunto. Tässä menettelyssä on taattava asianmukainen luottamuksellisuus.

Jos neuvosto toteaa kriisitilanteen olemassaolon, se ilmoittaa siitä asianmukaisesti ja viipymättä Euroopan parlamentille ja komissiolle.

3. Neuvoston hyväksytyä 2 kohdan mukaisen päätöksen ja poikkeustapauksissa, joissa kansallisten viranomaisten yhteensovitettu toiminta on tarpeen sellaisten epäsuotuisien muutosten käsittelemiseksi, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden Euroopan unionissa, arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä yksittäisiä päätöksiä, joissa toimivaltaisia viranomaisia vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti kaikkien tällaisten muutosten käsittelemiseksi varmistamalla, että finanssimarkkinoiden toimijat ja toimivaltaiset viranomaiset täyttävät tuossa lainsäädännössä asetetut vaatimukset.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata 3 kohdassa tarkoitettua arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöstä siinä asetetun määräajan kuluessa, arvopaperimarkkinaviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäätämisyksityksessä hyväksytyjen säädösten, mainittujen säädösten nojalla hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan

sovellettavissa finanssimarkkinoiden toimijoihin, tehdä finanssimarkkinoiden toimijalle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa toimijaa vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet kyseisen lainsäädännön mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna jostain käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa. Tätä sovelletaan vain tilanteissa, joissa toimivaltainen viranomaisen ei sovelle 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja lainsäätämismääräyksiä hyväksytyjä säädöksiä, mainittujen säädösten nojalla hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai soveltaa niitä tavalla, joka on ilmeisesti kyseisten säädösten selvä rikkominen, ja joissa on tarpeen kiireesti korjata tilanne finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko finanssijärjestelmän taikka sen osan vakauden palauttamiseksi unionissa.

5. Päätökset, jotka tehdään 4 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toimien, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 3 tai 4 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien kysymysten osalta, on oltava kyseisten päätösten mukaisia.

19 artikla

Kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen rajat ylittävissä tilanteissa

1. Jos toimivaltainen viranomaisen on eri mieltä toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä tai toimien puuttumisesta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä tarkoitetuissa tapauksissa, arvopaperimarkkinaviranomainen voi yhden tai useamman asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen tämän artiklan 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.

Tapauksissa, jotka on määritelty 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna lainsäädännössä ja joissa objektiivisten arviointiperusteiden mukaan eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten voidaan todeta olevan erimielisiä, arvopaperimarkkinaviranomainen voi omasta aloitteestaan auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen 2–4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen asettaa määräjajan toimivaltaisten viranomaisten väliselle sovittelulle ottaen huomioon 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä mahdollisesti asetetut määräjajat sekä asian monitahoisuuden ja kiireellisyyden. Tässä vaiheessa arvopaperimarkkinaviranomainen toimii sovittelijana.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole päässeet sopimukseen 2 kohdassa tarkoitettua sovitteluvaiheessa, arvopaperimarkkinaviranomainen voi 44 artiklan 1 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdä vaikutuksiltaan kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia sitovan päätöksen, jossa näitä vaaditaan asian ratkaisemiseksi toteuttamaan tietty toimi tai pidättymään toimista, jotta varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.

4. Jos toimivaltainen viranomaisen ei noudata arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöstä ja jättää siten varmistamatta, että finanssimarkkinoiden toimija noudattaa vaatimuksia, jotka ovat siihen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten nojalla suoraan sovellettavissa, arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä finanssimarkkinoiden toimijalle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa tätä vaaditaan toteuttamaan toimet unionin oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna jostain käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

5. Päätökset, jotka tehdään 4 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden. Toimien, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 3 tai 4 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien tosiseikkojen osalta, on oltava näiden päätösten mukaisia.

6. Arvopaperimarkkinaviranomaisen puheenjohtaja selvittää 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kertomuksessa toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien luonteen ja tyyppin, aikaansaadut sopimukset ja näiden erimielisyyksien ratkaisemiseksi tehdyt päätökset.

20 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen toimialojen välillä

Yhteiskomitea ratkaisee 19 ja 56 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän asetuksen, asetuksen (EU) 1093/2010 ja asetuksen (EU) 1094/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten välille mahdollisesti syntyvät toimialojen väliset erimielisyydet.

21 artikla

Valvontakollegiot

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen edistää ja seuraa osallistaan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämismääräyksiä hyväksytyissä säädöksissä perustettujen valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa ja edistää unionin oikeuden yhdenmukaista soveltamista valvontakollegioissa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstön on voitava parhaiden valvontakäytäntöjen lähentämiseksi osallistua valvontakollegioiden toimintaan, myös kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen yhteisesti suorittamiin paikan päällä tehtäviin tarkastuksiin.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisella on päävastuu valvontakollegioiden johdonmukaisen ja yhdenmukaisen toiminnan varmistamisesta rajojen yli toimivien laitosten osalta unionissa ottamalla huomioon 23 artiklassa tarkoitettujen finanssimarkkinoiden toimijoiden aiheuttaman järjestelmäriskin.

Tämän artiklan tätä kohtaa ja 1 kohtaa sovellettaessa arvopaperimarkkinaviranomaisesta pidetään asiaa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna "toimivaltaisena viranomaisena".

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi

- a) kerätä ja jakaa yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa kaikki olennaiset tiedot helpottaakseen kollegioiden työtä sekä perustaa keskusjärjestelmän ja hallinnoida sitä, jotta tällaiset tiedot olisivat kollegioissa toimivaltaisten viranomaisten saatavilla;
- b) käynnistää ja sovittaa yhteen unionin laajuisia stressitestejä 32 artiklan mukaisesti, jotta voidaan arvioida finanssimarkkinoiden merkittävien toimijoiden kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, erityisesti 23 artiklassa tarkoitettujen finanssimarkkinoiden merkittävien toimijoiden aiheuttamaa järjestelmäriskiä, sekä arviointia finanssimarkkinoiden toimijoiden aiheuttaman järjestelmäriskin mahdollisesta lisääntymisestä stressitilanteissa varmistaen, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla yhdenmukaisia menetelmiä, ja tarvittaessa antaa toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksen stressitestissä havaittujen puutteiden korjaamiseksi;
- c) edistää tehokkaita ja toimivia valvontatoimia ja myös arvioida riskit, joille finanssimarkkinoiden toimijat altistuvat tai saattavat altistua stressitilanteissa;
- d) valvoa tässä asetuksessa määritettyjen tehtävien ja valtuuksien mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten suorittamia tehtäviä; ja
- e) pyytää kollegiota käsittelemään asian uudelleen, jos se katsoo, että päätös johtaisi unionin oikeuden virheelliseen soveltamiseen tai ei edistäisi valvontakäytäntöjen lähentymisen tavoitetta. Se voi myös vaatia kollegion kokouksen kutsumista koolle tai jonkun kohdan lisäämistä kokouksen esityslistalle.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnoksia varmistaakseen valvontakollegioiden käytännön toimintaa koskevien sääntösten yhtenäisten soveltamisen edellytykset sekä antaa 16 artiklan nojalla hyväksytyjä ohjeita ja suosituksia valvonnan ja valvontakollegioiden omaksumien parhaiden käytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle on oikeudellisesti sitova sovittelijan tehtävä, jonka tarkoituksena on antaa sille mahdollisuus ratkaista toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä 19 artiklan mukaisesti valvontapäätöksiä, jotka ovat suoraan sovellettavissa kyseiseen finanssimarkkinoiden toimijaan.

22 artikla

Yleiset säännökset

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa asianmukaisesti huomioon asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 määritellyn järjestelmäriskin. Se arvioi sellaisten häiriöiden vaaraa finanssipalvelujen alalla, jotka
 - a) johtuvat koko finanssijärjestelmän tai sen osien heikentymisestä; ja

- b) saattavat vaikuttaa huomattavan kielteisesti sisämarkkinoihin ja reaalityönteeseen.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa tarvittaessa huomioon EJRK:n ja arvopaperimarkkinaviranomaisen kehittämän järjestelmäriskin seurannan ja arvioinnin sekä reagoi EJRK:n varoituksiin ja suosituksiin asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan mukaisesti.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii yhteistyössä EJRK:n kanssa ja 23 artiklan mukaisesti finanssimarkkinoiden merkittävien toimijoiden aiheuttaman järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevan yhteisen lähestymistavan, mukaan lukien tarvittaessa määrälliset ja laadulliset indikaattorit;

Nämä indikaattorit ovat ratkaiseva tekijä määritettäessä asianmukaisia valvontatoimia. Arvopaperimarkkinaviranomainen seuraa tehtyjen määritysten lähentymisen astetta yhteisen lähestymistavan edistämiseksi.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tarpeen mukaan finanssimarkkinoiden merkittävälle toimijoille lisäohjeita ja -suosituksia niiden aiheuttaman järjestelmäriskin huomioon ottamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten soveltamista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että finanssimarkkinoiden merkittävien toimijoiden aiheuttama järjestelmäriski otetaan huomioon laadittaessa luonnoksia teknisiksi sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäätämisyksityksessä hyväksytyjen säädösten mukaisilla aloilla.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan suorittaa tiettytyyppisen finanssialan toiminnan tai tuotetyypin tai menettelytavan tutkinnan, jotta voidaan arvioida mahdollisia finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan tai finanssijärjestelmän vakauteen kohdistuvia uhkia ja antaa asianmukaisia toimintaa koskevia suosituksia kyseisille toimivaltaisille viranomaisille.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tätä varten käyttää sille tässä asetuksessa, myös 35 artiklassa, annettuja valtuuksia.

5. Yhteiskomitea huolehtii tämän artiklan mukaisesti suoritettujen toimien yleisestä ja alojen välisestä yhteensovittamisesta.

23 artikla

Järjestelmäriskin tunnistaminen ja mittaaminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen kehittää EJRK:aa kuullen järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevia arviointiperusteita sekä asianmukaisen stressitestijärjestelmän, johon kuuluu finanssimarkkinoiden toimijoiden aiheuttaman järjestelmäriskin stressitilanteissa tapahtuvan mahdollisen lisääntymisen arviointi. Näihin finanssimarkkinoiden toimijoihin, jotka saattavat aiheuttaa järjestelmäriskin, sovelletaan tiukennettua valvontaa ja tarvittaessa 25 artiklassa tarkoitettuja elvytys- ja kriisinratkaisumenettelyjä.

2. Laatiessaan finanssimarkkinoiden toimijoiden aiheuttaman järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevia arviointiperusteita arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa täysin huomioon asiaankuuluvat kansainväliset, mukaan lukien Finanssimarkkinoiden vakautta seuraavan elimen (Financial Stability Board, FSB), Kansainvälisen valuuttarahaston (International Monetary Fund, IMF) ja kansainvälisen järjestelypankin (Bank for International Settlements, BIS) vahvistamat lähestymistavat.

24 artikla

Pysyvä valmius torjua järjestelmäriskit

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että sillä on erityinen ja jatkuva valmius torjua tehokkaasti 22 ja 23 artiklassa tarkoitettujen järjestelmäriskien toteutumista, erityisesti sellaisten laitosten osalta, jotka aiheuttavat järjestelmäriskin.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen toteuttaa sille tässä asetuksessa ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa lainsäädännössä annetut tehtävät sekä edistää johdonmukaisen ja yhteensovitetun kriisinhallinta- ja kriisinratkaisujärjestelmän toteutumista unionissa.

25 artikla

Tervehdyttämis- ja kriisinratkaisumenettelyt

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen myötävaikuttaa ja osallistuu aktiivisesti tehokkaiden ja toimivien tervehdyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmien, kriisitalanteessa noudatettavien menettelyjen sekä ennaltaehkäisevien toimenpiteiden kehittämiseen ja yhteensovittamiseen minimoidakseen mahdollisista häiriöistä järjestelmään aiheutuvat vaikutukset.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määriteltyjä teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja 10–15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla

Kansallisten sijoittajien korvausjärjestelmien eurooppalainen järjestelmä

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen myötävaikuttaa kansallisten sijoittajien korvausjärjestelmien (Investor Compensation Schemes, ICS) eurooppalaisen järjestelmän lujittamiseen toimimalla sille tässä asetuksessa annetun toimivallan nojalla sen varmistamiseksi, että direktiiviä 94/9/EY sovelletaan asianmukaisesti siten, että voidaan varmistaa, että ne maksut, jotka kansalliset sijoittajien korvausjärjestelmät vastaanottavat asianomaisilta finanssimarkkinoiden toimijoilta, mukaan lukien tarvittaessa finanssimarkkinoiden toimijat, joiden päätoimipaikka on kolmannessa maissa, turvaavat niiden riittävän rahoituksen, sekä turvaavat korkeatasoisen suojan kaikille tallettajille yhdenmukaisten puitteiden mukaisesti koko unionissa.

2. Sijoittajien korvausjärjestelmiin sovelletaan arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuksia hyväksyä ohjeita ja suosituksia koskevaa 16 artiklaa.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyissä säädöksissä määriteltyjä teknisiä sääntely- ja

täytäntöönpanostandardeja 10–15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Jäljempänä 81 artiklassa tarkoitettussa tämän asetuksen tarkistuksessa tarkastellaan erityisesti kansallisten sijoittajien korvausjärjestelmien eurooppalaisen järjestelmän lähentymistä.

27 artikla

Kriisinratkaisu- ja rahoitusjärjestelyjen eurooppalainen järjestelmä

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen edistää vastuualueillaan menetelmien kehittämistä vaikeuksissa olevien finanssimarkkinoiden merkittävien toimijoiden kriisin ratkaisemiseksi tavoilla, joilla vältetään vaikutusten leviäminen ja joilla niiden toiminta voidaan lopettaa asianmukaisesti ja viipymättä, mihin sisältyvät tarvittaessa johdonmukaiset ja uskottavat rahoitusjärjestelyt.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen edistää työskentelyä, joka koskee tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyviä kysymyksiä ja finanssilaitoksilta perittävien maksujen ja verojen sellaisten järjestelmien kumulatiivisia vaikutuksia, joita voidaan ottaa käyttöön vastuun oikeudenmukaisen jakamisen varmistamiseksi ja kannustimien luomiseksi järjestelmäriskin hallitsemista varten osana johdonmukaista ja uskottavaa kriisinratkaisukehystä.

Jäljempänä 81 artiklassa tarkoitettussa tämän asetuksen tarkistuksessa tarkastellaan erityisesti arvopaperimarkkinaviranomaisen aseman mahdollista vahvistamista kriisien ehkäisyyn, hallintaan ja ratkaisun osalta.

28 artikla

Tehtävien ja vastuun siirto

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää tehtäviä ja vastuuta arvopaperimarkkinaviranomaiselle tai muille toimivaltaisille viranomaisille tämän siirron vastaanottajan suostumuksella ja tässä artiklassa säädetyin edellytyksin. Jäsenvaltiot voivat säätää vastuun siirtoa koskevia erityisjärjestelyjä, joita on noudatettava ennen kuin niiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät tällaisia siirtoa koskevia sopimuksia, ja ne voivat rajoittaa siirron laajuuden siihen, mikä on tarpeen rajojen yli toimivien finanssimarkkinoiden toimijoiden tai ryhmittymien tehokkaan valvonnan kannalta.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen rohkaisee ja helpottaa tehtävien ja vastuun siirtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä yksilöimällä tehtävät ja vastuut, jotka voidaan siirtää tai suorittaa yhdessä, sekä edistämällä parhaita toimintatapoja.

3. Vastuun siirron on johdettava 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä säädetyin toimivallan uudelleenjakoon. Siirrettyyn vastuuseen liittyvä menettely, täytäntöönpano sekä hallinnollinen ja oikeudellinen valvonta määräytyy sen viranomaisen lain mukaan, jolle vastuu on siirretty.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle siirtoa koskevista sopimuksista, jotka ne aikovat tehdä. Ne saavat panna sopimukset täytäntöön aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä, kun niistä on ilmoitettu arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa suunnitellusta sopimuksesta lausunnon kuukauden kuluessa siitä, kun sille on ilmoitettu sopimuksesta.

Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa toimivaltaisten viranomaisten tekemät siirtoa koskevat sopimukset sopivalla tavalla varmistaakseen, että niistä ilmoitetaan asianmukaisesti kaikille asianomaisille osapuolille.

29 artikla

Yhteinen valvontakulttuuri

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen osallistuu aktiivisesti yhteisen unionin valvontakulttuurin ja yhtenäisten valvontakäytäntöjen rakentamiseen sekä yhdenmukaisten menettelyjen ja yhtenäisten lähestymistapojen varmistamiseen koko unionissa. Arvopaperimarkkinaviranomainen suorittaa ainakin seuraavat toimet:

- a) se antaa toimivaltaisille viranomaisille lausuntoja;
 - b) se edistää tehokasta kahdenvälistä ja monenvälistä tietojen vaihtoa toimivaltaisten viranomaisten välillä noudattaen sovellettavia luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevia säännöksiä, jotka on annettu asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä;
 - c) se osallistuu korkealuokkaisten ja yhdenmukaisten valvontastandardien kehittämiseen, raportointistandardit mukaan luettuina, sekä kansainvälisten tilinpäätösstandardien kehittämiseen 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
 - d) se tarkastelee komission hyväksymien asianomaisten teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen antamien ohjeiden ja suositusten soveltamista ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia; ja
 - e) se laatii alakohtaisia ja monialaisia koulutusohjelmia, helpottaa henkilöstövaihtoa ja rohkaisee toimivaltaisia viranomaisia hyödyntämään paremmin väliaikaisia henkilöstösiirtoja ja muita välineitä.
2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tarvittaessa kehittää uusia käytännön välineitä ja lähentämiskeinoja, joilla edistetään yhteisten lähestymistapojen ja käytäntöjen noudattamista valvonnassa.

30 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointi

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen järjestää ja suorittaa säännöllisesti toimivaltaisten viranomaisten joidenkin tai kaikkien toimien vertaisarviointeja, jotta valvontatuloksista saataisiin entistä johdonmukaisempia. Tätä varten arvopaperimarkkinaviranomainen kehittää menetelmiä, joiden avulla arvioinnin kohteena olevia viranomaisia voidaan arvioida ja verrata toisiinsa objektiivisesti. Vertaisarviointeja suoritettaessa on otettava huomioon kyseistä toimivaltaista viranomaista koskevat olemassa olevat tiedot ja arvioinnit.

2. Vertaisarvioinnissa on arvioitava ainakin seuraavia seikkoja:
 - a) toimivaltaisen viranomaisen resurssi- ja hallinnointijärjestelyjen riittävyys ottaen erityisesti huomioon 10–15 artiklassa

tarkoitettujen teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten tehokas soveltaminen ja kyky vastata markkinakehitykseen;

- b) unionin oikeuden soveltamisessa ja valvontakäytännössä saavutettu lähentyminen, joka käsittää myös 10–16 artiklan nojalla hyväksytyt tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, ohjeet ja suositukset, sekä se, missä määrin valvontakäytännöllä saavutetaan unionin oikeudessa asetetut tavoitteet;
- c) joidenkin toimivaltaisten viranomaisten kehittämät parhaat käytännöt, joita muiden toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti kannattaisi omaksua;
- d) unionin oikeuden täytäntöön panemiseksi hyväksytyjen säännösten noudattamisen valvonnan tehokkuus ja yhtenäisyys, mukaan lukien hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset niitä henkilöitä kohtaan, jotka ovat vastuussa siitä, että näitä säännöksiä ei ole noudatettu.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa vertaisarvioinnin perusteella 16 artiklan mukaisia ohjeita ja suosituksia. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä noudattamaan näitä ohjeita ja suosituksia 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa vertaisarvioinnin tulokset huomioon laatiessaan 10–15 artiklassa tarkoitettuja luonnoksia teknisiksi sääntely- tai täytäntöönpanostandardeiksi.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen asettaa vertaisarviointien perusteella määritettävät parhaat käytännöt yleisesti saataville. Vertaisarviointien kaikki muut tulokset voidaan julkaista vertaisarvioinnin kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella.

31 artikla

Yhteensovittamista koskeva tehtävä

Arvopaperimarkkinaviranomainen huolehtii yleisestä toimivaltaisten viranomaisten välisestä yleisestä yhteensovittamisesta erityisesti silloin, kun epäsuotuisat muutokset voivat vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai finanssijärjestelmän vakauden unionissa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen edistää yhteensovittettua unionin toimintaa muun muassa

- a) helpottamalla toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa;
- b) määrittämällä sellaisten tietojen laajuuden, joiden olisi oltava kaikkien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla, ja varmistamalla mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa näiden tietojen luotettavuuden;

- c) toimimalla neuvoa-antavana sovittelijana toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan soveltamista;
- d) ilmoittamalla viipymättä EJRK:lle mahdollisista kriisitilanteista.
- e) toteuttamalla kaikki tarvittavat toimenpiteet helpottaakseen toimivaltaisten viranomaisten toiminnan yhteensovittamista tilanteissa, joissa muutokset saattavat vaarantaa finanssimarkkinoiden toiminnan;
- f) kokoamalla keskitetysti tiedot, jotka liittyvät useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimintaa harjoittavia finanssimarkkinoiden toimijoita koskeviin raportointivelvoitteisiin ja jotka saadaan toimivaltaisilta viranomaisilta 21 ja 35 artiklan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen jakaa nämä tiedot muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

32 artikla

Markkinakehityksen arvioiminen

- Arvopaperimarkkinaviranomainen seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedottaa mikrotason vakavaraisuusvalvonnan keskeisistä kehityssuuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), EJRK:lle sekä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Arvopaperimarkkinaviranomainen sisällyttää arvioonsa taloudellisen analyysin markkinoista, joilla finanssimarkkinoiden toimijat toimivat, ja arvion markkinoiden mahdollisten muutosten vaikutuksista näihin finanssimarkkinoiden toimijoihin.
- Arvopaperimarkkinaviranomainen aloittaa ja sovittaa yhteen yhteistyössä EJRK:n kanssa unionin laajuisia arviointeja finanssimarkkinoiden toimijoiden kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä. Tätä varten se kehittää toimivaltaisten viranomaisten sovellettaviksi
 - yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan talousskenaarioiden vaikutusta jonkin finanssimarkkinoiden toimijan taloudelliseen tilanteeseen;
 - yhteisiä lähestymistapoja, joita noudattamalla ilmoitetaan tuloksista, jotka on saatu näistä finanssimarkkinoiden toimijoiden kestokyvyn arvioinneista.
 - yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tiettyjen tuotteiden tai jakeluprosessien vaikutusta finanssimarkkinoiden toimijan taloudelliseen tilanteeseen ja sijoittajiin sekä kuluttajille annettaviin tietoihin.
- Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa vähintään kerran vuodessa ja tarvittaessa useammin Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EJRK:lle arviointeja omalla vastuualueellaan esiintyvistä suuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 säädettyjä EJRK:n tehtäviä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen sisällyttää näihin arviointeihin keskeisten riskien ja haavoittuvuuksien luokittelun ja suosittaa tarvittaessa ennalta ehkäiseviä tai korjaavia toimia.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) kanssa yhteiskomiteassa tekemällään tiiviillä yhteistyöllä, että useita eri toimialoja koskevat muutokset, riskit ja haavoittuvuudet otetaan asiaankuuluvalla tavalla huomioon.

33 artikla

Kansainväliset suhteet

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi kehittää yhteyksiä ja tehdä hallinnollisia järjestelyjä valvontaviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden asianomaista toimivaltaa. Näistä järjestelyistä ei saa seurata oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille, eivätkä ne saa estää jäsenvaltioita ja niiden toimivaltaisia viranomaisia tekemästä kahden- tai monenvälisiä järjestelyjä kolmansien maiden kanssa.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen osallistuu kolmansien maiden valvontajärjestelmien vastaavuutta koskevien päätösten valmisteluun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen esittää 43 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kertomuksessa hallinnolliset järjestelyt, joista on sovittu kansainvälisten järjestöjen tai kolmansien maiden hallintojen kanssa ja sen, miten vastaavuutta koskevien päätösten valmisteluun on osallistuttu.

34 artikla

Muut tehtävät

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle lausuntoja kaikista vastuualueeseensa kuuluvista kysymyksistä.

2. Kun on kyse sulautumiin ja omistussuosuuksien hankintaan liittyvistä toiminnan vakauden arvioinneista, jotka kuuluvat direktiivin 2006/48/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY, soveltamisalaan ja jotka tuon direktiivin mukaan edellyttävät kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemistä, arvopaperimarkkinaviranomainen voi, jos jokin näistä toimivaltaisista viranomaisista sitä pyytää, antaa ja julkistaa lausunnon toiminnan vakauden arvioinnista, ei kuitenkaan direktiivin 2004/39/EY 10 b artiklan e alakohdassa mainittujen perusteiden osalta. Lausunto on annettava viipymättä ja joka tapauksessa ennen direktiivin 2004/39/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/44/EY, mukaisen arviointiajan päättymistä. Jäljempänä olevaa 35 artiklaa sovelletaan aloihin, joiden osalta arvopaperimarkkinaviranomainen voi antaa lausunnon.

35 artikla

Tietojen kerääminen

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä toimitettava sille kaikki tiedot, joita se tarvitsee tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen, edellyttäen että niillä on laillinen pääsy asiaankuuluviin tietoihin ja että pyyntö on tarpeellinen kyseisen tehtävän luonteeseen nähden.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös pyytää, että tietoja toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määrätellyissä muodoissa. Tällaisissa pyynnöissä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä yhteisiä raportointimalleja.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti perustellun pyynnön perusteella antaa kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltainen viranomainen voi hoitaa tehtävänsä alakohtaisessa lainsäädännössä ja 70 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta noudattaen.

4. Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen pyytää tämän artiklan mukaisesti tietoja ja jotta voidaan välttää ilmoitusvelvoitteiden päällekkäisyys, sen on otettava huomioon Euroopan tilastojärjestelmän ja EKPJ:n tuottamat ja jakamat asiaankuuluvat ja jo olemassa olevat tilastot.

5. Jos tietoja ei ole saatavilla tai jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät anna niitä ajoissa saataville, arvopaperimarkkinaviranomainen voi osoittaa asianmukaisesti perustellun pyynnön asianomaisen jäsenvaltion muille valvontaviranomaisille, valtionvarain hoidosta vastaavalle ministeriölle, jos tällä on käytettävissään vakavaraisuutta koskevia tietoja, kansalliselle keskuspankille tai tilastotoimistolle.

6. Jos tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei ole ajoissa saatavilla 1 tai 5 kohdan mukaisesti, arvopaperimarkkinaviranomainen voi osoittaa asianmukaisesti perustellun tiedustelun suoraan asianomaisille finanssimarkkinoiden toimijoille. Perustellussa pyynnössä on selitettävä, miksi näitä yksittäisiä finanssimarkkinoiden toimijoita koskevat tiedot ovat tarpeen.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ilmoitettava tämän kohdan ja 5 kohdan mukaisesti tehdyistä pyynnöistä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

Toimivaltaisten viranomaisten on arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä avustettava sitä tällaisten tietojen keräämisessä.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi käyttää tämän artiklan nojalla saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen.

36 artikla

Suhde EJRK:aan

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä EJRK:n kanssa.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa EJRK:lle säännöllisesti ja oikea-aikaisesti tietoja, joita EJRK tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen. EJRK:n tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemat tiedot, jotka eivät ole tiivistelmän tai koosteen muodossa, on toimitettava sille perustellusta pyynnöstä viipymättä asetuksen (EU) N:o 1092/2010 15 artiklan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa yhteistyössä EJRK:n kanssa käyttöön asianmukaisia sisäisiä menettelyjä luottamuksellisten tietojen, erityisesti yksittäisiä finanssimarkkinoiden toimijoita koskevien luottamuksellisten tietojen, siirtoa varten.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa 4 ja 5 kohdan mukaisesti, että asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklassa tarkoitettujen EJRK:n varoitusten ja suositusten pohjalta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet.

4. Saadessaan EJRK:lta itselleen osoitetun varoituksen tai suosituksen arvopaperimarkkinaviranomainen kutsuu hallintoneuvoston viipymättä koolle ja arvioi, miten kyseinen varoitus tai suositus vaikuttaa arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtävien suorittamiseen.

Arvopaperimarkkinaviranomainen päättää asianmukaisella päätöksentekomenettelyllä, mitä sille tällä asetuksella myönnettyjen valtuuksien mukaisia toimia sen on toteutettava varoituksissa tai suosituksissa yksilöityjen kysymysten ratkaisemiseksi.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen ei ryhdy suosituksen perusteella toimiin, sen on perusteltava EJRK:lle ja neuvostolle, minkä vuoksi se jättää toimet toteuttamatta.

5. Saatuaan EJRK:lta toimivaltaiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle osoitetun varoituksen tai suosituksen arvopaperimarkkinaviranomainen käyttää tarvittaessa sille tällä asetuksella myönnettyjä valtuuksia varmistaakseen, että jatkotoimet toteutetaan ajoissa.

Jos viranomainen, jolle EJRK:n suositus on osoitettu, ei aio noudattaa sitä, sen on ilmoitettava hallintoneuvostolle, miksi se ei ryhdy toimiin, ja keskusteltava tätä koskevista perusteluistaan hallintoneuvoston kanssa.

Toimivaltaisen viranomaisen on otettava hallintoneuvoston näkemykset asianmukaisesti huomioon ilmoittaessaan asiasta neuvostolle ja EJRK:lle asetuksen (EU) N:o 1092/2010 17 artiklan mukaisesti.

6. Suorittaessaan tässä asetuksessa säädettyjä tehtäviään arvopaperimarkkinaviranomaisen on otettava EJRK:n varoitukset ja suositukset tarkoin huomioon.

37 artikla

Arvopaperimarkkina-alan osallisyhmä

1. Perustetaan arvopaperimarkkina-alan osallisyhmä sidosryhmien kuulemisen helpottamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtävien kannalta olennaisilla aloilla. Arvopaperimarkkina-alan osallisyhmää kuullaan sellaisten toimien johdosta, jotka toteutetaan teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja koskevien 10–15 artiklan mukaisesti sekä, siltä osin kuin ne eivät koske yksittäisiä finanssimarkkinoiden toimijoita, ohjeita ja suosituksia koskevan 16 artiklan mukaisesti. Jos toimet on toteutettava pikaisesti eikä kuuleminen ole mahdollista, arvopaperimarkkina-alan osallisyhmälle ilmoitetaan tästä mahdollisimman pian.

Arvopaperimarkkina-alan osallisryhmä kokoontuu vähintään neljä kertaa vuodessa.

2. Arvopaperimarkkina-alan osallisryhmässä on 30 jäsentä, jotka edustavat tasasuhteisesti unionissa toimivia finanssimarkkinoiden toimijoita, niiden työntekijöiden edustajia sekä kuluttajia, finanssipalvelujen käyttäjiä ja pienten ja keskisuurten yritysten edustajia. Jäsenistä vähintään viiden on oltava tiedeyhteisön johtavia riippumattomia edustajia. Kymmenen sen jäsenistä on edustettava finanssimarkkinoiden toimijoiden edustajia.

3. Hallintoneuvosto nimittää arvopaperimarkkina-alan osallisryhmän jäsenet asianomaisten sidosryhmien ehdotusten perusteella. Tehdessään päätöstään hallintoneuvosto varmistaa mahdollisimman pitkälle, että sidosryhmien maantieteellinen ja sukupuoleen liittyvä jakauma ja edustus ovat koko unionin kanalta asianmukaisia.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa kaikki tarvittavat tiedot, jollei 70 artiklassa tarkoitettua salassapitovelvollisuudesta muuta johdu, ja varmistaa riittävien sihteeripalvelujen tarjoamisen arvopaperimarkkina-alan osallisryhmälle. Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä edustavien arvopaperimarkkina-alan osallisryhmän jäsenille, toimialan edustajia lukuun ottamatta, maksetaan asianmukainen korvaus. Arvopaperimarkkina-alan osallisryhmä voi perustaa teknisiä kysymyksiä käsitteleviä työryhmiä. Arvopaperimarkkina-alan osallisryhmän jäsenen toimikausi on kaksi ja puoli vuotta, jonka jälkeen järjestetään uusi valintamenettely.

Sama henkilö voi olla arvopaperimarkkina-alan osallisryhmän jäsenenä kaksi peräkkäistä toimikautta.

5. Arvopaperimarkkina-alan osallisryhmä voi antaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle lausuntoja ja neuvoja mistä tahansa asiasta, joka liittyy erityisesti 10–16 artiklassa sekä 29, 30 ja 32 artiklassa säädettyihin arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtäviin.

6. Arvopaperimarkkina-alan osallisryhmä hyväksyy työjärjestyksensä jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa arvopaperimarkkina-alan osallisryhmän lausunnot ja neuvot sekä sen kuulemisesta saadut tulokset.

38 artikla

Turvatoimet

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että 18 tai 19 artiklan nojalla tehdyt päätökset eivät millään tavalla vaikuta jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.

2. Jos jäsenvaltio katsoo, että 19 artiklan 3 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja komissiolle kahden viikon kuluessa siitä, kun arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksestä on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei kyseinen toimivaltainen viranomainen pane päätöstä täytäntöön.

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on selkeästi ja nimenomaisesti selitettävä, minkä vuoksi ja millä tavoin päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen.

Siinä tapauksessa, että ilmoitus tehdään, arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen täytäntöönpano keskeytetään.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on kuukauden kuluessa jäsenvaltion ilmoituksesta ilmoitettava jäsenvaltiolle, aikooko arvopaperimarkkinaviranomainen pitää päätöksensä voimassa, muuttaa sitä tai kumota sen. Jos päätös pidetään voimassa tai sitä muutetaan, arvopaperimarkkinaviranomaisen on todettava, että päätös ei vaikuta finanssipoliittiseen vastuuseen.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen pitää päätöksensä voimassa, neuvosto hyväksyy jossain istunnossaan, joka pidetään kahden kuukauden kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaisen neljännen alakohdan mukaisesta jäsenvaltiolle antamasta ilmoituksesta, annettujen äänten enemmistöllä päätöksen siitä, pidetäänkö arvopaperimarkkinaviranomaisen päätös voimassa.

Jos neuvosto asiaa käsiteltyään ei tee viidennen alakohdan mukaista päätöstä arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen voimassa pitämisestä, arvopaperimarkkinaviranomaisen päätös raukeaa.

3. Jos jäsenvaltio katsoo, että 18 artiklan 3 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle, komissiolle ja neuvostolle kolmen työpäivän kuluessa siitä, kun arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksestä on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei kyseinen toimivaltainen viranomainen pane päätöstä täytäntöön.

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on selkeästi ja nimenomaisesti selitettävä, minkä vuoksi ja millä tavoin päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen.

Siinä tapauksessa, että ilmoitus tehdään, arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen täytäntöönpano keskeytetään.

Neuvosto kutsuu kymmenen työpäivän kuluessa istunnon koolle ja hyväksyy jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä päätöksen siitä, kumotaanko arvopaperimarkkinaviranomaisen päätös.

Jos neuvosto asiaa käsiteltyään ei hyväksy neljännen alakohdan mukaisesti päätöstä arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen kumoamisesta, arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen täytäntöönpanon keskeyttäminen päättyy.

4. Jos neuvosto on 3 kohdan mukaisesti hyväksynyt päätöksen olla kumoamatta arvopaperimarkkinaviranomaisen 18 artiklan 3 kohdan nojalla tekemää päätöstä ja asianomainen jäsenvaltio edelleen katsoo, että arvopaperimarkkinaviranomaisen päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, kyseinen jäsenvaltio voi ilmoittaa asiasta komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja pyytää neuvostoa käsittelemään asian uudelleen. Asianomaisen jäsenvaltion on selkeästi perusteltava, miksi se ei hyväksy neuvoston päätöstä.

Neljän viikon kuluessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta neuvosto vahvistaa alkuperäisen päätöksensä tai hyväksyy uuden päätöksen 3 kohdan mukaisesti.

Neuvosto voi pidentää mainittua neljän viikon määräaikaa edelleen neljällä viikolla, jos tapauksen erityisolosuhteet sitä vaativat.

5. Kaikenlainen tämän artiklan väärinkäyttö, erityisesti arvopaperimarkkinaviranomaisen sellaisen päätöksen osalta, jolla ei ole merkittävää tai olennaista finanssipoliittista vaikutusta, kiellään sisämarkkinoille soveltumattomana.

39 artikla

Päätöksentekomenettelyt

1. Ennen kuin arvopaperimarkkinaviranomainen tekee tämän asetuksen mukaisia päätöksiä, se ilmoittaa sille, jolle kulloinkin päätös on soitettu, aikomuksestaan tehdä päätös ja asettaa määräajan, jonka kuluessa päätöksen kohde voi esittää näkemyksensä asiasta, ottaen tarkasti huomioon asian kiireellisuuden, monitahoisuuden ja mahdolliset seuraukset. Tämä koskee soveltuvin osin 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja suosituksia.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen päätökset on perusteltava.

3. Niille, joille arvopaperimarkkinaviranomaisen päätökset on osoitettu, on ilmoitettava oikeussuojakeinoista, jotka ovat tämän asetuksen mukaan käytettävissä.

4. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen on tehnyt 18 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisen päätöksen, se tarkastelee kyseistä päätöstä uudelleen sopivin väliajoin.

5. Arvopaperimarkkinaviranomaisen 17, 18 tai 19 artiklan nojalla tekemät päätökset julkistetaan, ja niissä ilmoitetaan kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tai finanssimarkkinoiden toimijan nimi ja päätöksen pääasiallinen sisältö, paitsi jos julkistaminen on ristiriidassa finanssimarkkinoiden toimijoiden perusteltujen, liikesalaisuuksien suojelemista koskevien etujen huomioon ottamisen kanssa tai jos se voisi vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden taikka koko unionin finanssijärjestelmän tai sen osan vakauden.

III LUKU

ORGANISAATIO

1 JAKSO

Hallintoneuvosto

40 artikla

Kokoonpano

1. Hallintoneuvoston kokoonpano on seuraava:

- puheenjohtaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
- kustakin jäsenvaltiosta sen kansallisen viranomaisen päällikkö, jonka toimivaltaan kuuluu finanssimarkkinoiden toimijoiden valvonta kyseisessä jäsenvaltiossa ja jonka on osallistuttava hallintoneuvoston kokouksiin henkilökohtaisesti vähintään kaksi kertaa vuodessa;
- komission edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
- EJRK:n edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;

e) kummankin muun Euroopan valvontaviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.

2. Hallintoneuvosto kutsuu arvopaperimarkkina-alan osallisyryhmän kokouksiin säännöllisesti ja vähintään kaksi kertaa vuodessa.

3. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen tehtävänä on nimetä henkilöstöstään korkean tason varajäsen, joka voi toimia 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun hallintoneuvoston jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

4. Niissä jäsenvaltioissa, joissa on useampi kuin yksi viranomainen, joka on vastuussa tämän asetuksen mukaisesta valvonnasta, nämä viranomaiset sopivat yhteisestä edustajasta. Jos hallintoneuvoston käsiteltävänä oleva asia ei kuulu sen kansallisen viranomaisen toimivaltaan, jota 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu jäsen edustaa, tämä jäsen voi kuitenkin ottaa mukaansa asianomaisen kansallisen viranomaisen edustajan, joka ei osallistu äänestyksiin.

5. Kun toimitaan direktiivin 94/19/EY soveltamisalalla, 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettun hallintoneuvoston jäsenen mukana voi tarvittaessa olla kyseisessä jäsenvaltiossa sijoittajien korvausjärjestelmiä hallinnoivien elinten edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.

6. Hallintoneuvosto voi sallia tarkkailijoiden läsnäolon.

Toimitusjohtaja voi osallistua hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.

41 artikla

Sisäiset komiteat ja lautakunnat

1. Hallintoneuvosto voi perustaa sisäisiä komiteoita tai lautakuntia hallintoneuvostolle annettuja erityistehtäviä varten ja voi siirtää tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä ja päätöksiä sisäisille komiteoille tai lautakunnille, johtokunnalle tai puheenjohtajalle.

2. Hallintoneuvosto kutsuu 19 artiklan soveltamiseksi koolle riippumattoman lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kahdesta jäsenestä, jotka eivät edusta erimielisyyden osapuolina olevia toimivaltaisia viranomaisia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin, helpottamaan erimielisyyden puolueetonta ratkaisemista.

3. Jollei 19 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, lautakunta esittää päätöksen hallintoneuvoston lopullisesti hyväksyttäväksi 44 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4. Hallintoneuvosto hyväksyy 2 kohdassa tarkoitettun lautakunnan työjärjestyksen.

42 artikla

Riippumattomuus

Hallintoneuvoston puheenjohtaja ja äänivaltaiset jäsenet toimivat heille tässä asetuksessa annettuja tehtäviä suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin yleisen edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan hallintoneuvoston jäseniin heidän suorittaessaan tehtäviään.

43 artikla

Tehtävät

1. Hallintoneuvosto ohjaa arvopaperimarkkinaviranomaisen työtä ja vastaa II luvussa tarkoitettujen päätösten tekemisestä.
2. Hallintoneuvosto antaa II luvussa tarkoitetut lausunnot, suositukset ja neuvot sekä tekee kyseisessä luvussa tarkoitetut päätökset.
3. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan.
4. Hallintoneuvosto hyväksyy ennen kunkin vuoden syyskuun 30 päivää johtokunnan ehdotuksen perusteella arvopaperimarkkinaviranomaisen seuraavan vuoden työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.

5. Hallintoneuvosto hyväksyy johtokunnan ehdotuksen perusteella sekä 53 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun kertomusluonnoksen pohjalta arvopaperimarkkinaviranomaisen toimintaa, puheenjohtajan tehtävät mukaan luettuina, koskevan vuosikertomuksen ja toimittaa sen kunakin vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kertomus julkistetaan.

6. Hallintoneuvosto hyväksyy arvopaperimarkkinaviranomaisen monivuotisen työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Monivuotisen työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.

7. Hallintoneuvosto hyväksyy talousarvion 63 artiklan mukaisesti.

8. Hallintoneuvostolla on puheenjohtajaan ja toimitusjohtajaan nähden kurinpidollinen toimivalta, ja se voi erottaa puheenjohtajan 48 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja toimitusjohtajan 51 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

44 artikla

Päätöksenteko

1. Hallintoneuvoston päätökset tehdään sen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 10–16 artiklassa yksilöityjen säädösten sekä 9 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan ja VI luvun mukaisten toimenpiteiden ja päätösten osalta jäsentensä määräenemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.

Kun 19 artiklan 3 kohdan mukaisten päätösten osalta on kyse konsolidointiryhmän valvojan päätöksestä, lautakunnan ehdottama päätöstä pidetään hyväksyttynä, jos se hyväksytään yksinkertaisella enemmistöllä, paitsi jos äänen määrävähemmistöä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa, edustavat jäsenet hylkäävät päätöksen.

Kaikkien muiden 19 artiklan 3 kohdan mukaisten päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös hyväksytään hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

2. Puheenjohtaja kutsuu hallintoneuvoston koolle omasta aloitteestaan tai kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa hallintoneuvoston kokouksia.

3. Hallintoneuvosto hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

4. Työjärjestyksessä annetaan yksityiskohtaiset äänestyssäännöt ja tarvittaessa myös päätösvaltaisuutta koskevat säännöt. Äänioikeudettomat jäsenet ja tarkkailijat eivät, puheenjohtajaa ja toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, saa osallistua hallintoneuvostossa käytäviin yksittäisiin finanssimarkkinoiden toimijoita koskeviin keskusteluihin, jollei 75 artiklan 3 kohdassa tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä toisin säädetä.

2 JAKSO

Johtokunta

45 artikla

Kokoonpano

1. Johtokuntaan kuuluvat puheenjohtaja ja kuusi muuta hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten keskuudestaan valitsemaa hallintoneuvoston jäsentä.

Kullakin johtokunnan jäsenellä puheenjohtajaa lukuun ottamatta on varajäsen, joka voi toimia jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

Hallintoneuvoston valitsemien jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran. Johtokunnan kokoonpanon on oltava tasapuolinen ja oikeasuhteinen ja edustettava koko unionia. Toimikausien on oltava limittäisiä, ja niihin sovelletaan asianmukaista vuorottelujärjestelmää.

2. Johtokunta tekee päätöksensä läsnä olevien jäsentensä enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Toimitusjohtaja ja komission edustaja osallistuvat johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

Komission edustajalla on äänioikeus 63 artiklassa tarkoitetuissa asioissa.

Johtokunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

3. Puheenjohtaja kutsuu johtokunnan koolle omasta aloitteestaan tai vähintään kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa johtokunnan kokouksia.

Johtokunta kokoontuu ennen kutakin hallintoneuvoston kokousta ja niin usein kuin johtokunta katsoo tarpeelliseksi. Johtokunta kokoontuu vähintään viidesti vuodessa.

4. Johtokunnan jäsenten apuna voi olla neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksestä muuta johdu. Äänioikeusdettomat jäsenet eivät, toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, saa osallistua johtokunnassa käytäviin yksittäisiä finanssimarkkinoiden toimijoita koskeviin keskusteluihin.

46 artikla

Riippumattomuus

Johtokunnan jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin edun mukaisesti eivätkä pyydä tai ota vastaan ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet taikka elimet eivätkä muut julkiset tai yksityiset elimet saa pyrkiä vaikuttamaan johtokunnan jäseniin heidän hoitaessaan tehtäviään.

47 artikla

Tehtävät

1. Johtokunta huolehtii siitä, että arvopaperimarkkinaviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät tämän asetuksen mukaisesti.

2. Johtokunta antaa vuosittaista ja monivuotista työohjelmaa koskevat ehdotukset hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.

3. Johtokunta käyttää talousarviovaltaansa 63 ja 64 artiklan mukaisesti.

4. Johtokunta hyväksyy arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman sekä tarvittavat Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä ”henkilöstösäännöt”, soveltamissäännöt 68 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5. Johtokunta hyväksyy 72 artiklan mukaisesti erityissäännökset, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirjoihin.

6. Johtokunta tekee 53 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vuosikertomusluonnoksen pohjalta ehdotuksen arvopaperimarkkinaviranomaisen toimintaa, puheenjohtajan tehtävät mukaan lukien, koskevaksi vuosikertomukseksi hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.

7. Johtokunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

8. Johtokunta nimittää ja erottaa valituslautakunnan jäsenet 58 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti.

3 JAKSO

Puheenjohtaja

48 artikla

Nimittäminen ja tehtävät

1. Arvopaperimarkkinaviranomaista edustaa puheenjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

Puheenjohtaja vastaa hallintoneuvoston tehtävien valmistelusta ja johtaa hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksia.

2. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssimarkkinoiden toimijoiden ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella.

Ennen kuin hallintoneuvoston valitsema ehdokas ottaa vastaan tehtävänsä ja enintään kuukauden kuluttua siitä, kun hallintoneuvosto on tehnyt valintansa, Euroopan parlamentti voi hallintoneuvoston valitsemaa ehdokasta kuultuaan vastustaa valitun henkilön nimitystä.

Hallintoneuvosto valitsee jäsenistään myös varahenkilön, joka hoitaa puheenjohtajan tehtäviä tämän poissa ollessa. Tätä varahenkilöä ei saa valita johtokunnan jäsenten keskuudesta.

3. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.

4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen puheenjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä

a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;

b) arvopaperimarkkinaviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi arvioinnin huomioon ottaen jatkaa puheenjohtajan toimikautta kerran, jos siihen saadaan Euroopan parlamentin vahvistus.

5. Ainoastaan Euroopan parlamentti voi erottaa puheenjohtajan hallintoneuvoston päätöksen perusteella.

Puheenjohtaja ei voi estää hallintoneuvostoa keskustelemasta puheenjohtajaan liittyvistä kysymyksistä eikä erityisesti tarpeesta erottaa puheenjohtaja, eikä hän saa osallistua tällaista asiaa koskeviin neuvotteluihin.

49 artikla

Riippumattomuus

Puheenjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta hallintoneuvoston asemaa puheenjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan puheenjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti puheenjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

50 artikla

Kertomus

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat kutsua puheenjohtajan tai hänen varahenkilönsä antamaan lausunnon kunnioittaen kuitenkin täysin puheenjohtajan riippumattomuutta. Puheenjohtajan on aina pyydettäessä annettava lausunto Euroopan parlamentille ja vastattava sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

2. Puheenjohtajan on annettava kertomus arvopaperimarkkinaviranomaisen keskeisestä toiminnasta Euroopan parlamentille pyydettyä ja vähintään 15 päivää ennen 1 kohdassa tarkoitettua lausunnon antamista.

3. Kertomukseen on 11–18 artiklassa sekä 20 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi sisällytettävä myös kaikki Euroopan parlamentin tapauskohtaisesti pyytämät asiaankuuluvat tiedot.

4 JAKSO

Toimitusjohtaja

51 artikla

Nimittäminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomaista johtaa toimitusjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

2. Hallintoneuvosto nimittää toimitusjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssimarkkinoiden toimijoiden ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella ja Euroopan parlamentin vahvistuksen jälkeen.

3. Toimitusjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.

4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen toimitusjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä erityisesti seuraavia seikkoja:

- ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;
- arvopaperimarkkinaviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arvioinnin huomioon ottaen pidentää toimitusjohtajan toimikautta kerran.

5. Toimitusjohtaja voidaan erottaa ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä.

52 artikla

Riippumattomuus

Toimitusjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita unionin toimielimiltä tai elimiltä, minkään jäsenvaltion hallitukselta taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta johtokunnan ja hallintoneuvoston asemaa toimitusjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan toimitusjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 68 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti toimitusjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

53 artikla

Tehtävät

1. Toimitusjohtaja vastaa arvopaperimarkkinaviranomaisen johtamisesta ja valmistelee johtokunnassa käsiteltävät asiat.

2. Toimitusjohtaja huolehtii arvopaperimarkkinaviranomaisen vuosittaisen työohjelman toteuttamisesta hallintoneuvoston ohjaamana ja johtokunnan valvonnassa.

3. Toimitusjohtaja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen arvopaperimarkkinaviranomaisen toiminnan tämän asetuksen mukaisesti.

4. Toimitusjohtaja valmistelee 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman.
5. Toimitusjohtaja valmistelee joka vuosi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 47 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman seuraavaksi vuodeksi.
6. Toimitusjohtaja laatii arvopaperimarkkinaviranomaisen alustavan talousarvioesityksen 63 artiklan mukaisesti ja huolehtii arvopaperimarkkinaviranomaisen talousarvion toteuttamisesta 64 artiklan mukaisesti.
7. Toimitusjohtaja laatii joka vuosi kertomusluonnoksen, jossa on arvopaperimarkkinaviranomaisen sääntely- ja valvontatoimintaa koskeva osa sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskeva osa.
8. Toimitusjohtaja käyttää arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstön suhteen 68 artiklassa säädettyä toimivaltaa ja hoitaa henkilöasioita.

IV LUKU

EUROOPAN VALVONTAVIRANOMAISTEN YHTEISET ELIMET

1 JAKSO

Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea

54 artikla

Perustaminen

1. Perustetaan Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea.
2. Yhteiskomitea toimii foorumina, jolla arvopaperimarkkinaviranomainen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä ja varmistaa eri alojen välisen työn johdonmukaisuuden pankkiviranomaisen ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa erityisesti seuraavilla aloilla
 - finanssiryhmittymät,
 - kirjanpito ja tilintarkastus,
 - mikrotason vakauden valvontaa koskevat analyysit, jotka koskevat eri toimialojen välisiä kehityssuuntia sekä finanssivakauden riskejä ja haavoittuvuuksia,
 - vähittäismarkkinoille tarkoitetut sijoitustuotteet,
 - rahanpesun vastaiset toimenpiteet, ja
 - tietojen vaihto EJRK:n kanssa sekä EJRK:n ja Euroopan valvontaviranomaisten välisen suhteen kehittäminen.

3. Yhteiskomitealla on Euroopan valvontaviranomaisten henkilöstöstä peräisin oleva, sihteeristönä toimiva oma henkilöstö. Arvopaperimarkkinaviranomainen osoittaa omalta osaltaan riittävät resurssit hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenoihin.

4. Jos finanssimarkkinoiden toimijan toiminta käsittää useampia aloja, yhteiskomitea ratkaisee erimielisyydet 56 artiklan mukaisesti.

55 artikla

Kokoonpano

1. Yhteiskomitea koostuu Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajista ja tilanteen mukaan jonkin 57 artiklan nojalla perustetun alakomitean puheenjohtajasta.

2. Toimitusjohtaja, komission edustaja ja EJRK kutsutaan yhteiskomitean sekä 57 artiklassa mainittujen alakomiteoiden kokouksiin tarkkailijoina.

3. Yhteiskomitean puheenjohtaja nimitetään vuodeksi kerrallaan vuorotteluperiaatteella Euroopan valvontaviranomaisten puheenjohtajista. Yhteiskomitean puheenjohtaja on samalla EJRK:n varapuheenjohtaja.

4. Yhteiskomitea hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä voidaan määrätä tarkemmin muut tahot, jotka osallistuvat yhteiskomitean kokouksiin.

Yhteiskomitean kokoontuu vähintään kerran kahdessa kuukaudessa.

56 artikla

Yhteiset kannat ja yhteiset säädökset

Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tarpeen mukaan yhteisiä kantoja II luvussa määriteltyjen tehtäviensä mukaisesti ja erityisesti silloin, kun kyseessä on direktiivin 2002/87/EY täytäntöönpano, yhdessä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) kanssa.

Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 10–15, 17, 18 tai 19 artiklan mukaiset säädökset, jotka liittyvät direktiivin 2002/87/EY ja minkä tahansa muun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, myös Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) tai Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) toimivaltaan kuuluvan unionin säädöksen soveltamiseen, arvopaperimarkkinaviranomainen, Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) hyväksyvät nämä säädökset tarvittaessa samanaikaisesti.

57 artikla

Alakomiteat

1. Edellä olevan 56 artiklan soveltamiseksi yhteiskomiteaan perustetaan finanssiryhmittymiä käsittelevä alakomitea.
2. Alakomitea koostuu 55 artiklan 1 kohdassa mainituista henkilöistä ja yhdestä kunkin jäsenvaltion asianomaisten toimivaltaisen viranomaisen kulloiseenkin henkilöstöön kuuluvasta korkean tason edustajasta.
3. Alakomitea valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan, joka on myös yhteiskomitean jäsen.
4. Yhteiskomitea voi perustaa myös muita alakomiteita.

2 JAKSO

Valituslautakunta

58 artikla

Kokoonpano ja toiminta

1. Valituslautakunta on Euroopan valvontaviranomaisten yhteinen elin.
2. Valituslautakunnassa on kuusi jäsentä ja kuusi varajäsentä, joiden on oltava arvostettuja henkilöitä, jotka ovat osoittaneet omaavansa asianmukaiset tiedot ja ammatillisen kokemuksen, mukaan lukien valvontatehtäviin liittyvän kokemuksen pankki-, vakuutus-, lisäeläke-, arvopaperimarkkina- ja muista finanssipalveluista riittävän korkealta tasolta, mutta he eivät saa olla arvopaperimarkkinaviranomaisen toiminnassa mukana olevien toimivaltaisten viranomaisten tai sen toimintaan osallistuvien muiden kansallisten laitosten tai unionin toimielinten kulloiseenkin henkilöstöön kuuluvia. Valituslautakunnalla on oltava riittävästi lainopillista asiantuntemusta, jotta se voi antaa lainopillisia asiantuntijaneuvoja arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivallan käytön lainmukaisuudesta.

Valituslautakunta nimeää puheenjohtajansa.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen johtokunta nimittää hallintoneuvoston kuultuaan kaksi valituslautakunnan jäsentä ja kaksi varajäsentä hakijoiden luettelosta, jota komissio on ehdottanut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella.

Muut jäsenet nimitetään asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaisesti.

4. Valituslautakunnan jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran.

5. Valituslautakunnan jäsen, jonka arvopaperimarkkinaviranomaisen johtokunta on nimittänyt, voidaan vapauttaa tehtävistään toimikautensa aikana ainoastaan, jos hänen on todettu syyllistyneen vakavaan väärinkäyttöön, ja johtokunta tekee päätöksen vapauttamisesta hallintoneuvoston kuultuaan.

6. Valituslautakunta tekee päätöksensä enemmistöllä, jonka muodostavat vähintään neljä sen kuudesta jäsenestä. Kun valituksen kohteena oleva päätös kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan, vähintään yhden arvopaperimarkkinaviranomaisen valituslautakuntaan nimittämistä kahdesta jäsenestä on kuuluttava tähän päätöksen edellyttämään enemmistöön.

7. Valituslautakunnan puheenjohtaja kutsuu valituslautakunnan koolle tarpeen mukaan.

8. Euroopan valvontaviranomaiset huolehtivat riittävän käytännön tuen ja sihteeripalvelujen antamisesta valituslautakunnalle yhteiskomitean välityksellä.

59 artikla

Riippumattomuus ja puolueettomuus

1. Valituslautakunnan jäsenet ovat riippumattomia päätöksenteossaan. Heitä eivät sido mitkään ohjeet. He eivät saa hoitaa muita tehtäviä, jotka liittyvät arvopaperimarkkinaviranomaiseen taikka sen johtokuntaan tai hallintoneuvostoon.

2. Valituslautakunnan jäsen ei saa osallistua valitusmenettelyyn, jos asia koskee hänen omaa etuaan, jos hän on aikaisemmin edustanut jotakin menettelyn osapuolta tai jos hän on osallistunut sen päätöksen tekemiseen, jota valitus koskee.

3. Jos valituslautakunnan jäsen jostain 1 ja 2 kohdassa tarkoitettusta tai muusta syystä katsoo, ettei jokin toinen valituslautakunnan jäsen saisi osallistua valitusmenettelyyn, hänen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle.

4. Valitusmenettelyn osapuoli voi vastustaa valituslautakunnan jäsenen osallistumista asian käsittelyyn jollakin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettulla perusteella tai jos jäsenellä epäillään olevan ennakkokäsitys asiasta.

Vastustamisen perusteena ei voi olla jäsenen kansallisuus, eikä vastustamista tutkita, jos valitusmenettelyn osapuoli on vastustamisperusteiden olemassaolon tietäen jo toteuttanut muun valitusmenettelyä koskevan toimenpiteen kuin valituslautakunnan kokoonpanon vastustamisen.

5. Valituslautakunta päättää ilman asianomaista jäsentä, miten 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on meneteltävä.

Valituslautakuntaan otetaan kyseisen jäsenen tilalle tämän ratkaisun tekoa varten hänen varajäsenensä. Jos myös varajäsen on esteellinen, puheenjohtaja nimeää sijaisen muista varajäsenistä.

6. Valituslautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.

Tätä varten heidän on tehtävä sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoitus, jossa he joko mainitsevat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan.

Nämä ilmoitukset annetaan vuosittain kirjallisesti, ja ne julkistetaan.

V LUKU

OIKEUSSUOJAKEINOT

60 artikla

Muutoksenhaku

1. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka toimivaltainen viranomaislainen voi hakea muutosta 17, 18 ja 19 artiklassa tarkoitettuun arvopaperimarkkinaviranomaisen päätökseen tai mihin tahansa muuhun arvopaperimarkkinaviranomaisen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin säädösten mukaisesti tekemään päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle.

2. Valitus ja sen perusteet on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi asianomaiselle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole suoritettu, siitä päivästä, jona arvopaperimarkkinaviranomainen on julkaissut päätöksen.

Valituslautakunta ratkaisee asian kahden kuukauden kuluessa valituksen tekemisestä.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehdyllä valituksella ei ole lykkävää vaikutusta.

Valituslautakunta voi kuitenkin keskeyttää riitautetun päätöksen täytäntöönpanon, jos se katsoo olosuhteiden edellyttävän sitä.

4. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko se perusteltu. Se kehottaa valitusmenettelyn osapuolia esittämään tiettyssä määrääjässä huomautuksensa omien tiedoksiantojensa tai muiden valitusmenettelyjen osapuolten ilmoitusten johdosta. Valitusmenettelyn osapuolilla on oikeus esittää näkemyksensä suullisesti.

5. Valituslautakunta voi vahvistaa arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivaltaisen elimen tekemän päätöksen tai siirtää asian arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi. Valituslautakunnan tekemä päätös sitoo tuota elintä, jonka on muutettava kyseistä asiaa koskevaa päätöstään.

6. Valituslautakunta hyväksyy ja julkistaa työjärjestyksensä.

7. Valituslautakunnan päätökset on perusteltava, ja arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa ne.

61 artikla

Asian saattaminen Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakunnan tai, jos oikeutta hakea muutosta valituslautakunnalta ei ole, arvopaperimarkkinaviranomaisen tekemästä

päätöksestä voi nostaa kanteen Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltio, unionin toimielin taikka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksiin muutosta Euroopan unionin tuomioistuimelta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.

3. Jos arvopaperimarkkinaviranomaisella on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 265 artiklan mukaisesti.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toteutettava toimenpiteet, joita Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano edellyttää.

VI LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

62 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen talousarvio

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen, joka on Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾, jäljempänä ”varainhoitoasetus”, 185 artiklassa tarkoitettu unionin elin, tulot muodostuvat erityisesti seuraavista tai niiden yhdistelmistä:

- a) finanssimarkkinoiden toimijoiden valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten pakolliset maksusuorudet, jotka suoritetaan siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrättyyn äänten painotukseen perustuvan mallin mukaisesti. Tätä artiklaa sovellettaessa siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdan soveltamista jatketaan siinä 31 päiväksi lokakuuta 2014 vahvistetun määräpäivän jälkeen;
- b) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (pääluokka ”Komissio”) otettu unionin avustus;
- c) arvopaperimarkkinaviranomaiselle asianomaisissa unionin säädöksissä tarkemmin säädetyissä tapauksissa suoritettavat maksut.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen menoihin kuuluvat vähintään henkilöstö-, palkka-, hallinto-, infrastruktuuri-, ammattikoulutus- ja toimintamenot.

3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan arvopaperimarkkinaviranomaisen talousarvioon.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

63 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Toimitusjohtaja laatii vuosittain 15 päivään helmikuuta mennessä ennakkoarvioluonnoksen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista sekä toimittaa sen ja siihen liitetyn henkilöstötaulukon johtokunnalle ja hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain toimitusjohtajan laatiman ja johtokunnan hyväksymän alustavan luonnoksen perusteella ennakkoarvion arvopaperimarkkinaviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakkoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötaulukon, komissiolle 31 päivään maaliskuuta mennessä. Ennen ennakkoarvion hyväksymistä johtokunnan on hyväksyttävä toimitusjohtajan laatima luonnos.

2. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhdessä "budjettivallan käyttäjä", Euroopan unionin talousarviota koskevan esityksen kanssa.

3. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättöminä, Euroopan unionin talousarviota koskevaan esitykseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.

4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstötaulukon. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy arvopaperimarkkinaviranomaisen avustusta koskevat määrärahat.

5. Hallintoneuvosto vahvistaa arvopaperimarkkinaviranomaisen talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa tätä vastaavasti.

6. Johtokunta ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, ja erityisesti aikomuksestaan toteuttaa kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Johtokunta ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjistä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon hankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, arvopaperimarkkinaviranomainen voi käynnistää suunnitellun hankkeen.

7. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ensimmäisenä toimintavuonna, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 2011, unionin arvopaperimarkkinaviranomaiselle myöntämä rahoitus edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen 47 kohdan mukaisesti.

64 artikla

Talousarvion toteutus ja valvonta

1. Toimitusjohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa arvopaperimarkkinaviranomaisen talousarvion.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen tilinpitäjä toimittaa selvityksen talousarvio- ja

varainhallinnosta myös hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä.

Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset varainhoitoasetuksen 128 artiklan mukaisesti.

3. Saatuaan arvopaperimarkkinaviranomaisen alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti, toimitusjohtaja vahvistaa arvopaperimarkkinaviranomaisen lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa varten.

4. Johtokunta antaa lausunnon arvopaperimarkkinaviranomaisen lopullisesta tilinpäätöksestä.

5. Toimitusjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja johtokunnan lausunnon hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle 1 päivään heinäkuuta mennessä varainhoitovuoden päättymisen jälkeen.

6. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

7. Toimitusjohtaja toimittaa 30 päivään syyskuuta mennessä tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. Hän toimittaa jäljennöksen vastineesta myös johtokunnalle ja komissiolle.

8. Toimitusjohtaja toimittaa varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki tiedot, joita tarvitaan kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi.

9. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määränemmistöllä antamasta suosituksesta arvopaperimarkkinaviranomaiselle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta, siihen sisältyvine Euroopan unionin yleisestä talousarviosta ja toimivaltaisilta viranomaisilta peräisin olevine tuloineen.

65 artikla

Varainhoitoa koskevat säännöt

Johtokunta hyväksyy arvopaperimarkkinaviranomaiseen sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 19 päivänä marraskuuta 2002 annetusta komission asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002⁽¹⁾ ainoastaan, jos se on välttämätöntä arvopaperimarkkinaviranomaisen toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

⁽¹⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

66 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi arvopaperimarkkinaviranomaiseen sovelletaan rajoituksetta asetusta (EY) N:o 1073/1999.
2. Arvopaperimarkkinaviranomainen liittyy toimielinten väliin sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstöön kuuluvia.
3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevista sopimuksista tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikan päällä arvopaperimarkkinaviranomaisen suorittamien varojen edunsaajien ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

VII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

67 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyä Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa (N:o 7) sovelletaan arvopaperimarkkinaviranomaiseen ja sen henkilöstöön.

68 artikla

Henkilöstö

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstöön, myös sen toimitusjohtajaan ja puheenjohtajaan, sovelletaan henkilöstösääntöjä, muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ja unionin toimielimien näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.
2. Johtokunta hyväksyy yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat soveltamissäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti.
3. Arvopaperimarkkinaviranomainen käyttää henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka henkilöstösääntöjen mukaan kuuluvat nimittävälle viranomaiselle ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaan työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle.
4. Johtokunta antaa säännökset, joilla mahdollistetaan kansallisten asiantuntijoiden määräaikainen siirto jäsenvaltioista arvopaperimarkkinaviranomaisen palvelukseen.

69 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen vastuu

1. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, arvopaperimarkkinaviranomaisen on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti korvattava

itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaista taloudellista ja kurinpidollista vastuuta arvopaperimarkkinaviranomaista kohtaan säännellään arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstöön sovellettavissa asioissa koskevista määräyksissä.

70 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston ja johtokunnan jäsenten, toimitusjohtajan ja arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstöön kuuluvien, mukaan lukien jäsenvaltioiden arvopaperimarkkinaviranomaisen määräaikaiseen palvelukseen siirtämät virkamiehet, sekä kaikkien muiden arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtäviä suorittavien sopimussuhteisten henkilöiden on noudatettava salassapitovelvollisuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklan ja asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä olevien asiaa koskevien säännösten mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

Heihin sovelletaan henkilöstösääntöjen 16 artiklaa.

Henkilöstösääntöjen mukaisesti henkilöstön on palvelussuhteensa päättyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja pidättyvyyttä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet tai muut julkiset tai yksityiset eivät elimet saa pyrkiä vaikuttamaan arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstöön kuuluviin.

2. Luottamuksellisia tietoja, jotka 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään henkilölle eikä millekään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, josta yksittäisiä finanssimarkkinoiden toimijoita ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta rikosoikeuden soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

Edellä olevan 1 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen velvoite ei myöskään estä arvopaperimarkkinaviranomaista ja kansallisia valvontaviranomaisia käyttämästä näitä tietoja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säästöjen täytäntöönpanon valvonnassa eikä varsinkaan päätösten tekemistä koskevista oikeudellisista menettelyistä.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät estä arvopaperimarkkinaviranomaista vaihtamasta tietoja kansallisten valvontaviranomaisten kanssa tämän asetuksen ja finanssimarkkinoiden toimijoihin sovellettavan muun unionin lainsäädännön mukaisesti.

Näitä tietoja koskee 1 ja 2 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus. Arvopaperimarkkinaviranomainen hyväksyy työjärjestyksensä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen soveltaa komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta 29 päivänä marraskuuta 2001 tehtyä komission päätöstä 2001/844/EY (1).

(1) EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

71 artikla

Tietosuoja

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioilla direktiivin 95/46/EY mukaisesti olevia henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita eikä asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisia henkilötietojen käsittelyä liittyviä velvoitteita, joita arvopaperimarkkinaviranomaisella on tehtäviään suorittaessaan.

72 artikla

Asiakirjoihin tutustuminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.
2. Johtokunta hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat käytännön järjestelyt viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2011.
3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla tekemistä päätöksistä voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa määrätyn edellytyksin tai niistä voidaan sen jälkeen, kun valituslautakunnalta on ensin haettu muutosta, tarvittaessa nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa määrätyn edellytyksin.

73 artikla

Kielijärjestelyt

1. Arvopaperimarkkinaviranomaiseen sovelletaan Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettua neuvoston asetusta N:o 1⁽¹⁾.
2. Johtokunta päättää arvopaperimarkkinaviranomaisen sisäisistä kielijärjestelyistä.
3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii arvopaperimarkkinaviranomaisen toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

74 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus

Sijaintijäsenvaltion arvopaperimarkkinaviranomaiselle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat järjestelyt sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen toimitusjohtajaan, johtokunnan jäseniin, henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä sijaintijäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan arvopaperimarkkinaviranomaisen ja sijaintijäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun johtokunta on sen hyväksynyt.

Sijaintijäsenvaltion on varmistettava arvopaperimarkkinaviranomaisen asianmukaiselle toiminnalle parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppalaisesti suuntautuneet koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

(¹) EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

75 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

1. Kolmannet maat voivat osallistua arvopaperimarkkinaviranomaisen toimintaan, jos ne ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia, joiden perusteella ne ovat hyväksyneet unionin lainsäädännön 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla arvopaperimarkkinaviranomaisen vastuualueilla ja soveltavat sitä.
2. Arvopaperimarkkinaviranomainen tehdä yhteistyötä 1 kohdassa tarkoitettujen maiden kanssa, jotka soveltavat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla arvopaperimarkkinaviranomaisen vastuualueilla vastaavaksi tunnustettua lainsäädäntöä siten kuin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 216 artiklan mukaisesti tekemissä kansainvälisissä sopimuksissa on määrätty.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten määräysten mukaisesti luodaan järjestelyjä, joissa määritellään 1 kohdassa tarkoitettujen maiden osalta erityisesti arvopaperimarkkinaviranomaisen toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus sekä osallistumista koskevat menettelysäännöt, mukaan lukien rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat määräykset. Niiden edustaja voi toimia tarkkailijana hallintoneuvostossa, mutta niiden on varmistettava, etteivät nämä maat osallistu yksittäisiä finanssimarkkinoiden toimijoita koskeviin keskusteluihin, paitsi jos asia koskee suoraan niiden etua.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

76 artikla

Valmistelutoimet

1. Tämän asetuksen tultua voimaan ja ennen arvopaperimarkkinaviranomaisen perustamista Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea toimii läheisessä yhteistyössä komission kanssa valmisteltaessa Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean korvaamista arvopaperimarkkinaviranomaisella.
2. Kun arvopaperimarkkinaviranomainen on perustettu, komissio vastaa arvopaperimarkkinaviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta siihen asti, kun arvopaperimarkkinaviranomainen on nimittänyt toimitusjohtajan.

Tätä varten ja siihen asti, kun hallintoneuvoston 51 artiklan mukaisesti nimittämä toimitusjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään, komissio voi väliaikaisesti nimittää virkamiehen hoitamaan toimitusjohtajan tehtäviä. Tämä jakso saa kestää vain sen ajan, joka on tarpeen arvopaperimarkkinaviranomaisen toimitusjohtajan nimittämiseksi.

Väliaikaisesti tehtäviään hoitava toimitusjohtaja voi antaa luvan johtokunnan hyväksymiin arvopaperimarkkinaviranomaisen talousarviomäärärahoista maksettaviin maksuihin ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia, sen jälkeen, kun arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstötaulukko on hyväksytty.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät rajoita hallintoneuvoston ja johtokunnan toimivaltaa.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaista pidetään Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean oikeudellisena seuraajana. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean kaikki varat ja vastuut sekä kaikki vireillä olevat toimet siirtyvät viimeistään arvopaperimarkkinaviranomaisen perustamispäivänä ilman eri toimenpiteitä arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean on laadittava lopullinen tilinpäätös varallisuudestaan ja vastuistaan tuona siirtopäivänä. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea ja komissio tarkastavat ja hyväksyvät tämän tilinpäätöksen.

77 artikla

Henkilöstöä koskevat siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 68 artiklassa säädetään, kaikki Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean tai sen sihteeristön tekemät ja 1 päivänä tammikuuta 2011 voimassa olevat työsopimukset ja lähetetyt työntekijöitä koskevat sopimukset pysyvät voimassa niiden viimeiseen voimassaolopäivään asti. Niitä ei voi jatkaa.

2. Kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille sopimussuhteessa oleville henkilöstöön kuuluville tarjotaan mahdollisuus tehdä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukainen väliaikaisen toimihenkilön työsopimus arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstötaulukossa vahvistettujen eri palkkaluokkien mukaisesti.

Työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen järjestää tämän asetuksen voimaantulon jälkeen sisäisen valintamenettelyn, joka rajoitetaan koskemaan henkilöstöä, jolla on työsopimus Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean tai sen sihteeristön kanssa ja jonka tarkoituksena on tarkistaa palvelukseen otettavien pätevyys, tehokkuus ja luotettavuus. Sisäisessä valintamenettelyssä on otettava huomioon kaikki taidot ja kokemus, joita henkilö on osoittanut tehtäviensä hoidossa ennen työsuhteeseen ottamistaan.

3. Valituille ehdokkaille tarjotaan suoritettavien tehtävien tyyppistä ja tasosta riippuen väliaikaisen toimihenkilön työsopimusta, jonka kesto vastaa vähintään aiemmin tehdyn työsopimuksen jäljellä olevaa kestoä.

4. Asianomaista kansallista lainsäädäntöä, joka koskee työsopimuksia ja muita asiaan liittyviä välineitä, sovelletaan edelleen henkilöstön jäseniin, joilla on aiemmin tehty työsopimus mutta jotka päättävät olla hakematta väliaikaisen toimihenkilön paikkaa tai joille ei tarjota tällaista paikkaa koskevaa sopimusta 2 kohdan mukaisesti.

78 artikla

Kansalliset säännökset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimet tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi.

79 artikla

Muutokset

Muutetaan neuvoston ja Euroopan parlamentin päätös N:o 716/2009/EY siten, että Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea poistetaan tuon päätöksen liitteessä olevassa B jaksossa olevasta tuensaajien luettelosta.

80 artikla

Kumoaminen

Kumotaan Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean perustamisesta tehty komission päätös 2009/77/EY 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien.

81 artikla

Arviointi

1. Komissio julkaisee viimeistään 2 päivänä tammikuuta 2014 ja tämän jälkeen kolmen vuoden välein yleiskertomuksen arvopaperimarkkinaviranomaisen toiminnan ja tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen tuloksena saaduista kokemuksista. Kertomuksessa arvioidaan muun muassa seuraavaa:

- a) toimivaltaisten viranomaisten valvontakäytännöissä saavutettu lähentyminen,
 - i) toimivaltaisten viranomaisten toiminnallisessa riippumattomuudessa ja yritysten hyvää hallintotapaa vastaavissa standardeissa saavutettu lähentyminen;
 - ii) arvopaperimarkkinaviranomaisen puolueettomuus, objektiivisuus ja riippumattomuus;
 - b) valvontakollegioiden toiminta;
 - c) kriisien ehkäisyyn, hallintaan ja ratkaisuun liittyvillä aloilla, myös unionin rahoitusjärjestelyissä saavutettu lähentyminen;
 - d) arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtävä järjestelmäriskin osalta;
 - e) 38 artiklassa säädetyn suojalausekkeen soveltaminen;
 - f) 19 artiklassa tarkoitetun oikeudellisesti sitovan sovittelun soveltaminen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa arvioidaan myös seuraavaa:

- a) onko tarkoituksenmukaista jatkaa pankkialan, vakuutus- ja lisäeläkealan sekä arvopaperi- ja finanssimarkkinoiden erillistä valvontaa;
- b) onko tarkoituksenmukaista toteuttaa vakavaraisuuden valvontaa ja valvoa liiketoiminnan harjoittamista erikseen vai saman valvontaviranomaisen kautta;
- c) onko syytä yksinkertaistaa ja lujittaa EFVJ:n rakennetta, jotta voidaan lisätä johdonmukaisuutta makro- ja mikrotason välillä sekä Euroopan valvontaviranomaisten kesken;
- d) onko EFVJ:n kehitys sopusoinnussa maailmanlaajuisen kehityksen kanssa;
- e) onko EFVJ:ssä riittävästi monimuotoisuutta ja huippuosaamista;
- f) onko julkistamisveloitteesta huolehdittu riittävästi vastuullisuutta ja avoimuutta noudattaen;
- g) onko arvopaperimarkkinaviranomaisella riittävät resurssit tehtäviensä suorittamiseksi;

h) onko arvopaperimarkkinaviranomaisen kotipaikka tarkoituksenmukainen vai onko tarkoituksenmukaista siirtää Euroopan valvontaviranomaiset samaan kotipaikkaan niiden välisen yhteensovittamisen tehostamiseksi.

3. Komissio laatii yleiseurooppalaisten laitosten tai infrastruktuurien suoran valvonnan osalta ja ottaen huomioon markkina-kehityksen vuosittain kertomuksen siitä, onko arvopaperimarkkinaviranomaiselle syytä antaa muita valvonta-tehtäviä tällä alalla.

4. Kertomus ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

82 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011 lukuun ottamatta 76 artiklaa ja 77 artiklan 1 ja 2 kohtaa, joita sovelletaan sen voimaantulopäivästä alkaen.

Arvopaperimarkkinaviranomainen perustetaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

O. CHASTEL

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/78/EU,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2010,

direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan sekä 62 artiklan ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyötä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vuosien 2007 ja 2008 finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, joita on paljastunut sekä yksittäistapauksissa että koko finanssijärjestelmässä. Kansalliselle pohjalle luodut valvontamallit ovat jääneet jälkeen finanssipalvelujen kansainvälistymisestä sekä todellisuudesta nykypäivän yhdentyneillä ja yhteenliittyneillä eurooppalaisilla finanssimarkkinoilla, joilla monet finanssilaitokset harjoittavat toimintaansa yli rajojen. Kriisi on paljastanut puutteita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisessä yhteistyössä, yhteensovittamisessa ja siinä, miten yhdenmukaisesti nämä viranomaiset soveltavat unionin oikeutta, samoin kuin niiden välisessä luottamuksessa.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 18. maaliskuuta 2010 (EUVL C 87, 1.4.2010, s. 1).

⁽²⁾ Lausunto annettu 18. maaliskuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. syyskuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. marraskuuta 2010.

(2) Euroopan parlamentti on ennen finanssikriisiä ja sen aikana esittänyt siirtymistä yhtenäisempään eurooppalaiseen valvontaan aidosti tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi kaikille toimijoille unionin tasolla, mikä vastaisi paremmin unionin finanssimarkkinoiden lisääntyvän yhdentymisen vaatimuksia (13 päivänä huhtikuuta 2000 annettu päätöslauselma komission tiedonannosta rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma 21 päivänä marraskuuta 2002 annettu päätöslauselma toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä unionissa, 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettu päätöslauselma rahoituspalvelupoliittikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta, 23 päivänä syyskuuta 2008 annettu päätöslauselma suosituksista komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista ja 9 päivänä lokakuuta 2008 annettu päätöslauselma ja siihen liitetyt suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatko-toimista: tuleva valvontarakente sekä 22 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvency II) ja 23 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista).

(3) Marraskuussa 2008 komissio valtuutti Jacques de Larosièren johtaman korkean tason asiantuntijaryhmän antamaan suosituksia Euroopan valvontajärjestelyjen vahvistamisesta kansalaisten suojan parantamiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi rahoitusjärjestelmään. Loppuraportissaan, jonka korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009, jäljempänä ”de Larosièren raportti”, se suositteli, että valvontakehystä vahvistettaisiin, jotta finanssikriisien riski vähenisi ja jotta tällaiset kriisit eivät olisi tulevaisuudessa yhtä vakavia. Se suositteli pitkälle meneviä uudistuksia unionin finanssialan valvontarakenteeseen. Mainitussa de Larosièren raportissa suositeltiin myös sellaisen Euroopan finanssivalvojen järjestelmän, jäljempänä myös ”EFVJ”, perustamista, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi pankkialaa, yksi arvopaperialaa ja yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa varten, sekä Euroopan järjestelmäriskineuvoston perustamista.

- (4) Komissio ilmoitti 4 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Elvytys Euroopassa” ehdottavansa lainsäädäntöä, jolla luotaisiin Euroopan finanssivalvonnan järjestelmä ja se käsitteli tarkemmin tällaisen uuden valvontakehyksen mahdollista rakennetta 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan finanssivalvonta”.
- (5) Eurooppa-neuvosto suositti 18 ja 19 päivänä kesäkuuta 2009 pidetyn kokouksensa päätteeksi antamissaan päätelmissä, että olisi perustettava Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, joka käsittäisi kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista. Järjestelmällä olisi pyrittävä parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja yhdenmukaisuutta, tehostamaan rajojen yli toimivien ryhmittymien valvontaa ja laatimaan eurooppalainen ohjekirja, jota sovellettaisiin sisämarkkinoilla kaikkiin finanssilaitoksiin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, ja kehotti komissiota laatimaan konkreettisia ehdotuksia siitä, miten EFVJ voisi toimia vahvana tekijänä kriisitilanteissa.
- (6) Komissio antoi 23 päivänä syyskuuta 2009 kolme asetusehdotusta EFVJ:n perustamisesta, ja niihin sisältyy kolmen Euroopan valvontaviranomaisen perustaminen.
- (7) Jotta EFVJ toimisi tehokkaasti, on tarpeen muuttaa unionin säädöksiä niillä aloilla, joilla kolme Euroopan valvontaviranomaista toimivat. Tällaiset muutokset koskevat Euroopan valvontaviranomaisten tiettyjen valtuuksien soveltamisalan määrittelyä, tiettyjen unionin säädöksillä perustettujen valtuuksien sisällyttämistä sekä valvontaviranomaisten sujuvan ja tehokkaan toiminnan varmistamista EFVJ:n yhteydessä.
- (8) Kolmen Euroopan valvontaviranomaisen perustamisen yhteydessä olisi myös laadittava yhtenäinen ohjekirja, jolla voidaan varmistaa sääntöjen johdonmukainen harmonisointi ja yhdenmukainen soveltaminen ja edistää siten sisämarkkinoiden aiempaa tehokkaampaa toimintaa.
- (9) EFVJ:n perustavien asetusten mukaan Euroopan valvontaviranomaiset voivat laatia asianomaisessa lainsäädännössä erityisesti määritellyillä aloilla teknisten standardien luonnoksia, jotka toimitetaan komissiolle, jotta tämä hyväksyisi ne Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä taikka täytäntöönpanosäädöksillä. Tässä direktiivissä olisi nimettävä ensimmäinen joukko tällaisia aloja rajoittamatta muiden alojen lisäämistä tulevaisuudessa.
- (10) Asianomaisessa lainsäädännössä olisi määriteltävä alat, joilla Euroopan valvontaviranomaisilla on toimivalta laatia teknisten standardien luonnoksia, ja se, miten ne olisi hyväksyttävä. Asianomaisessa lainsäädännössä olisi säädettävä osatekijöistä, ehdoista ja erityisvaatimuksista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoitujen säädösten osalta.
- (11) Yksilöitäessä aloja, joilla teknisiä standardeja kehitetään, olisi pyrittävä siihen, että yhdenmukaisen säännösten luomisella ei mutkisteta kohtuuttomasti sääntelyä ja täytäntöönpanoa. Olisi valittava vain ne alat, joilla yhdenmukaiset tekniset säännöt edistävät merkittävästi ja tehokkaasti asianomaisen lainsäädännön tavoitteiden saavuttamista, samalla kun varmistetaan, että poliittisten päätösten tekeminen jää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle, jotka tekevät ne tavanomaisia menettelyjä noudattaen.
- (12) Teknisissä standardeissa olisi käsiteltävä aidosti teknisiä asioita, jolloin niiden kehittämiseen tarvitaan valvonnan asiantuntijoiden perehtyneisyyttä. Delegoituina säädöksinä hyväksytyissä teknisissä standardeissa olisi edelleen kehitettävä, yksilöitävä ja määriteltävä niiden sääntöjen johdonmukaista harmonisointia koskevia edellytyksiä, jotka sisältyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston antamiin perussäädöksiin, täydentämällä tai muuttamalla tiettyjä lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksytyyn säädöksen muita kuin keskeisiä osia. Täytäntöönpanosäädöksinä annetuilla teknisillä standardeilla olisi luotava edellytykset unionin oikeudellisesti sitovien säädösten yhdenmukaiselle soveltamiselle. Teknisiin standardeihin ei saisi liittyä poliittisia valintoja.
- (13) Teknisten sääntelystandardien osalta on aiheellista ottaa käyttöön Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010⁽²⁾ ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkina-viranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010⁽³⁾ 10–14 artiklassa säädetty menettely. Tekniset täytäntöönpanostandardit olisi hyväksyttävä asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt ns. Lamfalussyn nelitasoisen lähestymistavan, jolla Euroopan unionin finanssialan lainsäädännön sääntelyprosessista tehtäisiin tehokkaampi ja avoimempi. Komissiolla on toimivalta hyväksyä 2. tason toimenpiteitä monilla aloilla, ja useita 2. tason komission asetuksia ja direktiivejä on voimassa. Jos teknisten sääntelystandardien tarkoituksena on yksilöidä, tarkentaa tai määritellä tällaisten 2. tason toimenpiteiden soveltamisedellytykset, niitä ei saisi hyväksyä ennen kuin asiankuuluvat 2. tason toimenpiteet on hyväksytty ja niiden olisi oltava yhteensopivia kyseisen 2. tason toimenpiteen kanssa.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 12.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 48.

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 84.

- (14) Sitovat tekniset standardit edistävät finanssipalvelulainsäädäntöä koskevan yhtenäisen ohjekirjan laatimista Eurooppa-neuvoston kesäkuun 2009 päätelmissä vahvistetun mukaisesti. Siltä osin kuin tiettyjä unionin säädöksiin sisältyviä vaatimuksia ei ole yhdenmukaistettu täysimääräisesti, sekä valvontaa koskevan osalta ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti, näiden vaatimusten soveltamisedellytyksiä yksilöivät, tarkentavat tai määrittävät tekniset standardit eivät saisi estää jäsenvaltioita vaatimasta lisätietoja tai asettamasta tiukempia vaatimuksia. Teknisten standardien olisi sen vuoksi sallittava jäsenvaltioiden tehdä näin tietyillä aloilla silloin kun asianomaisissa säädöksissä säädetään tällaisesta harkintavallasta.
- (15) Kuten EFVJ:n perustamisasetuksissa säädetään, Euroopan valvontaviranomaisten olisi, ennen kuin ne toimittavat tekniset standardit komissiolle, järjestettävä tarvittaessa niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoitava niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä.
- (16) Teknisissä standardeissa olisi voitava määrätä siirtymäkauden toimenpiteistä, joilla on asianmukaiset määräajat, jos välittömän täytäntöönpanon kustannukset olisivat kohtuuttomia hyötyihin nähden.
- (17) EFVJ:n perustamisasetuksissa säädetään menettelystä, jolla ratkaistaan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä. Jos toimivaltainen viranomainen on eri mieltä toisen toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä tai toimimattomuudesta sellaisilla unionin säädöksissä asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti yksilöidyillä aloilla, joilla useamman kuin yhden jäsenvaltion toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on asiaa koskevan lainsäädännön mukaan tehtävä yhteistyötä, sovitettava toimintansa yhteen tai tehtävä yhteisiä päätöksiä, Euroopan valvontaviranomaisen olisi yhden tai useamman asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä voitava auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen kyseisen Euroopan valvontaviranomaisen asettamassa määräajassa, jossa olisi otettava huomioon asiaa koskevassa lainsäädännössä mahdollisesti asetetut määräajat sekä erimielisyyden kohteen kiireellisyys ja monitahoisuus. Erimielisyyden jatkuessa Euroopan valvontaviranomaisen olisi voitava ratkaista asia.
- (18) Euroopan valvontaviranomaisten perustamisasetuksissa vaaditaan, että tapaukset, joihin voidaan soveltaa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemismenettelyä, on määriteltävä alakohtaisessa lainsäädännössä. Tässä direktiivissä olisi nimettävä ensimmäinen joukko tällaisia tapauksia rajoittamatta muiden tapausten lisäämistä tulevaisuudessa. Tämä direktiivi ei saisi estää Euroopan valvontaviranomaisia toimimasta muiden valtuuksien mukaisesti tai toteuttamasta niiden perustamisasetuksissa määriteltäviä tehtäviä, ei-sitova sovitelu ja unionin säädösten yhdenmukaisen, tehokkaan ja toimivan soveltamisen edistäminen mukaan luettuina. Lisäksi niillä aloilla, joita koskevassa säädöksessä on jo vahvistettu jokin ei-sitova sovittelumuoto tai joilla on asetettu määräaikoja yhden tai useamman toimivaltaisen kansallisen viranomaisen tekemille yhteisille päätöksille, tarvitaan muutoksia, jotta varmistetaan selkeys ja mahdollisimman häiriötön menettely yhteiseen päätökseen pyrittäessä ja jotta Euroopan valvontaviranomaiset voisivat tarvittaessa ratkaista erimielisyyksiä. Erimielisyyksien sovittelua koskeva sitova menettely on suunniteltu sellaisia tilanteiden ratkaisemiseksi, joissa kansalliset toimivaltaiset viranomaiset eivät voi ratkaista keskenään unionin säädösten noudattamiseen liittyviä menettely- tai asiakysymyksiä.
- (19) Tässä direktiivissä olisi siksi määriteltävä tilanteet, joissa on tarpeen ratkaista unionin oikeuden noudattamiseen liittyvä menettely- tai sisältökysymys ja joissa kansalliset toimivaltaiset viranomaiset eivät kykene ratkaisemaan asiaa omin päin. Tällaisessa tilanteessa yhden kyseessä olevista kansallisista toimivaltaisista viranomaisista olisi voitava toimittaa asia asianomaisen Euroopan valvontaviranomaisen käsiteltäväksi. Tämän Euroopan valvontaviranomaisen olisi toimittava perustamisasetuksensa ja tämän direktiivin mukaisesti. Euroopan valvontaviranomaisen olisi voitava edellyttää asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta erityistoimia tai toimista pidättäytymistä asian ratkaisemiseksi ja unionin oikeuden noudattamisen varmistamiseksi kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia sitovasti. Tapauksissa, joissa asiaan liittyvä unionin säädös antaa jäsenvaltioille harkintavallaa, Euroopan valvontaviranomaisen päätökset eivät saisi korvata toimivaltaisten viranomaisten harkintavallan käyttöä unionin oikeuden mukaisesti.
- (20) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY ⁽¹⁾ säädetään sovittelusta tai yhteisistä päätöksistä, joita voidaan käyttää silloin, kun on kyse merkittävien sivukonttoreiden määrittämisestä valvontakollegioihin osallistumista varten, mallien validoinnista tai yritysryhmien riskien arvioinnista. Näitä asioita koskevissa muutoksissa olisi todettava selvästi, että jos erimielisyyttä esiintyy asetetun määräajan kuluessa, Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) voi ratkaista erimielisyyden asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisella menettelyllä. Kyseisen lähestymistavan mukaan erimielisyydet olisi voitava ratkaista ja yhteistyötä olisi voitava lujittaa ennen kuin lopullinen päätös tehdään tai annetaan laitokselle, vaikkei Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) saisi korvata unionin oikeuden mukaista kansallisen valvontaviranomaisen harkintavallan käyttöä.

(¹) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

- (21) Sen varmistamiseksi, että Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean, Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean ja Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean nykyiset tehtävät siirtyvät joustavasti uusille Euroopan valvontaviranomaisille, viittaukset näihin komiteoihin olisi korvattava asianomaisessa lainsäädännössä viittauksilla Euroopan valvontaviranomaiseen (Euroopan pankki-viranomainen), Euroopan valvontaviranomaiseen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) tai Euroopan valvontaviranomaiseen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen).
- (22) Jotta Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa määrätty uudet puitteet voitaisiin panna kokonaisuudessaan täytäntöön, on tarpeen mukauttaa ja korvata Euroopan yhteisön perustamissopimuksen (EY-sopimus) 202 artiklan mukainen täytäntöönpano-toimivalta asianmukaisilla säännöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan mukaisesti. Tämä tarkistaminen olisi saatettava päätökseen kolmen vuoden kuluessa Lissabonin sopimuksen voimaantulosta, ja jäljellä olevaa EY-sopimuksen 202 artiklan mukaisesti annettua toimivaltaa olisi lakattava soveltamasta tuona päivänä.
- (23) Komiteamenettelyt olisi mukautettava tapauskohtaisesti Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen ja erityisesti sen 290 ja 291 artiklaan. Jotta voidaan ottaa huomioon finanssimarkkinoiden tekninen kehitys ja määrittellä tällä direktiivillä muutetuissa direktiiveissä säädetyt edellytykset, komissiolle olisi annettava valtuudet hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti.
- (24) Euroopan parlamentilla ja neuvostolla olisi oltava mahdollisuus vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika olisi voitava merkittäviksi katsotuilla aloilla pidentää kolmella kuukaudella. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi myös voitava ilmoittaa muille toimielimille, etteivät ne aio vastustaa säädöstä. Tämä delegoitujen säädösten pikainen hyväksyminen on tarpeen erityisesti silloin, kun on noudatettava määräaikoja, esimerkiksi kun perussäädöksessä on asetettu määräaikoja, joiden kuluessa komission on annettava delegoituja säädöksiä.
- (25) Lissabonin sopimuksen tehneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitettyssä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaa koskevassa julistuksessa (N:o 39) konferenssi pani merkille komission aikomuksen vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti jatkaa jäsenvaltioiden nimeämien asiantuntijoiden kuulemista valmistellessaan sellaisia finanssipalvelualaa koskevia säädöksiä, jotka annetaan säädösvallan siirron nojalla.
- (26) EFVJ:llä perustetussa uudessa valvontarakenteessa edellytetään kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tekevän tiivistä yhteistyötä Euroopan valvontaviranomaisten kanssa. Asianomaiseen lainsäädäntöön tehtävillä muutoksilla olisi varmistettava, että Euroopan valvontaviranomaisten perustamisasetuksiin sisällytetyille tietojen jakamista koskeville velvollisuuksille ei ole oikeudellisia esteitä.
- (27) Toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan valvontaviranomaisille tai Euroopan järjestelmäriskikomitealle toimitettuihin tai niiden välillä vaihdettuihin tietoihin olisi sovellettava salassapitovelvollisuutta, jota sovelletaan tiedot vastaanottavien toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa oleviin tai aiemmin olleisiin henkilöihin.
- (28) Euroopan valvontaviranomaisten perustamisasetusten mukaan nämä valvontaviranomaiset voivat kehittää yhteyksiä kolmansien maiden valvontaviranomaisiin ja avustaa kolmansien maiden valvontajärjestelmiä koskevien säädösten vastaavuutta koskevien päätösten valmistelussa. Rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/39/EY ⁽¹⁾ ja direktiiviä 2006/48/EY olisi muutettava, jotta Euroopan valvontaviranomaiset voisivat tehdä yhteistyösopimuksia kolmansien maiden kanssa ja vaihtaa tietoja silloin, kun nämä kolmannet maat voivat taata salassapidon.
- (29) Yhden ajan tasalla olevan luettelon tai rekisterin kokoaminen kustakin unionin finanssilaitosten luokasta, mikä on tällä hetkellä kunkin kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tehtävä, lisää avoimuutta ja on asianmukaisempi yhteisten finanssimarkkinoiden osalta. Euroopan valvontaviranomaisille olisi annettava tehtäväksi perustaa ja julkaista rekistereitä ja luetteloja unionin finanssialan toimijoista ja saattaa ne säännöllisesti ajan tasalle. Tämä koskee luetteloa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten luottolaitoksille myöntämistä toimituksista, kaikkien sijoituspalveluyritysten rekisteriä sekä direktiivin 2004/39/EY mukaista luetteloa säännellyistä markkinoista. Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) olisi samoin annettava tehtäväksi laatia ja julkistaa arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistetavasta esitteestä 4 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ⁽²⁾ mukainen luettelo hyväksytyistä esitteistä ja hyväksymistodistuksista ja saattaa se säännöllisesti ajan tasalle.
- (30) Aloilla, joilla Euroopan valvontaviranomaiset ovat velvollisia laatimaan teknisten standardien luonnoksia, nämä teknisten standardien luonnokset olisi toimitettava komissiolle kolmen vuoden kuluessa siitä, kun Euroopan valvontaviranomaiset on perustettu, jollei sovellettavassa säädöksessä säädetä toisesta määräajasta.
- (31) Ne Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) tehtävät, jotka liittyvät selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 98/26/EY ⁽³⁾, eivät saisi rajoittaa Euroopan keskuspankkijärjestelmän toimivaltaa edistää maksujärjestelmien moitteetonta toimintaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 2 kohdan neljännen luetelmakohdan mukaisesti.

(1) EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

(2) EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.

(3) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

- (32) Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) tämän direktiivin ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY⁽¹⁾ mukaisesti laadittavat tekniset standardit eivät saisi rajoittaa jäsenvaltioiden toimivaltaa näitä laitoksia koskevien vakavaraisuusvaatimusten osalta direktiivissä 2003/41/EY säädetyn mukaisesti.
- (33) Direktiivin 2003/71/EY 13 artiklan 5 kohdan mukaan kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomaisella voi siirtää esitteen hyväksymisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tämän suostumuksella. Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 28 artiklan 4 kohdassa edellytetään, että tällaisesta siirtoa koskevasta suostumuksesta on ilmoitettava Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) vähintään kuukautta ennen siirron toteuttamista. Kun otetaan huomioon kokemukset hyväksymisen siirrosta direktiivin 2003/71/EY nojalla, jossa säädetään lyhyemmistä määräajoista, on asianmukaista olla soveltamatta asetuksen (EU) N:o 1095/2010 28 artiklan 4 kohtaa tähän tilanteeseen.
- (34) Euroopan valvontaviranomaisten ei ole tässä vaiheessa tarpeen laatia teknisten standardien luonnoksia niiden olemassa olevien vaatimusten osalta, joiden mukaan sijoituspalveluyrityksiä, luottolaitoksia, yhteissijoitusyrityksiä ja niiden rahastoyhtiöitä tosiasiallisesti johtavien henkilöiden on oltava riittävän hyvämaineisia ja heillä on oltava riittävästi kokemusta, jotta voidaan varmistaa näiden laitosten järkevä ja vakaa johtaminen. Koska nämä vaatimukset ovat tärkeitä, Euroopan valvontaviranomaisten olisi kuitenkin voitava antaa etusija sille, että parhaat käytännöt esitetään ohjeina ja varmistaa, että valvonta- ja vakavaraisuuskäytännöt lähentyvät näitä parhaita käytäntöjä. Niiden olisi myös yksilöitävä parhaita käytäntöjä ja varmistettava lähentyminen kyseisten laitosten pääkonttoria koskevien vakavaraisuusvaatimusten osalta.
- (35) Eurooppalaisella ohjekirjalla, jota sovelletaan sisämarkkinoilla kaikkiin finanssilaitoksiin, olisi varmistettava niiden arviointiperusteiden ja menetelmien yhdenmukaistaminen, joita toimivaltaiset viranomaiset soveltavat arvioidessaan luottolaitosten riskiä. Erityisesti tässä direktiivissä säädetyn, sisäisten luottoluokitusten menetelmää, kehitettyä menetelmää, sisäisen markkinariskin mallin menetelmää ja markkinariskimenetelmää koskevien teknisten standardien luonnosten laatimisen tarkoituksena olisi oltava tällaisten menetelmien laadun ja perusteellisuuden varmistaminen sekä niiden toimivaltaisten viranomaisten toimesta tapahtuvan tarkistamisen johdonmukaisuus. Näissä teknisissä standardeissa olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus sallia finanssilaitosten kehittää kokemustensa ja erityispiirteidensä pohjalta erilaisia menetelmiä direktiivissä 2006/48/EY ja sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävytydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/49/EY⁽²⁾ säädettyjen vaatimusten mukaisesti ja asiaankuuluvien teknisten standardien vaatimukset huomioon ottaen.
- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, jotka ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja johdonmukainen vakavaraisuusvalvonta ja sitä koskeva sääntely, tallettajien, sijoittajien, edunsaajien ja siten myös yritysten ja kuluttajien suojeleminen, finanssimarkkinoiden eheyden, tehokkuuden ja moitteettoman toiminnan turvaaminen, finanssijärjestelmän vakauden ja kestävytyden ylläpito, reaalityalouden suojeleminen, julkisen talouden turvaaminen ja valvonnan kansainvälisen yhteensovittamisen tehostaminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (37) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014 kertomus Euroopan valvontaviranomaisten antamista tässä direktiivissä säädettyistä teknisten standardien luonnoksista ja tehtävä asianmukaisia ehdotuksia.
- (38) Selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY⁽³⁾, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY⁽⁴⁾, sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/6/EY⁽⁵⁾, direktiivi 2003/41/EY, direktiivi 2003/71/EY, direktiivi 2004/39/EY, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY⁽⁶⁾, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY⁽⁷⁾, direktiivi 2006/48/EY, direktiivi 2006/49/EY ja siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY⁽⁸⁾ olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

(2) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

(3) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

(4) EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

(5) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

(6) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

(7) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

(8) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.

(1) EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 98/26/EY

Muutetaan direktiivi 98/26/EY seuraavasti:

1) Korvataan 6 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava tästä Euroopan järjestelmäriskikomitealle, muille jäsenvaltioille sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (*) perustetulle Euroopan valvonta-viranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä ’arvopaperimarkkinaviranomainen’.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”

2) Korvataan 10 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä järjestelmät ja vastaavat järjestelmien ylläpitäjät, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan, ja ilmoitettava ne arvopaperimarkkinaviranomaiselle sekä ilmoitettava sille viranomaiset, jotka ne ovat nimenneet 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa nämä tiedot verkkosivustollaan.”.

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”10 a artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tätä direktiiviä sovellettaessa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, jotka tämä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi.”.

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2002/87/EY

Muutetaan direktiivi 2002/87/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäljempänä 10 artiklan mukaisesti nimetyn koordinaattorin on ilmoitettava ryhmän johdossa olevalle emoyritykselle tai emoyrityksen puuttuessa sille säänneltylle yritykselle, jonka taseen loppusumma ryhmän tärkeimmällä rahoitussektorilla on suurin, että ryhmä on määritetty finanssiryhmittymäksi ja että sille on nimetty koordinaattori.

Koordinaattorin on lisäksi ilmoitettava asiasta niille toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet toimiluvan ryhmän säänneltyille yrityksille, sekä sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääkonttori on, ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen

(EU) N:o 1093/2010 (*), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (**), ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 (***) 54 artiklalla perustetulle Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitealle, jäljempänä ’sekakomitea’.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”;

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Sekakomitea julkistaa määritetyistä finanssiryhmittymistä laaditun luettelon verkkosivuillaan ja pitää sen ajan tasalla. Näiden tietojen on oltava saatavilla kunkin Euroopan valvontaviranomaisen verkkosivuilla hyperlinkin kautta.”.

2) Lisätään 9 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”d) järjestelyt, joilla edistetään ja tarvittaessa kehitetään asianmukaisia elvytys- ja kriisintarkkailujärjestelyjä ja -suunnitelmia. Nämä järjestelyt saatetaan säännöllisesti ajan tasalle.”.

3) Korvataan 3 jakson otsikko seuraavasti:

”LISÄVALVONTAA TUKEVAT TOIMENPITEET JA SEKAKOMITEAN TOIMIVALTA”.

4) Lisätään 3 jaksoon artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Sekakomitean tehtävä

Sekakomitea huolehtii asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 56 artiklan mukaisesti johdonmukaisesta eri alojen välisestä ja rajat ylittävästä valvonnasta sekä unionin lainsäädännön noudattamisesta.”.

5) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jotta varmistetaan finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten asianmukainen lisävalvonta, on asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskuudesta, mukaan luettuna sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääkonttori on, nimettävä yksi koordinaattori, joka vastaa lisävalvonnan koordinoimisesta ja harjoittamisesta. Koordinaattorin nimi julkitetaan sekakomitean verkkosivuilla.”.

6) Korvataan 11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Lisävalvonnan helpottamiseksi ja laajan oikeusperustan antamiseksi sille on koordinaattorin ja muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toteutettava koordinaatiojärjestelyjä. Näissä koordinaatiojärjestelyissä koordinaattorille voidaan uskoa lisätehtäviä ja tarkentaa 3 artiklassa, 4 artiklassa, 5 artiklan 4 kohdassa, 6 artiklassa, 12 artiklan 2 kohdassa, 16 artiklassa ja 18 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten keskuudessa noudatettavia päätöksentekomenettelyjä sekä menettely, jota noudatetaan muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tapahtuvassa yhteistyössä.

Euroopan valvontaviranomaiset laativat sekakomitea välityksellä 8 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 56 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ohjeita, joiden tarkoituksena on lähentää valvontakäytäntöjä valvonnan koordinoitijärjestelyjen johdonmukaisuuden osalta direktiivin 2006/48/EY 131 a artiklan ja direktiivin 2009/138/EY 248 artiklan 4 kohdan mukaisesti.”

7) Korvataan 12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös vaihtaa tietoja seuraavien viranomaisten kanssa, jos tämä on tarpeen niiden finanssiryhmittymän säänneltyjä yrityksiä koskevien tehtävien suorittamiseksi alakohtaisissa säännöissä säädettyjen säännösten mukaisesti: keskuspankit, Euroopan keskuspankkijärjestelmä, Euroopan keskuspankki ja Euroopan järjestelmäriskikomitea finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1092/2010 (*) 15 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.”

8) Lisätään artikla seuraavasti:

”12 a artikla

Yhteistyö ja tietojen vaihto sekakomitean kanssa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä sovellettaessa tehtävä yhteistyötä sekakomitean kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä sekakomitealle kaikki tiedot, jotka tämä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi.”

9) Korvataan 14 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttöalueella ei ole oikeudellisia rajoitteita, jotka estäisivät lisävalvonnan piiriin kuuluvia luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, riippumatta siitä, ovatko nämä säänneltyjä yrityksiä, vaihtamasta keskenään lisävalvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja sekä vaihtamasta tietoja tämän direktiivin mukaisesti ja Euroopan valvontaviranomaisten kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti, tarvittaessa sekakomitean välityksellä.”

10) Korvataan 16 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat määrittää toimenpiteet, joita toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden suhteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 17 artiklan 2 kohdan soveltamista. Euroopan valvontaviranomaiset voivat lisäksi sekakomitean välityksellä laatia asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 ja 56 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ohjeita, jotka koskevat toimia rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden suhteen.”

11) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Alakohtaisten sääntöjen soveltamista rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten on 5 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa tarkistettava, ovatko säännellyt yritykset, joiden emoyrityksen pääkonttori on kolmannessa maassa, kyseisen kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa, joka vastaa tässä direktiivissä säädettyä lisävalvontaa 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säänneltyjen yritysten osalta. Tarkistuksen suorittaa se toimivaltainen viranomainen, joka toimisi koordinaattorina, jos 10 artiklan 2 kohdassa säädettyjä perusteita sovellettaisiin, joko emoyrityksen tai jonkin unionissa toimiluvan saaneen säännellyn yrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia ja sen on pyrittävä kaikin tavoin noudattamaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 ja 56 artiklan mukaisesti sekakomitean välityksellä laadittuja ohjeita.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jos toimivaltainen viranomainen on eri mieltä toisen toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdan mukaisesti tekemästä päätöksestä, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklaa.”

12) Korvataan 19 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio tarkastelee sekakomitean, Euroopan pankki-komitean, Euroopan vakuutus- ja lisäläkekomitean ja finanssiryhmittymäkomitean avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilan-
netta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista.”.

13) Lisätään 20 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Näihin toimenpiteisiin ei sisälly komissiolle delegoidun ja annetun toimivallan kohde 21 a artiklassa lueteltujen seikkojen osalta.”.

14) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Euroopan valvontaviranomaiset voivat sekakomitean välityksellä antaa yleisiä ohjeita siitä, onko todennäköistä, että kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten lisävalvontajärjestelmillä saavutetaan tässä direktiivissä määritellyt lisävalvonnan tavoitteet sellaisen finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten osalta, jonka johdon pääkonttori on kolmannessa maassa. Sekakomitean on ajoittain tarkistettava näitä ohjeita ja otettava huomioon tällaisten toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa lisävalvonnassa tapahtuvat muutokset.”;

b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio tarkastelee 20 artiklaa uudelleen viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2011 ja tekee asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia, jotta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisia täytäntöönpanosäädöksiä voidaan soveltaa täysimääräisesti tämän direktiivin osalta. Komissiolle 21 artiklassa annettuja, Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen jäljellä olevia valtuuksia hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä lakataan soveltamasta 1 päivänä joulukuuta 2012, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jo hyväksytyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamista.”.

15) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Tekniset standardit

1. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin johdonmukainen yhdenmukaistaminen, Euroopan valvontaviranomaiset voivat asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 56 artiklan mukaisesti laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia seuraavien osalta:

a) 2 artiklan 11 kohta, neuvoston direktiivin 78/660/EY 17 artiklan soveltamisen tarkentamiseksi tämän direktiivin yhteydessä;

b) 2 artiklan 17 kohta, niiden menettelyjen vahvistamiseksi tai arviointiperusteiden tarkentamiseksi, joilla 'asiaan-kuuluvat toimivaltaiset viranomaiset' määritetään;

c) 3 artiklan 5 kohta, niiden vaihtoehtoisten parametrien tarkentamiseksi, joita sovelletaan määritettäessä finanssiryhmittymää;

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, Euroopan valvontaviranomaiset voivat asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 56 artiklan mukaisesti laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia seuraavien osalta:

a) 6 artiklan 2 kohta, liitteen I osassa II lueteltujen laskentamenetelmien yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 4 kohdan soveltamista;

b) 7 artiklan 2 kohta, niiden menettelyjen yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi, joiden perusteella 7 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettussa yleisvalvonnassa sisällytetään kohteita 'riskikeskittymien' määritelmän soveltamisalaan;

c) 8 artiklan 2 kohta, niiden menettelyjen yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi, joiden perusteella 8 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettussa yleisvalvonnassa sisällytetään kohteita 'ryhmänsisäisten liiketoimien' määritelmän soveltamisalaan;

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

3 artikla

Muutokset direktiiviin 2003/6/EY

Muutetaan direktiivi 2003/6/EY seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklan 5 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (*) perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen' voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia komission tämän artiklan mukaisesti hyväksymien säädösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi hyväksytyjen markkinatapojen osalta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”.

2) Lisätään 6 artiklaan kohta seuraavasti:

”11. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia komission 10 kohdan ensimmäisen alakohdan kuudennen luettelukohdan mukaisesti hyväksymien säädösten yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

3) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Nykyinen teksti numeroidaan 1 kohdaksi;

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia komission 1 kohdan mukaisesti hyväksymien säädösten yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

4) Lisätään 14 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 1 ja 2 kohdan mukaisesti toteutetuista hallinnollisista toimenpiteistä ja seuraamuksista.

Jos toimivaltainen viranomainen on julkistanut hallinnollisen toimenpiteen tai seuraamuksen, sen on ilmoitettava tästä samanaikaisesti arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Jos julkistettu seuraamus koskee direktiivin 2004/39/EY mukaisesti toimiluvan saanutta sijoituspalveluyritystä, arvopaperimarkkinaviranomainen lisää maininnan julkistetusta seuraamuksesta direktiivin 2004/39/EY 5 artiklan 3 kohdan nojalla perustettuun sijoituspalveluyritysten rekisteriin.”.

5) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tätä direktiiviä sovellettaessa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi.”.

6) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Toimivaltainen viranomainen, jonka tietojensaanti-pyyntöä ei täydetä kohtuullisessa ajassa tai jonka tietojensaanti-pyyntöä täyttämistä kieltäydytään, voi saattaa kieltäytymisen tai kohtuullisessa ajassa toimimatta jättämisen arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetuissa tilanteissa arvopaperimarkkinaviranomainen voi toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisuutta kieltäytyä toimimasta tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tietojensaanti-pyyntöjen johdosta ja arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuutta toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisesti.”;

b) Korvataan 4 kohdan viides alakohta seuraavasti:

”Toimivaltainen viranomainen, jonka pyyntöä tutkimuksen aloittamisesta tai oman henkilöstönsä läsnäolosta toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tutkimuksissa ei täydetä kohtuullisessa ajassa tai jonka pyynnön täyttämistä kieltäydytään, voi saattaa kieltäytymisen tai kohtuullisessa ajassa toimimatta jättämisen arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetuissa tilanteissa arvopaperimarkkinaviranomainen voi toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisuutta kieltäytyä toimimasta tämän kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen tietojensaanti-pyyntöjen johdosta ja arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuutta toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisesti.”;

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa 2 ja 4 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia menettelyjen ja lomakkeiden osalta tässä artiklassa tarkoitettua tietojenvaihtoa ja rajat ylittäviä tarkastuksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

7) Lisätään artikla seuraavasti:

”17 a artikla

Komissio tarkastelee viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2011 uudelleen 1, 6, 8, 14 ja 16 artiklaa ja tekee asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia, jotta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä ja sen 291 artiklan mukaisia täytäntöönpanosäädöksiä voidaan soveltaa täysimääräisesti tämän direktiivin osalta. Komissiolle 17 artiklassa annettuja, Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen jäljellä olevia valtuuksia hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä lakataan soveltamasta 1 päivänä joulukuuta 2012, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jo hyväksytyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamista.”.

4 artikla

Muutokset direktiiviin 2003/41/EY

Muutetaan direktiivi 2003/41/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) toimivaltainen viranomainen on kirjannut laitoksen kansalliseen rekisteriin tai laitos on hyväksytty; jos kyseessä on 20 artiklassa tarkoitettu rajatylittävä toiminta, rekisterissä on myös ilmoitettava jäsenvaltiot, joissa laitos toimii; nämä tiedot on toimitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 (*) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen), jäljempänä vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, joka julkistaa ne verkkosivuillaan;

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.;"

b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Kun kyse on 20 artiklassa tarkoitetusta rajatylittävistä toiminnasta, laitoksen toiminta edellyttää kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ennakoita myöntämää lupaa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaista lupaa myöntäessään siitä välittömästi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle."

2) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) Nykyinen teksti numeroidaan 1 kohdaksi;

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia 1 kohdan c alakohdan i–vi alakohdassa lueteltujen asiakirjojen lomakkeiden ja muodon osalta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti."

3) Korvataan 14 artiklan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Laitoksen toiminnan kieltävä päätös on perusteltava yksityiskohtaisesti ja annettava tiedoksi kyseiselle laitokselle. Se on annettava tiedoksi myös vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle."

4) Korvataan 15 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"6. Vakuutusteknisen vastuuvelan laskemista koskevien sääntöjen yhdenmukaistamisen jatkamiseksi siltä osin kuin se on perusteltua – erityisesti korkokanta ja muut vakuutusteknisen vastuuvelan tasoon vaikuttavat oletukset huomioon ottaen – komissio antaa vakuutus- ja

lisäeläkeviranomaiselta saamiensa neuvojen pohjalta joka toinen vuosi tai jäsenvaltion sitä pyytäessä kertomuksen tilanteesta rajatylittävän toiminnan kehityksen osalta."

5) Lisätään 20 artiklaan kohta seuraavasti:

"11. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sellaisiin ammattieläkejärjestelmiin sovellettavat vakavaraisuutta koskevat kansalliset säännökset, joita ei koske 1 kohdassa oleva viittaus kansalliseen sosiaali- ja työolainsäädäntöön.

Jäsenvaltioiden on saatettava nämä tiedot ajan tasalle säännöllisesti ja vähintään kahden vuoden välein, ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa nämä tiedot verkkosivustollaan.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii tämän kohdan soveltamisedellytysten yhdenmukaisuuden varmistamiseksi teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia sellaisten menettelyjen määrittelemiseksi, joita toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava, sekä lomakkeet ja mallit, joita niiden on käytettävä, kun ne toimittavat tietoja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, ja saattavat nämä tiedot ajan tasalle. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpano-standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti."

6) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja komission välinen yhteistyö";

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä sovellettaessa tehtävä yhteistyötä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1094/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kaikki tiedot, jota tämä tarvitsee tämän direktiivin ja mainitun asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi.;"

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kaikista merkittävistä vaikeuksista, jotka aiheutuvat tämän direktiivin soveltamisesta.

Komission, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sekä kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava nämä vaikeudet mahdollisimman nopeasti sopivan ratkaisun löytämiseksi."

5 artikla

Muutokset direktiiviin 2003/71/EY

Muutetaan direktiivi 2003/71/EY seuraavasti:

1) Korvataan 4 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin johdonmukainen yhdenmukaistaminen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (*) perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritellään 1 kohdan a–e ja sekä 2 kohdan a–h alakohdan mukaiset poikkeukset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84."

2) Lisätään 5 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin ja komission 5 kohdan mukaisesti hyväksymien delegoitujen säädösten yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joilla varmistetaan komission 5 kohdan mukaisesti hyväksymien delegoitujen säädösten yhdenmukaiset soveltamisedellytykset tiivistelmän yhtenäisen mallin osalta ja annetaan sijoittajille mahdollisuus verrata kyseessä olevaa arvopaperia muihin vastaaviin tuotteisiin.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti."

3) Lisätään 7 artiklan kohta seuraavasti:

"4a. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, jotta varmistetaan komission 1 kohdan mukaisesti hyväksymien delegoitujen säädösten yhdenmukaiset soveltamisedellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti."

4) Lisätään 8 artiklan kohta seuraavasti:

"5. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia komission 4 kohdan mukaisesti hyväksymien delegoitujen säädösten yhdenmukaisen soveltamisedellytysten varmistamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti."

5) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle esitteen ja sen mahdollisen täydennyksen hyväksymisestä samanaikaisesti kun sen hyväksymisestä ilmoitetaan tapauksen mukaan liikkeenlaskijalle, tarjoajalle tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista hakevalle osapuolelle. Toimivaltaisten viranomaisten on samanaikaisesti toimitettava arvopaperimarkkina-viranomaiselle kopio esitteestä ja sen mahdollisesta täydennyksestä."

b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi siirtää esitteen hyväksymisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tämän suostumuksella, jos siirrosta ilmoitetaan ennakolta arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Tällaisesta siirrosta on ilmoitettava liikkeenlaskijalle, tarjoajalle tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista hakevalle osapuolelle kolmen työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen teki päätöksensä. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen määräajan kulumisen alkaa tästä päivästä. Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 28 artiklan 4 kohtaa ei sovelleta tämän kohdan mukaisesti tapahtuvaan esitteen hyväksymisen siirtämiseen.

Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukaiset soveltamisedellytykset ja helpottaa toimivaltaisten viranomaisten välistä sekä toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomainen välistä tiedonkulkua, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakio-omatoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tässä kohdassa tarkoitettuja ilmoituksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti."

6) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kun esite on hyväksytty, liikkeenlaskijan, tarjoajan tai kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ottamista hakevan osapuolen on toimitettava se kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle sekä asetettava se yleisön saataville mahdollisimman nopeasti ja joka tapauksessa kohtuullisessa ajassa ennen kuin kyseisten arvopaperien tarjoaminen yleisölle aloitetaan tai ne otetaan kaupankäynnin kohteeksi ja viimeistään tarjoamisen aloittamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen ajankohtana. Tarjottaessa ja haettaessa kaupankäynnin kohteeksi osakelajia, jota ei ole vielä otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, esitteen on lisäksi oltava saatavilla vähintään kuusi työpäivää ennen tarjouksen päättymistä."

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa verkkosivustollaan luettelon 13 artiklan mukaisesti hyväksytyistä esitteistä sekä mahdolliset hyperlinkit kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, liikkeeseenlaskijoiden tai säännelyjen markkinoiden verkkosivustoilla julkistettuihin esitteisiin. Julkistettu luettelo on pidettävä ajan tasalla, ja kukin siihen otettu maininta on pidettävä verkkosivustolla vähintään 12 kuukauden ajan.”.

7) Lisätään 16 artiklan kohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen yhdenmukaistaminen, täsmentää tässä artiklassa säädetty vaatimukset ja ottaa huomioon tekniikan kehitys finanssimarkkinoilla, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia niiden tilanteiden määrittelemiseksi, joissa esitteen sisältämiin tietoihin liittyvä merkityksellinen uusi seikka, olennainen asiavirhe tai epätarkkuus edellyttää, että on julkaistava esitteen täydennys. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”

8) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos arvopapereita on tarkoitus tarjota yleisölle tai ottaa kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, kotijäsenvaltion hyväksymä esite ja sen mahdolliset täydennykset ovat voimassa yleisölle tarjoamista tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista varten missä tahansa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jos arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja kunkin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle on annettu 18 artiklan mukainen ilmoitus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan säännösten soveltamista. Vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset eivät saa esitteiden osalta ryhtyä hyväksymis- tai hallintomenettelyihin.”;

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos esitteen hyväksymisen jälkeen ilmenee 16 artiklassa tarkoitettuja merkityksellisiä uusia seikkoja, olennaisia asiavirheitä tai epätarkkuuksia, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttävän täydennyksen julkistamista. Arvopaperimarkkinaviranomainen ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen voivat ilmoittaa kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle uusien tietojen tarpeesta.”.

9) Lisätään 18 artiklaan kohdat seuraavasti:

”3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle esitettä koskevasta hyväksymistodistuksesta samanaikaisesti, kun siitä ilmoitetaan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen julkistavat verkkosivustoillaan luettelon tämän artiklan mukaisesti ilmoitetuista esitteiden ja niiden mahdollisten täydennysten hyväksymistodistuksista sekä mahdolliset hyperlinkit kyseisiin kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, liikkeeseenlaskijan tai säännelyjen markkinoiden verkkosivustoilla julkistettuihin asiakirjoihin. Julkistettu luettelo on pidettävä ajan tasalla, ja kukin siihen otettu maininta on pidettävä verkkosivustolla vähintään 12 kuukauden ajan.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukaiset soveltamisedellytykset ja ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla, arvopaperimarkkina-viranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia sellaisten vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi, jotka koskevat hyväksymistodistuksesta ilmoittamista, esitteen kopiota, esitteen täydennystä ja tiivistelmän käännöstä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

10) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) Lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä sovellettaessa tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

1 b. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, joita tämä tarvitsee tehtäviensä suorittamiseksi.”;

b) Korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikista tehtävien siirtoa koskevista järjestelyistä tehtävien siirron tarkat edellytykset mukaan luettuina.”;

c) Lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Arvopaperimarkkinaviranomaisella on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 21 artiklan mukaisesti oikeus osallistua d alakohdassa tarkoitettuihin paikan päällä tehtäviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen yhdessä suorittamia.”.

11) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi tilanteet, joissa yhteistyöpyyntö, erityisesti tietojen vaihtoa koskeva pyyntö, on hylätty tai siihen ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetuissa tilanteissa arvopaperimarkkinaviranomainen voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla uskotun toimivallan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.”;

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä oleva 1 kohta ei estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta luottamuksellisia tietoja tai toimittamasta luottamuksellisia tietoja arvopaperimarkkinaviranomaiselle tai Euroopan järjestelmäriskikomitealle, jäljempänä ’EJRK’, jollei yrityskohtaisia tietoja ja kolmansiin maihin kohdistuvia vaikutuksia koskevista rajoitteista, joista on säädetty asetuksessa (EY) N:o 1095/2010 ja finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetussa asetuksessa (EY) N:o 1092/2010 (*), muuta johdu. Toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen tai EJRK:n välillä vaihdettuja tietoja koskee salassapitovelvollisuus, jota sovelletaan tiedot vastaanottavien toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa oleviin tai aiemmin olleisiin henkilöihin.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.”;

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen ja ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla, arvopaperimarkkina-viranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia 2 kohdassa edellytettyjen tietojen tarkentamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa 2 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset ja ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia sellaisten vakionuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä ja tietojen vaihtoa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

12) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteaa liikkeeseenlaskijan tai yleisölle tarjoamisesta vastaavan rahoituslaitoksen syyllistyneen sääntöjenvastaisuuteen tai rikkoneen velvoitteita, jotka aiheutuvat liikkeeseenlaskijalle arvopaperien ottamisesta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

2. Jos liikkeeseenlaskija tai yleisölle tarjoamisesta vastaava rahoituslaitos jatkaa kyseisten sääntösten rikkomista kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai sen vuoksi, että nämä toimenpiteet ovat osoittautuneet riittämättömiksi, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle ilmoitettavaan toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet sijoittajien suojaamiseksi ja ilmoitettava asiasta ensi tilassa komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.”.

6 artikla

Muutokset direktiiviin 2004/39/EY

Muutetaan direktiivi 2004/39/EY seuraavasti:

1) Korvataan 5 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on rekisteröitävä kaikki sijoituspalveluyritykset. Rekisterin on oltava yleisön saatavilla, ja sen on sisällettävä tiedot niistä palveluista tai toimista, joiden tarjoamiseen sijoituspalveluyrityksellä on toimilupa. Se on saatettava säännöllisesti ajan tasalle. Jokainen toimilupa on annettava tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (*) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä ’arvopaperimarkkinaviranomainen’.

Arvopaperimarkkinaviranomainen) laatii luettelon kaikista unionissa olevista sijoituspalveluyrityksistä. Luettelo sisältää tiedot niistä palveluista tai toimista, joiden harjoittamiseen sijoituspalveluyrityksellä on toimilupa, ja se on saatettava säännöllisesti ajan tasalle. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

Jos toimivaltainen viranomainen on peruuttanut toimiluvan 8 artiklan b–d alakohdan mukaisesti, peruuttaminen julkistetaan luettelossa viiden vuoden ajan.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”.

2) Lisätään 7 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan, 9 artiklan 2–4 kohdan sekä 10 artiklan 1 ja 2 kohdan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritellään:

- a) toimivaltaisille viranomaisille 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot, toimintasuunnitelma mukaan luettuna;
- b) sijoituspalveluyritysten hoitoa 9 artiklan 4 kohdan nojalla koskevat vaatimukset ja 9 artiklan 2 kohdan mukaisissa ilmoituksissa annettavat tiedot;
- c) tarkennetaan vaatimukset, jotka koskevat määräosuuden omistavia osakkaita ja jäseniä, ja seikat, jotka voivat estää toimivaltaista viranomaista toteuttamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään 10 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa 7 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia ilmoituksia koskevia vakiomuotoisia lomakkeita, malleja ja menettelyjä tai kyseisissä artikloissa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

3) Lisätään 8 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jokainen toimiluvan peruutus on annettava tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle.”

4) Lisätään 10 a artiklaan kohta seuraavasti:

”8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia tyhjentävän luettelon laatimiseksi niistä 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista, jotka hankkijaehdokkaiden on sisällytettävä ilmoitukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa 10, 10 a ja 10 b artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen vahvistamiseksi niitä yksityiskohtaisia sääntöjä varten, joita sovelletaan 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten väliseen kuulemismenettelyyn.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle annetaan valta hyväksyä neljännessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

5) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkina-viranomaiselle kaikista niistä yleisistä vaikeuksista, joita niiden sijoituspalveluyritykset kohtaavat sijoittautumisen tai sijoituspalvelujen tarjoamisen ja/tai sijoitustoiminnan harjoittamisen yhteydessä kolmansissa maissa.”;

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos komissio sille 1 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen perusteella havaitsee, että jokin kolmas maa ei myönnä unionin sijoituspalveluyrityksille yhtä tehokasta markkinoille pääsyä kuin unioni on myöntänyt kyseisen kolmannen maan sijoituspalveluyrityksille, komissio tekee arvopaperimarkkinaviranomaisen antamia ohjeita noudattaen neuvostolle ehdotuksia aiheellisista valtuuksista sellaisten neuvottelujen käymiseksi, joilla pyritään saamaan aikaan vastaavat kilpailumahdollisuudet unionin sijoituspalveluyrityksille. Neuvosto päättää asiasta määränemistöllä.

Euroopan parlamentille tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikista vaiheista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomainen avustaa komissiota tämän artiklan soveltamisessa.”

6) Lisätään 16 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia tässä kohdassa tarkoitettuja valvontamenetelmiä koskevia ohjeita.”

7) Muutetaan 19 artiklan 6 kohdan ensimmäinen luetelma-kohta seuraavasti:

”— johdantolauseessa tarkoitetut palvelut liittyvät osakkeisiin, jotka on hyväksytty kaupankäynnin kohteiksi säännellyillä markkinoilla tai vastaavilla kolmansien maiden markkinoilla, rahamarkkinavälineisiin, joukkovelkakirjoihin tai muihin arvopaperistettuihin velan muotoihin (pois lukien johdannaisia sisältävät joukkovelkakirjat tai arvopaperistetut velat), yhteissijoitusyrityksiin tai muihin yksinkertaisiin rahoitusvälineisiin. Kolmansien maiden markkinoita pidetään säänneltyjä markkinoita vastaavina, jos ne täyttävät vastaavat vaatimukset kuin III osastossa säädetyt vaatimukset. Komissio ja arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisevat verkkosivuillaan luettelon markkinoista, joita pidetään vastaavina. Luettelo päivitetään säännöllisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen avustaa komissiota kolmansien maiden markkinoiden arvioimisessa.”

- 8) Korvataan 23 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät sallia, että sijoituspalveluyritykset saavat nimetä sidonnaisasiamiehiä, on perustettava julkinen rekisteri. Sidonnaisasiamiehet on rekisteröitävä sen jäsenvaltion julkiseen rekisteriin, johon kyseiset asiamiehet ovat sijoittautuneet. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan viitteet tai hyperlinkit, jotka koskevat niiden jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti perustettuja julkisia rekistereitä, jotka päättävät sallia, että sijoituspalveluyritykset saavat nimetä sidonnaisasiamiehiä.”

- 9) Muutetaan 25 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on arvopaperimarkkinaviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan mukaisesti suorittaman yhteensovittamisen avulla huolehdittava asianmukaisiin toimenpiteisiin siitä, että toimivaltainen viranomaisen pystyy valvomaan sijoituspalveluyritysten toimintaa varmistaakseen, että ne toimivat rehellisesti, tasapuolisesti ja ammattimaisesti sekä tavalla, joka edistää markkinoiden eheyttä, tämän kuitenkaan rajoittamatta sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY (*) säännösten täytäntöönpanoon liittyvien vastuiden kohdentamista.

(*) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.”

- b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sijoituspalveluyritykset pitävät toimivaltaisen viranomaisen saatavilla ainakin viiden vuoden ajan merkitykselliset tiedot kaikista rahoitusvälineisiin liittyvistä omaan lukuun tai asiakkaan lukuun toteuttamistaan liiketoimista. Asiakkaan lukuun toteutettavien liiketoimien osalta on säilytettävä yksityiskohtaiset tiedot asiakkaan henkilöllisyydestä ja tiedot, jotka vaaditaan direktiivin 2005/60/EY nojalla.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyytää saada tutustua näihin tietoihin asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja siinä asetettujen edellytysten mukaisesti.”

- 10) Korvataan 27 artikla 2 kohta seuraavasti:

”2. Kunkin osakkeen osalta 25 artiklassa määritellyin tavoin likviditeetiltään tärkeimpien markkinoiden toimivaltainen viranomaisen päättää kunkin osakkeen osalta vähintään vuosittain osakelajin, johon kyseinen osake kuuluu, markkinoilla toteutettujen toimeksiantojen keskimääräisen aritmeettisen arvon perusteella. Nämä tiedot ovat julkisia kaikille markkinaosapuolille, ja ne toimitetaan arvopaperimarkkina-viranomaiselle, joka julkistaa ne verkkosivustollaan.”

- 11) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos sijoituspalveluyritys aikoo käyttää sidonnaisasiamiehiä, sijoituspalveluyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kohtuullisessa ajassa ilmoitettava niiden sidonnaisasiamiesten henkilöllisyys, joita sijoituspalveluyritys aikoo käyttää kyseisessä jäsenvaltiossa. Vastaanottava jäsenvaltio voi julkistaa nämä tiedot. arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyytää saada tutustua näihin tietoihin asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja siinä asetettujen edellytysten mukaisesti.”

- b) Lisätään kohta seuraavasti:

”7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa tarkennetaan 2, 4 ja 6 kohdan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpano-standardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen luomiseksi 3, 4 ja 6 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

- 12) Lisätään 32 artiklaan kohta seuraavasti:

”10. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa tarkennetaan 2, 4 ja 9 kohdan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen luomiseksi 3 ja 9 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

13) Lisätään 36 artiklaan kohta seuraavasti:

”6. Jokainen toimiluvan peruutus on annettava tiedoksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle.”.

14) Korvataan 41 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimivaltaisen viranomaisen, joka vaatii kaupankäynnin keskeyttämistä tai lopettamista rahoitusvälineellä yhdellä tai useammalla säännellyllä markkinalla, on välittömästi julkistettava päätöksensä ja toimitettava tiedot arvopaperimarkkina-viranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava keskeyttämään tai lopettamaan kaupankäynti rahoitusvälineellä säännellyillä markkinoilla ja monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä, joiden toimintaa ne valvovat, paitsi jos sijoittajien eduille ja sisämarkkinoiden asianmukaiselle toiminnalle aiheutuu todennäköisesti tästä merkittävää haittaa.”.

15) Korvataan 42 artiklan 6 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Säännellyn markkinan on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltio, jossa se aikoo ottaa tällaiset järjestelyt käyttöön. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kuukauden kuluessa tieto tästä jäsenvaltiolle, jossa säännelty markkina aikoo ottaa tällaiset järjestelyt käyttöön. Arvopaperimarkkina-viranomaisen voi pyytää saada tutustua näihin tietoihin asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja siinä asetettujen edellytysten mukaisesti.”.

16) Korvataan 47 artikla seuraavasti:

”47 artikla

Luettelo säännellyistä markkinoista

Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo säännellyistä markkinoista, joiden kotijäsenvaltio se on, ja toimitettava tämä luettelo muille jäsenvaltioille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Samalla tavalla on tiedotettava kaikista tähän luetteloon tehdyistä muutoksista. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa kaikista säännellyistä markkinoista laaditun luettelon verkkosivuillaan ja pitää sen ajan tasalla.”.

17) Muutetaan 48 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset hoitamaan kutakin tämän direktiivin eri säännöksistä johtuvaa tehtävää. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kunkin tehtävän täytäntöönpanosta vastaava toimivaltainen viranomaisen ja viranomaisten mahdollinen tehtävänjako.”;

b) Korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikista tehtävien siirtoa koskevista järjestelyistä tehtävien siirron tarkat edellytykset mukaan luettuina.”;

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa luettelon 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista toimivaltaisista viranomaisista verkkosivuillaan ja pitää sen ajan tasalla.”.

18) Lisätään 51 artiklaan kohdat seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on toimitettava arvopaperimarkkina-viranomaiselle vuosittain yhdistetyt tiedot kaikista 1 ja 2 kohdan mukaisesti toteutetuista hallinnollisista toimenpiteistä ja seuraamuksista.

5. Jos toimivaltainen viranomaisen on julkistanut hallinnollisen toimenpiteen tai seuraamuksen, sen on ilmoitettava tästä samanaikaisesti arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

6. Jos julkistettu seuraamus koskee tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan saanutta sijoituspalveluyritystä, arvopaperimarkkinaviranomainen lisää maininnan julkistetusta seuraamuksesta 5 artiklan 3 kohdalla perustettuun sijoituspalveluyritysten rekisteriin.”.

19) Lisätään 53 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle 1 kohdassa tarkoitetuista valitus- ja muutoksenhakumenettelyistä, jotka ovat käytettävissä niiden lainkäyttöalueella.

Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa kaikista tuomioistuinten ulkopuolisista menettelyistä laaditun luettelon verkkosivuillaan ja pitää sen ajan tasalla.”.

20) Korvataan II osaston otsikko seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen välinen yhteistyö”.

21) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Yhteistyön ja erityisesti tietojen vaihdon helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi jäsenvaltioiden on nimettävä yksi ainoa toimivaltainen viranomaisen tässä direktiivissä tarkoitetuksi yhteysviranomaiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja muille jäsenvaltiolle niiden viranomaisten nimet, jotka on nimetty vastaanottamaan tietojenvaihtotai yhteistyöpyyntöjä tämän kohdan nojalla. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa näistä viranomaisista laaditun luettelon verkkosivuillaan ja pitää sen ajan tasalla.”;

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jos toimivaltaisella viranomaisella on perusteltu syy epäillä, että sen valvonnan piiriin kuulumattomat yksiköt harjoittavat tai ovat harjoittaneet tämän direktiivin säännösten vastaista toimintaa toisen jäsenvaltion alueella, tämän toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle mahdollisimman seikkaperäisesti. Ilmoituksen vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet. Sen on ilmoitettava asiasta ilmoittaneelle toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkina-viranomaiselle asian ratkaisu ja mahdollisuuksien mukaan merkittävät välitoimet. Tämä kohta ei rajoita ilmoituksen tehneen toimivaltaisen viranomaisen toimivaltaa.";

c) Lisätään kohta seuraavasti:

"6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen luomiseksi 2 kohdassa tarkoitettuja yhteistyöjärjestelyjä varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti."

22) Muutetaan 57 artikla seuraavasti:

a) Nykyinen teksti numeroidaan 1 kohdaksi;

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

"2. Valvontakäytäntöjen lähentämiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen on voitava osallistua valvontakollegioihin, kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 21 artiklan mukaisesti suorittamat paikan päällä tehtävät tarkastukset ja tutkimukset mukaan luettuina.

3. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään tiedot, jotka toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tehdessään yhteistyötä tutkimusten, valvontatoimien tai paikan päällä tehtävien tarkastusten yhteydessä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen luomiseksi toimivaltaisten viranomaisten tutkimusten, valvontatoimien ja paikan päällä tehtävien tarkastusten yhteydessä harjoittamaa yhteistyötä varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti."

23) Muutetaan 58 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jotta voidaan varmistaa 1 ja 2 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen luomiseksi tietojenvaihtoa varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti."

b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Tämä artikla sekä 54 ja 63 artikla eivät estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle, Euroopan järjestelmäriskikomitealle, keskuspankeille, Euroopan keskuspankki-järjestelmälle ja Euroopan keskuspankille, kun nämä toimivat rahapoliittisina viranomaisina, sekä tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille niiden tehtävien suorittamista varten tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja; näitä viranomaisia tai elimiä ei myöskään saa estää toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita tässä direktiivissä säädettyjen tehtäviensä suorittamiseksi."

24) Lisätään artikla seuraavasti:

"58 a artikla

Sitova sovittelu

Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi tilanteet, joissa jokin seuraavista pyynnöistä on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa:

- 57 artiklan mukaisen valvonnan, paikalla tehtävän tarkastuksen tai tutkinnan suorittamista koskeva pyyntö; tai
- 58 artiklan mukaista tietojen vaihtoa koskeva pyyntö.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa arvopaperimarkkinaviranomainen voi toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisuutta kieltäytyä toimimasta 59 a artiklassa tarkoitettujen tietojensaantipyynnön johdosta ja arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuutta toimia asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisesti."

25) Korvataan 59 artiklan toinen kohta seuraavasti:

"Kieltäytyessään yhteistyöstä toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä pyynnön esittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle sekä annettava mahdollisimman yksityiskohtaiset tiedot asiasta."

26) Lisätään 60 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Jotta voidaan varmistaa 1 ja 2 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen luomiseksi muiden toimivaltaisten viranomaisten kuulemistä varten ennen toimiluvan myöntämistä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti."

27) Muutetaan 62 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jos sijoituspalveluyritys kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta, tai toimenpiteiden osoittautuessa riittämättömiksi, toimii edelleen tavalla, joka on selvästi vastaanottavan jäsenvaltion sijoittajien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa, sovelletaan seuraavaa:

a) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on, ilmoitettuaan tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi ja markkinoiden moitteetoman toiminnan varmistamiseksi. Tähän on kuuluttava mahdollisuus estää säädöksiä rikkovia sijoituspalveluyrityksiä aloittamasta uusia liiketoimia sen alueella. Tällaisista toimenpiteistä on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle;

b) lisäksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla uskotun toimivallan mukaisesti;"

b) Korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Jos sijoituspalveluyritys vastaanottavan jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä huolimatta jatkaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen säännösten tai määräysten rikkomista, sovelletaan seuraavaa:

a) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on, ilmoitettuaan tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi ja markkinoiden moitteetoman toiminnan varmistamiseksi. Tällaisista toimenpiteistä on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle;

b) lisäksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla uskotun toimivallan mukaisesti;"

c) Korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jos säännelty markkina tai monenkeskinen kaupankäyntijärjestelmä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai toimenpiteiden osoittautuessa riittämättömiksi toimii edelleen tavalla, joka on selvästi vastaanottavan jäsenvaltion sijoittajien etujen vastainen tai haittaa markkinoiden asianmukaista toimintaa, sovelletaan seuraavaa:

a) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on, ilmoitettuaan tästä ensin kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi ja markkinoiden moitteetoman toiminnan varmistamiseksi, mihin kuuluu mahdollisuus estää tuota säänneltyä markkinaa tai monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tarjoamasta järjestelyjään vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden etäkaupankäyntiä harjoittavien jäsenten tai markkinaosapuolten käyttöön. Tällaisista toimenpiteistä on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle;

b) lisäksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla uskotun toimivallan mukaisesti."

28) Lisätään artikla seuraavasti:

"62 a artikla

Yhteistyö ja tietojen vaihto arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä sovellettaessa tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, jotka tämä tarvitsee tämän direktiivin mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti."

29) Korvataan 63 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltiot ja, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 33 artiklan mukaisesti, arvopaperimarkkinaviranomainen voivat tehdä tietojenvaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa ainoastaan, jos ilmaistaan tietoon sovelletaan vähintään 54 artiklassa säädettyjä salassapitotakeita vastaavia takeita. Tällaisen tietojenvaihdon on palveltava näiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävien suorittamista.

Jäsenvaltiot ja arvopaperimarkkinaviranomainen saavat siirtää henkilötietoja kolmanteen maahan direktiivin 95/46/EY IV luvun mukaisesti.

Jäsenvaltiot ja arvopaperimarkkinaviranomainen voivat tehdä myös tietojenvaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia sellaisten kolmansien maiden viranomaisten, elinten sekä luonnollisten tai oikeushenkilöiden kanssa, joiden tehtävänä on yksi tai useampi seuraavista:

- a) valvoa luottolaitoksia, muita rahoituslaitoksia, vakuutusyhtiöitä ja rahoitusmarkkinoita;
- b) vastata sijoituspalveluyritysten selvitys- ja konkurssinnettelyistä sekä muista samankaltaisista menettelyistä;
- c) vastata valvontatehtäviään hoitaessaan sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten, luottolaitosten sekä vakuutusyritysten lakisäätöisestä tilintarkastuksesta tai hallinnoida korvausjärjestelmiä tehtäviään suorittaessaan;
- d) valvoa sijoituspalveluyritysten selvitys- ja konkurssinnettelyihin sekä muihin samankaltaisiin menettelyihin osallistuvia elimiä;
- e) valvoa henkilöitä, jotka suorittavat vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisäätöistä tilintarkastusta.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja yhteistyösopimuksia voidaan tehdä ainoastaan, jos ilmaistaan tietoon sovelletaan vähintään 54 artiklassa säädettyjä salassapitotakeita vastavia takeita. Tällaisen tietojenvaihdon on palveltava näiden viranomaisten tai elinten taikka luonnollisten tai oikeushenkilöiden tehtävien hoitamista.”

30) Lisätään artikla seuraavasti:

”64 a artikla

Tarkistuslauseke

Komissio tarkastelee 2, 4, 10 b, 13, 15, 18, 19, 21, 22, 24, 25, 27–30, 40, 44, 45, 56 ja 58 artiklaa viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2011 ja tekee asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia, jotta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä ja sen 291 artiklan mukaisia täytäntöönpanosäädöksiä voidaan soveltaa täysimääräisesti tämän direktiivin osalta. Komissiolle 64 artiklassa annettuja, Lissabonin sopimuksen 1 päivänä joulukuuta 2009 tapahtuneen voimaantumisen jälkeen jäljellä olevia valtuuksia hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä lakataan soveltamasta 1 päivänä joulukuuta 2012, sanotun kuitenkin rajoittamatta jo hyväksytyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamista.”

7 artikla

Muutokset direktiiviin 2004/109/EY

Muutetaan direktiivi 2004/109/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

- a) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys, tarkentaa 1 kohdan vaatimukset ja

varmistaa sen yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen 1 kohdassa säädettyjä määritelmiä koskevia toimenpiteitä.”;

- b) Korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden hyväksytään delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti ja 27 a sekä 27 b artiklan ehtoja noudattaen.”.

2) Muutetaan 5 artiklan 6 kohta seuraavasti:

- a) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”6. Komissio hyväksyy 27 artiklan 2 kohdan tai 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti toimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys ja varmistaa tämän artiklan 1–5 kohdan yhtenäinen soveltaminen.”;

- b) Korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Edellä a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Edellä b ja c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden hyväksytään delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen.”;

- c) Korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Komissio voi tarvittaessa myös mukauttaa 1 kohdassa tarkoitettua viiden vuoden ajanjaksoa delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen.”.

3) Muutetaan 9 artiklan 7 kohta seuraavasti:

- a) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”7. Komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys ja täsmentää 2, 4 ja 5 kohdassa säädetty vaatimukset.”;

- b) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Komissio määrittää delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklassa säädettyjen ehtojen noudattaen tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ”lyhyen selvitysjakson” enimmäispituuden sekä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen soveltamat asianmukaiset valvontajärjestelmät.”.

- 4) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:
- a) 8 kohdassa:
- i) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdantolause seuraavasti:
- ”8. Jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys ja täsmentää tämän artiklan 1, 2, 4, 5 ja 6 kohdassa säädetty vaatimukset, komissio hyväksyy 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotta”;
- ii) Kumotaan a alakohta;
- iii) Kumotaan toinen alakohta;
- b) Lisätään kohta seuraavasti:
- ”9. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 1 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset ja ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (*) perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä ’arvopaperimarkkinaviranomainen’, voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia sellaisten vakio- ja muotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen luomiseksi, joita käytetään ilmoitettaessa liikkeeseenlaskijalle tämän artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot tai rekisteröitäessä 19 artiklan 3 kohdan mukaisia tietoja.
- Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.
- (*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”.
- 5) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:
- a) 2 kohdassa:
- i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- ”2. Komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys ja täsmentää 1 kohdassa säädetty vaatimukset. Se määrittelee erityisesti seuraavat”;
- ii) Korvataan c alakohta seuraavasti:
- ”c) tehtävän ilmoituksen sisältö”;
- iii) Kumotaan toinen alakohta;
- b) Lisätään kohta seuraavasti:
- ”3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 1 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset ja ottaa huomioon tekniikan kehitys rahoitusmarkkinoilla, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia sellaisten vakio- ja muotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi, joita
- käytetään ilmoitettaessa liikkeeseenlaskijalle tämän artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot tai rekisteröitäessä 19 artiklan 3 kohdan mukaisia tietoja.
- Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.
- 6) Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys ja täsmentää 1 kohdassa säädetty vaatimukset.”.
- 7) Korvataan 17 artiklan 4 kohta seuraavasti:
- ”4. Komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys sekä tieto- ja viestintätekniikan kehitys ja täsmentää 1, 2 ja 3 kohdassa säädetty vaatimukset. Komissio määrittää erityisesti ne rahoituslaitostyypit, joiden kautta osakkeenomistaja voi käyttää 2 kohdan c alakohdassa säädettyjä taloudellisia oikeuksiaan.”.
- 8) Korvataan 18 artiklan 5 kohta seuraavasti:
- ”5. Komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys sekä tieto- ja viestintätekniikan kehitys ja täsmentää 1–4 kohdassa säädetty vaatimukset. Komissio määrittää erityisesti ne rahoituslaitostyypit, joiden kautta velkapaperin haltija voi käyttää 2 kohdan c alakohdassa säädettyjä taloudellisia oikeuksiaan.”.
- 9) Korvataan 19 artiklan 4 kohta seuraavasti:
- ”4. Komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 27 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotta voidaan täsmentää 1, 2 ja 3 kohdassa säädetty vaatimukset.
- Komissio määrittää erityisesti menettelyn, jota noudattaen liikkeeseenlaskijan, osakkeiden tai muiden rahoitusvälineiden haltijan tai 10 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden tai yhteisön on toimitettava tiedot 1 tai 3 kohdan mukaisesti kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tietojen rekisteröimiseksi sähköisessä muodossa kotijäsenvaltiossa.”.

10) Korvataan 21 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys sekä tieto- ja viestintätekniikan kehitys ja täsmentää 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyt vaatimukset.

Komissio määrittää erityisesti:

- a) edellä 1 kohdassa tarkoitettua säänneltyjen tietojen levittämistä koskevat vähimmäisvaatimukset,
- b) edellä 2 kohdassa mainittua keskitettyä säilytysjärjestelmää koskevat vähimmäisvaatimukset.

Komissio voi myös laatia luettelon tiedon yleisölle jakamisessa käytettävistä viestimistä ja pitää sen ajan tasalla.”

11) Korvataan 22 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti suuntaviivoja, jotta voidaan helpottaa yleisön mahdollisuutta tutustua direktiivin 2003/6/EY, direktiivin 2003/71/EY ja tämän direktiivin nojalla julkistettuihin tietoihin.”

12) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos liikkeeseenlaskijan sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella, kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomais voi myöntää liikkeeseenlaskijalle poikkeuksen 4–7 artiklan, 12 artiklan 6 kohdan sekä 14–18 artiklan vaatimuksista edellyttäen, että kyseisen yhteisön ulkopuolisen maan lainsäädäntöön sisältyvät vastaavat vaatimukset tai tällainen liikkeeseenlaskija noudattaa yhteisön ulkopuolisen maan lainsäädännön vaatimuksia, joita kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomais pitää vastaavina.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava myönneystä poikkeuksesta arvopaperimarkkinaviranomaiselle.”;

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan yhtenäiset soveltamisedellytykset, komissio hyväksyy 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen täytäntöönpanotoimenpiteitä:

- i) sellaisen järjestelmän perustamiseksi, jolla varmistetaan tämän direktiivin nojalla vaadittujen tietojen, myös tilinpäätösasiakirjojen ja -tietojen, vastaavuus yhteisön ulkopuolisen maan lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten nojalla vaadittujen samojen tietojen kanssa,
- ii) sen toteamiseksi, että liikkeeseenlaskijan kotipaikkana oleva yhteisön ulkopuolinen maa varmistaa kansallisten lakiansa, asetustensa, hallinnollisten määräystensä tai kansainvälisten järjestöjen asettamiin kansainvälisiin standardeihin perustuvien käytänteiden tai menettelyjen perusteella tietojen vastaavuuden tämän direktiivin tiedonantovaatimusten kanssa.

Ensimmäisen alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua yhteydessä komissio myös hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotka koskevat useamman kuin yhden maan liikkeeseenlaskijoiden kannalta merkityksellisten standardien arviointia.

Komissio hyväksyy 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tarpeelliset päätökset yhteisön ulkopuolisen maan liikkeeseenlaskijoiden 30 artiklan 3 kohdassa esitettyjen edellytysten mukaisesti käyttämien tilinpäätösstandardien vastaavuudesta. Jos komissio päättää, että yhteisön ulkopuolisen maan tilinpäätösstandardeja ei voida pitää vastaavina, se voi sallia asianomaisten liikkeeseenlaskijoiden käyttää tällaisia tilinpäätösstandardeja asianmukaisen siirtymäkauden ajan.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettua yhteydessä komissio hyväksyy lisäksi delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vahvistaa yleiset vastaavuutta koskevat arviointiperusteet, jotka koskevat useamman kuin yhden maan liikkeeseenlaskijoiden kannalta merkityksellisiä tilinpäätösstandardeja.”

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan täsmentää 2 kohdassa säädetyt vaatimukset, komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joissa määritellään, minkä tyyppisillä yhteisön ulkopuolisessa maassa julkistettavilla tiedoilla on merkitystä yleisölle unionissa.”

d) Korvataan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklan ehtoja noudattaen myös toimenpiteitä, joilla vahvistetaan yleiset vastaavuutta koskevat arviointiperusteet ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi.”;

e) Lisätään kohta seuraavasti:

”8. Arvopaperimarkkinaviranomainen avustaa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 33 artiklan mukaisesti komissiota sille tämän artiklan mukaisesti kuuluvien tehtävien suorittamisessa.”

13) Muutetaan 24 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä direktiivin 2003/71/EY 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu keskusviranomais toimivaltaiseksi keskushallintoviranomaiseksi vastaamaan tässä direktiivissä tarkoitettujen velvoitteiden noudattamisesta ja varmistamaan, että tämän direktiivin nojalla annettuja säännöksiä sovelletaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.”;

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle. asetuksen (EU) N:o 1095/2010 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sekä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikista tehtävien siirtoa koskevista järjestelyistä sekä siirrettyjen tehtävien sääntelyn tarkeista edellytyksistä.”.

14) Muutetaan 25 artikla seuraavasti:

a) Lisätään kohdat seuraavasti:

”2 a. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi tilanteet, joissa yhteistyöpyynnön täyttämistä on kieltäydytty tai sitä ei ole täytetty kohtuullisessa ajassa. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetuissa tilanteissa arvopaperimarkkinaviranomainen voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla annetun toimivallan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.

2 b. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä sovellettaessa tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

2 c. Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, joita tämä tarvitsee tämän direktiivin ja mainitun asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamisessa.”;

b) Korvataan 3 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”3. Edellä oleva 1 kohta ei estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta luottamuksellisia tietoja muiden toimivaltaisten viranomaisten, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmärisikokomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 (*) perustetun Euroopan järjestelmärisikokomitean (EJRK) kanssa tai toimittamasta tällaisia tietoja niille.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.”;

c) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltiot ja arvopaperimarkkinaviranomainen voivat tehdä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 33 artiklan mukaisesti yhteistyösopimuksia, jotka koskevat tietojen vaihtoa sellaisten yhteisön ulkopuolisten maiden toimivaltaisten viranomaisten tai elinten kanssa, joille on kyseisten maiden lainsäädännössä annettu oikeus suorittaa mitä tahansa sille tämän direktiivin nojalla 24 artiklan mukaisesti kuuluvista tehtävistä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle siitä, että ne tekevät yhteistyösopimuksia. Tällaisessa tietojenvaihdossa sovelletaan salassapidon osalta vähintään tässä artiklassa tarkoitettuja vastaavia takeita. Tällaisen tietojenvaihdon tarkoituksena on oltava mainittujen viranomaisten tai elinten valvontatehtävän hoitaminen. Jos

tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman niiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, jotka ovat ne luovuttaneet, eikä niitä saa luovuttaa muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.”.

15) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen havaitsee, että liikkeeseenlaskija tai osakkeiden tai muiden rahoitusvälineiden haltija taikka 10 artiklassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö on syyllistynyt sääntöjenvastaisuuksiin tai rikkonut velvollisuuksiaan, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

2. Jos liikkeeseenlaskija tai arvopaperinhaltija jatkaa kyseisten säännösten tai määräysten rikkomista kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta, tai koska nämä toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on, ilmoitettuaan asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, toteutettava kaikki 3 artiklan 2 kohdan mukaiset asianmukaiset toimenpiteet sijoittajien suojaamiseksi ja ilmoitettava asiasta ensi tilassa komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.”.

16) Korvataan VI luvun otsikko seuraavasti:

”DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET”.

17) Muutetaan 27 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi 4 päivästä tammikuuta 2011 lukien valta hyväksyä 2 artiklan 3 kohdassa, 5 artiklan 6 kohdassa, 9 artiklan 7 kohdassa, 12 artiklan 8 kohdassa, 13 artiklan 2 kohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 4 kohdassa, 18 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa, 21 artiklan 4 kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa, 23 artiklan 5 kohdassa sekä 23 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 27 a artiklan mukaisesti.”;

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”2b. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2c. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 27 a ja 27 b artiklassa säädettyjä edellytyksiä.”.

18) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”27 a artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 3 kohdassa, 5 artiklan 6 kohdassa, 9 artiklan 7 kohdassa, 12 artiklan 8 kohdassa, 13 artiklan 2 kohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 4 kohdassa, 18 artiklan 5 kohdassa, 19 artiklan 4 kohdassa, 21 artiklan 4 kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa, 23 artiklan 5 kohdassa sekä 23 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempanä, siinä mainittuna päivänä. Se ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 b artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kolmella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitettua määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan säädöksessä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat kumpikin ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät aio vastustaa sitä.

3. Jos joko Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitettua määräajan kuluessa, se ei tule voimaan. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.”

8 artikla

Muutokset direktiiviin 2005/60/EY

Muutetaan direktiivi 2005/60/EY seuraavasti:

1) Korvataan 11 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos jäsenvaltiot katsovat, että kolmas maa täyttää 1 tai 2 kohdassa asetetut vaatimukset, tai muissa tilanteissa, joissa 40 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti asetetut

tekniset perusteet täyttyvät, niiden on ilmoitettava toisilleen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 (*) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä ’pankkiviranomainen’, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 (**) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen), jäljempänä ’vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen’, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (***) perustetulle Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä ’arvopaperimarkkinaviranomainen’, jäljempänä yhdessä ’Euroopan valvontaviranomaiset’, siinä määrin, kuin asialla on merkitystä tämän direktiivin kannalta, ja asiaa koskevien asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 säännösten mukaisesti, sekä komissiolle.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”

2) Korvataan 16 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos jäsenvaltio katsoo, että kolmas maa täyttää 1 kohdan b alakohdassa säädetyt vaatimukset, jäsenvaltioiden on ilmoitettava toisilleen ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 asiaa koskevien säännösten mukaisesti Euroopan valvontaviranomaisille siltä osin kuin asialla on merkitystä tämän direktiivin kannalta, sekä komissiolle.”

3) Korvataan 28 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jos jäsenvaltio katsoo, että kolmas maa täyttää 3, 4 tai 5 kohdassa säädetyt vaatimukset, jäsenvaltioiden on ilmoitettava toisilleen ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 asiaa koskevien säännösten mukaisesti Euroopan valvontaviranomaisille siltä osin kuin asialla on merkitystä tämän direktiivin kannalta, sekä komissiolle.”

4) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tapauksissa, joissa kolmannen maan lainsäädännön mukaan ei ole mahdollista soveltaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytetyjä toimenpiteitä ja ratkaisun löytämiseksi olisi mahdollista toteuttaa koordinoitua toimintaa, jäsenvaltioiden, Euroopan valvontaviranomaisten asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 asiaa koskevien säännösten mukaisesti ja siltä osin kuin asialla on merkitystä tämän direktiivin kannalta, sekä komission on ilmoitettava asiasta toisilleen.”

- b) Lisätään kohta seuraavasti:
- ”4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen ja ottaa huomioon tekniikan kehitys rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisessa toiminnassa, Euroopan valvontaviranomaiset, jotka ottavat asianmukaisella tavalla huomioon nykyiset puitteet ja yhteistyön muiden asiaankuuluvien unionin elinten kanssa tällä alalla, voivat laatia asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 42 artiklan mukaisesti teknisten sääntelystandardien luonnoksia sen täsmentämiseksi, minkä tyyppisiä ovat tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut lisätoimenpiteet ja mitä vähimmäistoimia luotto- ja rahoituslaitosten on toteutettava tapauksissa, joissa kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytetyjen toimenpiteiden toteuttamista.
- Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”
- 5) Lisätään 34 artiklaan kohta seuraavasti:
- ”3. Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen yhdenmukaistaminen ja ottaa huomioon tekniikan kehitys rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisessa toiminnassa, Euroopan valvontaviranomaiset, jotka ottavat asianmukaisella tavalla huomioon nykyiset puitteet ja yhteistyön muiden asiaankuuluvien unionin elinten kanssa tällä alalla, voivat laatia asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 56 artiklan mukaisesti teknisten sääntelystandardien luonnoksia 2 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten vähimmäissisällön täsmentämiseksi.
- Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”
- 6) Lisätään artikla seuraavasti:
- ”37 a artikla
1. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä sovellettaessa tehtävä yhteistyötä Euroopan valvontaviranomaisten kanssa tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava Euroopan valvontaviranomaisille kaikki tiedot, jotka nämä tarvitsevat tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi.”
- 7) Korvataan VI luvun otsikko seuraavasti:
- ”DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET”.
- 8) Muutetaan 40 artikla seuraavasti:
- a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:
- i) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdantolause seuraavasti:
- ”1. Jotta voidaan ottaa huomioon tekniikan kehitys rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisessa toiminnassa sekä täsmentää tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset, komissio voi hyväksyä toimet, joissa:”;
- ii) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:
- ”Toimenpiteet hyväksytään delegoiduilla säädöksillä 41 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 41 a ja 41 b artiklan ehtoja noudattaen.”;
- b) Korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:
- ”Toimenpiteet hyväksytään delegoiduilla säädöksillä 41 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 41 a ja 41 b artiklan ehtoja noudattaen.”.
- 9) Muutetaan 41 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- ”2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon kyseisen päätöksen 8 artiklan säännökset ja edellyttäen, että tämän menettelyn mukaisesti hyväksytyt toimenpiteet eivät muuta tämän direktiivin keskeisiä säännöksiä.”;
- b) Korvataan 2 a kohta seuraavasti:
- ”2 a. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi 4 päivästä tammikuuta 2011 valta antaa 40 artiklassa tarkoitettuja säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta sitä 41 a artiklan mukaisesti.”;
- c) Lisätään kohdat seuraavasti:
- ”2 b. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- 2 c. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 41 a ja 41 b artiklassa säädettyjä edellytyksiä.”;
- d) Kumotaan 3 kohta.

10) Lisätään artiklat seuraavasti:

”41 a artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 40 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päätäkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen peruuttaminen koskee.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Se ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

41 b artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kolmella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan säädöksessä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat kumpikin ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät aio vastustaa sitä.

3. Jos joko Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, se ei tule voimaan. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.”

9 artikla

Muutokset direktiiviin 2006/48/EY

Muutetaan direktiivi 2006/48/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) Korvataan nykyinen kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitokset hankkivat toimiluvan ennen toimintansa aloittamista. Niiden on säädettävä toimilupaa koskevista vaatimuksista ja ilmoitettava ne komissiolle ja ... päivänä ... kuuta

... annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 (*) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä ’pankkiviranomainen’, sanotun kuitenkin rajoittamatta 7–12 artiklan soveltamista.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.”;

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia,

a) jotka koskevat toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten toimilupahakemuksessa toimitettavia tietoja, mukaan lukien 7 artiklassa tarkoitettu toimintasuunnitelma,

b) joissa täsmennetään, millaisin edellytyksin 8 artiklassa asetettu vaatimus täyttyy,

c) joissa täsmennetään, mitkä vaatimukset koskevat määräosuuden omistavia osakkaita ja jäseniä, sekä määrittämään, mitkä seikat voivat estää toimivaltaista viranomaista toteuttamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään 12 artiklassa säädetyllä tavalla.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyllä menettelyllä mukaisesti.

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, pankkiviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakio-muotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen luomiseksi näiden tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

2) Korvataan 9 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja pankkiviranomaiselle perusteet, joiden vuoksi ne käyttävät tätä mahdollisuutta; ja”.

3) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Jokainen toimilupa on annettava tiedoksi pankkiviranomaiselle.

Kunkin toimiluvan saaneen luottolaitoksen toiminimi on merkittävä luetteloon. Pankkiviranomainen julkaisee tämän luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.”

4) Korvataan 17 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimiluvan peruuttamisesta on ilmoitettava komissiolle ja pankkiviranomaiselle, ja se on perusteltava. Perustelut on ilmoitettava henkilöille, joita asia koskee.”.

5) Lisätään 19 artiklaan kohta seuraavasti:

”9. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia tyhjentävän luettelon laatimiseksi niistä 19 a artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista, jotka hankkijaehdokkaiden on sisällytettävä ilmoitukseensa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan soveltamista.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, pankkiviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia yhteisten menettelyjen, lomakkeiden ja mallien laatimiseksi 19 b artiklassa tarkoitettua asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

6) Lisätään 22 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Tässä artiklassa asetettujen vaatimusten täsmenämiseksi ja valvontakäytäntöjen lähentämisen varmistamiseksi pankkiviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään 1 kohdassa tarkoitettuja järjestelmät, prosessit ja menetelmät, noudattaen siinä yhteydessä 2 kohdassa mainittua suhteellisuus- ja kattavuusperiaatetta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”.

7) Lisätään 25 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, pankkiviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi näiden tietojen ilmoittamista varten.

Pankkiviranomainen toimittaa nämä teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Siirretään komissiolle myös valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

8) Lisätään 26 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, pankkiviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi näiden tietojen ilmoittamista varten.

Pankkiviranomainen toimittaa nämä teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Siirretään komissiolle myös valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

9) Lisätään 28 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, pankkiviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi näiden tietojen ilmoittamista varten.

Pankkiviranomainen toimittaa nämä tekniset standardit komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Siirretään komissiolle myös valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

10) Korvataan 33 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

"Ennen kuin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset noudattavat 30 artiklassa säädettyä menettelyä, ne voivat kiireellisessä tapauksessa toteuttaa tarpeelliset varotoimet suojellakseen tallettajien, sijoittajien ja niiden muiden etuja, joille palveluja tarjotaan. Toimenpiteistä on ilmoitettava ensi tilassa komissiolle, pankkiviranomaiselle ja niiden muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joita asia koskee."

11) Korvataan 36 artikla seuraavasti:

"36 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja pankkiviranomaiselle, niiden tapausten määrä ja luonne, joissa on tapahtunut 25 artiklan sekä 26 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukainen kieltäytyminen ja ne tapaukset, joissa on toteutettu 30 artiklan 3 kohdan mukaiset toimenpiteet."

12) Korvataan 38 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava tiedoksi komissiolle, pankkiviranomaiselle ja Euroopan pankkikomitealle kaikki sellaisille luottolaitoksille myönnetty sivukonttoritoimiluvat, joiden pääkonttori on jossakin kolmannessa maassa."

13) Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"c) pankkiviranomaiselle saada jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kolmansien maiden kansallisilta viranomaisilta saamat tiedot asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti;"

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"4. Pankkiviranomainen avustaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti komissiota tämän artiklan soveltamisessa."

14) Lisätään 42 artiklaan kohdat seuraavasti:

"Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa pankkiviranomaisen käsiteltäväksi tilanteet, joissa yhteistyöpyynnön, erityisesti tietojen vaihtoa koskevan pyynnön, täyttämistä on kieltäydytty tai sitä ei ole täytetty kohtuullisessa ajassa. Ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetuissa tapauksissa pankkiviranomainen voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan nojalla annetun toimivallan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään niihin sisältyvät tiedot.

Tämän artiklan yhdenmukaisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi pankkiviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään

tiedonantovelvollisuuksia varten vakiomuotoiset lomakkeet, mallit ja menettelyt, jotka ovat omiaan helpottamaan luottolaitosten valvontaa.

Pankkiviranomainen toimittaa nämä teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Siirretään komissiolle myös valta hyväksyä neljännessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti."

15) Muutetaan 42 a artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohdan neljännen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on ensimmäisen kahden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian pankkiviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä oma päätöksensä ja odotettava päätöstä, jonka pankkiviranomainen voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä oma päätöksensä pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Kahden kuukauden määräaika pidetään mainitun asetuksen 19 artiklassa tarkoitettuna sovitteluajana. Pankkiviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa pankkiviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun ensimmäinen kahden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös;"

b) Lisätään 3 kohtaan alakohtat seuraavasti:

"Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä neljännessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, pankkiviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritetään valvontakollegioiden operatiivinen toiminta.

Siirretään komissiolle valtuudet hyväksyä kuudennessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti."

16) Muutetaan 42 b artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tehtäviään hoitaessaan toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon valvontavälineiden ja -käytäntöjen lähentäminen tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisessa. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat pankkiviranomaisen toimintaan;
- b) toimivaltaiset viranomaiset noudattavat pankkiviranomaisen ohjeita ja suosituksia ja, jos eivät noudata niitä, perustelevat niiden noudattamatta jättämisen;
- c) toimivaltaisille viranomaisille annetut kansalliset valtuudet eivät estä niitä hoitamasta tehtäviään pankkiviranomaisen jäsenenä tai tämän direktiivin mukaisesti.”;

b) Kumotaan 2 kohta.

17) Korvataan 44 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan estä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia luovuttamasta tietoja toisilleen tai toimittamasta niitä pankkiviranomaiselle tämän, muiden luottolaitoksia koskevien direktiivien tai asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31 ja 35 artiklan mukaisesti. Näitä tietoja koskee 1 kohdan mukaiset salassapitovelvollisuutta sääntelevät edellytykset.”

18) Korvataan 46 artikla seuraavasti:

”46 artikla

Jäsenvaltiot ja pankkiviranomainen voivat tehdä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tai näiden maiden tämän direktiivin 47 artiklassa ja 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten kanssa tietojen vaihtoa edellyttäviä yhteistyösopimuksia vain, jos luovutettujen tietojen salassapito taataan vähintään tämän direktiivin 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Tietojen vaihdon on tapahduttava näiden viranomaisten tai elinten valvontatehtävän suorittamiseksi.

Jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot luovuttaneiden viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten nämä viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.”

19) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tässä jaksossa ei estetä toimivaltaista viranomaista toimittamasta tietoja seuraaville tahoille niiden tehtävien hoitamiseksi:

- a) Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluville keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisesta tehtävästä vastaaville muille elimille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisäätteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan lukien rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen;
- b) tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastaaville viranomaisille;
- c) Euroopan järjestelmäriskikomitealle, jäljempänä ’EJRK’, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sille finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta ... päivänä ... kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1092/2010 (*) mukaisesti kuuluvien lakisäätteisten tehtävien hoitamisessa.

Tämä jakso ei estä näitä viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 45 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.”;

b) Korvataan neljäs kohta seuraavasti:

”Jäljempänä 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset toimittavat viipymättä tietoja Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluville keskuspankeille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisäätteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan lukien rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen, sekä EJRK:lle asetuksen (EU) N:o 1092/2010 mukaisesti, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sille kuuluvien lakisäätteisten tehtävien hoitamisessa.”

20) Muutetaan 63 a artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Instrumenttia koskevissa määräyksissä on määrättävä, että pääoma, maksamaton korko tai osinko on käytettävissä tappioiden kattamiseen eikä saa estää luottolaitoksen pääomapohjan vahvistamista pankkiviranomaisen 6 kohdan mukaisesti kehittämien asianmukaisten menettelyjen kautta.”;

b) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jotta voidaan varmistaa johdonmukainen yhdenmukaistaminen ja varmistaa valvontakäytäntöjen lähentäminen, pankkiviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin sovellettavien vaatimusten täsmenämiseksi. Pankkiviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014. Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Lisäksi pankkiviranomainen antaa 57 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettuja instrumentteja koskevat ohjeita.

Pankkiviranomainen valvoo näiden ohjeiden soveltamista.”

21) Korvataan 74 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, toimivaltaisten viranomaisten on kyseisten luottolaitosten laskelmien toimittamisessa sovellettava 31 päivästä joulukuuta 2012 alkaen raportoinnin yhtenäistä muotoa, jaksotusta ja määräpäiviä. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, pankkiviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia raportoinnin yhtenäisen muodon (siihen liittyvine yksityiskohtaisine määrittelyineen), jaksotuksen ja määräpäivien käyttöönottamiseksi unionissa ennen 1 päivää tammikuuta 2012. Raportointimuotojen on oltava oikeasuhteisia luottolaitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, pankkiviranomainen laatii myös raportoinnissa sovellettavia tietotekniikkaratkaisuja koskevien teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

22) Lisätään 81 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen laatii Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (*) perustettua Euroopan valvontaviranomaista (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä ’arvopaperivalvontaviranomainen’, kuullen teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään luottoluokituksissa käytettävät arviointimenetelmät. Pankkiviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”

23) Lisätään 84 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen voi arvopaperimarkkinaviranomaista kuullen laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään arviointimenetelmät, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luottolaitoksille luvan käyttää sisäisten luottoluokitusten menetelmää.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”

24) Lisätään 97 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen laatii arvopaperimarkkinaviranomaista kuullen teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään luottoluokituksissa käytettävät arviointimenetelmät. Pankkiviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”

25) Lisätään 105 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään arviointimenetelmät, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luottolaitoksille luvan käyttää kehittyneitä menetelmiä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”

26) Korvataan 106 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa tämän kohdan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen laatii sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään c ja d alakohdan mukaiset poikkeukset sekä edellytykset, joiden perusteella määritetään keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän mahdollinen olemassaolo 3 kohdan mukaisesti. Pankkiviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”

27) Korvataan 110 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ilmoitukset on tehtävä vähintään kahdesti vuodessa. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 31 päivästä joulukuuta 2012 raportoinnin yhtenäistä muotoa, jaksotusta ja määräpäiviä. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, pankkiviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia raportoinnin yhtenäisen muodon (siihen liittyvine yksityiskohtaisine määrittelyineen), jaksotuksen ja määräpäivien käyttöönottamiseksi unionissa ennen 1 päivää tammikuuta 2012. Raportointimuotojen on oltava oikeasuhteisia luottolaitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, pankkiviranomainen laatii myös raportoinnissa sovellettavia tietotekniikkaratkaisuja koskevien teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”

28) Korvataan 111 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat asettaa rajan, joka alittaa 150 miljoonaa euroa, ja niiden on ilmoitettava tästä pankkiviranomaiselle ja komissiolle.”

29) Korvataan 122 a artiklan 10 kohta seuraavasti:

”10. Pankkiviranomainen antaa komissiolle vuosittain kertomuksen siitä, miten toimivaltaiset viranomaiset ovat noudattaneet tätä artiklaa.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia valvontakäytäntöjen lähentämiseksi tämän artiklan osalta, mukaan luettuina toimenpiteet asianmukaista huolellisuutta ja riskinhallintaa koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevissa tapauksissa. Pankkiviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”

30) Lisätään 124 artiklaan kohta seuraavasti:

”6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen voi laatia sääntelystandardien luonnoksia, joilla täsmennetään tätä artiklaa ja määritetään yhteinen riskinarviointimenettely ja -menetelmä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”

31) Korvataan 126 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja pankkiviranomaiselle kaikki 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvat sopimukset.”

32) Muutetaan 129 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Jos konsolidointiryhmän valvoja ei kykene hoitamaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tehtäviä tai jos toimivaltaiset viranomaiset eivät tee yhteistyötä konsolidointiryhmän valvojan kanssa siinä laajuudessa, kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitaminen edellyttää, mikä tahansa kyseisistä toimivaltaisista viranomaisista voi saattaa asian pankkiviranomaisen käsiteltäväksi, ja tämä voi toimia asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.”;

b) Lisätään 2 kohdan viidenteen alakohtaan seuraava:

”Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on kuuden kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian pankkiviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka pankkiviranomainen voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti. Kuuden kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. Pankkiviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa pankkiviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kuuden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.”;

c) Lisätään 2 kohtaan alakohtat seuraavasti:

”Pankkiviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, jotta voidaan varmistaa tässä kohdassa tarkoitettua yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukaiset soveltamisedellytykset 84 artiklan 1 kohdassa, 87 artiklan 9 kohdassa ja 105 artiklassa sekä liitteessä III olevassa 6 osassa tarkoitettujen lupahakemusten osalta tarkoituksenaan helpottaa yhteisten päätösten tekoa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kuudennessa ja seitsemännessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”;

d) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Korvataan kolmannessa alakohdassa ilmaisu ”Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa” ilmaisulla ”pankkiviranomaista”;

ii) Korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet tätä yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja tekee päätöksen 123 ja 124 artiklan ja 136 artiklan 2 kohdan soveltamisesta konsolidoinnin perusteella tarkasteltuaan ensin perusteellisesti asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tytäryritysten riskinarviointia. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian pankkiviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka pankkiviranomainen voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. Pankkiviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa pankkiviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.”;

iii) Korvataan viides alakohta seuraavasti:

”Unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset tekevät päätöksen 123 ja 124 artiklan sekä 136 artiklan 2 kohdan soveltamisesta erillisen yrityksen tai alakonsolidointiryhmän tasolla harkittuaan ensin perusteellisesti konsolidointiryhmän valvojan esittämiä näkökantoja ja varaumia. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on neljän kuukauden määräajan kuluessa saattanut asian pankkiviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka pankkiviranomainen tekee mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä pankkiviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti. Neljän kuukauden määräaika pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuna sovitteluaikana. Pankkiviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa pankkiviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.”;

iv) Korvataan seitsemäs alakohta seuraavasti:

”Jos pankkiviranomaista on kuultu, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on otettava tällainen lausunto huomioon ja selitettävä, jos siitä on poikettu merkittävästi.”;

v) Korvataan kymmenes alakohta seuraavasti:

”Pankkiviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joilla varmistetaan tässä kohdassa tarkoitettua yhteistä päätöstä

koskevan menettelyn yhdenmukaiset soveltamisedellytykset 123 ja 124 artiklan sekä 136 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta tarkoituksena helpottaa yhteisten päätösten tekoa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”.

33) Korvataan 130 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”1. Kun ilmenee kriisitilanne, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10 artiklassa määritelty tilanne tai tilanne, jossa markkinoiden muutokset ovat epäsuotuisia, ja joka mahdollisesti vaarantaa markkinoiden likviditeetin ja rahoitusjärjestelmän vakauden jossakin niistä jäsenvaltioista, joissa ryhmittymään kuuluville yrityksille on myönnetty toimilupa tai joihin 42 a artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivukonttoreita on sijoitautuneena, konsolidointiryhmän valvojan, jollei 1 luvun 2 jaksosta muuta johdu, on varoitettava asiasta mahdollisimman pian pankkiviranomaista, EJR-K:aa ja 49 artiklan neljännessä alakohdassa ja 50 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia ja ilmoitettava niille kaikki niiden tehtävien suorittamiseksi olennaiset tiedot. Nämä velvoitteet koskevat kaikkia 125 ja 126 artiklan mukaisia toimivaltaisia viranomaisia ja 129 artiklan 1 kohdan nojalla nimettyjä toimivaltaista viranomaisia.

Jos 49 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tietoon tulee ensimmäisessä alakohdassa kuvailtu tilanne, sen on mahdollisimman pian varoitettava 125 ja 126 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ja pankkiviranomaista.”

34) Korvataan 131 artiklan kolmas kohta seuraavasti:

”Luottolaitoksena toimivan emoyrityksen tytäryrityksen toimiluvan myöntämisestä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat asetuksen (EU) N:o 1093/2010 28 artiklan mukaisesti siirtää valvontavastuunsa kahdenvälisellä sopimuksella toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet emoyritykselle toimiluvan ja valvovat sitä, sen varmistamiseksi, että nämä viranomaiset hoitavat vastuunsa tytäryrityksen valvonnasta tämän direktiivin mukaisesti. Pankkiviranomaiselle on ilmoitettava tällaisista sopimuksista ja niiden sisällöstä. Pankkiviranomainen ilmoittaa tiedon muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan pankkikomitealle.”.

35) Muutetaan 131 a artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita, jotta voidaan helpottaa 129 artiklassa ja 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamista tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen luottamuksellisuutta koskevien vaatimusten sekä unionin lainsäädännön mukaisesti ja tarvittaessa varmistaa asianmukainen yhteensovittaminen ja yhteistyö asiaankuuluvien kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Pankkiviranomainen edistää osaltaan ja seuraa tässä artikkelissa tarkoitettujen valvontakollegioiden toiminnan yhdenmukaisuutta, tehokkuutta ja toimivuutta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 21 artiklan mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten pankkiviranomainen osallistuu toimintaan sopivaksi katsomallaan tavalla ja sitä pidetään toimivaltaisena viranomaisena tässä tarkoituksessa.

Valvontakollegiot muodostavat puitteet, joiden avulla konsolidointiryhmän valvoja, pankkiviranomainen ja asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat seuraavista tehtävistä:

- a) vaihtavat tietoja keskenään ja pankkiviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 21 artiklan mukaisesti;
- b) sopivat tarvittaessa vapaaehtoisesta tehtävien antamisesta ja velvollisuuksien siirrosta;
- c) määrittelevät ryhmän 124 artiklan mukaisesti tekemään riskinarviointiin perustuvat valvonta- ja tarkastusohjelmat;
- d) parantavat valvonnan tehokkuutta poistamalla valvontavaatimusten turhaa päällekkäisyyttä myös 130 artiklan 2 kohdassa ja 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tiedonantopyyntöjen osalta;
- e) soveltavat johdonmukaisesti tämän direktiivin mukaisia vakavaraisuusvaatimuksia kaikkiin pankkiryhmän yksiköihin rajoittamatta unionin lainsäädännön sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa;
- f) soveltavat 129 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ottaen huomioon tuolla alalla mahdollisesti perustettavien muiden foorumien työn.

Valvontakollegioihin osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset ja pankkiviranomainen tekevät tiivistä yhteistyötä. Edellä 1 luvun 2 jaksossa tarkoitettu salassapitovelvollisuus ei estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta luottamuksellisia tietoja valvontakollegioissa. Valvonta-kollegioiden perustaminen ja toiminta eivät vaikuta toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.”;

b) 2 kohdassa:

i) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, pankkiviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, pankkiviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritetään valvontakollegioiden operatiivinen toiminta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä neljännessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti”;

ii) Korvataan kuudes alakohta seuraavasti:

”Jollei 1 luvun 2 jakson mukaisista luottamuksellisuusvaatimuksista muuta johdu, konsolidointiryhmän valvojan on tiedotettava pankkiviranomaiselle valvontakollegion toiminnasta, myös kriisitilanteissa, ja toimitettava sille kaikki tiedot, jotka ovat erityisen merkityksellisiä valvontakäytäntöjen lähentämiseksi.”.

36) Muutetaan 132 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Lisätään ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä pankkiviranomaisen kanssa tätä direktiiviä sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä pankkiviranomaiselle kaikki tiedot, jotka tämä tarvitsee tämän direktiivin mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi.”;

b) Lisätään alakohdat seuraavasti:

”Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa pankkiviranomaisen käsiteltäviksi seuraavat tilanteet:

a) toimivaltainen viranomainen ei ole toimittanut olennaisia tietoja, tai

b) yhteistyöpyyntö, erityisesti olennaisten tietojen vaihtoa koskeva pyyntö, on hylätty tai siihen ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa.

Seitsemännessä alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa pankkiviranomainen voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan nojalla siirretyn toimivallan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.”.

37) Korvataan 140 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten on laadittava 71 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rahoitusalan holdingyhtiöistä luettelo. Tämä luettelo on toimitettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, pankkiviranomaiselle ja komissiolle.”.

38) Muutetaan 143 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) Lisätään ensimmäisen alakohdan loppuun virke seuraavasti:

”Pankkiviranomainen avustaa komissiota ja Euroopan pankkikomiteaa näiden tehtävien suorittamisessa, myös sitä koskevassa, onko kyseiset ohjeet saatettava ajan tasalle.”;

ii) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn tarkastuksen suorittavan toimivaltaisen viranomaisen on otettava tällaiset ohjeet huomioon. Tätä varten toimivaltaisen viranomaisen on kuultava pankkiviranomaista ennen kyseisen päätöksen tekemistä.”;

b) Korvataan 3 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Valvontatekniikat on suunniteltava siten, että niillä saatutetaan tässä luvussa määritellyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet, ja niistä on ilmoitettava muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, pankkiviranomaiselle ja komissiolle.”.

39) Lisätään 144 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, pankkiviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen muodon, rakenteen, sisällön ja vuotuisen julkistamispäivämäärän määrittämiseksi. Pankkiviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa kohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

40) Lisätään 150 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Pankkiviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi seuraavien soveltamisedellytysten osalta:

a) liitteessä V olevat 15–17 kohta;

b) liitteessä V oleva 23 l kohta niiden kriteerien osalta, joiden avulla määritetään palkan ja palkkion kiinteiden ja muuttuvien osien asianmukaiset suhteet, sekä liitteessä V olevan 23 o kohdan ii alakohta siltä osin kuin on kyse niiden rahoitusvälineiden luokkien täsmäntämisestä, jotka täyttävät tuossa kohdassa vahvistetut edellytykset;

c) liitteessä VI oleva 2 osa 12 kohdassa tarkoitettujen kvantitatiivisten tekijöiden, 13 kohdassa tarkoitettujen kvalitatiivisten tekijöiden ja 14 kohdassa tarkoitettujen vertailuarvon osalta.

Pankkiviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.”.

41) Muutetaan 156 artikla seuraavasti:

a) Korvataan ilmaisu ”Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa” ilmaisulla ”pankkiviranomaista”;

b) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Komissio seuraa säännöllisesti yhteistyössä pankkiviranomaisen ja jäsenvaltioiden kanssa ja Euroopan keskuspankkia kuullen, onko tällä direktiivillä ja direktiivillä 2006/49/EY tuntuvia vaikutuksia suhdannekiertoon, ja tämän tarkastelun perusteella se pohtii, tarvitaanko korjaavia toimenpiteitä.”.

10 artikla

Muutokset direktiiviin 2006/49/EY

Muutetaan direktiivi 2006/49/EY seuraavasti:

1) Lisätään 18 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 (*) perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä ’pankkiviranomainen’, voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritellään arviointimenetelmät, joilla toimivaltaiset viranomaiset sallivat laitosten käyttää sisäisiä malleja tämän direktiivin mukaisessa pääomavaatimusten laskennassa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.”.

2) Lisätään 22 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät sovelta konsolidoituja pääomavaatimuksia tämän artiklan mukaisesti, niiden on ilmoitettava tästä komissiolle ja pankkiviranomaiselle.”.

3) Muutetaan 32 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on annettava kyseiset menettelyt tiedoksi pankkiviranomaiselle, neuvostolle ja komissiolle.”;

b) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Pankkiviranomainen antaa tässä kohdassa tarkoitettuja menettelyjä koskevia ohjeita.”.

4) Korvataan 36 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia huolehtimaan tässä direktiivissä säädetyistä tehtävistä. Niiden on ilmoitettava tästä pankkiviranomaiselle ja komissiolle mainiten näiden tehtävien mahdollinen jakautuminen.”.

5) Lisätään 38 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä pankkiviranomaisen kanssa tätä direktiiviä sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1093/2010 20 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä pankkiviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee tämän direktiivin mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi.”.

11 artikla

Muutokset direktiiviin 2009/65/EY

Muutetaan direktiivi 2009/65/EY seuraavasti:

1) Lisätään 5 artiklaan kohta seuraavasti:

”8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1095/2010 (*) perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä ’arvopaperimarkkinaviranomainen’, voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia niiden tietojen täsmenämiseksi, jotka on annettava toimivaltaisille viranomaisille yhteissijoitusyritystä koskevassa lupahakemuksessa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit luonnokset asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädetyin menettelyin mukaisesti.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”.

2) Lisätään 6 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Arvopaperimarkkinaviranomaiselle on ilmoitettava kaikki myönnetty toimiluvat, ja se julkistaa verkkosivustollaan luettelon toimiluvan saaneista rahastoyhtiöistä ja pitää sen ajan tasalla.”.

3) Lisätään 7 artiklaan kohta seuraavasti:

”6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään

- tiedot, jotka on annettava toimivaltaisille viranomaisille rahastoyhtiön toimilupaa koskevassa hakemuksessa, toimintasuunnitelma mukaan luettuna;
- rahastoyhtiöihin 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettavat vaatimukset ja 7 artiklan 3 kohdassa säädetyt ilmoitettavat tiedot;

- vaatimukset, jotka koskevat määräosuuden omistavia osakkaita ja jäseniä, ja seikat, jotka voivat estää toimivaltaista viranomaista toteuttamasta tehokkaasti tämän direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2004/39/EY 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyjä valvontaan liittyviä tehtäviään tämän direktiivin 11 artiklan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpano-standardien luonnoksia ilmoituksia koskevia vakiomuotoisia lomakkeita, malleja ja menettelyjä tai ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

4) Korvataan 9 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja komissiolle niistä yleisistä vaikeuksista, joita yhteissijoitusyrityksillä on osuuksiensa markkinoinnissa kolmannessa maassa.

Komissio tutkii tällaiset vaikeudet mahdollisimman nopeasti löytääkseen sopivan ratkaisun. Arvopaperimarkkinaviranomainen avustaa komissiota tämän tehtävän suorittamisessa.”.

5) Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia tyhjentävän luettelon laatimiseksi tässä artiklassa direktiivin 2004/39/EY 10 b artiklan 4 kohtaan viitaten tarkoitetuista tiedoista, jotka hankkijaehdokkaiden on sisällytettävä ilmoitukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun direktiivin 10 a artiklan 2 kohdan soveltamista.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten menettelyjen, lomakkeiden ja mallien laatimiseksi niitä yksityiskohtaisia sääntöjä varten, joita sovelletaan tässä artiklassa direktiivin 2004/39/EY 10 artiklan 4 kohtaan viitaten säädetyssä asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten välisessä kuulemismenettelyssä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

6) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti sekä 121 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja käytäntöjä ja järjestelyjä sekä 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja eturistiriitojen rajoittamiseen liittyviä rakenteita ja organisaatiovaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 116 artiklan soveltamista.”;

ii) Kumotaan toinen alakohta;

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään komission hyväksymien ja 3 kohdassa tarkoitettuja käytäntöjä, järjestelyjä, rakenteita ja organisaatiovaatimuksia koskevien delegoitujen säädösten soveltamisedellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

7) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdanto-osa seuraavasti:

”2. Rajoittamatta 116 artiklan soveltamista komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti sekä 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että rahastoyhtiö täyttää 1 kohdassa tarkoitettujen velvollisuudet, ja joilla erityisesti”;

ii) Kumotaan toinen alakohta;

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään komission hyväksymät ja 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita, periaatteita ja toimenpiteitä koskevat delegoidut säädökset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

8) Lisätään 17 artiklaan kohta seuraavasti:

”10. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa tarkennetaan 1, 2, 3, 8 ja 9 kohdan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi 3 ja 9 kohdan mukaista tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

9) Lisätään 18 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa tarkennetaan 1, 2 ja 4 kohdan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

10) Lisätään 20 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia niiden tietojen määrittämiseksi, jotka on annettava toimivaltaisille viranomaisille toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yhteissijoitusyrityksen hoitamista koskevassa hakemuksessa.

Komissio voi hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakimuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi näiden tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

11) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos rahastoyhtiö kieltäytyy edelleen antamasta rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion 2 kohdan mukaisesti pyytämiä tietoja tai jatkaa samassa kohdassa tarkoitettujen, rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten tai määräysten rikkomista rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai sen vuoksi, että nämä toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei voida toteuttaa kyseisessä jäsenvaltiossa, rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa jommankumman seuraavista toimista:

- a) ilmoitettuaan tästä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, mukaan lukien 98 ja 99 artiklan mukaiset toimenpiteet, estääkseen sääntöjenvastaisen toiminnan jatkumisen tai rangaistakseen siitä sekä estääkseen tarvittaessa rahastoyhtiötä aloittamasta uusia liiketoimia alueellaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että näiden toimenpiteiden edellyttämät oikeudelliset asiakirjat voidaan niiden alueella antaa rahastoyhtiöille tiedoksi. Jos rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa tarjottu palvelu on yhteisrahoitusyrityksen hoitoa, rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia rahastoyhtiötä lopettamaan kyseisen yhteissijoitusyrityksen hoidon; tai
- b) katsoessaan, ettei rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ole toiminut riittävästi, ilmoittaa asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle, joka voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla annetun toimivallan mukaisesti.”

b) Korvataan 7 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”7. Ennen 3, 4 tai 5 kohdassa säädetyn menettelyn noudattamista rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kiireellisissä tapauksissa toteuttaa kaikki tarvittavat varotoimenpiteet suojatakseen sijoittajien sekä muiden sellaisten etua, joille palveluja tarjotaan. Tällaisista toimenpiteistä on ilmoitettava mahdollisimman nopeasti komissiolle, arvopaperimarkkina-viranomaiselle ja asianomaisten muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia komissio voi päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava toimenpiteitä tai kumottava ne,

sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaista arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivaltaa.”;

c) Korvataan 9 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”9. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja komissiolle niiden tapausten määrä ja laji, joissa ne epäävät toimiluvan 17 artiklan nojalla tai hylkäävät hakemuksen 20 artiklan nojalla, sekä tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteet.”.

12) Muutetaan 23 artiklan 6 kohta seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”6. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti sekä 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotka liittyvät toimenpiteisiin, joita säilytysyhteisön on toteutettava täyttääkseen velvollisuudet, joita sillä on sellaisen yhteissijoitusyrityksen suhteen, jota hoitaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut rahastoyhtiö, mukaan lukien tiedot, jotka säilytysyhteisön ja rahastoyhtiön käyttämän vakiosopimuksen on 5 kohdan nojalla sisällettävä.”;

b) Kumotaan toinen alakohta.

13) Lisätään 29 artiklaan kohdat seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään

- a) tiedot, jotka on annettava toimivaltaisille viranomaisille sijoitusyrityksen toimilupaa koskevassa hakemuksessa, toimintasuunnitelma mukaan luettuna, ja
- b) seikat, jotka voivat estää toimivaltaista viranomaista toteuttamasta tehokkaasti 1 kohdan c alakohdan mukaisia valvontaan liittyviä tehtäviä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakimuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

14) Korvataan 32 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja komissiolle sijoitusyhtiöt, joihin sovelletaan 4 ja 5 kohdassa säädettyjä poikkeuksia.”.

15) Muutetaan 33 artiklan 6 kohta seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”6. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti ja 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, jotka liittyvät toimenpiteisiin, joita säilytysyhteisön on toteutettava täyttääkseen velvollisuudet, joita sillä on sellaisen yhteissijoitusyrityksen suhteen, jota hoitaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut rahastoyhtiö, mukaan lukien tiedot, jotka säilytysyhteisön ja rahastoyhtiön käyttämän vakiosopimuksen on 5 kohdan nojalla sisällettävä.”;

b) Kumotaan toinen alakohta.

16) Muutetaan 43 artikla seuraavasti:

a) 5 kohdassa:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”5. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti ja 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen yksityiskohtainen sisältö, muoto ja tiedon antamistapa.”;

ii) Kumotaan toinen alakohta;

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään komission hyväksymien, tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen sisältöä, muotoa ja niiden antamistapaa koskevien delegoitujen säädösten soveltamisedellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

17) Lisätään 50 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään säännökset niitä varojen luokkia varten, joihin yhteissijoitusyritys voi tämän artiklan ja mainittuihin säännöksiin liittyvien komission hyväksymien delegoitujen säädösten mukaisesti sijoittaa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”.

18) Muutetaan 51 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikki niiden valvomista rahasto- tai sijoitusyhtiöistä kolmannen kohdan mukaisesti saadut ja yhteenkootut tiedot toimitetaan arvopaperimarkkinaviranomaiselle asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti sekä finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 (*) perustetulle Euroopan järjestelmäriskikomitealle mainitun asetuksen 15 artiklan mukaisesti, jotta ne voivat valvoa järjestelmäriskejä unionin tasolla.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.”;

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Rajoittamatta 116 artiklan soveltamista komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti ja 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään seuraavaa:

a) perusteet rahastoyhtiön 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltamien riskienhallintamenettelyjen riittävyyden arvioimiseksi;

b) yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla voidaan arvioida tarkasti ja riippumattomasti vakioimattomien johdannaissopimusten arvo; ja

c) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua rahastoyhtiön kotivaltion toimivaltaisille viranomaisille tiedotettavan tiedon sisältöä ja tiedottamiskäytäntöä.”;

c) Lisätään alakohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään komission hyväksymien, 4 kohdassa tarkoitettuja perusteita ja sääntöjä koskevien delegoitujen säädösten soveltamisedellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

19) Korvataan 52 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja komissiolle luettelo ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista joukkovelkakirjalainojen luokista sekä niiden liikkeeseenlaskijoiden luokista, joilla on kyseisessä alakohdassa mainittujen lakien ja valvontajärjestelyjen mukaisesti lupa laskea liikkeeseen tässä artiklassa mainitut ehdot täyttäviä joukkovelkakirjalainoja. Näihin luetteloihin on liitettävä ilmoitus, jossa täsmennetään, minkälaiset takaukset lainoille tarjotaan. Komissio ja arvopaperimarkkina-viranomaiset toimittavat nämä tiedot sekä mahdollisesti tarpeelliseksi katsomansa kommentit välittömästi toisille jäsenvaltioille ja julkaisevat tiedot verkkosivustoillaan. Näistä tiedonannoista voidaan keskustella 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa Euroopan arvopaperikomiteassa.”.

20) Muutetaan 60 artikla seuraavasti:

a) 6 kohdassa:

i) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”6. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti sekä 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään”;

ii) Kumotaan toinen alakohta;

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään komission hyväksymien, 6 kohdassa tarkoitettua sopimusta, toimenpiteitä ja menettelyjä koskevien delegoitujen säädösten soveltamisedellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

21) Muutetaan 61 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti sekä 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään seuraavaa:

a) tiedot, jotka 1 kohdassa tarkoitettujen sopimuksen on sisällettävä; ja

b) 2 kohdassa tarkoitettujen sääntöjenvastaisuudet, jotka vaikuttavat negatiivisesti syöttäviin yhteissijoitusyrityksiin.”;

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään komission hyväksymien, sopimusta ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja sääntöjenvastaisuuksien tyyppisiä koskevien delegoitujen säädösten soveltamisedellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

22) Korvataan 62 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti sekä 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua sopimukseen sisältö.”.

23) Muutetaan 64 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti sekä 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään:

a) missä muodossa ja millä tavoin 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on annettava; tai

b) jos syöttävä yhteissijoitusyritys siirtää kaikki tai osan varoistaan hallintarahastoon vaihtoa varten, tällaisen menettelyn luonteen ja syöttävän yhteissijoitusyrityksen omaisuudenhoitajan roolin arviointi ja tarkastaminen tässä prosessissa.”;

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa tietojen antamisen yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään komission hyväksymien, 4 kohdassa tarkoitettua tietojen muotoa ja antamistapaa sekä menettelyä koskevien delegoitujen säädösten soveltamisedellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

24) Lisätään 69 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään liitteen I mukainen tarjousesiinteen, vuosikertomuksen ja puolivuotiskatsauksen sisältö sekä näiden asiakirjojen muotoa koskevat säännökset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

25) Korvataan 75 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti ja 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla määritetään erityisehdot, jotka on täytettävä, kun tarjousesite toimitetaan muuta pysyvää välinettä kuin paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä, joka ei ole pysyvä väline.”

26) Muutetaan 78 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti ja 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään seuraavaa:

a) sijoittajille 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti annettavien avaintietojen tarkka ja tyhjentävä sisältö;

b) sijoittajille seuraavissa erityistapauksissa annettavien avaintietojen tarkka ja tyhjentävä sisältö:

i) kun on kyse yhteissijoitusyrityksestä, jolla on eri alarahastoja, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät tietyn alarahaston osuuksia, mukaan luettuina tiedot siitä, miten yhdestä alarahastosta siirrytään toiseen, sekä tähän liittyvistä kustannuksista;

ii) kun on kyse yhteissijoitusyrityksestä, joka tarjoaa eri osakelajeja, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät tietynlaisia osakkeita;

iii) kun on kyse rahasto-osuusrahastorakenteista, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät sellaisen yhteissijoitusyrityksen osuuksia, joka itse sijoittaa toiseen yhteissijoitusyritykseen tai muihin 50 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin;

iv) kun on kyse master–feeder-rakenteista, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät feeder-yhteissijoitusyrityksen osuuksia; sekä

v) kun on kyse strukturoidusta, pääomasuojatusta ja muusta vastaavasta yhteissijoitusyrityksestä, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille tällaisen yhteissijoitusyrityksen erityisominaisuuksista; sekä

c) erityiset tiedot sijoittajille 5 kohdan mukaisesti annettavien avaintietojen muodosta ja esitystavasta.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään komission 7 artiklan mukaisesti hyväksymien, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja koskevien delegoitujen säädösten soveltamisedellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

27) Korvataan 81 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti sekä 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla määritetään erityisehdot, jotka on täytettävä, kun tarjousesite toimitetaan muuta pysyvää välinettä kuin paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä, joka ei ole pysyvä väline.”

28) Lisätään 83 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa täsmennetään tämän artiklan lainaamista koskevia vaatimuksia.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

29) Lisätään 84 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritellään edellytykset, jotka yhteissijoitusyrityksen on täytettävä 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettun yhteissijoitusyrityksen osuuksien takaisinoston tai lunastamisen väliaikaisen keskeyttämisen jälkeen silloin, kun tällainen keskeyttämispäätös on tehty.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

30) Korvataan 95 artikla seuraavasti:

”95 artikla

1. Komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti ja 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään:

a) 91 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen laajuus;

- b) 93 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun tiedon saatuuden helpottaminen yhteissijoitusrytyn vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 93 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

2. Jotta voidaan varmistaa 93 artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään:

- a) 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun, yhteissijoitusrytyn käyttämän ilmoituskirjeen vakiomallin muoto ja sisältö, mukaan lukien tiedot asiakirjoista, joihin käännöksissä viitataan;
- b) 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käyttämän todistuksen vakiomallin muoto ja sisältö;
- c) tietojenvaihtomenettely ja sähköisen viestinnän käyttö toimivaltaisten viranomaisten välillä 93 artiklan mukaisessa ilmoittamisessa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

31) Korvataan 97 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen, jonka tehtävänä on hoitaa tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä. Niiden on ilmoitettava tästä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja komissiolle ilmoittaen näiden tehtävien mahdollinen jakautuminen.”

32) Muutetaan 101 artikla seuraavasti:

- a) Lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä sovellettaessa tehtävä yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) N:o 1095/2010 35 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, joita se tarvitsee tehtäviensä hoitamisessa.”;

- b) Korvataan 8 ja 9 kohta seuraavasti:

”8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäviksi seuraavat tilanteet:

- a) 109 artiklan mukaista tietojen vaihtoa koskeva pyyntö on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa;
- b) 110 artiklan mukaisen tutkinnan tai paikalla tehtävän tarkastuksen suorittamista koskeva pyyntö on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa; tai

- c) pyyntö, että omat virkamiehet saavat olla toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten mukana, on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa.

Rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista arvopaperimarkkinaviranomainen voi näissä tapauksissa toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla annetun toimivallan mukaisesti, mikä ei kuitenkaan rajoita tämän artiklan 6 kohdassa säädettyä mahdollisuutta kieltäytyä pyydetystä tietojen toimittamisesta tai tarkastukseen osallistumisesta ja arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuutta toimia tällaisissa tapauksissa mainitun asetuksen 17 artiklan mukaisesti.

9. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, joissa määritellään toimivaltaisille viranomaisille yhteiset menettelyt yhteistyön tekemiseksi 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen paikalla tehtävien tarkastusten ja tutkinnan yhteydessä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

33) Muutetaan 102 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tietoja tämän direktiivin tai muun yhteissijoitusrytysiin tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttaviin yrityksiin sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti tai toimittamasta kyseisiä tietoja arvopaperimarkkinaviranomaiselle asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti tai EJRK:lle. Näitä tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.”;

- b) Lisätään 5 kohtaan alakohta seuraavasti:

”d) arvopaperimarkkinaviranomainen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 (*) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella N:o 1094/2010 (**) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan järjestelmärisikomitean välillä.

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.”.

34) Korvataan 103 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle, komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten nimet, joille 1 kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.”;

b) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle, komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten tai elinten nimet, joille 4 kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.”.

35) Korvataan 105 artikla seuraavasti:

”105 artikla

Jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä tietojenvaihdosta annettujen säännösten yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia niiden menettelyjen soveltamisedellytysten määrittelemiseksi, joita käytetään toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kyseisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen kesken toteutettavaa tietojenvaihtoa varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”.

36) Muutetaan 108 artiklan 5 kohta seuraavasti:

a) korvataan ensimmäisen alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) tarvittaessa asian saattaminen arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, joka voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan nojalla annetun toimivallan mukaisesti.”;

b) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan a alakohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.”.

37) Korvataan XIII luvun otsikko seuraavasti:

”DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA”.

38) Korvataan 111 artikla seuraavasti:

”111 artikla

Komissio voi hyväksyä tähän direktiiviin tehtäviä teknisiä muutoksia seuraavilla aloilla:

a) määritelmien selventäminen tämän direktiivin johdonmukaisen yhdenmukaistamisen ja yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi koko unionin alueella; tai

b) sanaston mukauttaminen sekä määritelmien muotoilu yhteissijoitusyrityksistä ja niihin liittyvistä asioista myöhemmin annettavien säädösten mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteet hyväksytään delegoiduilla säädöksillä 112 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti sekä 112 a ja 112 b artiklan ehtoja noudattaen.”.

39) Korvataan 112 artikla seuraavasti:

”112 artikla

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY perustettu Euroopan arvopaperikomitea.

2. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi 4 päivästä tammikuuta 2011 lukien valta antaa 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 112 a artiklan mukaisesti.

3. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 112 a ja 112 b artiklassa säädettyjä ehtoja.”.

40) Lisätään artiklat seuraavasti:

”112 a artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 artiklassa tarkoitettujen säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Se ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

112 b artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika voidaan pidentää kolmella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan säädöksessä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat kumpikin ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät aio vastustaa sitä.

3. Jos joko Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, se ei tule voimaan. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.”

12 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014 kertomuksen, jossa esitetään, ovatko Euroopan valvontaviranomaiset toimittaneet tässä direktiivissä säädetyt teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnokset riippumatta siitä, onko niiden toimittaminen pakollista tai vapaaehtoista, ja liittyy siihen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

13 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 1 artiklan 1 ja 2 kohdan, 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 2 artiklan 2, 5, 7, 9 kohdan ja 2 artiklan 11 kohdan b alakohdan, 3 artiklan 4 kohdan ja 3 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdan, 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 4 artiklan 3 kohdan, 5 artiklan 5 kohdan a alakohdan, 5 artiklan 5 kohdan b alakohdan ensimmäisen alakohdan, 5 artiklan 6, 8 ja 9 kohdan (direktiivin 2003/71/EY 18 artiklan 3 kohdan osalta), 5 artiklan 10 kohdan, 5 artiklan 11 kohdan a ja b alakohdan ja 5 artiklan 12 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan (direktiivin 2004/39/EY 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan osalta), 6 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan 5 kohdan a alakohdan sekä 6 artiklan 10, 13, 14 ja 16 kohdan, 6 artiklan 17 kohdan a ja b alakohdan, 6 artiklan 18 ja 19 kohdan (direktiivin 2004/39/EY 53 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan osalta), 6 artiklan 21 kohdan a ja b alakohdan, 6 artiklan 23 kohdan b alakohdan, 6 artiklan 24, 25 ja 27 kohdan, 7 artiklan 12 kohdan a alakohdan sekä 7 artiklan 13, 14, 15

ja 16 kohdan, 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä 9 artiklan 2, 3, 4, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 29 ja 32 kohdan, 9 artiklan 33 kohdan a ja b alakohdan, 9 artiklan 33 kohdan d alakohdan ii-iv alakohdan, 9 artiklan 34 ja 35 kohdan, 9 artiklan 36 kohdan b alakohdan ii kohdan, 9 artiklan 37 kohdan b alakohdan, 9 artiklan 38 ja 39 kohdan, 10 artiklan 2 kohdan sekä 10 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja 10 artiklan 4 kohdan, 11 artiklan 2, 4, 11, 14, 19 ja 31 kohdan sekä 11 artiklan 32 kohdan b alakohdan (direktiivin 2009/65/EY 101 artiklan 8 kohdan osalta) sekä 11 artiklan 33, 34 ja 36 kohdan edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset oikeuden mukaiset toimenpiteet kirjallisina komissiolle.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä marraskuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
O. CHASTEL

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 1096/2010,

annettu 17 päivänä marraskuuta 2010,

Euroopan järjestelmäriskikomitean toimintaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, minkä vuoksi ei ole pystytty ennakkoimaan makrotason vakauden kielteistä kehitystä ja estämään liiallisten riskien kasautumista finanssijärjestelmään, ja se on paljastanut erityisesti heikkouksia nykyisessä makrotalouden vakauden valvonnassa.

(2) Komissio antoi marraskuussa 2008 Jacques de Larosièren johtamalle korkean tason ryhmälle, jäljempänä ”de Larosière -ryhmä”, tehtäväksi esittää suosituksia siitä, kuinka eurooppalaisia valvontajärjestelyjä voitaisiin tiukentaa kansalaisten suojan parantamiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi finanssijärjestelmään.

(3) De Larosière -ryhmän 25 päivänä helmikuuta 2009 esittämissä lopullisissa raportissa suositettiin muun muassa sellaisen unionin tason elimen perustamista, jonka tehtävänä on valvoa koko finanssijärjestelmän riskejä.

(4) Maaliskuun 4 päivänä 2009 antamassaan tiedonannossa ”Elvytys Euroopassa” komissio otti de Larosière -ryhmän suositukset myönteisesti vastaan ja antoi niille laajan kannatuksen. Eurooppa-neuvosto oli 19 ja 20 päivänä maaliskuuta 2009 pitämässään kokouksessa yhtä mieltä siitä, että finanssilaitosten sääntelyä ja valvontaa on tarpeen tehosta unionissa ja käyttää toimien lähtökohtana de Larosière -ryhmän raporttia.

(5) Komissio esitti 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan finanssivalvonta” joukon uudistuksia nykyisiin järjestelyihin, joilla turvataan rahoituksen vakautta unionin tasolla. Näihin uudistuksiin sisältyi erityisesti makrotason vakauden valvonnasta vastaavan Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä ”EJRK”, perustaminen. Neuvosto antoi istunnossaan 9 päivänä kesäkuuta 2009 ja Eurooppa-neuvosto kokouksessaan 18 ja 19 päivänä kesäkuuta 2009 tukensa komission näkemykselle ja otti myönteisesti vastaan sen aikomuksen antaa lainsäädäntöehdotuksia, jotta uusi kehys voitaisiin ottaa kokonaisuudessaan käyttöön.

(6) Rahoitusjärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta säädetään ... päivänä ... kuuta ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 ⁽³⁾.

(7) Koska Euroopan keskuspankilla, jäljempänä ”EKP”, on asiantuntemusta makrotason vakautteen liittyvissä kysymyksissä, se voi edistää huomattavasti unionin finanssijärjestelmän makrotason vakauden tehokasta valvontaa.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 22. syyskuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 270, 11.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

(8) EKP:n olisi vastattava EJRK:n sihteeristöstä, jäljempänä "sihteeristö", mitä varten sen olisi tarjottava riittävät henkilö- ja rahoitusresurssit. Sen vuoksi sihteeristön henkilöstöön olisi sovellettava EKP:n henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja. Euroopan keskuspankin henkilöstöön sovellettavista palvelussuhteen ehdoista 9 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn EKP:n päätöksen, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä maaliskuuta 1999 (EKP/1998/4) ⁽¹⁾, johdanto-osan mukaisesti EKP:n henkilöstö olisi otettava palvelukseen mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta jäsenvaltioiden kansalaisten parista.

(9) Neuvosto totesi 9 päivänä kesäkuuta 2009, että EKP:n olisi tarjottava EJRK:lle analyttistä, tilastollista, hallinnollista ja logistista tukea. Koska EJRK:n tehtävänä on kattaa kaikki finanssivakauden näkökohdat ja alat, EKP:n olisi otettava tähän mukaan kansalliset keskuspankit ja valvontaviranomaiset, jotta ne voivat antaa käyttöön erityisasiantunteuksensa. Sen vuoksi olisi käytettävä hyväksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrättyä mahdollisuutta antaa EKP:lle erityistehtäviä, jotka koskevat vakauden valvontaan liittyvää politiikkaa, antamalla EKP:n tehtäväksi huolehtia EJRK:n sihteeristön toiminnasta.

(10) EKP:lle olisi annettava tehtäväksi tilastollisen tuen tarjoaminen EJRK:lle. Tässä asetuksessa tarkoitettujen ja EJRK:n tehtävien hoitamisessa tarvittavien tietojen keräämistä ja käsittelyä olisi sen vuoksi käsiteltävä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 5 artiklan sekä Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen N:o 2533/98 ⁽²⁾ mukaisesti. Tämän mukaisesti EKP:n tai Euroopan keskuspankkijärjestelmän keräämät luottamukselliset tiedot olisi toimitettava EJRK:lle. Tämä asetus ei myöskään saisi rajoittaa Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009 ⁽³⁾ soveltamista.

(11) Sihteeristön olisi valmisteltava EJRK:n kokoukset ja tuettava EJRK:n hallintoneuvoston, ohjauskomitean, neuvoa-antavan teknisen komitean sekä neuvoa-antavan tieteellisen komitean työtä. Sihteeristön olisi kerättävä kaikki EJRK:n tehtävien suorittamiseksi tarvittavat tiedot EJRK:n puolesta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jäsenyyks

Euroopan keskuspankin pääjohtaja ja varapääjohtaja ovat asetuksella (EU) N:o 1092/2010 perustetun Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä "EJRK", hallintoneuvoston jäseniä.

⁽¹⁾ EYVL L 125, 19.5.1999, s. 32..

⁽²⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽³⁾ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

2 artikla

EJRK:n tukeminen

Euroopan keskuspankki huolehtii sihteeristön tehtävistä ja tarjoaa näin EJRK:lle analyttistä, tilastollista, logistista ja hallinnollista tukea. Asetuksen (EU) N:o 1092/2010 4 artiklan 4 kohdassa määritetyt sihteeristön tehtävät koostuvat erityisesti seuraavista:

- EJRK:n kokousten valmisteleminen;
- Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 5 artiklan sekä tämän asetuksen 5 artiklan mukaisesti tietojen, tilastotiedot mukaan luettuina, kerääminen ja käsitteleminen EJRK:n puolesta ja sen tehtävien suorittamiseksi;
- EJRK:n tehtävien hoitamiseksi tarvittavien analyysien tekeminen käyttäen hyväksi kansallisten keskuspankkien ja valvontaviranomaisten teknisiä lausuntoja;
- EJRK:n tukeminen makrotason vakautta koskeviin kysymyksiin liittyvässä hallinnollisen tason kansainvälisessä yhteistyössä, jota tämä toteuttaa muiden näistä kysymyksistä vastaavien elinten kanssa;
- hallintoneuvoston, ohjauskomitean, neuvoa-antavan teknisen komitean ja neuvoa-antavan tieteellisen komitean työn tukeminen.

3 artikla

Sihteeristön organisaatio

- EKP tarjoaa riittävät henkilö- ja rahoitusresurssit, jotta se voi täyttää sille kuuluvan sihteeristön tehtävien turvaamista koskevan tehtävän.
- EKP nimittää sihteeristön päällikön EJRK:n hallintoneuvoston kuultuaan.

4 artikla

Hallinto

1. EJRK:n ja puheenjohtaja ja ohjauskomitea antavat EJRK:n puolesta ohjeita sihteeristön päällikölle.

2. Sihteeristön päällikkö tai tämän edustaja osallistuu EJRK:n hallintoneuvoston, ohjauskomitean, neuvoa-antavan teknisen komitean ja neuvoa-antavan tieteellisen komitean kokouksiin.

5 artikla

Tietojen kerääminen EJRK:n puolesta

1. EJRK määrittelee asetuksen (EU) N:o 1092/2010 3 artiklan mukaisesti, mitä tietoja tarvitaan sen tehtävien hoitamiseksi. Tämä huomioon ottaen sihteeristö kerää EJRK:n puolesta kaikki tarvittavat tiedot sekä säännöllisesti että tapauskohtaisesti asetuksen (EU) N:o 1092/2010 15 artiklan mukaisesti ja jollei tämän asetuksen 6 artiklasta muuta johdu.

2. Sihteeristö toimittaa EJRK:n puolesta Euroopan valvontaviranomaisille riskeihin liittyviä tietoja, joita nämä tarvitsevat tehtäviensä suorittamiseksi.

6 artikla

Tietojen ja asiakirjojen luottamuksellisuus

1. Luottamuksellisia tietoja, jotka sihteeristö saa tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään EJRK:n ulkopuoliselle henkilölle tai viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, josta yksittäisiä finanssilaitoksia ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta rikosoikeuden soveltamista.

2. Sihteeristön on huolehdittava siitä, että asiakirjat toimitetaan EJRK:lle tavalla, jolla varmistetaan niiden luottamuksellisuus.

3. EKP huolehtii niiden tietojen luottamuksellisuudesta, jotka sihteeristö on saanut tämän asetuksen mukaisten EKP:n tehtävien hoitamiseksi. EKP:n on otettava käyttöön sisäiset järjestelyt ja hyväksyttävä sisäiset säännöt varmistaakseen sihteeristön EJRK:n puolesta keräämien tietojen suojan. EKP:n henkilöstön on noudatettava sovellettavia salassapitoa koskevia sääntöjä.

4. EKP:n tämän asetuksen soveltamisen vuoksi saamia tietoja saa käyttää ainoastaan 2 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä marraskuuta 2010.

7 artikla

Asiakirjoihin tutustuminen

1. Sihteeristön on varmistettava, että sovelletaan Euroopan keskuspankin asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 4 päivänä maaliskuuta 2004 tehtyä Euroopan keskuspankin päätöstä (EKP/2004/3) ⁽¹⁾.

2. Käytännön järjestelyt päätöksen EKP/2004/3 soveltamiseksi EJRK:aan liittyviin asiakirjoihin hyväksytään viimeistään 17 päivänä kesäkuuta 2011.

8 artikla

Tarkistus

Neuvosto tarkastelee tätä asetusta komission kertomuksen perusteella viimeistään 17 päivänä joulukuuta 2013. Se määrittää EKP:n ja Euroopan valvontaviranomaisten lausunnot saatuaan, onko tätä asetusta tarkistettava.

9 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 16 päivästä joulukuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. REYNERS

(1) EUVL L 80, 18.3.2004, s. 42.

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

